

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 482

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

23 decembrie 2016

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2013-2014

Ședințele dintre 13 și 16 ianuarie 2014

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 464, 23.12.2014.

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Mărți, 14 ianuarie 2014

2016/C 482/01	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la tema „specializarea inteligentă: crearea unei rețele a centrelor de excelență pentru o politică de coeziune eficientă (2013/2094(INI)) .	2
2016/C 482/02	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la raportul de punere în aplicare pentru 2013: dezvoltarea și utilizarea tehnologiei de captare și stocare a carbonului în Europa (2013/2079(INI))	9
2016/C 482/03	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la Planul de acțiune privind e-Sănătatea 2012-2020: asistență medicală inovatoare pentru secolul XXI (2013/2061(INI))	14
2016/C 482/04	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la criza alimentară, fraudele din lanțul alimentar și controlul acestora (2013/2091(INI))	22
2016/C 482/05	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la inspecțiile eficiente la locul de muncă ca strategii de îmbunătățire a condițiilor de muncă în Europa (2013/2112(INI))	31
2016/C 482/06	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderilor (2013/2127(INI))	41
2016/C 482/07	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la protecția socială pentru toți, inclusiv pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă (2013/2111(INI))	48

RO

2016/C 482/08	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la gradul de pregătire a statelor membre ale UE pentru începerea la timp și în mod eficace a noii perioade de programare pentru politica de coeziune (2013/2095(INI))	56
2016/C 482/09	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la strategia europeană în materie de deșeurile de plastic aflate în mediul înconjurător (2013/2113(INI))	64
2016/C 482/10	Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la marca regională: cele mai bune practici în economia rurală (2013/2098(INI))	70
Miercuri, 15 ianuarie 2014		
2016/C 482/11	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la relațiile viitoare UE-ASEAN (2013/2148(INI))	75
2016/C 482/12	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la infracțiunile legate de speciile sălbatice (2013/2747(RSP))	83
2016/C 482/13	Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la reindustrializarea Europei în vederea promovării competitivității și a durabilității (2013/2006(INI))	89
Joi, 16 ianuarie 2014		
2016/C 482/14	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (Zea mays L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare (2013/2974(RSP))	110
2016/C 482/15	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la respectarea dreptului fundamental la liberă circulație în UE (2013/2960(RSP))	114
2016/C 482/16	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la vânzarea cetățeniei UE (2013/2995(RSP))	117
2016/C 482/17	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la Raportul pe 2013 privind progresele realizate de Serbia (2013/2880(RSP))	119
2016/C 482/18	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la procesul de integrare europeană a Kosovo (2013/2881(RSP))	127
2016/C 482/19	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la raportul de țară pentru 2012 privind Islanda și perspectivele postelectorale (2013/2932(RSP))	135
2016/C 482/20	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la situația din Sudanul de Sud (2014/2512(RSP))	137
2016/C 482/21	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost (2013/2994(RSP))	141
2016/C 482/22	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la situația apărătorilor drepturilor și a activiștilor din opoziție în Cambodgia și Laos (2014/2515(RSP))	145
2016/C 482/23	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la alegerile recente din Bangladesh (2014/2516(RSP))	149
2016/C 482/24	Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la măsurile recente în vederea incriminării persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI) (2014/2517(RSP))	152

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Marți, 14 ianuarie 2014

2016/C 482/25 Decizia Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la cererea de apărare a imunității și privilegiilor doamnei Lara Comi (2013/2190(IMM)) 155

2016/C 482/26 Decizia Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 privind modificarea articolului 81 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European referitor la procedura de aprobare (2012/2124(REG)) 157

Miercuri, 15 ianuarie 2014

2016/C 482/27 Decizia Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 privind competențele și atribuțiile comisiilor parlamentare permanente (2013/2996(RSO)) 160

Joi, 16 ianuarie 2014

2016/C 482/28 Decizia Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 privind modificarea Regulamentului de procedură al Parlamentului în ceea ce privește ridicarea și apărarea imunității parlamentare (2013/2031(REG)) 169

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 14 ianuarie 2014

2016/C 482/29 P7_TA(2014)0004
Emissiile de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi ***I
Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

P7_TC1-COD(2012)0191
Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi 176

2016/C 482/30 P7_TA(2014)0005
Programul privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 ***I
Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la un program privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 (COM(2011)0707 – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

P7_TC1-COD(2011)0340
Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind un program multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1926/2006/CE 178

2016/C 482/31

P7_TA(2014)0006

Contingentele tarifare comunitare pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară, carnea de porc, carnea de pasăre, grâu, borceaș și țărâțe, brizuri și alte reziduuri ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 774/94 al Consiliului privind deschiderea și modul de gestionare a anumitor contingente tarifare comunitare pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară, carnea de porc, carnea de pasăre, grâu, borceaș și țărâțe, brizuri și alte reziduuri (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

P7_TC1-COD(2011)0445

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 774/94 al Consiliului în ceea ce privește competențele de executare și competențele delegate conferite Comisiei 179

2016/C 482/32

P7_TA(2014)0007

Importul de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 în domeniul importului de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia în ceea ce privește competențele delegate și competențele de executare care trebuie conferite Comisiei (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

P7_TC1-COD(2011)0453

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 ale Consiliului în domeniul importului de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia, în ceea ce privește competențele delegate și competențele de executare conferite Comisiei 181

2016/C 482/33

P7_TA(2014)0008

Indicațiile geografice ale produselor vitivinicole aromatizate ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, denumirea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))

P7_TC1-COD(2011)0231

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului 183

Miercuri, 15 ianuarie 2014

2016/C 482/34

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de abrogare a Deciziei 2007/124/CE, Euratom a Consiliului de stabilire pentru perioada 2007-2013, în cadrul programului general „Securitate și protecția libertăților”, a programului specific „Prevenirea, pregătirea și gestionarea consecințelor terorismului și ale altor riscuri legate de securitate” (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP)) 184

2016/C 482/35	<p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind reînnoirea Acordului de cooperare în domeniul științei și al tehnologiei dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Federației Ruse (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE)) 185</p>
2016/C 482/36	<p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație (reformare) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE)) . . 186</p>
2016/C 482/37	<p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD)) 188</p>
2016/C 482/38	<p>P7_TA(2014)0024</p> <p>Atribuirea contractelor de concesiune ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind atribuirea contractelor de concesiune (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0437</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind atribuirea contractelor de concesiune 189</p>
2016/C 482/39	<p>P7_TA(2014)0025</p> <p>Achizițiile publice ***</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0438</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE 190</p>
2016/C 482/40	<p>P7_TA(2014)0026</p> <p>Achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (COM(2011)0895 – C7-0007/2012 – 2011/0439(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0439</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE 191</p>

2016/C 482/41	Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piața internă a achizițiilor publice a Uniunii și procedurile de sprijinire a negocierilor referitoare la accesul bunurilor și al serviciilor din Uniune pe piețele achizițiilor publice din țări terțe (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD)) 192
2016/C 482/42	Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/110/CE a Consiliului privind mierea (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD)) 227
2016/C 482/43	P7_TA(2014)0029 Programul Hercule III și protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind programul Hercule III în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD)) P7_TC1-COD(2011)0454 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (programul „Hercule III”) și de abrogare a Deciziei nr. 804/2004/CE 234
2016/C 482/44	Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 638/2004 privind statisticile comunitare ale comerțului cu mărfuri între statele membre în ceea ce privește acordarea de competențe delegate și de executare Comisiei pentru adoptarea anumitor măsuri, comunicarea de informații de către administrația vamală, schimbul de date confidențiale între statele membre și definiția valorii statistice (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD)) . 235
Joi, 16 ianuarie 2014	
2016/C 482/45	Decizia Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la recomandarea Consiliului privind numirea unui membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE)) 244
2016/C 482/46	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a Franței să aplice o rată redusă a anumitor taxe indirecte pentru romul „tradițional” produs în Guadelupa, în Guyana Franceză, în Martinica și în Réunion și de modificare a Deciziei 2007/659/CE (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS)) 245

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **■** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2013-2014

Ședințele dintre 13 și 16 ianuarie 2014

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 464, 23.12.2014.

TEXTE ADOPTATE

Mărți, 14 ianuarie 2014

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2014)0002

Specializarea inteligentă: crearea unei rețele a centrelor de excelență pentru o politică de coeziune eficientă

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la tema „specializarea inteligentă: crearea unei rețele a centrelor de excelență pentru o politică de coeziune eficientă (2013/2094(INI))

(2016/C 482/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special titlurile XVII, XVIII și XIX,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia 2006/702/CE din 6 octombrie 2006 a Consiliului privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2011 referitoare la cel de-al cincilea Raport privind coeziunea al Comisiei și strategia pentru politica de coeziune după 2013 ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 iunie 2011 referitoare la situația actuală și sinergiile viitoare pentru o eficacitate sporită a FEDER și a celorlalte fonduri structurale ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la politica de coeziune și regională a UE după 2013 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la contribuția politicii de coeziune la atingerea obiectivelor de la Lisabona și a obiectivelor Strategiei UE 2020 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la executarea fondurilor alocate sinergiilor în domeniul cercetării și inovării, cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și în cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare în orașe și regiuni, precum și în statele membre și în Uniunea Europeană ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽²⁾ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

⁽³⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 21..

⁽⁴⁾ JO C 390 E, 18.12.2012, p. 27.

⁽⁵⁾ JO C 371 E, 20.12.2011, p. 39.

⁽⁶⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 120.

⁽⁷⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 104.

Marți, 14 ianuarie 2014

- având în vedere propunerea Comisiei din 6 octombrie 2011 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
 - având în vedere propunerea Comisiei din 6 octombrie 2011 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind dispozițiile specifice aplicabile Fondului european de dezvoltare regională și obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010 intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020 – O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2010 intitulată „Concluziile celui de-al cincilea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială: viitorul politicii de coeziune” (COM(2010)0642),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010 intitulată „Contribuția politicii regionale la creșterea inteligentă în Europa 2020” (COM(2010)0553),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
 - având în vedere ghidul Comisiei din martie 2012 pentru strategii de cercetare și inovare pentru specializare inteligentă (RIS3),
 - având în vedere raportul OCDE din decembrie 2012 intitulat „Report on innovation driven-growth in regions: the role of smart specialisation (raport privind creșterea bazată pe inovare în cadrul regiunilor: rolul specializării inteligente),
 - având în vedere studiul din decembrie 2012 intitulat „Ex-ante conditionalities in cohesion policy (condițiile ex ante în domeniul politicii de coeziune), comandat de Direcția Generală Politici Interne,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 martie 2013 intitulată „Situția inițiativei «Uniunea inovării» în 2012 – accelerarea schimbării” (COM(2013)0149),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 septembrie 2013 intitulată „Măsurarea rezultatelor inovării în Europa: către un nou indicator” (COM(2013)0624),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0462/2013),
- A. întrucât, în special în aceste vremuri de criză economică, financiară și socială, UE trebuie să își intensifice eforturile pentru a finaliza Uniunea inovării și pentru a crea o creștere economică durabilă și întrucât, având în vedere situația bugetară dificilă din mai multe state membre și regiuni, precum și de la nivelul UE, resursele disponibile sunt limitate, trebuind astfel să fie utilizate deosebit de eficient;
- B. întrucât „strategie de specializare inteligentă” înseamnă strategii naționale sau regionale în domeniul inovării care stabilesc priorități în scopul de a crea un avantaj competitiv prin dezvoltarea punctelor tari proprii cercetării și inovării și prin corelarea acestora cu nevoile întreprinderilor în vederea abordării coerente a oportunităților emergente și a evoluțiilor pieței, evitând suprapunerea și fragmentarea eforturilor și care pot lua forma unui cadru politic strategic în domeniul cercetării și inovării (CI) la nivel național sau regional sau care sunt incluse într-un astfel de cadru ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Articolul 2, procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482.

Marti, 14 ianuarie 2014

- C. întrucât sprijinirea cercetării, dezvoltării și inovării (CDI) constituie unul dintre obiectivele politicii de coeziune care face obiectul concentrării tematice obligatorii în temeiul Fondului european de dezvoltare regională (FEDER) pentru perioada 2014-2020;
- D. întrucât, pentru perioada de programare 2014-2020, statele membre sunt obligate, pentru prima dată, să elaboreze o strategie de cercetare și inovare pentru a sprijini capacitatea de inovare regională și pentru a coordona mai eficient fondurile alocate domeniului cercetării, dezvoltării și inovării (CDI) ⁽¹⁾;
- E. întrucât, în acest sens, regiunile ar trebui să se concentreze pe un număr mic de priorități, care să țină cont de punctele lor forte și de punctele lor slabe și, în calitate de motoare ale inovării, să promoveze și să reînnoiască în mod durabil economia regională;
- F. întrucât regiunile ar trebui să elaboreze o strategie de specializare inteligentă printr-un proces de autoanaliză critică și în strânsă colaborare cu societatea civilă și părțile interesate, cum ar fi centrele de cercetare, universitățile, alte instituții de învățământ superior și întreprinderile ⁽²⁾;
- G. întrucât obiectivul strategiei este de a maximiza sinergiile dintre toate instrumentele și investițiile în domeniul CDI, și de a stimula, în special, sinergiile dintre Orizont 2020 și fondurile structurale, cu scopul de a reduce decalajul legat de inovare dintre regiuni;
- H. întrucât regiunile ar trebui să elaboreze și planuri de investiții pentru utilizarea tuturor fondurilor regionale, naționale și europene disponibile pentru CDI, indicând, totodată, soluții pentru stimularea investițiilor private și pentru utilizarea acestora în vederea aplicării priorităților Uniunii în materie de CDI din următorii ani;
- I. întrucât acordurile de parteneriat și programele operaționale ar trebui să includă rezumatele acestor strategii sau, cel puțin, planurile pentru aplicarea lor;
- J. întrucât Comisia poate opri plățile intermediare aferente finanțării FEDER pentru obiectivul tematic de consolidare a CDI dacă aceste condiții prelabile nu sunt îndeplinite;
- K. întrucât, datorită naturii guvernantei pe mai multe niveluri a politicii regionale, regiunile ar trebui să beneficieze de flexibilitate în identificarea modalităților de îndeplinire a condițiilor ex ante;
- L. întrucât regiunile ar trebui nu numai să se consolideze intern, ci și să coopereze mai strâns între ele, pentru a deveni mai competitive pe plan mondial,

Observații generale

1. recunoaște că o strategie de specializare inteligentă este un proces dinamic, pe termen lung, ai cărui actori învață în permanență și care ar trebui să continue și în următoarea perioadă de programare și ulterior;
2. consideră că, pe lângă necesitatea de a îndeplini condițiile ex ante, dezvoltarea unei astfel de strategii poate oferi regiunilor avantaje semnificative pe termen mediu și lung în ceea ce privește eficacitatea lor în materie de CDI, deoarece o astfel de strategie presupune o abordare coordonată și o examinare atentă a potențialului lor de inovare;
3. solicită fiecărei regiuni să considere această strategie nu doar ca o obligație legală ci și ca o oportunitate; solicită, prin urmare, tuturor regiunilor și statelor membre, în măsura în care nu au făcut încă acest lucru, să accelereze elaborarea strategiilor lor de specializare inteligentă pentru a nu risca primirea cu întârziere a finanțării UE pentru programele operaționale relevante din cauza lipsei unei astfel de strategii;

⁽¹⁾ Anexa V tabelul 1, Condiții ex ante, procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ A se vedea definiția „strategiei de specializare inteligentă”, articolul 2 alineatul (2) punctul 2b (nou), procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482.

Marți, 14 ianuarie 2014

4. recunoaște necesitatea de informare în regiuni și, prin urmare, subliniază importanța consultanței și asistenței oferite de DG REGIO, DG RTD și alte directorate generale relevante, precum și prin intermediul Platformei din Sevilla ⁽¹⁾, și solicită acestora să-și intensifice mai mult activitățile; invită regiunile să folosească mai mult ofertele Platformei; sprijină dezvoltarea unor campanii locale la scară largă de difuzare a informațiilor cu privire la strategia de specializare inteligentă pentru a permite participarea părților interesate și a societății civile;

5. invită Comisia să ajute regiunile să stabilească în mod eficient sistemul de monitorizare prevăzut, utilizând indicatori utili, și astfel, în special, să furnizeze informații pentru realizarea unor comparații la nivelul UE și la nivel internațional;

Prioritățile „corecte”

6. subliniază faptul că regiunile diferă semnificativ în ceea ce privește nivelurile lor de dezvoltare și au puncte forte și puncte slabe foarte diferite; solicită, așadar, regiunilor să facă propriile lor alegeri adecvate de măsuri, axându-se mai degrabă pe consolidarea caracteristicilor, potențialului și avantajelor lor competitive la nivel regional decât doar pe simpla copiere a strategiilor de succes ale altor regiuni;

7. subliniază faptul că, pentru a câștiga noi piețe, regiunile pot depune eforturi pentru a fi în avangarda noilor tehnologii, dar că pot, de asemenea, să dezvolte și să diversifice cunoștințele, competențele și capacitățile deja existente în activități conexe, în cazul în care în domeniile respective nivelul transferului de cunoștințe este maxim („diversitate conexă”);

8. subliniază cât de important este, în ceea ce privește consolidarea economiilor regionale, să nu se acorde atenție doar domeniilor separate în care se dețin avantaje concurențiale, ci să se creeze și un lanț de valori care să lege toate etapele de dezvoltare și producție, de la cercetarea de bază, la cercetarea orientată spre aplicare și transferul tehnologic, până la produse utilizabile specifice și înființarea de întreprinderi;

9. încurajează regiunile să investească în activități intersectoriale și intertehnologice care pot genera legături transversale în toată economia regională pentru ca o gamă cât mai largă de întreprinderi să poată contribui la crearea mai multor locuri de muncă și a unei creșteri mai puternice și să beneficieze de acestea; încurajează regiunile, în acest sens, să utilizeze și să promoveze potențialul tuturor tipurilor de IMM-uri care, prin definiție, sunt microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii ⁽²⁾, dat fiind că acestea sunt motoarele regionale ale inovării și dețin, prin urmare, o importanță fundamentală pentru economia fiecărei regiuni;

10. consideră că în alegerea priorităților lor, pe lângă consolidarea sistemelor lor de inovare în vederea realizării unei mai mari competitivități și valori adăugate, regiunile ar trebui să întreprindă acțiuni care să abordeze provocările de ordin structural și societal din cadrul societății cum ar fi șomajul, sărăcia, securitatea energetică și schimbările demografice;

11. solicită regiunilor să nu se concentreze exclusiv asupra inovării tehnologice, ci să își bazeze strategiile pe o noțiune cât mai largă a inovării; speră că se va ține seama nu numai de inovările din domeniul tehnologiilor de vârf („high-tech”), ci și din domeniile cu un grad tehnologic mai scăzut („low-tech”) și, de asemenea, de inovările netehnologice, precum îmbunătățirea proceselor și transformările organizaționale; subliniază, în special, în acest context, inovările sociale și ecologice; subliniază faptul că strategiile de inovare ar trebui să aibă drept scop stimularea practicilor inovatoare;

12. este conștient că stabilirea priorităților constituie o procedură sensibilă pe care regiunile o întreprind; consideră, prin urmare, că introducerea unui sistem de revizuire ar oferi regiunilor posibilitatea de a-și reevalua strategiile; consideră că selecția inițială a indicatorilor semnificativi orientați către rezultate și calitatea contribuției actorilor implicați reprezintă factori esențiali pentru succesul strategiei de specializare inteligentă, reducând riscul comiterii unor erori în stabilirea priorităților;

⁽¹⁾ <http://s3platform.jrc.ec.europa.eu/home>

⁽²⁾ Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (2003/361/EC).

Marți, 14 ianuarie 2014

Implicarea mai strânsă a actorilor în cadrul regiunilor

13. estimează că calitatea cooperării dintre administrație și actorii relevanți dintr-o regiune are o influență decisivă asupra succesului strategiei RIS 3 și va reduce semnificativ riscul de a alege greșit prioritățile;
14. subliniază, în acest context, importanța consultării întreprinderilor și, în special, a IMM-urilor, deoarece o „viziune a inovării” va avea succes numai dacă întreprinderile au potențialul necesar pentru a o pune în practică;
15. subliniază necesitatea reevaluării și, după caz, a extinderii tuturor proceselor de consultare și a grupurilor-țintă, astfel încât să se evite pierderea unor viitori vectori de inovare; consideră deosebit de importantă în acest sens implicarea viitorilor antreprenori;
16. evidențiază faptul că, în dezvoltarea unei viziuni comune, din motive de conștientizare și de asumare a responsabilității, este esențial să se realizeze o participare cât mai strânsă a factorilor de decizie locali și regionali, a universităților, a centrelor de cercetare și inovare, a întreprinderilor, precum și a societății civile și a actorilor sociali;
17. subliniază rolul important pe care cooperarea strânsă de la nivelul triunghiului cunoașterii îl are în transferul cunoștințelor, de exemplu, în cadrul Institutului European de cercetare și inovare sau al clusterelor și centrelor de inovare regionale; subliniază, în acest sens, importanța „investițiilor în oameni”;
18. solicită părților interesate din sectorul public și cel privat să utilizeze numeroasele posibilități de finanțare a acestor măsuri în temeiul FEDER pentru perioada 2014-2020, inclusiv prin sprijinirea stabilirii incubatoarelor regionale de inovare și prin dezvoltarea de legături și sinergii între universități, alte instituții de cercetare și de educație superioară, întreprinzători și întreprinderi inovatoare și creative, precum și investitori și furnizori de servicii de asistență pentru întreprinderi, cum este, de exemplu, cazul industriilor creative și culturale;
19. consideră că, pentru realizarea acestui proces, trebuie instituite structuri potrivite și o administrație eficientă, iar autoritățile administrative și ministerele trebuie să stabilească o cultură de cooperare între ele precum și în relațiile cu întreprinderi și alți actori; solicită factorilor de decizie și autorităților de la nivel regional și național să își modernizeze procedurile interne în conformitate cu nevoile noului „proces de determinare antreprenorial” și, în special, să inițieze un dialog mai intens și pe termen lung cu actorii relevanți; încurajează IMM-urile, în special în regiunile cu o proporție importantă de astfel de întreprinderi, să colaboreze prin intermediul platformelor adecvate pentru a-și consolida rolul în cadrul procesului de specializare inteligentă; recomandă, în cazul în care este necesar, ca resursele disponibile pentru consolidarea capacităților să fie utilizate pentru o mai mare responsabilizare a administrației și a părților interesate;
20. consideră că toate autoritățile și actorii relevanți la nivel regional ar trebui, dacă este cazul, să beneficieze de instruire de înaltă calitate și să participe la seminarii orientate asupra aspectelor legate de pregătirea și punerea în aplicare a strategiilor de specializare inteligentă;

Realizarea de sinergii între programele de finanțare

21. salută realizările Comisiei și ale autorității legislative a UE în cadrul eforturilor de îmbunătățire a condițiilor-cadru pentru sinergii între fondurile structurale și de investiții europene (ESIF) și alte programe ale UE, cum ar fi COSME și, în special, Orizont 2020, de exemplu prin rate standard armonizate sau printr-o finanțare combinată ⁽¹⁾;
22. îndeamnă regiunile să utilizeze pe deplin toate oportunitățile de finanțare, de cooperare și de investiții, inclusiv acțiunile în amonte și în aval („upstream and downstream actions”) ⁽²⁾, cu scopul de a promova sinergiile între ESIF și Orizont 2020 și astfel, să reducă decalajul legat de inovare dintre regiuni;

⁽¹⁾ Articolul 55 alineatul (8) și articolul 57, procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482, articolul 17a, procedura legislativă 2011/0401(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0809, Texte adoptate, P7_TA(2013)0499, precum și articolul 31, procedura legislativă 2011/0399(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0810, Texte adoptate, P7_TA(2013)0500.

⁽²⁾ Anexa I, punctul 4.3.2, procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482.

Marți, 14 ianuarie 2014

23. invită, în acest sens, regiunile care sunt în întârziere în materie de consolidare a infrastructurii și a capacităților de cercetare, să promoveze acordurile de cooperare cu instituții de cercetare de excelență în scopul formării de echipe/infrățirii în vederea excelenței („teaming/twinning for excellence”), pentru a crea propriile lor centre de excelență de care să beneficieze în viitor întreaga economie regională;
24. invită regiunile ca, în cadrul strategiei, să acorde o atenție deosebită modului în care se pot atrage investițiile în sectorul privat, dat fiind că în acest sector există încă un potențial considerabil pentru stimularea investițiilor în domeniul CDI;
25. solicită tuturor actorilor regionali și naționali responsabili de elaborarea și punerea în aplicare a strategiei RIS 3, de foaia de parcurs privind Forumul strategic european pentru infrastructurile de cercetare (ESFRI), de ESIF și Orizont 2020 să coopereze mai strâns în ceea ce privește planificarea și coordonarea și, după caz, să dezvolte structuri corespunzătoare ⁽¹⁾ pentru a conecta diversele niveluri ale acțiunii guvernamentale; invită statele membre să facă schimb de cele mai bune practici cu privire la astfel de structuri;
26. solicită DG REGIO și RTD să continue eforturile de a asigura compatibilitatea programelor pentru a permite crearea de sinergii; subliniază faptul că ar trebui să se acorde un sprijin comun autorităților naționale și regionale pentru a le ajuta în conceperea și punerea în aplicare a strategiilor lor respective; se așteaptă ca DG REGIO și RTD să intensifice cooperarea în acest sens, în special prin elaborarea de documente orientative pentru actorii implicați;
27. salută toate eforturile de a extinde serviciile de consultanță; consideră că ar fi benefic dacă potențialii beneficiari ai fondurilor programului Orizont 2020, precum și organele consultative relevante, s-ar implica în mod adecvat în acest schimb;

Cooperarea strânsă între regiuni: dimensiunea externă

28. invită regiunile nu numai să își consolideze legăturile interne dintre instituțiile de educație și cercetare, întreprinderi și administrație, ci și să dezvolte alianțe cu alte regiuni pentru a-și completa propriul lanț de valori;
29. subliniază că vor exista mai multe oportunități dacă se stabilește o cooperare strânsă între comunitățile de cunoaștere și inovare (CCI) partenere din regiuni și autoritățile și organizațiile implicate în crearea și furnizarea de strategii RIS3, astfel cum sunt definite în Anexa IV din COM(2011)0615, 2011/0276(COD), C7-0335/2011, inclusiv un parteneriat cu regiunile care găzduiesc centre de colocație existente și potențiale, precum Comunitățile regionale de implementare și inovare (CRI);
30. consideră că este fundamental ca strategiile de specializare regionale să contribuie la crearea unor noi rețele europene de excelență într-o serie de sectoare, sprijinind astfel promovarea competitivității Uniunii Europene și a profilului internațional al acesteia;
31. estimează că cooperarea regională poate constitui un avantaj considerabil datorită transferului de cunoștințe și tehnologie, atât pentru UE în ansamblul ei cât și pentru regiunile respective, în ceea ce privește capacitatea lor economică locală; atrage atenția, în acest sens, asupra cooperărilor foarte fructuoase, cum ar fi de exemplu în cadrul inițiativei „Regiunile cunoașterii”;
32. observă că multe regiuni sunt descurajate de eforturile importante pe care le presupun analizele și coordonarea; încurajează regiunile să profite de opțiunea pusă la dispoziție de legiuitor, și anume, 15 % din fondurile programului pot fi investite în afara zonei vizate de program ⁽²⁾;
33. subliniază faptul că în regiunile frontaliere există deseori aceleași provocări de ambele părți ale frontierei datorită caracteristicile teritoriale comune ale acestor regiuni; invită Comisia, statele membre și autoritățile locale și regionale să elaboreze strategii de specializare inteligentă transfrontaliere și să înființeze clustere transfrontaliere, utilizând finanțarea UE pentru cooperare interregională;

⁽¹⁾ Anexa I, punctul 4.1.2 b, procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Articolul 60 alineatul (2), procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482.

Marți, 14 ianuarie 2014

34. salută opțiunile prevăzute de cadrul strategic comun în domeniul cooperării teritoriale ⁽¹⁾; salută, de asemenea, orice altă acțiune de internaționalizare la scară redusă desfășurată de regiuni și actorii lor;

o

o o

35. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și statelor membre.

⁽¹⁾ Anexa I, punctul 7.2, procedura legislativă 2011/0276(COD), pe baza propunerii de regulament COM(2011)0615, Texte adoptate, P7_TA(2013)0482.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0009

Captarea și stocarea dioxidului de carbon în Europa

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la raportul de punere în aplicare pentru 2013: dezvoltarea și utilizarea tehnologiei de captare și stocare a carbonului în Europa (2013/2079(INI))

(2016/C 482/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾ (Directiva CSC),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 martie 2013 privind viitorul captării și stocării carbonului în Europa (COM(2013)0180),
 - având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 27 martie 2013, intitulată „Un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei” (COM(2013)0169),
 - având în vedere pachetul pentru climă și energie al UE din decembrie 2008,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2012 referitoare la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050 ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0430/2013),
- A. întrucât captarea și stocarea carbonului (CSC) este o tehnologie promițătoare, care ar putea fi singurul mijloc de a reduce în mod semnificativ emisiile de CO₂ ce provin din surse industriale și are potențialul de a reduce în mod semnificativ emisiile de CO₂ din centralele electrice care funcționează cu combustibili fosili, dar care necesită realizarea unor investiții și a unei demonstrații la scară industrială în vederea promovării inovației, a reducerii costurilor și a promovării siguranței sale pentru mediu;
- B. întrucât Agenția Internațională a Energiei prevede că, în continuare, combustibilii fosili vor asigura 75 % din mixul energetic mondial până în 2030, sugerează că CSC este necesară pentru a furniza aproape 20 % din reducerile de CO₂ necesare până în 2050, și afirmă că dacă nu se recurge la CSC, va fi necesară o investiție suplimentară de 40 % în electricitate pentru a împiedica o creștere a temperaturii cu mai mult de 2 °C;
- C. întrucât CSC este singura tehnologie capabilă să furnizeze reduceri semnificative ale emisiilor de CO₂ care provin din sectoarele industriale majore, inclusiv sectorul siderurgic, al cimentului, precum și de la rafinăriile petroliere și instalațiile chimice, și, în combinație cu utilizarea biomasei în scopul producției de energie electrică, are potențialul de a promova o reducere netă a emisiilor de CO₂;
- D. Întrucât, pe baza nivelurilor actuale și proiecțiile viitoare referitoare la recurgerea la combustibili fosili, CSC pare a fi esențială pentru atingerea obiectivului de a menține creșterea temperaturii globale sub 2 °C;
- E. întrucât dezvoltarea CSC ar trebui considerată ca o strategie complementară cu dezvoltarea energiei din surse regenerabile, în trecerea la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

⁽²⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 75.

Marti, 14 ianuarie 2014

- F. întrucât, în 2007, șefii de guvern ai UE au stabilit drept obiectiv punerea în funcțiune a până la 12 instalații de demonstrare în domeniul CSC până în 2015, dar, deoarece viabilitatea financiară a acestora depinde de existența unui preț ridicat al carbonului, acest obiectiv ambițios nu poate fi realizat în prezent;
- G. întrucât dezvoltarea acestei tehnologii nu ar trebui să servească drept stimulent pentru a crește ponderea centralelor electrice care utilizează combustibili fosili;
- H. întrucât UE își pierde avansul tehnologic în domeniul CSC și, având în vedere că nu a mai rămas decât un singur proiect finanțabil prin Programul NER300 și că proiectele Programului Energetic European pentru Redresare au fost încheiate sau suspendate, UE nu mai are nicio politică propriu-zisă de promovare a proiectelor emblematică în domeniul CSC;
- I. întrucât publicul larg ar trebui să beneficieze întotdeauna de informații complete și clare privind avantajele și eventualele amenințări ale CSC, înainte de dezvoltarea unor proiecte la scară comercială,

Obiective mai ambițioase

1. recunoaște că realizarea CSC are potențialul de a permite UE să își îndeplinească obiectivele privind reducerea nivelului de carbon până în 2050, la cel mai mic cost și că este necesară în special pentru decarbonizarea industriilor cu emisii ridicate de CO₂; consideră că aceasta ar putea, de asemenea, să contribuie la diversitatea și siguranța furnizării de energie, menținând și creând, în același timp, oportunități de ocupare a forței de muncă; afirmă că este necesar să se elaboreze în mod urgent o serie de proiecte emblematică, care să acopere lanțul complet de CSC astfel încât să se identifice soluțiile optime și cele mai avantajoase din punct de vedere economic și invită Comisia să stabilească obiective pentru atingerea acestui scop; consideră că, având în vedere investițiile substanțiale necesare, este nevoie de instrumente, pe lângă schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), pentru a promova cercetarea și aplicarea tehnică și în condiții de siguranță a CSC;
2. consideră că, deși CSC ar putea oferi o parte din soluția pentru atingerea obiectivelor privind limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră, ar fi și mai bine dacă statele membre ar putea atinge aceste obiective fără utilizarea CSC;
3. invită Comisia să încurajeze realizarea CSC nu numai în legătură cu producerea de energie pe bază de carbon și gaze, ci și într-o serie de sectoare industriale, precum sectorul instalațiilor chimice, al metalurgiei, al fierului și al siderurgiei, al cimentului și al rafinăriilor; insistă asupra faptului că, în cadrul pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei, Comisia ar trebui să abordeze problema realizării CSC și să prezinte propuneri pentru promovarea aplicării timpurii a proiectelor emblematică CSC;
4. invită Comisia și statele membre să adopte măsuri de anvergură pentru a stimula cooperarea internațională și pentru a promova utilizarea tehnologiilor de atenuare a efectelor schimbărilor climatice, pentru a orienta economiile în expansiune către alternative de dezvoltare cu emisii de carbon mai scăzute, care să includă, de exemplu, CSC;
5. consideră că planul de acțiune în domeniul siderurgiei ar trebui să facă referire în mod expres la necesitatea de a elabora proiecte emblematică în domeniul CSC în acest sector;

Rolul de frunte al statelor membre

6. recunoaște că realizarea CSC nu poate avea loc fără sprijinul statelor membre și al investitorilor privați, precum și că statele membre au dreptul absolut și suveran de a încuraja sau de a împiedica aplicarea sa; ia act de faptul că, deși anumite state membre au indicat că nu se așteaptă ca CSC să joace un rol în strategiile lor de reducere a emisiilor, acest fapt nu ar trebui să descurajeze inițiativele acelor state care consideră că tehnologia poate juca un rol eficace în trecerea la o economie cu emisii scăzute de carbon;
7. reamintește Comisiei că Parlamentul a solicitat propunerea unei legislații care să oblige toate statele membre să elaboreze o strategie privind reducerea nivelului de carbon până în 2050; propune ca aceste foi de parcurs naționale să fie actualizate din cinci în cinci ani; dorește ca acestea să indice dacă și în ce mod CSC urmează să fie realizată de statele membre în cauză;

Marți, 14 ianuarie 2014

8. solicită Comisiei să propună ca statelor membre să li se impună să pregătească și să publice foi de parcurs naționale privind emisiile reduse de carbon înainte de Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice din 2015;

9. subliniază că, în absența unui preț ridicat al carbonului, statele membre care doresc să promoveze realizarea CSC au de jucat un rol-cheie în asigurarea unui flux de venituri transparent și a unui sprijin financiar necesar pentru elaborarea și aplicarea proiectelor emblematiche, permițând în același timp operatorilor care se confruntă cu costuri ridicate, în calitate de primii veniți, să realizeze un beneficiu în urma investiției lor; ia act de faptul că ar putea fi solicitate, de asemenea, acorduri adecvate de reglementare, dacă CSC va fi realizată pe bază comercială; recunoaște necesitatea îndeplinirii standardelor de siguranță a mediului;

Normele și finanțarea UE

10. îndeamnă Comisia să ia în considerare crearea unui fond de investiții al UE pentru inovarea industrială, pentru a sprijini dezvoltarea unor tehnologii inovatoare favorabile climei, inclusiv proiectele emblematiche de CSC, alte tehnologii inovatoare de reducere a nivelului de carbon, precum și măsurile de reducere a emisiilor de CO₂ provenite din sectoare industriale mari consumatoare de energie și procesele acestora; propune ca acesta să fie finanțat din vânzarea creditelor din EU ETS; subliniază faptul că acesta nu ar trebui să determine o nouă sarcină asupra bugetului UE; recunoaște că ar trebui să se țină cont, la stabilirea parametrilor pentru utilizarea unui astfel de fond, de experiența câștigată în urma limitărilor și inflexibilității mecanismului de finanțare NER300;

11. consideră că orice politică și strategie privind CSC ar trebui să se stabilească numai pe baza unor dovezi solide privind impactul pozitiv al acestei tehnologii asupra mediului, asupra stabilității industriei UE, a locurilor de muncă din UE, precum și a unor prețuri ale energiei accesibile atât pentru populație, cât și pentru industrie;

12. consideră că sprijinirea CSC pe termen lung ar trebui să fie asigurată, în principal, de un semnal adecvat privind prețul CO₂; propune ca Comisia să faciliteze dezbaterile privind eventualele opțiuni, prin desfășurarea unei analize a sistemelor care necesită cumpărarea de certificare CSC care să ateste emisiile de CO₂ evitate, prin stocare sau tratare, în proporție cu emisiile de CO₂ incluse în combustibilii fosili introduși pe piață;

13. solicită Comisiei să pregătească orientări pentru statele membre în ceea ce privește diferitele mecanisme financiare și alte mecanisme pe care acestea ar putea să le utilizeze pentru a sprijini și promova dezvoltarea CSC și pentru a avea acces la fonduri de sprijin din bugetul UE;

14. ia act de decizia Băncii Europene de Investiții de a interzice împrumuturi pentru construcția de centrale electrice pe cărbune care emit mai mult de 550 g CO₂/kWh; subliniază că, în absența unui sprijin financiar pentru realizarea CSC, introducerea unor norme stricte în materie de emisii va fi esențială;

15. sugerează Comisiei să examineze modul în care ar putea fi folosit Fondul UE de cercetare pentru cărbune și oțel pentru a sprijini activitățile demonstrative înainte de comercializare pentru CSC în aceste sectoare industriale;

16. apreciază sprijinul acordat de guvernul norvegian proiectelor în domeniul CSC din UE și își exprimă dorința ca în cadrul negocierii următoarei perioade de programare să se formuleze o cerere de sprijin financiar pentru proiectele emblematiche din domeniul CSC;

17. solicită Comisiei să evalueze beneficiile adoptării și dezvoltării proiectului-pilot Ciuden în domeniul CSC din Spania, care a primit un sprijin financiar de aproximativ 100 de milioane EUR, ca instalație de testare pentru tehnologiile de captare și stocarea internă a emisiilor de CO₂;

Transporturi și situri de depozitare

18. recunoaște că pot fi realizate economii semnificative prin stabilirea centrelor de CSC ale instalațiilor industriale care folosesc conducte comune sau alte sisteme de transport de CO₂; consideră că, în general, nu li se poate solicita operatorilor instalațiilor să țină seama de viitoarele cerințe ale altor instalații și că, prin urmare, investițiile majore, cum ar fi conductele principale menite să transporte în cele din urmă CO₂ din diverse surse, ar putea fi realizate prin parteneriate public-privat; subliniază că statele membre care urmăresc aplicarea CSC ar putea juca un rol direct în ceea ce privește asigurarea transportului în cadrul CSC și stabilirea disponibilității infrastructurii de stocare;

Marti, 14 ianuarie 2014

19. solicită o cooperare mai strânsă cu Statele Unite și cu Canada sub forma unui schimb de cunoștințe de specialitate și de bune practici, având în vedere activitățile CSC întreprinse în contextul dialogului privind energia curată dintre SUA și Canada;
20. insistă asupra faptului că noile tehnologii cu emisii reduse de carbon ar trebui să fie considerate complementare și nu în concurență unele cu altele; subliniază faptul că atât energiile regenerabile, cât și CSC au roluri de jucat în viitorul mix energetic al UE și că CSC nu ar trebui să fie în detrimentul atingerii obiectivului obligatoriu al UE de dezvoltare a energiei provenite din surse regenerabile; solicită luarea unor măsuri pentru promovarea ambelor tehnologii, care să fie propuse în cadrul pentru 2030 privind politicile în domeniul climei și energiei;
21. ia act de faptul că geologia Europei ar putea furniza numeroase situri potențiale pentru captarea permanentă a unor mari cantități de CO₂, nu în ultimul rând la mare adâncime în Marea Nordului, departe de așezările umane; sprijină măsurile și finanțarea UE pentru elaborarea unei definiții comune a caracteristicilor unui sit de stocare, identificarea potențialului geologic al amplasamentelor de stocare din Europa, dezvoltarea unor proiecte-pilot și pregătirea siturilor pentru o stocare la scară comercială pe teritoriul statelor membre care sprijină aceste măsuri;
22. invită Comisia să promoveze realizarea unui atlas european al siturilor de stocare a CO₂;
23. recunoaște faptul că articolul 6 din Protocolul de la Londra a fost modificat astfel încât nu mai are nevoie să furnizeze un obstacol în calea transportului transfrontalier de CO₂ pentru captare; ia act de faptul că ratificarea acestei modificări ar putea dura totuși mulți ani; solicită Comisiei să clarifice dacă există circumstanțe în care va permite transferul transfrontalier de CO₂ înainte de ratificarea protocolului;

Responsabilitatea stocării

24. ia act de preocuparea potențialilor investitori în domeniul CSC cu privire la faptul că cerințele privind stocarea geologică a CO₂ în situri aprobate de statele membre, precum și responsabilitatea pe care o au sunt necuantificabile și excesive; reamintește totuși normele privind responsabilitatea pentru stocarea CO₂ prevăzute în Directiva privind stocarea geologică a CSC (Directiva CSC) și obligațiile care țin de competența deținătorilor unei autorizații de stocare;
25. acceptă pe deplin faptul că trebuie prevenită orice emisie accidentală de CO₂ provenită de la un sit de stocare și integritatea ecologică a proiectului, apărută în conformitate cu articolul 1 din Directiva CSC; invită Comisia să furnizeze orientări privind gradul în care ar trebui prestabilite detaliile acordurilor de conformitate, prin negocieri între potențialii operatori și autoritățile competente ale statului membru în cauză;
26. subliniază că Directiva CSC acordă statelor membre o mare flexibilitate pentru stabilirea garanției financiare care trebuie furnizată de către operatorii CSC și a perioadei după care responsabilitatea cu privire la un sit de stocare închis este transferată autorității competente; indică faptul că statele membre care doresc să promoveze dezvoltarea CSC vor trebui să fie mai întreprinzătoare și să accepte o parte de responsabilitate mai mare decât sunt dispuse să accepte în prezent;
27. solicită Comisiei să își revizuiască documentele de orientare cu privire la Directiva CSC cu scopul de a clarifica aceste puncte;
28. indică faptul că cerința Directivei CSC conform căreia, în cazul unei scurgeri de CO₂, operatorii trebuie să restituie cote nu ține seama de eforturile de remediere costisitoare care trebuie depuse; este îngrijorat de faptul că această obligație poate constitui un obstacol suplimentar în calea dezvoltării CSC; îndeamnă Comisia să propună, la evaluarea Directivei CSC, o revizuire a acesteia;

Pregătirea pentru captare și stocare

29. insistă asupra faptului că nu mai este acceptabil să se investească în centrale electrice sau instalații industriale susceptibile de a emite cantități importante de CO₂ fără a ține seama de modul în care acestea vor fi reduse în viitor;

Marți, 14 ianuarie 2014

30. subliniază că, în conformitate cu sondajul Eurobarometru, mare parte din populația europeană în continuare nu are cunoștințe despre CSC, dar că cei informați sunt mai înclinați să sprijine această tehnologie; invită Comisia și statele membre să optimizeze comunicarea pentru a sensibiliza mai bine populația în legătură cu CSC și consideră că o mai bună înțelegere a CSC este esențială pentru ca această tehnologie să fie acceptată de populație, iar CSC să aibă, prin urmare, loc;
31. ia act de faptul că statele membre pot interpreta în diferite feluri dispozițiile Directivei CSC care solicită realizarea unei evaluări a capacității de captare, de transport și de stocare înaintea acordării autorizației de funcționare centralelor electrice;
32. invită Comisia să sugereze că pregătirea adecvată a punerii în aplicare a CSC sau a altor măsuri de reducere semnificativă a emisiilor de CO₂ poate fi o condiție, în statele membre care au decis să utilizeze tehnologia CSC, pentru construcția tuturor centralelor electrice noi care funcționează pe bază de combustibili fosili și a tuturor instalațiilor industriale cu emisii de carbon importante și peste o anumită mărime, cu excepția celor care iau măsuri de reducere a utilizării energiei în perioade de consum de vârf sau atunci când un stat membru și-a îndeplinit obligația legislativă de publicare a unei foi de parcurs care indică modul în care își va îndeplini obiectivele de reducere a CO₂ până în 2050, fără a recurge la CSC;
33. solicită Comisiei să analizeze și să prezinte un raport cu privire la nivelul tehnologiei CSC care ar trebui să fie utilizată până la anumite date-cheie, de exemplu până în 2030, pentru ca CSC să aibă o contribuție importantă la obiectivele de reducere a emisiilor pentru anul 2050;

Captarea și utilizarea carbonului

34. salută diversele inițiative de utilizare a CO₂ astfel încât să se reducă emisiile totale în atmosferă și să se creeze produse alternative, cum ar fi combustibilii durabili pentru transport; solicită, în special, Comisiei să evalueze în mod urgent potențialul de utilizare a CO₂ pentru intensificarea recuperării petrolului și a gazului în cadrul UE;

o

o o

35. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Marti, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0010

Planul de acțiune privind e-sănătatea 2012-2020

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la Planul de acțiune privind e-Sănătatea 2012-2020: asistență medicală inovatoare pentru secolul XXI (2013/2061(INI))

(2016/C 482/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2012 intitulată „Planul de acțiune privind e-Sănătatea 2012-2020 – Asistență medicală inovatoare pentru secolul XXI” (COM(2012)0736),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 aprilie 2004 intitulată „e-Sănătate – îmbunătățirea serviciilor de sănătate pentru cetățenii europeni: un plan de acțiune pentru un spațiu european al e-sănătății” (COM(2004)0356),
 - având în vedere Recomandarea Comisiei din 2 iulie 2008 privind interoperabilitatea transfrontalieră a sistemelor de evidență electronică a datelor medicale (2008/594/EC),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008 intitulată „Telemedicina și beneficiile sale pentru pacienți, pentru sistemele de sănătate și pentru societate” (COM(2008)0689),
 - având în vedere Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere,
 - având în vedere raportul Comisiei din ianuarie 2011 referitor la strategii de e-Sănătate, intitulat „Tranziția țărilor europene spre infrastructuri naționale de e-Sănătate” ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, al Comisiei pentru dezvoltare regională și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0443/2013),
- A. întrucât accesul în condiții de egalitate la asistență medicală universală de calitate este un drept fundamental recunoscut la nivel internațional, în special în UE;
- B. întrucât accesul la un sistem de sănătate este, în multe cazuri, redus ca urmare a unor constrângeri financiare sau regionale (de exemplu, în zonele slab populate), sistemele de e-Sănătate putând juca un rol important în îmbunătățirea acestor inegalități în materie de sănătate;
- C. întrucât încrederea pacienților în serviciile medicale furnizate acestora este esențială pentru a garanta o asistență medicală de înaltă calitate;
- D. întrucât articolul 168 din tratat prevede că acțiunea Uniunii Europene, care completează politicile naționale, are în vedere îmbunătățirea sănătății publice, prevenirea bolilor și afecțiunilor umane, precum și îndepărtarea pericolelor pentru sănătatea fizică și mentală;
- E. întrucât, în consecință, prin acțiunea sa în domeniul e-Sănătății, Uniunea Europeană ajută toate autoritățile competente de la nivel local, regional, național sau de stat să își coordoneze eforturile la nivel național și transfrontalier și să sprijină măsurile lor în domenii în care intervenția UE poate aduce o valoare adăugată cu scopul de a îmbunătăți astfel calitatea vieții cetățenilor;
- F. întrucât criza economică implică tăieri ale bugetelor naționale pentru asistență medicală, fapt care implică necesitatea de a găsi soluții pentru a crește eficacitatea sistemelor de sănătate și, prin urmare, pentru a asigura sustenabilitatea acestora;

⁽¹⁾ http://www.ehealth-strategies.eu/report/eHealth_Strategies_Final_Report_Web.pdf

Marți, 14 ianuarie 2014

- G. întrucât e-Sănătatea ar trebui să fie un mijloc eficient din punctul de vedere al costurilor și eficace de a oferi asistență medicală pacienților, vizând reducerea cheltuielilor lor medicale fără a impune o sarcină nejustificată sistemelor naționale de sănătate;
- H. întrucât inegalitățile survenite din decalajul digital se vor extinde la inegalitățile în materie de asistență medicală, dacă accesul la conexiuni la internet de mare viteză nu este îmbunătățit pe măsură ce serviciile de e-Sănătate se extind.
- I. întrucât abordările organizaționale și culturale în ceea ce privește modul în care asistența medicală este furnizată diferă de la un stat membru la altul și au o valoare semnificativă, în special pentru încurajarea inovării;
- J. întrucât ne confruntăm cu multiple probleme în domeniul sănătății la nivel transfrontalier;
- K. întrucât cetățenii beneficiază de mai multă mobilitate în cadrul sistemelor de sănătate din propriile țări, și întrucât, în prezent, pentru pacienți este un lucru obișnuit să primească tratament medical în afara țării de reședință;
- L. întrucât articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere prevede că acțiunea Uniunii nu afectează legislațiile și regulamentele din statele membre privind utilizarea limbilor;
- M. întrucât pacienții nu au aproape nimic de câștigat prin repetarea inutilă a analizelor medicale în cazurile în care rezultatele acestora există deja în dosarul lor medical și acesta poate fi evaluat de specialiștii din domeniul sănătății care îi tratează în altă parte;
- N. întrucât tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) au ajuns la un nivel de dezvoltare suficient pentru a putea fi aplicate în cadrul sistemelor de e-Sănătate și întrucât acest lucru este demonstrat de experiențele pozitive din diferite state membre ale UE și din întreaga lume, implicând numeroase beneficii la nivel național, în special, ca mijloc de consolidare a siguranței pacienților, de facilitare a unei abordări holistice a tratamentului pacientului, de dezvoltare a unui tratament medical personalizat, precum și de sporire a eficacității și, în consecință, a sustenabilității sistemelor de sănătate;
- O. întrucât sunt necesare noi investiții în viitor în cercetare, dezvoltare, evaluare și monitorizare pentru a oferi garanții că sistemele de e-Sănătate (în special aplicațiile mobile) conduc la rezultate pozitive;
- P. întrucât experții în domeniul TIC trebuie să colaboreze cu consumatorii, cu pacienții, cu îngrijitorii informali, cu specialiștii din domeniul sănătății, în general, și cu medicii, în special, precum și cu administrațiile publice din domeniul sănătății;
- Q. întrucât inițiativele de succes în materie de e-Sănătate și proiectele precum ePSOS sau inițiativa „Omul fiziologic virtual” au demonstrat valoarea ridicată a soluțiilor de e-Sănătate;
- R. întrucât ar să se acorde importanță bazelor de date (precum cloud computing), situării și protecției lor și întrucât securitatea bazelor de date în cauză trebuie să constituie o prioritate;
- S. întrucât chestiunile juridice și cele legate de protecția datelor ale sistemelor de e-Sănătate ar trebui să constituie o prioritate și întrucât datele privind sănătatea pacienților au un caracter extrem de sensibil, este necesară stabilirea unui echilibru între protecția datelor și accesul la ele, iar aspectele legate de responsabilitate trebuie să fie clare;
- T. întrucât sunt necesare cadre de reglementare privind e-Sănătatea în toate statele membre;
- U. întrucât sunt necesare orientări UE pentru specialiștii în domeniul sănătății cu privire la modalitatea corectă de utilizare a datelor pacienților;
- V. întrucât, la dezvoltarea sistemelor de e-Sănătate, este necesară promovarea unor standarde la nivelul UE pentru ca sistemele să fie interoperabile în diferitele state membre cu scopul de a garanta eficacitatea lor la nivel european și transfrontalier, asigurând totodată faptul că măsurile de standardizare au drept unic scop interoperabilitatea și nu duc la crearea unei situații de monopol al unui singur actor;

Marți, 14 ianuarie 2014

- W. întrucât nu toți cetățenii și specialiștii din sectorul sănătății au șansa de a utiliza instrumente informatice și nici nu dispun de competențele necesare pentru a beneficia de serviciile de e-Sănătate;
- X. întrucât, având în vedere acest fapt și pentru a pune la dispoziția tuturor părților cunoștințele și competențele necesare pentru a se implica în e-Sănătate,
- specialiștii din domeniul sănătății ar trebui să participe la formări (inclusiv ca parte a unei dezvoltări profesionale continue) în vederea utilizării TIC aplicate în sistemul de sănătate și
 - pacienții și îngrijitorii informali ar trebui să primească ajutor în vederea utilizării TIC aplicate în sistemul de sănătate;
- Y. întrucât, datorită speranței de viață mai ridicate și al caracterului specific feminin al unor boli, femeile sunt mai afectate de boli cronice și invalidante;
- Z. întrucât pacienții cu boli cronice necesită o abordare multidisciplinară;
- AA. întrucât soluțiile de e-Sănătate au potențialul de a crește bunăstarea – în special a pacienților cu boli cronice – deoarece este mai ușor să fie tratați la domiciliu;
1. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Planul de acțiune privind e-Sănătatea 2012-2020 – Asistență medicală inovatoare pentru secolul XXI”, care actualizează planul de acțiune privind e-sănătatea adoptat în 2004 prin stabilirea unor acțiuni suplimentare, în special în ceea ce privește îmbunătățirea accesului la serviciile de sănătate, reducerea costurilor serviciilor de sănătate și asigurarea într-o mai mare măsură a egalității între cetățenii europeni; solicită Comisiei să depună în continuare eforturi în vederea adoptării la scară largă a serviciilor de e-Sănătate în întreaga UE;
 2. consideră că, în pofida tuturor neajunsurilor, sistemul de e-Sănătate are un potențial foarte mare și poate aduce beneficii specialiștilor din domeniul sănătății, pacienților, îngrijitorilor informali și chiar autorităților publice;
 3. subliniază posibilitățile ca aplicațiile de e-Sănătate să permită politici descentralizate în materie de sănătate la nivel regional sau local și să adapteze politicile în materie de sănătate la necesitățile și diferențele locale;
 4. consideră că asigurarea instrumentelor necesare pentru exploatarea datelor publice și în timp real va facilita o mai bună înțelegere a raportului beneficiu-risc, anticiparea incidentelor negative și îmbunătățirea eficienței evaluării tehnologiilor medicale;
 5. subliniază că aplicațiile de e-Sănătate trebuie să fie accesibile tuturor și că, la crearea oricărui produs sau aplicație software, accesibilitatea ar trebui să fie o condiție obligatorie pentru a preveni inegalitățile în ceea ce privește accesul;
 6. recomandă luarea măsurilor necesare pentru a remedia decalajul digital dintre diversele regiuni ale statelor membre și pentru a se asigura că accesul la serviciile de e-Sănătate și utilizarea lor nu creează inegalități sociale sau teritoriale, astfel încât toți cetățenii UE să beneficieze de aceste servicii în aceeași măsură, ajungând și la pacienții care nu sunt familiari cu TIC și al cei care ar fi excluși sau tratați necorespunzător de sistemele naționale de sănătate;
 7. solicită Comisiei și statelor membre să asigure accesul egal al femeilor la domeniul e-Sănătății, nu numai ca paciente, ci și ca persoane care acordă îngrijire (profesioniste sau nu), specialiste TIC și factori de decizie; subliniază că femeile sunt implicate la toate nivelurile sectorului sănătății pe durata întregii lor vieți;
 8. invită Comisia să încurajeze și să promoveze serviciile de e-sănătate destinate îngrijitorilor familiari (informali), astfel încât să le sprijine în sarcinile de îngrijire care sunt deseori dificile și pentru a le permite să furnizeze cea mai bună asistență posibilă;
 9. subliniază că adoptarea „culturii e-Sănătății” de către specialiștii din domeniul sănătății este esențială, la fel cum este și crearea condițiilor propice responsabilizării și stimulării încrederii pacienților în e-Sănătate;

Marți, 14 ianuarie 2014

10. subliniază, în acest sens, importanța consolidării rolului specialiștilor în domeniul sănătății, precum și a rolului pacienților și al organizațiilor pacienților în cadrul punerii în aplicare și al dezvoltării Planului de acțiune privind e-Sănătatea;
11. subliniază, în special, că pacienții ar trebui să aibă posibilitatea de a consulta și utiliza informațiile referitoare la sănătatea lor și solicite prin urmare Comisiei și statelor membre să se asigure că pacienții au cunoștințe în domeniul sănătății pentru a face posibilă implementarea eficientă a instrumentelor de e-Sănătate;
12. solicită Comisiei și statelor membre să acorde o atenție deosebită competențelor digitale și formării tehnice, pentru a se asigura că instrumentele de e-Sănătate, în special telemedicina, sunt cu adevărat eficiente și accesibile pentru întreaga populație;
13. consideră că reducerile bugetare propuse în ceea ce privește serviciile digitale și în bandă largă ale mecanismului Conectarea Europei sunt profund regretabile, în special având în vedere criza actuală a competitivității în Uniune; speră că va fi menținută finanțarea în acest domeniu prin intermediul inițiativei Orizont 2020; încurajează autoritățile locale și regionale să utilizeze eficient fondurile UE pentru finanțarea e-Sănătății, fără a reduce fondurile alocate serviciilor convenționale de sănătate sau a închide, de exemplu, spitalele aflate în responsabilitatea comunităților locale și să pună și la dispoziția celorlalți cunoștințele de informare sanitară;
14. îndeamnă Comisia și statele membre să pună la dispoziție resursele economice, materiale și umane necesare pentru a asigura că accesul și utilizarea serviciilor de e-Sănătate nu presupun o creștere a inegalităților teritoriale în accesarea serviciilor TIC existente deja;
15. îndeamnă în special autoritățile competente din statele membre să utilizeze pe deplin fondurile structurale ale UE pentru a îmbunătăți conectivitatea la internet și pentru a reduce decalajul digital;
16. invită Comisia să sprijine aceste eforturi prin intermediul agendei digitale pentru Europa, să faciliteze utilizarea fondurilor în cauză în acest scop, să pună la dispoziție orientări clare privind finanțarea pentru a sprijini în mod direct sectorul TIC și sectorul sănătății, și să se colaboreze în continuare cu operatorii de telecomunicații pentru a încuraja cartografierea în bandă largă;
17. invită Comisia și statele membre să dezvolte noi instrumente de e-Sănătate accesibile și ușor de utilizat pentru persoanele în vârstă și pentru persoanele cu handicap;
18. invită Comisia să încurajeze soluțiile de e-Sănătate pentru femeile izolate, nu doar pentru cele care trăiesc în zone îndepărtate, ci și pentru cele care nu își pot părăsi casa, întrucât nu se pot deplasa și/sau nu au o rețea de sprijin (social) pentru a-și îngriji sănătatea și bunăstarea;
19. îndeamnă Comisia și statele membre să joace un rol major în ceea ce privește facilitarea schimbului de experiență și al celor mai bune practici între diversele părți interesate;
20. solicită, în lumina celor de mai sus, stabilirea unei platforme de colaborare în domeniul cercetării între pacienți, universități, industrie și specialiști, pentru a asigura furnizarea unei politici eficiente și atotcuprinzătoare în domeniul e-Sănătății;
21. subliniază că dezvoltarea de aplicații de e-Sănătate, inclusiv utilizarea și reutilizarea datelor privind sănătatea, necesită măsuri privind confidențialitatea, protecția datelor, răspunderea și rambursarea pentru a garanta că datele sensibile sunt protejate de piratarea informatică, vânzarea ilegală de date sau de alte forme de abuz; în acest sens, salută intenția Comisiei de a lansa un studiu privind aspectele juridice ale serviciilor de e-Sănătate;
22. îndeamnă Comisia și statele membre să prezinte orientări și propuneri legislative care să completeze lacunele juridice care există în prezent, în special în ceea ce privește responsabilitatea și răspunderea, în vederea unei implementări eficiente a sistemului de e-Sănătate la nivelul UE;
23. solicită Comisiei și statelor membre să propună orientări și acte legislative privind aspectele juridice și cele referitoare la protecția datelor în domeniul e-Sănătății, în special acte legislative care să permită securizarea partajării, prelucrării și analizei datelor pentru a crea un echilibru între protecția datelor și accesul la ele;
24. invită Comisia și statele membre să asigure buna guvernare a operațiunilor de informare în domeniul sănătății pe internet;

Marti, 14 ianuarie 2014

25. subliniază necesitatea ca doctorii, specialiștii din domeniul sănătății, pacienții și asistență și îngrijitorii informali să beneficieze de asistență și formare permanente și specializate în ceea ce privește e-Sănătatea cu scopul de a-i ajuta să-și dezvolte competențele digitale și, astfel, să profite la maximum de beneficiile serviciilor de e-Sănătate, fără să accentueze inegalitățile sociale sau teritoriale;
26. consideră că asistența și formarea ar trebui să vizeze în special:
- 1) formarea în domeniul utilizării instrumentelor informatice și formarea în domeniul sănătății online, actualizându-se competențele relevante ale persoanelor care lucrează în domeniul sănătății; în acest sens, studenții și specialiști începători ar trebui să dispună de o programă actualizată privind e-Sănătatea;
 - 2) cunoștințele în domeniul informaticii și sensibilizarea cu privire la serviciile de e-sănătate pentru pacienți la nivel național și transfrontalier.
27. recomandă ca, în procesul de dezvoltare a aplicațiilor electronice, precum și la evaluarea și aprecierea lor, să se țină seama atât de avizul medicilor și al specialiștilor implicați în asistența medicală, cât și de cel al asociațiilor de pacienți;
28. subliniază importanța păstrării unei dimensiuni umane în asistența medicală, mai ales în contextul îmbătrânirii populației și al dificultății tot mai mari de a distinge între aspectele medicale și sociale; prin urmare, invită Comisia să se asigure că tehnologiile de e-Sănătate nu vor deveni un substitut pentru relația de încredere dintre pacienți și specialiștii lor din domeniul asistenței (medicale);
29. solicită statelor membre și Comisiei să demareze campanii de informare și formare TI privind e-Sănătatea destinate cetățenilor (ținând seama de inegalitățile sociale și teritoriale) pentru a compensa lipsa de cunoștințe și încredere între pacienți, publicul general și specialiștii în domeniul sănătății; consideră că respectivele campanii ar trebui adaptate în funcție de grupul social căruia i se adresează, întrucât informarea și participarea activă a cetățenilor reprezintă aspecte-cheie în vederea dezvoltării eficiente a noilor modele de servicii de sănătate;
30. încurajează statele membre să consolideze cooperarea în domeniul e-Sănătății atât la scară națională și regională, cât și la nivel transfrontalier, astfel încât statele aflate într-un stadiu mai avansat în acest domeniu să poată transmite cunoștințele acumulate statelor cu mai puțină experiență;
31. solicită statelor membre să își împărtășească experiențele și cunoștințele și să facă schimb de bune practici, colaborând între ele, cu Comisia și cu părțile interesate, cu scopul de a îmbunătăți sistemele de e-Sănătate orientate spre pacienți;
32. subliniază că, în acest scop, statele membre ar trebui să colaboreze cu ajutorul platformelor electronice unde pot face schimb de bune practici privind sistemele și soluțiile de e-Sănătate și că atât Comisia, cât și statele membre ar trebui să sprijine legătura dintre diferitele proiecte de e-Sănătate din UE;
33. subliniază potențialul aplicațiilor pentru dispozitive mobile pentru pacienți, în special pentru cei cu boli cronice și încurajează dezvoltarea de aplicații utile, speciale pentru sănătate, având doar conținut verificat din punct de vedere medical;
34. îndeamnă Comisia să prezinte „un plan de acțiune privind m-Sănătatea” pentru dispozitivele mobile, care să includă orientări privind supravegherea pieței de aplicații de m-Sănătate pentru a asigura protecția datelor și fiabilitatea informațiilor furnizate privind sănătatea, precum și pentru a garanta că aceste aplicații sunt dezvoltate sub un control corespunzător din punct de vedere medical;
35. îndeamnă Comisia și statele membre să adopte norme privind aplicațiile informatice pentru dispozitive mobile asociate cu sănătatea, pentru a asigura veridicitatea informațiilor transmise și a rezolva problema lipsei de claritate juridică și de transparență în utilizarea datelor colectate de aceste aplicații;
36. încurajează Comisia și statele membre să continue să lucreze la proiecte-pilot precum epSOS (Servicii accesibile și inteligente pentru pacienții europeni) și/sau inițiativa „Omul fiziologic virtual” în vederea realizării interoperabilității la nivel european și să continue să sprijine soluțiile inovatoare pentru îngrijirea orientată spre persoane, inclusiv modelarea și simulările avansate, necesare pentru a atinge scopurile unei medicini predictive și personalizate;

Marți, 14 ianuarie 2014

37. subliniază că organizarea sistemelor de sănătate intră în competența autorităților din statele membre; solicită Comisiei să colaboreze în continuare atât cu specialiștii din domeniul sănătății, cu organizațiile de pacienți, cu părțile interesate principale și cu administrațiile competente la elaborarea politicilor lor și la abordarea priorităților conflictuale din e-Sănătate, având în vedere faptul că principala prioritate rămâne accesul pacienților la un sistem de sănătate eficient și accesibil din punctul de vedere al costurilor;
38. subliniază că e-Sănătatea creează noi locuri de muncă în servicii asociate cu medicina, cercetarea și sănătatea și, în această privință, invită Comisia să încurajeze autoritățile naționale să utilizeze fonduri UE pentru programe de finanțare a e-Sănătății și amenințările transfrontaliere la adresa sănătății;
39. invită statele membre, având în vedere că Planul de acțiune privind e-Sănătatea vizează crearea de noi oportunități de locuri de muncă în sectoarele cercetării, sănătății, medicinei și TIC, să dea o atenție deosebită echilibrului de gen în educația, formarea și recrutarea din toate aceste sectoare;
40. îndeamnă Comisia și statele membre să concluzioneze pentru a dezvolta modele de finanțare durabile pentru servicii de e-Sănătate în limita bugetelor naționale de sănătate și să se consulte cu alte părți interesate precum fonduri de asigurare a sănătății, instituții naționale de sănătate, specialiști din domeniul sănătății și organizații de pacienți, atunci când fac acest lucru;
41. subliniază faptul că inovațiile în domeniul e-Sănătății creează oportunități de afaceri și contribuie la dezvoltarea viitoare;
42. subliniază că sunt necesare mai multe cercetări în domeniul sistemelor de e-sănătate, fără ca cheltuielile pentru cercetare să afecteze în mod direct costul serviciilor;
43. îndeamnă Comisia să dedice e-Sănătății resurse în cadrul programelor-cadru viitoare pentru cercetare și dezvoltare;
44. subliniază necesitatea de a se garanta un sprijin adecvat IMM-urilor pentru a se asigura condiții echitabile în sectorul e-Sănătății și pentru a se stimula accesul pe piață al IMM-urilor în acest domeniu, contribuind la coeziunea socială și teritorială;
45. invită prin urmare Comisia să sprijine și să faciliteze proiectele IMM-urilor în domeniul e-Sănătății prin stabilirea de orientări privind piața e-Sănătății și îmbunătățirea cooperării între IMM-uri și părțile interesate, organismele de cercetare și sistemele de asigurare a sănătății pentru a crea inovație pentru prestatorii de servicii medicale;
46. subliniază nevoia de transparență și competitivitate atunci când vine vorba despre IMM-uri care dezvoltă instrumente TIC pentru a asigura prețuri accesibile pentru instrumentele de e-Sănătate;
47. invită Comisia și statele membre să elaboreze standarde privind datele pentru colectarea, partajarea și raportarea aspectelor legate de sănătatea la nivel transfrontalier;
48. încurajează Comisia și statele membre să continue să colaboreze cu pacienții și cu alte părți interesate relevante în vederea identificării instrumentelor și modelelor de e-Sănătate care să sprijine punerea în aplicare și în practică a articolului 12 din Directiva 2011/24/UE referitor la dezvoltarea de rețele între prestatorii de servicii de sănătate și centrele de expertiză;
49. încurajează Comisia și statele membre să continue să depună eforturi în vederea punerii în aplicare a articolului 14 din Directiva 2011/24/UE privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, prin care se înființează rețeaua de e-sănătate;
50. invită Comisia să permită aderarea tuturor autorităților regionale care sunt competente la aplicațiile de e-Sănătate din rețeaua e-Sănătate stabilite în Directiva 2011/24/UE;
51. subliniază nevoia unui cod etic de bune practici pentru activitățile transfrontaliere, fără a aduce atingere principiului subsidiarității;

Marti, 14 ianuarie 2014

52. subliniază faptul că este esențial pentru pacienți să își poată accesa propriile date cu caracter personal legate de sănătate; subliniază că, după exprimarea anterioară a consimțământului cu privire la utilizarea datelor lor, pacienții ar trebui să fie întotdeauna informați într-un mod clar și transparent cu privire la modul în care sunt prelucrate aceste date;
53. îndeamnă Comisia și statele membre să aplice normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la sănătate prevăzute în propunerea de regulament privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, după intrarea sa în vigoare.
54. evidențiază necesitatea de a utiliza norme internaționale de modelare a informațiilor și a schimburilor de informații în toate statele membre, precum și de a elabora coduri internaționale pentru profesiile din domeniul e-Sănătății și de a armoniza definițiile relevante;
55. salută, în această privință, colaborările internaționale în curs cu OMS și OCDE;
56. salută cooperarea dintre UE și SUA în domeniul e-Sănătății, caracterizată de colaborări continue, incluzându-le pe cele dezvoltate în contextul memorandumului de înțelegere asupra cooperării din jurul tehnologiilor informației și a comunicațiilor din domeniul sănătății și, în special, foaia de parcurs CE-HHS elaborată în comun pentru elaborarea de standarde de interoperabilitate recunoscute la nivel internațional și de specificații de implementare a interoperabilității pentru sistemele electronice de informații privind sănătatea;
57. subliniază necesitatea de a institui standarde tehnice și de a asigura interoperabilitatea soluțiilor bazate pe TIC și a schimbului de date la toate nivelurile în cadrul sistemelor de sănătate europene, elaborând, în același timp, orientări pentru interoperabilitatea acestor sisteme la nivelul întregii UE;
58. subliniază importanța asigurării interoperabilității aplicațiilor software utilizate de pacienți și respectiv de medici în vederea obținerii de rezultate mai bune și a îmbunătățirii comunicării;
59. salută intenția Comisiei de a propune un cadru de interoperabilitate privind e-sănătatea până în 2015 și consideră acest cadru drept un pas foarte important către responsabilizarea pacienților în ceea ce privește e-Sănătatea; consideră importantă includerea în cadrul respectiv a creării unui sistem de introducere standardizată a informațiilor în dosarele medicale, precum și sprijinirea dezvoltării unor dispozitive medicale care să permită, printre altele, stocarea electronică automată a dosarelor medicale;
60. subliniază nevoia de a asigura respectarea deplină a diversității culturale și lingvistice a Uniunii Europene în ceea ce privește standardizarea tehnică și interoperabilitatea sistemelor europene de sănătate;
61. solicită ca dezvoltarea instrumentelor de e-Sănătate să nu aibă în vedere doar interese de ordin tehnologic și economic, ci să vizeze eficiența și utilitatea instrumentelor pentru îmbunătățirea rezultatelor privind sănătatea și a calității vieții, iar obiectivul lor primordial să fie interesul pacienților, inclusiv al celor în vârstă și al pacienților cu handicap;
62. invită, de asemenea, statele membre să promoveze acest plan, insistând asupra căutării necesare a echilibrului de gen;
63. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze o abordare echilibrată a sănătății și medicinei din punctul de vedere al genului și să țină seama, la punerea în practică a Planului de acțiune, de nevoile specifice ale femeilor și ale fetelor, ca beneficiare ale asistenței medicale;
64. subliniază importanța studiilor globale pentru consolidarea bazei de dovezi privind e-Sănătatea;
65. recomandă ca statele membre și Comisia să strângă date diferențiate în funcție de gen, cu ajutorul Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), legate de concluziile inițiale cu privire la accesibilitatea sistemelor și a instrumentelor de e-sănătate, precum și privind impactul acestora și solicită comunicarea de cele mai bune practici în implementarea e-sănătății;

Marți, 14 ianuarie 2014

66. reamintește necesitatea ca viitorul plan de acțiune privind e-sănătatea să garanteze următoarele principii-cheie:
- optimizarea cheltuielilor de sănătate în perioadă de criză economică;
 - consolidarea și promovarea aplicațiilor și a soluțiilor pentru dezvoltarea pieței;
 - asigurarea interoperabilității sistemelor informatice în domeniul asistenței medicale și la nivelul spitalelor.
67. îndeamnă Comisia să publice în fiecare an o analiză anuală a progreselor realizate la punerea în aplicare a Planului de acțiune privind e-sănătatea în fiecare stat membru, precizând modalitățile în care acest instrument a fost modificat în mod inovator pentru a oferi cetățenilor sisteme de asistență medicală eficiente și de înaltă calitate și, în lumina acestora, să stabilească la nivel național și european indicatori pentru măsurarea efectivă a progreselor și impactului acțiunilor planificate, acordând o atenție deosebită discriminării sau inegalităților de acces care ar putea afecta consumatorii și pacienții.
68. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor și statelor membre.
-

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0011

Criza alimentară, fraudele din lanțul alimentar și controlul aferent

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la criza alimentară, fraudele din lanțul alimentar și controlul acestora (2013/2091(INI))

(2016/C 482/04)

Parlamentul European,

- având în vedere planul de acțiune în cinci puncte⁽¹⁾ prezentat de Comisie în martie 2013 ca urmare a descoperirii unei vaste rețele de fraudă care comercializează carnea de cal ca fiind carne de vită,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei,
 - având în vedere propunerea de regulament privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor, materialul de reproducere a plantelor [și] produsele de protecție a plantelor (COM(2013)0265),
 - având în vedere raportul din 11 octombrie 2012 al Curții de Conturi Europene privind gestionarea conflictelor de interese în cadrul a patru agenții ale Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0434/2013),
- A. întrucât, conform Regulamentului (CE) nr. 178/2002, principiile generale ale legislației UE din domeniul alimentelor interzic comercializarea alimentelor care nu prezintă siguranță, precum și practicile frauduloase, contrafacerea alimentelor și alte practici care pot induce consumatorii în eroare;
- B. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare și Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare stabilesc dispoziții detaliate legate de interzicerea reclamelor și a practicilor de etichetare înșelătoare;
- C. întrucât cadrul de reglementare al UE pentru siguranța alimentară și lanțul alimentar a oferit un grad ridicat de siguranță alimentară consumatorilor din Uniunea Europeană până în prezent; întrucât legislația actuală este, cu toate acestea, încă fragilă și nu întotdeauna fiabilă, fiind necesare, prin urmare, îmbunătățiri ale situației pe teren;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/horsemeat/plan_en.htm.

Marți, 14 ianuarie 2014

- D. întrucât, în același timp, recente cazuri de fraudă din domeniul alimentar au afectat încrederea consumatorilor în lanțul alimentar, având un impact negativ asupra sectorului agroalimentar, deoarece astfel de scandaluri afectează negativ imaginea globală a acestui sector-cheie al economiei UE; întrucât este crucial să se restabilească încrederea consumatorilor de produse agroalimentare europene, atât în interiorul UE, cât și în afara granițelor sale; întrucât trebuie subliniat, cu toate acestea, că marea majoritate a produselor agroalimentare europene sunt de o calitate excelentă și merită, prin urmare, recunoașterea internațională;
- E. întrucât transparența este o componentă-cheie a abordării adoptate de Comisie și de statele membre față de controalele privind siguranța alimentară;
- F. întrucât sectorul agroalimentar este unul dintre cele mai mari sectoare economice din UE, asigurând 48 de milioane de locuri de muncă și generând venituri de 715 miliarde EUR anual;
- G. întrucât cazurile individuale de fraudă din sectorul alimentar au un impact negativ asupra imaginii întregului sector în cauză;
- H. întrucât legislația alimentară a UE este foarte detaliată în domeniul siguranței alimentare și include controale și verificări în cazul reziduurilor și al altor tipuri de contaminare a alimentelor și a hranei pentru animale, dar întrucât nu există niciun cadru care să vizeze în mod special fraudele din sectorul alimentar, cu excepția prevederii cu caracter general conform căreia consumatorii nu pot fi induși în eroare;
- I. întrucât sunt depistate probleme și la punerea în aplicare a legislației actuale și sunt necesare controale oficiale mai eficiente ale produselor alimentare de origine animală în fiecare etapă a lanțului alimentar;
- J. întrucât nu există statistici referitoare la numărul cazurilor de fraudă din sectorul alimentar din UE și întrucât Comisia a identificat doar de curând fraudele din sectorul alimentar ca un nou domeniu de acțiune;
- K. întrucât cazurile recente de fraudă includ, de exemplu, comercializarea cărnii de cal drept carne de vită și comercializarea cărnii de cal tratate cu fenilbutazonă drept carne de cal comestibilă, comercializarea făinii obișnuite drept făină ecologică, a ouălor de la găini crescute în baterii drept ouă ecologice, a sării pentru drumuri drept sare alimentară, utilizarea alcoolului care conține metanol în băuturile spirtoase, utilizarea grăsimilor contaminate cu dioxină la producerea hranei pentru animale și etichetarea greșită a speciilor de pește și a fructelor de mare;
- L. întrucât fraudele din sectorul alimentar au loc în general atunci când potențialul și tentația de a comite o astfel de fraudă sunt ridicate, iar riscul de a fi prins și sancțiunile sunt reduse;
- M. întrucât lanțul de aprovizionare cu alimente este adeseori lung și complex și implică mulți operatori economici din sectorul alimentar și alte părți; întrucât consumatorii au tot mai puține informații cu privire la modul în care sunt fabricate alimentele pe care le consumă, iar operatorii economici individuali din sectorul alimentar nu au întotdeauna, și nu sunt obligați să aibă, o viziune de ansamblu asupra întregului lanț de producție;
- N. întrucât fraudă la scară largă cu carne de cal de pe întreg teritoriul Europei este un simptom al unui sistem de aprovizionare globalizat necontrolabil, al unui productivism agroalimentar la prețuri reduse și al unui sistem de etichetare incomplet;
- O. întrucât comercianții și intermediarii din lanțul alimentar nu sunt întotdeauna înregistrați și autorizați ca operatori economici în sectorul alimentar; întrucât nici Comisia, nici statele membre nu știu de multe ori cu siguranță câți comercianți neînregistrați își desfășoară activitatea în acest sector;
- P. întrucât, în urma unor cazuri grave de fraudă din sectorul alimentar, autoritățile naționale competente închid, uneori, întreprinderile din acest sector care au fost condamnate pentru fraudă; întrucât aceste întreprinderi sunt imediat înregistrate din nou în altă parte și își continuă activitatea la fel ca înainte; întrucât schimbul de informații dintre statele membre privind întreprinderile frauduloase condamnate ar îmbunătăți monitorizarea acestora pentru a le împiedica să desfășoare alte activități frauduloase;

Marți, 14 ianuarie 2014

- Q. întrucât răspunderea implementării și punerii în aplicare a legislației UE din domeniul alimentar le revine statelor membre și întrucât aplicarea legii și controlul sunt, prin urmare, în mare parte limitate la nivel național și, din această cauză, o imagine de ansamblu la nivel transfrontalier pentru întreg teritoriul UE este limitată, chiar inexistentă;
- R. întrucât autoritățile naționale au tendința să își concentreze controalele asupra siguranței alimentare și nu acordă prioritate fraudei din sectorul alimentar, de multe ori fiindcă nu dispun de capacitățile și de resursele necesare;
- S. întrucât autoritățile competente din unele state membre au unități de poliție specializate în combaterea fraudelor din sectorul alimentar; întrucât, în unele state membre, controalele sunt parțial delegate unor organisme de control private; întrucât, în alte state membre, controalele se efectuează în totalitate de către autoritățile competente;
- T. întrucât Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje este un instrument util pentru schimbul rapid de informații între statele membre și Comisie, ca de exemplu în cazul recent de fraudă cu carne de cal;
- U. întrucât Oficiul Alimentar și Veterinar al Comisiei (OAV) este responsabil cu verificarea respectării cerințelor UE în materie de siguranță alimentară și calitate a alimentelor și întrucât auditurile acestuia sunt anunțate în mod normal în avans și pregătite în colaborare cu autoritățile competente; întrucât numărul auditurilor anuale este limitat din cauza capacității limitate a OAV; întrucât OAV a anunțat că, în prezent, nu dispune de resursele și de instruirea necesare pentru a se concentra asupra fraudelor din sectorul alimentar;
- V. întrucât avertizările privind creșterea numărului de cai sacrificați în anumite state au fost complet ignorate de către autoritățile competente, în special OAV;
- W. întrucât Europol a observat o creștere a numărului cazurilor de fraudă din sectorul alimentar și se așteaptă ca această tendință să continue, alături de implicarea din ce în ce mai accentuată a grupurilor infracționale organizate în fraudele din acest sector;
- X. întrucât sistemul de informații al Europol poate fi folosit de statele membre pentru a face schimb de informații referitoare la anchetele cu caracter transfrontalier; întrucât Europol poate numai să sprijine statele membre, la cererea acestora, cu cunoștințe de specialitate, cu instrumente analitice și cu baze de date; întrucât, în cazul fraudei cu carnea de cal, statele membre au avut la început rețineri să colaboreze cu Europol;
- Y. întrucât, începând din 2011, Europol a realizat cu succes mai multe operațiuni OPSON privind produsele contrafăcute și care nu corespund standardelor; întrucât, în cadrul acestor operațiuni, Europol cooperează cu Interpolul, cu autoritățile din statele membre, cu țări terțe și cu parteneri privați;
- Z. întrucât etichetarea țării sau a locului de origine a cărnii și a produselor din carne nu previne prin ea însăși fraudă; întrucât originea unui produs alimentar determină parțial, în unele cazuri, prețul acestuia;
- AA. întrucât încheierea acordurilor de liber schimb avute în prezent în vedere de UE ar putea duce la relaxarea legislației europene din domeniul siguranței alimentare;
- AB. întrucât trebuie întreprinse eforturi înnoite pentru a plasa fraudele într-un context economic marcat de criza financiară mondială și de dumpingul social, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene;
- AC. întrucât tranzacționările sunt practici care stimulează competiția pentru cel mai mic preț, afectând astfel calitatea, siguranța și transparența, și care au un impact asupra marjelor de profit ale întregului sector;
- AD. întrucât practicile de distribuție și recurgerea la intermediari pentru distribuție destabilizează piețele de producție prin reducerea marjelor producătorilor;

Marți, 14 ianuarie 2014

Fraudele din sectorul alimentar: domeniu de aplicare și definiție

1. regretă că acțiunile de combatere a fraudelor din sectorul alimentar reprezintă un punct relativ nou pe agenda europeană și că, până în prezent, acest aspect nu a fost niciodată o prioritate-cheie pentru legislația și punerea în aplicare a acesteia la nivel național și la nivelul UE;
2. își exprimă preocuparea cu privire la impactul potențial al fraudelor din sectorul alimentar asupra încrederii consumatorilor, siguranței alimentelor, funcționării lanțului alimentar și stabilității prețurilor agricole și subliniază importanța restabilirii rapide a încrederii consumatorilor europeni;
3. invită, prin urmare, Comisia să acorde fraudelor din sectorul alimentar întreaga atenție cuvenită și să ia toate măsurile necesare pentru a face din prevenirea și combaterea fraudelor din sectorul alimentar o parte integrantă a politicii UE;
4. subliniază că este necesar să se cunoască mai multe despre amploarea, incidența și elementele cazurilor de fraudă din sectorul alimentar din UE; invită Comisia și statele membre să colecteze sistematic date cu privire la cazurile de fraudă și să facă schimb de bune practici în vederea identificării și a combaterii fraudelor din sectorul alimentar;
5. constată că în legislația UE nu există în prezent o definiție a fraudei din sectorul alimentar și că statele membre adoptă metodologii diferite pentru a o defini; consideră că o definiție uniformă este esențială pentru dezvoltarea unei abordări europene față de combaterea fraudelor din sectorul alimentar; subliniază că este necesar să se adopte rapid o definiție armonizată la nivelul UE, pe baza discuțiilor cu statele membre, cu părțile interesate pertinente și cu experți, care să includă elemente cum sunt nerespectarea legislației din domeniul alimentelor și/sau inducerea în eroare a consumatorilor (inclusiv omiterea informațiilor referitoare la produs), intenția și potențialul câștig financiar și/sau avantaj competitiv;
6. subliniază faptul că, având în vedere natura pieței unice a Uniunii Europene, fraudele din sectorul alimentar se extind în multe cazuri dincolo de granițele statelor membre și devin o amenințare la adresa sănătății tuturor cetățenilor europeni;
7. constată că recente cazuri de fraude din sectorul alimentar au scos la iveală diferite tipuri de fraude de acest gen, cum ar fi înlocuirea ingredientelor-cheie cu alternative mai ieftine sau de calitate mai proastă, indicarea incorectă pe etichete a speciilor de animale folosite în produsele din carne sau din fructe de mare, indicarea incorectă pe etichete a greutateii, comercializarea alimentelor obișnuite drept alimente ecologice, folosirea neîndreptățită a unor logouri de calitate indicând originea sau bunăstarea animalelor, etichetarea peștelui provenind din acvacultură ca fiind pescuit în mediul sălbatic sau comercializarea unei varietăți inferioare de pește sub denumirea unei categorii superioare sau a unei specii mai scumpe, precum și falsificarea și comercializarea alimentelor după data de expirare a acestora;
8. subliniază că alimentele care fac adesea obiectul unor activități frauduloase includ uleiul de măsline, peștele, produsele ecologice, cerealele, mierea, cafeaua, ceaiul, condimentele, vinurile, anumite sucuri din fructe, laptele și carnea;
9. își exprimă preocuparea cu privire la semnalele care indică faptul că numărul cazurilor este în creștere și că fraudele din sectorul alimentar reprezintă o tendință ascendentă ce reflectă o slăbiciune structurală a lanțului alimentar;

Factori care contribuie la comiterea de fraude în sectorul alimentar

10. constată că fraudele din sectorul alimentar apar în general în cazurile în care câștigurile financiare sunt ridicate, iar riscul de a fi prins este redus; consideră că este inacceptabilă situația din UE, unde este profitabil să comiți fraude în sectorul alimentar, iar șansele de a fi prins sunt relativ reduse;
11. atrage atenția asupra complexității și caracterului transfrontalier al lanțului alimentar, în vreme ce controalele, sancțiunile și aplicarea legii au, în mare măsură, un caracter național, ceea ce sporește, se pare, riscul comiterii de fraude în acest sector; consideră că o trasabilitate mai bună a ingredientelor și a produselor în cadrul întregului lanț alimentar ar contribui la combaterea fraudelor;

Marti, 14 ianuarie 2014

12. subliniază necesitatea acordării unei atenții sporite controalelor asupra bunurilor importate din țările terțe și asupra conformității acestora cu standardele UE privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale;

13. atrage, de asemenea, atenția asupra altor factori menționați adesea ca factori care contribuie la fraudele din sectorul alimentar, precum criza economică actuală, măsurile de austeritate care afectează agențiile de control și presiunea din partea sectorului comerțului cu amănuntul și a altora de a produce alimente tot mai ieftin;

Lecții învățate și recomandări

Cadrul instituțional

14. salută decizia Comisiei de a înființa o echipă de combatere a fraudelor din sectorul alimentar și recunoaște eforturile depuse de Europol în lupta împotriva fraudelor din acest sector; încurajează Comisia să ia în considerare crearea unui laborator de referință al UE pentru autenticitatea alimentelor;

15. salută planul Comisiei de a organiza, în 2014, o conferință pe tema fraudei din sectorul alimentar în scopul de a sensibiliza actorii pertinenti;

16. își exprimă convingerea că inspecțiile independente neanunțate sunt esențiale pentru a asigura punerea în aplicare în mod eficace a siguranței alimentare și a standardelor de etichetare; consideră, prin urmare, că inspecțiile neanunțate ar trebui să constituie regula;

17. invită Comisia să extindă aria de acoperire a auditurilor OAV, astfel încât acestea să includă fraudele din sectorul alimentar; consideră că OAV și statele membre ar trebui să recurgă la inspecții neanunțate periodice, independente și obligatorii, pentru a identifica încălcările deliberate și a garanta respectarea celor mai înalte standarde în materie de siguranță alimentară; consideră că este important să existe o abordare transparentă a modului în care controalele și inspecțiile oficiale sunt realizate și să se facă publice rapoartele și rezultatele controalelor și ale inspecțiilor privind operatorii din sectorul alimentar pentru a restabili și a menține încrederea consumatorilor;

18. regretă vizibilitatea și receptarea limitate ale rapoartelor și auditurilor OAV de către Comisie și statele membre; invită Comisia să monitorizeze rapoartele și recomandările OAV într-un mod mai riguros;

19. invită autoritatea bugetară să sporească resursele și capacitatea OAV și ale echipei de combatere a fraudelor din sectorul alimentar înființate de Comisie;

20. își exprimă preocuparea cu privire la reducerea finanțărilor din cadrul Uniunii Europene pentru organismele care realizează aceste sarcini-cheie de monitorizare;

21. invită statele membre și regiunile europene să pună la dispoziția autorităților de control resurse umane, financiare și tehnice suficiente;

22. subliniază faptul că ar trebui să se efectueze controale și inspecții eficiente în așa fel încât să nu se creeze o sarcină administrativă neneesară pentru IMM-uri;

23. sugerează organizarea unei audieri anuale a OAV în cadrul Comisiei ENVI de care aparține, pentru a discuta despre auditurile finalizate și despre cele viitoare înainte ca OAV să își adopte programul de lucru pentru anul următor;

24. invită statele membre să se asigure că problemele ridicate de OAV sunt abordate în mod corespunzător și că sunt urmate de acțiunile cuvenite;

25. constată că nicio modificare a procesului de evaluare și de prioritizare a programului de lucru al OAV nu ar trebui să modifice procesul juridic pentru adoptarea programelor de lucru ale OAV;

26. mai precis, îndeamnă Comisia și statele membre să acționeze în urma constatărilor auditurilor OAV în ceea ce privește evidențele falsificate privind tratamentul medical al animalelor destinate sacrificării pentru export în UE și să excludă carnea și alte produse de origine animală din țări terțe, pentru care nu se poate garanta că respectă cerințele UE privind siguranța alimentară, de la introducerea pe piața UE;

Marți, 14 ianuarie 2014

27. constată că statele membre depun adesea eforturi pentru a urmări cu succes în justiție operatorii frauduloși din sectorul alimentar care își desfășoară activitatea într-un cadru transfrontalier, din cauza unor probleme de jurisdicție; regretă faptul că statele membre nu colaborează în mod sistematic cu Europol în cazurile de fraude din sectorul alimentar de natură transfrontalieră, ci acționează în mod bilateral;

28. recunoaște importanța denunțatorilor pentru descoperirea practicilor frauduloase din sectorul alimentar; invită statele membre să creeze condițiile adecvate pentru a le permite acestora să denunțe practicile răuvoitoare în condiții de siguranță și de anonimat;

29. consideră că autoritățile naționale competente ar trebui să informeze publicul, în măsura în care este posibil și adecvat, cu privire la retragerile de produse și la alte măsuri luate de autoritățile competente în cazuri de fraudă în sectorul alimentar;

Cadrul legislativ

30. consideră că controalele oficiale ar trebui să se concentreze nu doar pe probleme de siguranță alimentară, ci și pe prevenirea fraudelor și a riscului consumatorilor de a fi induși în eroare; salută faptul că propunerea Comisiei de reexaminare a controalelor oficiale include controale suplimentare în ceea ce privește fraudele din sectorul alimentar în cazul cărora autoritățile competente au motive să suspecteze un comportament fraudulos din partea unui operator;

31. observă că unele state membre delegă parțial efectuarea controalelor unor organisme de control private; subliniază că autoritățile competente din statele membre ar trebui să supravegheze întotdeauna sistemele de control și să verifice, să autorizeze și să analizeze toate sistemele de control private, pentru a se asigura că acestea respectă normele naționale și internaționale cu scopul de a face constatările lor accesibile agențiilor publice;

32. respinge orice plan de delegare a sarcinilor de inspecție de la autoritățile publice către operatorii economici;

33. consideră că ar trebui clarificat rolul comercianților și al cadrului legislativ aplicabil în cazul vânzărilor între întreprinderi;

34. consideră că toți operatorii comerciali care prelucrează, comercializează sau depozitează materii prime, ingrediente alimentare sau produse alimentare în lanțul de aprovizionare cu alimente a oamenilor, inclusiv comercianții și proprietarii de antrepozite frigorifice, ar trebui să fie înregistrați ca operatori economici în sectorul alimentar și să fie controlați;

35. consideră că operatorii economici din sectorul alimentar ar trebui să cunoască proveniența produselor sau a ingredientelor utilizate, ceea ce înseamnă că fiecare operator economic din sectorul alimentar care face parte din lanțul de producție are partea sa de responsabilitate față de produsul final;

36. recunoaște importanța unei etichetări clare și transparente a produselor care fac obiectul comerțului între întreprinderi și între întreprinderi și consumatori și invită Comisia să reexamineze legislația UE din domeniul alimentelor pentru a reduce riscul comiterii unor fraude în acest sector;

37. solicită o mai bună conștientizare și îmbunătățirea monitorizării etichetării produselor congelate care fac obiectul comerțului între întreprinderi și între întreprinderi și consumatori; invită Comisia să prezinte o propunere privind etichetarea obligatorie a cărnii și a peștelui care să indice dacă produsele în cauză au fost congelate, de câte ori au fost congelate și pentru câtă vreme;

38. consideră că, deși nu este în sine un instrument de combatere a fraudei din sectorul alimentar, etichetarea țării de origine poate contribui la asigurarea unei trasabilități mai bune de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente, a unor relații mai stabile între furnizorii de carne și procesatori și a unei diligențe sporite a operatorilor economici atunci când își aleg furnizorii și produsele, precum și a unor informații fiabile pentru consumatori, restabilind astfel încrederea acestora;

39. reamintește că Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 stipulează că, până în decembrie 2013, Comisia va adopta acte de punere în aplicare privind etichetarea obligatorie a țării de origine, etichetarea cărnii de porc, de oaie, de capră și de pasăre, precum și etichetarea voluntară a alimentelor, în urma unei evaluări de impact;

Marti, 14 ianuarie 2014

40. invită Comisia să prezinte rapid aceste acte de punere în aplicare privind etichetarea cărnii proaspete de porc, oaie, capră și pasăre, inspirându-se din normele care se aplică deja cărnii neprelucrate de vită și de vițel, asigurându-se că consumatorii sunt informați cu privire la locul de naștere, de creștere și de sacrificare al animalelor, ținând totodată cont de sistemele naționale și regionale deja existente care indică originea cărnii;
41. reamintește, în plus, că Parlamentul a solicitat anterior etichetarea originii pentru carnea din produsele prelucrate și că Comisia lucrează la un raport privind etichetarea obligatorie a originii în cazul cărnii folosite ca ingredient; îndeamnă Comisia să își prezinte cu celeritate raportul și să urmeze propunerile legislative care fac obligatorie indicarea originii cărnii în cazul produselor alimentare prelucrate, ținând în același timp cont de evaluările de impact pe care le realizează și evitând costuri și sarcini administrative excesive;
42. solicită o mai bună etichetare a produselor prelucrate care conțin pește, în special în ceea ce privește originea peștilor și tehnicile de pescuit utilizate;
43. invită Comisia să-și accelereze eforturile, împreună cu părțile interesate și cu statele membre, pentru a analiza dacă este posibil și necesar să se introducă sisteme de certificare electronică în lanțul alimentară, care ar putea reduce posibilitatea de a se comite fraude pe baza unor certificate pe suport de hârtie;
44. solicită Comisiei să instituie un registru european centralizat pentru pașapoartele cailor în vederea prevenirii emiterii frauduloase a unor pașapoarte duplicat;
45. își exprimă preocuparea cu privire la lipsa unui cadru legislativ european privind carnea provenită de la animale clonate;
46. invită Comisia să dezvolte o metodă de depistare și identificare a cărnii provenite de la animale clonate, de exemplu prin instituirea unei baze de date internaționale care să conțină informații genetice în legătură cu animalele clonate;

Responsabilitatea socială a întreprinderilor

47. consideră că este util ca, în plus față de sistemul controalelor oficiale din sectorul alimentară, și fără a-l înlocui, sectorul însuși să își dezvolte în mod proactiv și să utilizeze inițiative antifraudă din sectorul privat, cum sunt verificările integrității produselor, autoevaluarea, analiza, planuri de urmărire a produselor, audituri și certificări, și salută inițiativele existente în prezent, cum sunt Global Food Safety Initiative și Food Fraud Initiative de la Universitatea Statului Michigan;
48. invită Comisia și statele membre să ia în calcul impunerea unei obligații legale pentru operatorii din sectorul alimentară de a raporta autorităților competente apariția cazurilor de fraudă din acest sector;
49. consideră că sectorului comerțului cu amănuntul îi revine responsabilitatea specială de a garanta integritatea produselor alimentare și de a cere furnizorilor săi să mențină condițiile de siguranță și de securitate în lanțul alimentară; consideră că este responsabilitatea distribuitorilor să verifice cel puțin conformitatea formală cu normele de etichetare; regretă presiunea pe care o exercită operatorii economici din sectorul comerțului cu amănuntul și alți operatori economici din sectorul alimentară asupra producătorilor primari pentru a produce și mai ieftin, adeseori în detrimentul calității produselor alimentare sau al ingredientelor;
50. constată că, în prezent, operatorii economici din sectorul alimentară nu cunosc de fiecare dată proveniența ingredientelor pe care le folosesc; constată, în acest sens, că lanțurile de aprovizionare scurte (locale și regionale) pot garanta o transparență sporită și pot înlocui lanțurile de aprovizionare lungi și complicate care au jucat un rol major în criza fraudelor din sectorul alimentară;
51. invită Comisia să prezinte propuneri legislative, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, referitoare la un sistem de etichetare aplicabil „agriculturii locale și vânzării directe”, pentru a contribui la promovarea piețelor în cauză și a-i ajuta pe agricultori să crească valoarea produselor lor;

Marți, 14 ianuarie 2014

Aplicarea legii și controalele

52. invită Comisia ca, în temeiul articolelor 7 și 17 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, să urmărească și să prevină comercializarea produselor care rămân pe piață sub o denumire intenționat incorectă sau înșelătoare, deoarece și aceasta trebuie considerată o formă de fraudă în sectorul alimentar;

53. își exprimă convingerea că este necesară o schimbare de atitudine la nivelul autorităților competente, o trecere de la o abordare de natură administrativă și veterinară la una de natură polițienească, bazată pe experiența „echipei zburătoare” a administrației alimentare daneze și pe cea a „Arma dei Carabinieri” și a „Guardia di Finanza” din Italia; subliniază că o astfel de abordare depinde de existența în cadrul instanțelor desemnate a unor judecători cu expertiză în legislația alimentară;

54. subliniază că efectuarea controalelor ar trebui să se bazeze pe riscuri și să includă realizarea unor profiluri de risc și a unor evaluări ale vulnerabilității pentru fiecare lanț de aprovizionare și pentru fiecare produs alimentar, plecând de la studiile științifice în curs, care combină cunoștințe din domeniul autenticității alimentelor și din cel al criminologiei, cum sunt cercetările realizate de Universitatea Liberă din Amsterdam și de Universitatea din Wageningen;

55. invită Comisia și statele membre să continue să încurajeze programele naționale și europene de cercetare și dezvoltare, să dezvolte și să implementeze tehnologii și metode utilizate pentru a detecta fraudă din sectorul alimentar, cum este tehnologia cu senzori, analiza datelor și amprentarea produselor, și să faciliteze disponibilitatea pe piață a testelor pe termen scurt; recunoaște programele europene de cercetare existente în domeniul integrității și autenticității alimentelor, cum sunt TRACE și AuthenticFood;

56. recomandă ca OAV și autoritățile naționale să includă în auditurile lor așa-numitele „verificări ale bilanțului de masă” privind fluxurile de intrări, de ieșiri și de deșeuri;

57. recomandă îmbunătățirea coordonării și a comunicării între autoritățile naționale însărcinate cu investigarea fraudelor din sectorul alimentar, în vederea întetirii eforturilor depuse de statele membre pentru a combate această problemă; invită, prin urmare, Comisia să introducă de urgență un sistem electronic, pe baza actualului Sistem rapid de alertă pentru alimente și furaje (RASFF), așa cum a sugerat Comisia, pentru a permite schimbul rapid de informații dintre statele membre și Comisie în cazurile de fraudă din sectorul alimentar; solicită publicarea unor rapoarte anuale care să descrie cazuri de fraudă din sectorul alimentar care au fost descoperite, prin analogie cu rapoartele RASFF;

58. solicită înființarea unei rețele pentru combaterea fraudei din sectorul alimentar care să consolideze coordonarea dintre diversele organisme europene competente (Europol, Eurojust, OAV), pentru îmbunătățirea prevenției și sporirea eficacității fraudelor din sectorul alimentar;

59. sugerează introducerea testelor ADN ca procedură standard, în cadrul controalelor la fața locului, pentru determinarea speciei, în special în ceea ce privește produsele din carne și din pește, și crearea, în acest scop, a unei baze de date centralizate a testelor ADN;

60. solicită Comisiei să abordeze breșele din normele actuale privind siguranța și trasabilitatea alimentelor asociate cu importurile din țări terțe, care sunt expuse unui risc mai ridicat de fraudă în sectorul alimentar;

61. insistă asupra faptului că acordurile de liber schimb negociate de UE nu trebuie să determine modificări ale legislației europene în materie de securitate și siguranță alimentară, nici diminuarea eforturilor de aplicare a acestei legislații;

62. consideră că rezultatele controalelor ar trebui făcute publice într-un mod accesibil și ușor de înțeles de către consumatori, de exemplu sub forma unei scheme de rating; își exprimă convingerea că acest lucru ar ajuta consumatorii să ia decizii și ar stimula, de asemenea, agenții economici din sectorul alimentar să obțină rezultate bune;

Marti, 14 ianuarie 2014

Sanctiuni

63. salută propunerea Comisiei de a introduce sancțiuni mai dure cel puțin pentru a neutraliza avantajul economic estimat vizat prin încălcarea legii, dar consideră că aceste măsuri nu sunt suficient de disuasive; consideră că statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni pentru fraudele din sectorul alimentar care să reprezinte cel puțin de două ori valoarea estimată a avantajului economic urmărit prin activitatea frauduloasă în cauză; consideră că este necesar, ca măsură de descurajare suplimentară, ca statele membre să stabilească sancțiuni și mai severe, inclusiv de natură penală, pentru cazurile de fraudă în care sănătatea publică este pusă în pericol în mod intenționat sau pentru cazurile de fraudă în care sunt implicate produse destinate consumatorilor vulnerabili; propune, de asemenea, ca, în cazul în care încalcă în mod repetat legea, operatorilor economici din sectorul alimentar să li se retragă autorizația de funcționare;

64. regretă că Comisia nu are o imagine de ansamblu a diferitelor sisteme naționale de sancțiuni pentru infracțiuni de fraudă în sectorul alimentar și a funcționării acestor sisteme de sancționare bazate pe legislația UE; invită Comisia să își facă o astfel de imagine de ansamblu cât mai curând posibil;

65. solicită o mai bună luare în considerare a bunăstării animalelor și aplicarea unor sancțiuni mai severe în cazul încălcării normelor pertinente;

66. invită Comisia să colecteze date de la statele membre și să prezinte rapoarte cu privire la diferitele regimuri din statele membre în ceea ce privește tipul și nivelul sancțiunilor prevăzute pentru fraudele din sectorul alimentar și modul de funcționare al regimurilor de sancționare;

67. invită Comisia și statele membre să ia în considerare și alte metode care vizează prevenirea și descurajarea fraudei în sectorul alimentar, precum denunțarea și dezaprobarea publică prin intermediul unui registru european al operatorilor economici condamnați pentru fraudă în sectorul alimentar;

68. solicită extinderea regimurilor actuale de trasabilitate și punerea sistematică în aplicare a trasabilității „continue” prevăzute în Regulamentul de bază (CE) nr. 178/2002 care vizează produsele alimentare, hrana pentru animale, animalele de la care se obțin produse alimentare și orice alte substanțe destinate sau prevăzute a fi încorporate într-un produs alimentar sau în hrana pentru animale; solicită ca întreg lanțul alimentar din Europa, incluzând toate etapele de producție, prelucrare, comercializare și distribuție să fie transparent și pe deplin deschis spre examinare de către inspectorii, pentru a asigura identificarea rapidă a produselor alimentare frauduloase;

69. recomandă introducerea unei obligații pentru toate laboratoarele de cercetare și angajații acestora de a notifica autoritățile de supraveghere competente cu privire la rezultatele tuturor testelor efectuate asupra produselor alimentare și hranei pentru animale care sugerează comiterea unei fraude sau sunt pertinente pentru combaterea fraudelor;

o

o o

70. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0012

Inspecțiile eficiente la locul de muncă ca strategii de îmbunătățire a condițiilor de muncă în Europa

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la inspecțiile eficiente la locul de muncă ca strategii de îmbunătățire a condițiilor de muncă în Europa (2013/2112(INI))

(2016/C 482/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special preambulul la acesta și articolele 3 și 6,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 6, 9, 145, 151, 152, 153, 154, 156, 159 și 168,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 3, 27, 31, 32 și 33,
- având în vedere Carta socială europeană din 3 mai 1996, în special partea I și partea II articolul 3,
- având în vedere normele fundamentale privind munca ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), precum și convențiile și recomandările acesteia referitoare la administrarea muncii și la inspecția muncii (Convențiile 81 și 129), care constituie o referință internațională în ceea ce privește asigurarea aplicării dispozițiilor legale privind condițiile de muncă și protecția lucrătorilor,
- având în vedere Convenția nr. 143 a OIM privind lucrătorii migranți (1975) și dispozițiile suplimentare ale OIM privind lucrătorii migranți, care prevăd adoptarea tuturor măsurilor necesare și corespunzătoare pentru eliminarea fluxurilor migratorii clandestine având drept obiectiv găsirea unui loc de muncă, precum și angajarea ilegală a imigranților; având în vedere, de asemenea, dispozițiile referitoare la aplicarea sancțiunilor administrative, civile și penale în materie de angajare ilegală a lucrătorilor imigranți,
- având în vedere Agenda OIM privind munca decentă,
- având în vedere convențiile și recomandările OIM (Organizației Internaționale a Muncii) în domeniul sănătății și securității la locul de muncă,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1338/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind statisticile comunitare referitoare la sănătatea publică, precum și la sănătatea și securitatea la locul de muncă ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (directivă-cadru) ⁽²⁾ și directivele individuale ale acesteia,
- având în vedere Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția Consiliului și a reprezentanților statelor membre, adoptată la reuniunea Consiliului din 22 aprilie 1999, privind un cod de conduită pentru o mai bună cooperare între autoritățile statelor membre în ceea ce privește combaterea fraudei transnaționale legate de prestațiile și contribuțiile la asigurările sociale și a muncii nedeclarate și cu privire la facilitarea punerii la dispoziție transnaționale a lucrătorilor ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva nr. 1999/85/CE a Consiliului din 22 octombrie 1999 de modificare a Directivei nr. 77/388/CEE în ceea ce privește posibilitatea de a reduce experimental valoarea TVA pentru serviciile cu utilizare intensivă a forței de muncă ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 70.

⁽²⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

⁽³⁾ JO L 299, 18.11.2003, p. 9.

⁽⁴⁾ JO C 125, 6.5.1999, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 277, 28.10.1999, p. 34.

Marti, 14 ianuarie 2014

- având în vedere Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 octombrie 2007, intitulată „Accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate” (COM(2007)0628),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 octombrie 2007, intitulată „Rezultatul consultării publice cu privire la Cartea verde a Comisiei «Modernizarea dreptului muncii pentru a răspunde provocărilor secolului 21»” (COM(2007)0627),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „EUROPA 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020) și obiectivul principal al acesteia, și anume creșterea, până la sfârșitul deceniului, la 75 % a nivelurilor de ocupare a forței de muncă până la sfârșitul deceniului în Uniunea Europeană,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2011 referitoare la Bilanțul intermediar al Strategiei europene 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind modernizarea dreptului muncii pentru a răspunde provocărilor secolului XXI ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 octombrie 2006 privind punerea în aplicare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2009 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2013 referitoare la condițiile de muncă și standardele de sănătate și de siguranță în urma incendiilor la fabrici și a prăbușirii unor imobile ce au avut loc recent în Bangladesh ⁽⁸⁾,
- având în vedere Orientările integrate pentru creștere și locuri de muncă (2008-2010) (COM(2007)0803),
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 22 decembrie 1995 privind armonizarea mijloacelor de luptă împotriva imigrației și a angajărilor ilegale ⁽⁹⁾,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 27 septembrie 1996 privind combaterea angajării ilegale a resortisanților din țările terțe ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere raportul Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound) privind abordarea muncii nedeclarate în Uniunea Europeană,
- având în vedere Eurobarometrul special privind munca nedeclarată,
- având în vedere studiul intitulat „ICENUW – Implementing Cooperation in a European Network against undeclared work” (ICENUW – Punerea în aplicare a cooperării în cadrul unei rețele europene de combatere a muncii nedeclarate) (2010),

⁽¹⁾ JO L 168, 30.6.2009, p. 24.

⁽²⁾ JO C 168 E, 14.6.2013, p. 102.

⁽³⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽⁵⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 401.

⁽⁶⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 452.

⁽⁷⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 176.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0230.

⁽⁹⁾ JO C 5, 10.1.1996, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO C 304, 14.10.1996, p. 1.

Marți, 14 ianuarie 2014

- având în vedere studiul intitulat „CIBELES: Convergence of Inspectorates building a European Level Enforcement System” (CIBELES – Convergența inspectoratelor în vederea instituirii unui sistem de execuție la nivel european),
 - având în vedere studiul intitulat „Indirect measurement methods for undeclared work in the EU” (Măsurări indirecte de măsurare a muncii nedeclarate în UE) (2010),
 - având în vedere studiul intitulat „Feasibility of establishing a European platform for cooperation between labour inspectorates and other relevant monitoring and enforcement bodies with the aim of preventing and fighting undeclared work” (Fezabilitatea înființării unei platforme europene de cooperare între direcțiile de inspecția muncii și alte organisme relevante de monitorizare și execuție, în vederea combaterii și prevenirii muncii nedeclarate) (2010, Regioplan),
 - având în vedere hotărârea Curții Europene de Justiție din 19 decembrie 2012, C 577/10, Comisia Europeană/Regatul Belgiei,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0458/2013),
- A. întrucât inspecțiile la locul de muncă au un rol important în ceea ce privește protejarea drepturilor lucrătorilor, garantarea sănătății și securității la locul de muncă și combaterea mediilor de lucru nesigure, prevenirea încălcării normelor privind protecția muncii, precum și promovarea unei creșteri economice echitabile și responsabile din punct de vedere social, în măsura în care contribuie la asigurarea plății efective a salariilor și a contribuțiilor la sistemele de asigurări sociale, crescând astfel veniturile din impozite și fondurile sistemelor de asigurări sociale și garantând că lucrătorii sunt asigurați în caz de boală și de accidente la locul de muncă și că beneficiază de pensii;
- B. întrucât statele membre utilizează o gamă variată de modele pentru efectuarea diferitelor inspecții specifice la locul de muncă;
- C. întrucât inspecțiile la locul de muncă devin tot mai necesare în contextul detașării lucrătorilor în Europa;
- D. întrucât inspecțiile la locul de muncă joacă un rol fundamental în asigurarea exercitării drepturilor, garantând respectarea legii, cunoașterea drepturilor și a obligațiilor de către cei implicați și prevenirea accidentelor și a abuzurilor;
- E. întrucât inspecțiile la locul de muncă ar trebui să fie efectuate cu o frecvență mai mare în cazul IMM-urilor și al șantierelor mici de construcții;
- F. întrucât responsabilitatea companiilor multinaționale pentru condițiile de muncă, de viață și de sănătate ale lucrătorilor care produc bunuri și prestează servicii nu încetează la ușa magazinului sau la poarta fabricii și nu poate fi garantată exclusiv prin acorduri privind responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI);
- G. întrucât externalizarea activităților prin subcontractare și locuri de muncă interimare presupune adeseori o mână de lucru mai puțin calificată și relații de muncă discontinue, făcând mai dificilă identificarea responsabilității în ceea ce privește sănătatea și securitatea la locul de muncă (SSM);
- H. întrucât munca nedeclarată are efecte negative asupra economiei statelor membre și a viabilității financiare a modelului social european și subminează finanțarea și structura contribuțiilor sociale și a serviciilor publice și generează nesiguranță, vulnerabilitate și sărăcie pentru persoanele vizate, atât pe perioada în care se află în câmpul muncii, cât și la bătrânețe;
- I. întrucât inspectorii de muncă au un rol esențial pentru protejarea drepturilor lucrătorilor, prevenirea abuzurilor și promovarea dezvoltării economice și sociale;
- J. întrucât printre consecințele crizei economice se numără și creșterea sarcinilor de muncă și a presiunii asupra lucrătorilor, în special prin modificarea programului de lucru și întrucât, prin urmare, trebuie intensificate eforturile de monitorizare a condițiilor de muncă;
- K. întrucât apar în permanență noi tipuri de raporturi de muncă, iar acestea sunt dificil de integrat în reglementările existente;

Marti, 14 ianuarie 2014

- L. întrucât există consecințe negative indirecte pentru lucrătorii angajați ilegal, cum ar fi lipsa accesului la informații, la serviciile de sănătate în muncă și la formare, precum și constrângerile psihologice determinate de teama de a nu a suferi un accident sau de a fi prinși, consecințe care afectează, la rândul lor, productivitatea întreprinderilor și economia în general, precum și consecințe pe termen lung, precum lipsa dreptului la pensie pentru limită de vârstă sau un quantum foarte scăzut al beneficiilor de pensie, ceea ce generează un risc ridicat de sărăcie;
- M. întrucât munca nedeclarată duce la denaturarea concurenței pe piața internă, permițând anumitor întreprinderi să beneficieze de un avantaj inechitabil;
- N. întrucât există o legătură intrinsecă între consolidarea unei piețe interne veritabile și eliminarea tuturor formelor de dumping social;
- O. întrucât munca nedeclarată reprezintă, în prezent, 18,8 % din PIB în cadrul UE 27, ajungând la peste 30 % în unele state membre;
- P. întrucât, în numeroase state membre, numărul cazurilor de muncă nedeclarată se află în continuare în creștere, și ca o consecință a crizei;
- Q. întrucât sunt necesare măsuri privind denunțarea neregulilor pentru a facilita depistarea abuzurilor și a asigura protecția denunțătorilor și întrucât UE și statele membre au obligația de a-i proteja pe deplin pe aceștia;
- R. întrucât, anual, 168 000 de cetățeni europeni își pierd viața în accidente de muncă sau din cauza bolilor profesionale și întrucât 7 milioane de cetățeni sunt răniți în accidente ⁽¹⁾,
- S. întrucât prevenirea riscurilor este esențială pentru a reduce numărul accidentelor de muncă și al bolilor profesionale; întrucât buna gestionare a sănătății și a securității în muncă are un efect pozitiv pentru întreprinderi, atât la nivel național, cât și european;
- T. întrucât, într-o măsură mai mare sau mai mică, sistemele de inspecție nu dispun de personalul și de finanțarea necesare pentru desfășurarea în mod eficace a inspecțiilor la locul de muncă; întrucât, prin urmare, planificarea strategică a resurselor umane pentru inspectoratele de muncă din UE este deficitară, numărul personalului acestor inspectorate este în scădere în multe țări și, în același timp, activitatea inspectorilor devine din ce în ce mai complexă;
- U. întrucât fragmentarea pieței forței de muncă, în combinație cu expansiunea necontrolată și nereglementată a anumitor forme flexibile de ocupare a forței de muncă în anumite state membre, scade în mod semnificativ nivelul de remunerare și creează astfel o situație susceptibilă să agraveze și mai mult problema muncii nedeclarate;
- V. întrucât sectoarele în care predomină munca nedeclarată sunt cele cu utilizare intensivă a forței de muncă, precum sectoarele de construcții, securitate, servicii de curățenie și întreținere și servicii rezidențiale și de îngrijire, acestea fiind caracterizate de condiții nesigure de angajare și remunerare;
- W. întrucât există o legătură strânsă între imigrația ilegală și munca nedeclarată, deoarece persoanele care locuiesc ilegal în Europa nu au dreptul să se angajeze în condiții normale și nu sunt, prin urmare, integrate în niciun sistem de protecție;
- X. întrucât lucrătorii care desfășoară muncă nedeclarată nu au asigurări sociale, de sănătate sau de accidente și, astfel, sunt expuși unui risc sporit de pierderi financiare personale;
- Y. întrucât inspecțiile la locul de muncă în ceea ce privește serviciile și raporturile de muncă transfrontaliere constituie o problemă de natură transfrontalieră, iar accesul transfrontalier la date este inadecvat;
- Z. întrucât numeroși lucrători care desfășoară muncă nedeclarată se regăsesc în această situație nu din proprie inițiativă, ci fiindcă au fost obligați,

⁽¹⁾ EU-OSHA.

Marți, 14 ianuarie 2014

I. Măsuri de control la nivel național

Principii pentru inspecții eficiente la locul de muncă

1. subliniază faptul că, deși inspecțiile la locul de muncă reprezintă o sarcină a serviciului public, care ar trebui să fie realizată doar de organisme publice independente, acest lucru nu ar trebui să împiedice participarea la inspecțiile în cauză a unor reprezentanți ai partenerilor sociali, în scopul de a-i asista pe inspectorii de muncă; consideră că trebuie garantată independența serviciilor SSM față de angajator; consideră că, în ceea ce privește sănătatea la locul de muncă, supravegherea, alertele, expertiza în materie de sănătate și consilierea avizată nu pot fi asigurate decât de către profesioniști independenți din domeniul sănătății și al securității; regretă faptul că, în unele state membre, gestionarea SSM este asigurată în continuare de asociații ale patronatelor; subliniază că inspecția și monitorizarea sănătății în muncă trebuie să fie realizate de către inspectorii independenți formați în materie de sănătate și securitate;
2. subliniază importanța elaborării unor planuri naționale de acțiune pentru consolidarea mecanismelor de inspecție la locul de muncă, precum și pentru finanțarea acestora din fondurile structurale europene, având în vedere valoarea adăugată a inspecțiilor eficiente la locul de muncă pentru sprijinirea coeziunii sociale și, în general, pentru consolidarea echității la locul de muncă;
3. atrage atenția asupra faptului că inspectoratele de muncă joacă un rol crucial în prevenire și control și că acestea contribuie, de asemenea, la îmbunătățirea informării și a expertizei în cadrul întreprinderilor; îndeamnă statele membre să crească resursele umane și financiare ale inspectoratelor lor de muncă, să atingă obiectivul de un inspector la 10 000 de lucrători, în conformitate cu recomandările OIM, precum și să înăsprească sancțiunile aplicate întreprinderilor care nu își respectă obligațiile în materie de drepturi fundamentale (salarii, durata muncii și SSM); consideră că aceste sancțiuni ar trebui să fie eficiente, disuasive și proporționale;
4. atrage atenția asupra faptului că toate categoriile de lucrători, salariați sau independenți, indiferent de statutul, condițiile de angajare sau de originea lor, țin de competența autorităților naționale de control și trebuie să beneficieze de același grad de protecție; subliniază că încercările de limitare a obiectului inspecțiilor la locul de muncă ar putea avea un efect negativ asupra sănătății, securității și drepturilor lucrătorilor;
5. subliniază necesitatea de a consolida rolul inspectoratelor naționale de muncă, de a instrui personalul de conducere al acestora și de a le coordona responsabilitățile, astfel încât să răspundă cu succes la noile provocări legate de inspecții;
6. consideră că inspecțiile la locul de muncă pot fi eficiente numai dacă autoritățile competente dispun de suficiente resurse financiare și umane; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că autoritățile de control din statele membre nu au suficient personal și nu asigură o formare continuă, în special în ceea ce privește chestiunile europene; invită statele membre să își consolideze sistemele de inspecții la locul de muncă, deoarece acestea ar trebui să reprezinte o parte esențială a planurilor naționale de răspuns la criza economică; subliniază faptul că inspecțiile la locul de muncă au un rol crucial, în măsura în care verifică punerea în aplicare în totalitate a legislației în vigoare și în care garantează că lucrătorii vulnerabili, în special, sunt asigurați și protejați;
7. reamintește faptul că este necesară o instruire uniformă a inspectorilor de muncă și a altor agenți din acest domeniu, în scopul de a consolida aplicarea legislației europene a muncii;
8. subliniază că reformele financiare aplicate în anumite state membre nu trebuie în niciun caz să diminueze forța de muncă, finanțarea și resursele de infrastructură materială și tehnică ale inspectoratelor naționale de muncă;
9. subliniază că obligațiile juridice și solicitările angajaților par să reprezinte cele două motive principale pentru care angajatorii introduc politici de prevenire ⁽¹⁾;
10. consideră că, fără o evaluare adecvată a riscurilor, nu se poate asigura o protecție corespunzătoare a lucrătorilor; consideră că IMM-urile au nevoie de asistență la instituirea politicilor de prevenire a riscurilor; subliniază rolul pozitiv al unor inițiative simple, gratuite și focalizate, cum este proiectul Online interactive Risk Assessment (OiRA) – Evaluarea interactivă online a riscurilor – dezvoltat de Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă (EU-OSHA);

⁽¹⁾ EU-OSHA, sondajul Esener, 2009.

Marti, 14 ianuarie 2014

11. reamintește statelor membre că au semnat și au ratificat Convenția nr. 81 a Organizației Internaționale a Muncii privind inspecția muncii; invită, prin urmare, statele membre să pună în aplicare principiile convenției;
12. subliniază faptul că inspecțiile la locul de muncă sunt, de asemenea, eficiente dacă au loc în mod inopinat, repetat și vizează obiective aleatorii; subliniază faptul că, pentru ca sancțiunile să fie eficiente, ele trebuie stabilite astfel încât angajatorii să nu poată obține câștiguri prin eludarea acordurilor salariale existente sau a legilor și reglementărilor în vigoare;
13. subliniază faptul că constatările inspecțiilor la locul de muncă trebuie să fie însoțite de termene clare pentru luarea măsurilor care se impun, astfel încât abuzurile să poată fi prevenite rapid, iar victimele să poată fi protejate din timp;
14. subliniază faptul că inspectorii de muncă din statele membre trebuie să fie autorizați să desfășoare inspecții pe teren, să utilizeze instrumente de inspecție inteligente, să colaboreze cu toate autoritățile relevante, să aibă o sferă de competențe corespunzătoare și să lucreze în mod independent;
15. invită statele membre ca, în cazul în care inspectorii de muncă descoperă abuzuri sau atunci când denunțatorii aduc la cunoștința inspectorilor de muncă situații de abuz, să protejeze atât lucrătorii implicați, cât și denunțatorii, și să le faciliteze în mod gratuit revendicarea drepturilor; subliniază că măsurile în acest sens, de exemplu dreptul de a acționa în justiție în mod individual sau colectiv, reprezintă metode eficiente de protecție a victimelor abuzurilor și a denunțătorilor acestora; invită statele membre să adopte măsuri în vederea protejării denunțătorilor și a familiilor acestora, pentru a facilita depistarea abuzurilor; subliniază că este important ca lucrătorii migranți aflați într-o situație ilegală să fie protejați și că protecția acestora trebuie să se numere printre priorități; în acest context, le reamintește statelor membre Convenția nr. 143 din 1975 a OIM (Dispoziții suplimentare) privind lucrătorii migranți;
16. invită statele membre să aplice, în caz de nerespectare a condițiilor de muncă, dispoziții legale ce prevăd sancțiuni stricte, adecvate și proporționale cu gravitatea infracțiunii; subliniază că studiile au indicat în mod clar faptul că, în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de muncă, cel mai mare impact îl au măsurile de prevenție ferme și bine coordonate și inspecțiile efectuate într-o fază incipientă, deoarece acestea oferă, printre altele, informații și consiliere angajatorilor sau permit înregistrarea retroactivă a lucrătorilor nedeclarați;
17. subliniază că un sistem de interconectare electronică a tuturor autorităților pertinente din domeniul asigurărilor sociale, asemănător modelului belgian Crossroads Bank for Social Security⁽¹⁾, care le-ar facilita acestora schimbul de informații, reprezintă un instrument util pentru a le asigura inspectoratelor de muncă de la nivel național accesul la datele de care au nevoie la efectuarea inspecțiilor;
18. subliniază că inspecțiile la locul de muncă se confruntă cu anumite provocări în cazul lucrătorilor migranți și al lucrătorilor detașați din statele membre UE și din țările terțe; subliniază că, pentru ca inspecțiile la locul de muncă să fie eficiente, este important ca, în cadrul acestora, să se cunoască la un nivel suficient situațiile cu un risc ridicat de neconformitate; atrage atenția asupra faptului că sistemele electronice naționale destinate înregistrării prealabile obligatorii a lucrătorilor străini de către angajatori ar putea ușura în mod substanțial sarcina inspectorilor muncii;
19. subliniază rolul important pe care l-ar putea juca partenerii sociali, conform legislației și practicilor naționale, în procesul care vizează garantarea respectării normelor în vigoare; invită statele membre să asigure implicarea partenerilor sociali în conceperea și elaborarea planurilor de inspecție a muncii de la nivel național, precum și în inspecțiile la locul de muncă;
20. susține înființarea unor inspectorate sectoriale tripartite suplimentare care să reprezinte guvernul, lucrătorii și angajatorii și solicită ca acestea să fie puse în practică sub forma unei inițiative-pilot în statele membre în care se înregistrează cele mai ridicate niveluri de muncă nedeclarată;
21. observă că în zonele rurale se desfășoară mai puține inspecții la locul de muncă; invită statele membre să se asigure că regiunile rurale sunt acoperite în mod corespunzător;
22. atrage atenția asupra faptului că, de obicei, condițiile de lucru ale angajaților cu contracte de muncă încheiate pe perioadă determinată sunt mai puțin echitabile decât cele ale angajaților permanenți; constată că, pentru ca munca pe perioadă determinată să fie supusă unor inspecții corespunzătoare, drepturile inspectorilor de a organiza inspecții la întreprinderile care oferă astfel de contracte trebuie extinse, iar inspecțiile trebuie să vizeze respectarea normelor privind salarizarea și condițiile de muncă, precum și aplicarea salariului minim atunci când acesta este obligatoriu conform

⁽¹⁾ <http://www.ksz.fgov.be/en/international/page/content/websites/international/aboutcbss.html>.

Marți, 14 ianuarie 2014

legislației statului membru în cauză sau conform contractelor colective de muncă de la nivel național; insistă asupra faptului că prevenirea problemelor de securitate și sănătate la locul de muncă trebuie să beneficieze de același grad de atenție în sectorul public și în cel privat; subliniază faptul că respectarea principiului nediscriminării este obligatorie; afirmă că lucrătorilor cu contracte temporare trebuie să li se ofere posibilitatea de a se informa, prin intermediul unui serviciu online sau al unui site internet, cu privire la drepturile lor, inclusiv în ceea ce privește salarizarea;

23. își exprimă preocuparea cu privire la situația lucrătorilor sezonieri din agricultură, majoritatea acestora provenind din țări terțe; consideră că inspecțiile la locul de muncă din acest sector s-au intensificat în ultima perioadă; atrage atenția asupra faptului că acest sector se caracterizează în mare măsură printr-un amestec de muncă declarată și nedeclarată;

24. subliniază că, deși lucrătorii care prestează servicii la domiciliu desfășoară adesea o activitate nedeclarată sau beneficiază de mai puține drepturi decât alți lucrători, în multe cazuri aceste situații nu se încadrează în domeniul de competență al autorităților naționale de inspecție a muncii; invită statele membre să ratifice Convenția nr. 189 a OIM și, în conformitate cu această convenție, să dezvolte și să pună în aplicare măsuri privind inspecțiile la locul de muncă, implementarea și sancțiunile, respectând în mod adecvat caracteristicile speciale ale serviciilor prestate la domiciliu, în acord cu legile și reglementările naționale; subliniază că, în măsura în care sunt compatibile cu legile și reglementările naționale, aceste măsuri ar trebui să specifice condițiile în care se poate acorda acces în interiorul locuinței, respectând în mod corespunzător viața privată;

25. atrage atenția asupra situației specifice a lucrătorilor la domiciliu și a lucrătorilor la distanță care, în contextul muncii la domiciliu sau al muncii în afara locației angajatorilor lor, pot face, de asemenea, obiectul unor încălcări ale dreptului muncii dacă angajatorii nu își îndeplinesc obligațiile legale față de ei;

26. subliniază că ar trebui să se acorde o atenție specială sectorului transporturilor care, datorită caracterului său mobil, ar putea prezenta provocări suplimentare pentru inspectoratele de muncă; solicită ca inspectoratele de muncă să dispună de dotările adecvate pentru a efectua inspecții eficiente în acest sector;

27. deplânge faptul că numărul cazurilor de activitate independentă falsă a crescut dramatic, în special în sectorul construcțiilor și al procesării cărnii, inclusiv în rândul lucrătorilor detașați; invită statele membre să introducă măsuri adecvate de control pentru a combate falsa activitate independentă, de exemplu prin stabilirea unor criterii prin care să se stabilească cine are statutul de angajat și cine nu, astfel încât inspectorii de muncă să poată diferenția activitatea independentă falsă de cea autentică; afirmă că, în vederea prevenirii activității independente false, ar trebui adoptate măsuri care să le permită statelor membre să introducă cerințe sau măsuri de control mai ample;

Munca nedeclarată

28. invită inspectoratele naționale de muncă și alte autorități pertinente să elaboreze planuri de acțiune în vederea combaterii muncii nedeclarate, care să acopere toate formele de abuz legate de activitățile salariate și cele independente; subliniază faptul că, dacă nu este abordată în mod corespunzător, munca nedeclarată poate submina capacitatea UE de a-și îndeplini obiectivele în materie de ocupare a forței de muncă, care vizează creșterea numărului locurilor de muncă și îmbunătățirea calității acestora, precum și consolidarea dezvoltării economice;

29. își exprimă preocuparea cu privire la vulnerabilitatea extremă a lucrătorilor migranți, cu statut nereglementat sau neautorizat, care riscă să fie exploatați în activități nedeclarate cu standarde inferioare, cu salarii mici și cu program de lucru prelungit, în medii de lucru nesigure; subliniază că orice cooperare între inspectorii de muncă și autoritățile din domeniul imigrării ar trebui să se limiteze la identificarea angajatorilor cu un comportament abuziv și nu ar trebui să aibă drept rezultat sancționarea lucrătorilor migranți în cauză sau expulzarea acestora, ceea ce ar submina, de fapt, eforturile de combatere a muncii nedeclarate;

30. consideră că, în situațiile în care inspectoratele naționale de muncă sunt responsabile cu lucrătorii migranți și detașați, programele de formare profesională a inspectorilor ar trebui să includă module specifice privind aceste chestiuni, precum și module privind munca nedeclarată și traficul de persoane, deoarece aceste probleme sunt strâns legate între ele, și module lingvistice, acolo unde este cazul;

31. consideră că sancțiunile vor fi eficiente numai dacă angajatorii nu au de câștigat în cazul în care recurg la lucrători nedeclarați fiindcă, procedând astfel, riscă să piardă considerabil mai mult decât dacă trebuie să plătească costurile aferente lucrătorilor înregistrați;

Marti, 14 ianuarie 2014

32. recunoaște că există o tendință tot mai accentuată de a se recurge la activități independente false, la externalizare și subcontractare, ceea ce ar putea duce la creșterea numărului locurilor de muncă precare și la o deteriorare suplimentară a nivelurilor de protecție deja scăzute de care beneficiază lucrătorii nedeclarați; consideră că sistemele de răspundere generală a întreprinderilor ar putea servi drept instrumente utile pentru creșterea conformității cu standardele de muncă de-a lungul întregului proces de producție și că ar trebui să se ia în considerare introducerea unor astfel de sisteme în toate statele membre, recunoscând totodată faptul că verificările efectuate de inspectorii muncii rămân esențiale;

Protecția muncii – sănătate și securitate la locul de muncă

33. atrage atenția asupra problemei pe care o reprezintă punerea în aplicare a normelor de sănătate și securitate la locul de muncă în cazul muncii nedeclareate; subliniază că dreptul la sănătate și securitate la locul de muncă se aplică tuturor angajaților și tuturor persoanelor care desfășoară activități independente și că o aplicare îmbunătățită a normelor actuale îi va conferi mai mult conținut; propune ca statele membre să analizeze posibilitatea de a oferi tuturor lucrătorilor un control medical confidențial gratuit, o dată pe an sau o dată pe durata unui contract, pentru a le asigura o protecție minimă;

34. susține înăsprirea sancțiunilor pentru întreprinderile care nu își îndeplinesc obligațiile în ceea ce privește drepturile fundamentale ale lucrătorilor și consideră că aceste sancțiuni trebuie să aibă un efect de descurajare suficient pentru a asigura că angajatorii nu vor profita în niciun fel de pe urma eludării normelor actuale privind ocuparea forței de muncă și protejarea sănătății; invită statele membre să ia în considerare, în cadrul sistemelor proprii de stabilire a sancțiunilor, un nivel al amenziilor proporțional cu gravitatea daunelor și să se asigure că acesta depășește profitul câștigat de pe urma încălcării normelor;

35. subliniază faptul că Strategia Europa 2020 atrage atenția asupra necesității de a crește numărul femeilor de pe piața muncii și consideră că inspectorii de muncă ar trebui să dețină cunoștințe privind condițiile de muncă atât ale femeilor, cât și ale bărbaților;

36. solicită ca aceste sancțiuni să se aplice și întreprinderilor care s-a constatat că întocmesc liste negre cu lucrătorii ce desfășoară activități sindicale sau ca reprezentanți în materie de sănătate și securitate;

37. solicită sprijinirea autorităților naționale de supraveghere din domeniul comercial în punerea în aplicare a unui sistem eficace de protecție a muncii la nivel de întreprindere, în special în cadrul întreprinderilor mici și mijlocii; invită statele membre să asigure că inspecțiile sunt pregătite în mod mai adecvat pentru a identifica soluții practice și fezabile la problemele legate de sănătatea și securitatea în muncă;

38. sprijină activitatea utilă întreprinsă de Comitetul Înalților Responsabili cu Inspecția Muncii (SLIC) în vederea apropierei diferitelor culturi naționale; solicită extinderea resurselor și a competențelor acestui comitet; solicită consolidarea cooperării dintre comitet și Comitetul consultativ de la Luxemburg; consideră că Comitetul consultativ al Comisiei pentru securitate și sănătate la locul de muncă ar trebui să fie informat în mod regulat cu privire la evoluțiile înregistrate în statele membre în domeniul inspectoratelor de muncă și al sănătății și securității la locul de muncă;

39. consideră că aceste aspecte legate de sănătate și securitate ar trebui să fie luate în considerare și în viitoarea strategie a UE privind securitatea și sănătatea la locul de muncă; solicită ca inspecțiile de muncă să intensifice inițiativele de prevenire și educare vizând creșterea gradului de sensibilizare a cetățenilor cu privire la normele și procedurile de sănătate și securitate; solicită Comisiei și statelor membre să accelereze punerea în aplicare a Regulamentului REACH, în special înlocuirea celor mai periculoase substanțe chimice; consideră că ar trebui să se țină seama de bolile profesionale atunci când se acordă prioritate acestor substanțe;

II. Recomandări în materie de politici la nivel european

Un schimb de informații la nivel transfrontalier mai rapid și mai eficace

40. consideră că un rol esențial pentru eliminarea dumpingului social și asigurarea concurenței loiale pe piața internă îl are buna colaborare dintre autoritățile naționale și partenerii sociali; salută inițiativa Comisiei de creare a unei platforme europene a inspectorilor de muncă; în acest sens, invită Comisia să instituie o platformă europeană pentru inspectorii muncii în ceea ce privește munca nedeclarată în cadrul Eurofound, în sarcina suplimentară a căreia să intre organizarea activității platformei și facilitarea schimbului de experiență și de bune practici, furnizarea de informații actualizate, obiective, fiabile și comparative, consolidarea cooperării transfrontaliere și identificarea și ținerea evidenței întreprinderilor de tip „căsuță poștală” și a altor operațiuni similare;

Marți, 14 ianuarie 2014

41. invită Comisia, în cooperare cu partenerii sociali și cu autoritățile naționale pertinente, fără a aduce atingere principiului subsidiarității, să aloce resursele umane adecvate pentru chestiunile transfrontaliere legate de încălcarea normelor de protecție a muncii și de muncă nedeclarată – cu competențe care să includă, printre altele, identificarea întreprinderilor de tip „căsuță poștală” și controlul furnizorilor de servicii transnaționali – și să dezvolte programe de formare la nivelul UE pentru inspectoratele care se ocupă de probleme ca activitățile independente false și detașarea lucrătorilor, identificarea unor noi modalități de eludare a normelor și organizarea controalelor transfrontaliere; recomandă, în plus, ca inspectoratele naționale să efectueze în mod ocazional inspecții transfrontaliere comune, în special în regiunile situate în apropierea zonelor de frontieră;

42. invită Comisia să analizeze avantajele introducerii și, dacă este cazul, să furnizeze un card european de asigurare socială care să nu poată fi falsificat, sau un alt document electronic european, pe care să poată fi stocate toate informațiile necesare pentru verificarea raportului de muncă al titularului, cum ar fi asigurarea socială și programul de lucru, și care să facă obiectul unor norme stricte privind protecția datelor, în special în cazul în care se prelucrează date confidențiale cu caracter personal; prin urmare, subliniază importanța examinării atente a impactului acestui card asupra vieții private, înainte și pe parcursul întregului proces de elaborare;

43. invită Comisia să realizeze un proiect-pilot pentru un mecanism european de avertizare timpurie menit să semnaleze cazurile de încălcare a protecției muncii și de muncă nedeclarată care să promoveze schimbul rapid de informații între statele membre și care să fie însoțit de o listă neagră, astfel încât încălcările normelor de protecție a muncii să fie prevenite din timp în mod mai eficace; subliniază faptul că acest mecanism de avertizare timpurie poate urma modelul Sistemului european de alertă rapidă destinat protecției consumatorilor care există deja (RAPEX); subliniază faptul că încălcarea normelor trebuie să fie documentată cu acuratețe, prin înregistrarea sistematică a constatărilor inspecțiilor, astfel încât să se poată lua măsuri specifice împotriva abuzurilor;

44. consideră că o cooperare sporită și schimbul de informații dintre statele membre în combaterea muncii nedeclarate pot oferi o valoare adăugată europeană considerabilă; subliniază că acest lucru ar sprijini în mod util inițiativele legislative ale UE privind munca nedeclarată, ar promova schimbul de bune practici și ar îmbunătăți coordonarea dintre inspectoratele muncii din diferite țări;

45. subliniază faptul că, în anumite situații transfrontaliere, dreptul autorităților naționale de control de a efectua controale la întreprinderile străine a fost strict restricționat și că acest lucru a periclitat atât protecția lucrătorilor, cât și corectitudinea pe piața internă; solicită ca informațiile privind detașarea lucrătorilor, cum sunt certificatele de detașare A1, să nu fie retroactive și să fie introduse într-un registru electronic la nivelul UE, care ar trebui să completeze registrele naționale existente și să fie pus la dispoziția autorităților de pe întreg teritoriul UE pentru a facilita controlul multilingv, la nivel național, al relațiilor de muncă în cazul lucrătorilor detașați; în acest sens, afirmă că eficientizarea schimbului transfrontalier de informații între diferitele autorități competente are o importanță majoră; invită Comisia și statele membre să se asigure că autoritățile de inspecție a muncii își pot exercita pe deplin dreptul la inspecții independente fără discriminări, indiferent de locul în care se află sediul întreprinderii;

46. subliniază faptul că, în conformitate cu Directiva privind detașarea lucrătorilor, documentele trebuie să fie traduse, indiferent de dimensiunea lor, atunci când acest lucru este necesar în cadrul unei inspecții;

Inițiative legislative noi la nivelul UE

47. subliniază faptul că directivele aflate în vigoare în domeniul asigurărilor sociale și al ocupării forței de muncă nu vizează suficient îmbunătățirea punerii în aplicare și rolul inspectoratelor de muncă; consideră că este necesar ca directivele în vigoare să fie analizate cu atenție și revizuite, dacă este cazul, și că problema punerii în aplicare trebuie să fie abordată într-un mod mai adecvat în legislația europeană a muncii; salută, în acest context, faptul că Comisia a propus standarde minime de inspecție în directivele referitoare la anumite grupuri de lucrători; subliniază faptul că rolul inspectoratelor de muncă și al partenerilor sociali trebuie să fie luat în considerare în cadrul chestiunilor legate de asigurările sociale și de ocuparea forței de muncă într-o formă care să permită o protecție eficace;

48. invită statele membre și Comisia să promoveze introducerea voluntară de către întreprinderi a unor standarde de muncă mai ridicate prin instituirea unui sistem de „etichete sociale” gratuite care să fie recunoscute la nivel național și european;

Mărti, 14 ianuarie 2014

49. subliniază faptul că, în unele state membre, există copii sub 14 ani care lucrează; consideră că rolul inspectorilor de muncă trebuie să fie consolidat și că trebuie să se intensifice campaniile împotriva muncii copiilor; invită Comisia să organizeze campanii specifice de monitorizare și control la nivelul UE, care să se axeze pe condițiile de muncă ale copiilor, în special ale tinerilor migranți;

50. invită Comisia și statele membre să se asigure că drepturile procedurale și de punere în aplicare, astfel cum sunt prezentate în propunerea de directivă privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor, sunt disponibile tuturor lucrătorilor;

51. consideră că este important ca, în ceea ce privește lucrătorii migranți, inspectoratele naționale de muncă și, unde este cazul, organizațiile angajaților să poată efectua inspecții de fiecare dată când consideră necesar; observă că statele membre trebuie să se asigure că pe teritoriul lor sunt introduse controale eficiente și mecanisme de monitorizare pentru a verifica și a monitoriza respectarea dispozițiilor și a normelor prevăzute în directivele pertinente;

52. invită Comisia să conceapă și să furnizeze statelor membre orientări privind cele mai bune practici și să faciliteze schimbul de informații dintre ele, astfel încât să poată analiza și controla mai eficace activitățile agențiilor de ocupare temporară a forței de muncă; subliniază că statele membre ar trebui să intensifice inspecțiile globale ale agențiilor de muncă temporară și ar trebui să ia în considerare introducerea unor măsuri prin care aceste întreprinderi ar putea să facă obiectul unor obligații de certificare și raportare;

53. invită Comisia să propună, fără a aduce atingere principiului subsidiarității, o carte verde de consolidare a rolului inspectorilor de muncă și de stabilire a unor standarde europene privind inspecțiile la locul de muncă și cerințe uniforme de instruire în acest domeniu, ținând totodată cont de diferențele dintre piețele naționale ale muncii;

54. invită Comisia să identifice modalități mai bune de abordare a cazurilor de dumping social în cadrul UE și să propună instrumente adecvate în acest sens;

o

o o

55. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0013

Participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderilor**Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderilor (2013/2127(INI))**

(2016/C 482/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 3 alineatul (3),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată: „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 decembrie 2012 intitulată: „Planul de acțiune: dreptul european al societăților comerciale și governanța corporativă – un cadru juridic modern pentru acționari mai angajați și societăți durabile” (COM(2012)0740),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 iulie 2002 privind cadrul pentru promovarea participării financiare a angajaților (COM(2002)0364) și rezoluția Parlamentului din 5 iunie 2003 referitoare la aceasta ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (CESE) din 21 octombrie 2010 privind participarea financiară a lucrătorilor din Europa ⁽²⁾,
- având în vedere studiul solicitat de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din cadrul Parlamentului intitulat „Participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderilor” ⁽³⁾, care a fost publicat în septembrie 2012,
- având în vedere Raportul PEPPER IV, intitulat *Benchmarking of employee participation in profits and enterprise results in the member and candidate Countries of the European Union* (Analiza comparativă a participării angajaților la profiturile și rezultatele întreprinderilor în statele membre și în țările candidate la Uniunea Europeană), care a fost publicat în octombrie 2009 de Universitatea Liberă din Berlin,
- având în vedere Raportul PEPPER III intitulat *Promotion of employee participation in profits and enterprise results in the New Member and Candidate Countries of the European Union* (Promovarea participării angajaților la profiturile și rezultatele întreprinderilor în noile state membre și în țările candidate la Uniunea Europeană), care a fost publicat în iunie 2006 de Universitatea Liberă din Berlin,
- având în vedere Raportul PEPPER II al Comisiei din 8 ianuarie 1997 intitulat *Promotion of participation by employed persons in profits and enterprise results (including equity participation) in Member States* [Promovarea participării angajaților la profiturile și rezultatele întreprinderilor (inclusiv participarea la capital) în statele membre] (COM(1996)0697),
- având în vedere Raportul PEPPER I intitulat *Promotion of employee participation in profits and enterprise results* (Promovarea participării angajaților la profiturile și rezultatele întreprinderilor), care a fost publicat în martie 1991 de Comisie și de Institutul Universitar European,
- având în vedere proiectul-pilot al Comisiei privind promovarea acționariatului și a participării financiare a angajaților ⁽⁴⁾,
- având în vedere Raportul din 18 decembrie 2003 al grupului la nivel înalt de experți independenți referitor la obstacolele transnaționale din calea creșterii participării financiare a angajaților în întreprinderile transnaționale,

⁽¹⁾ JO C 68 E, 18.3.2004, p. 429.⁽²⁾ JO C 51, 17.2.2011, p. 1.⁽³⁾ IP/A/EMPL/ST/2011-02 – PE 475.098.⁽⁴⁾ MARKT/2013/019/F 2013/S 077-128533

Marti, 14 ianuarie 2014

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2012, intitulată „Actul privind piața unică II – Împreună pentru o nouă creștere”, (COM(2012)0573),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 martie 2006 intitulată „Implementarea programului comunitar de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă: transferul de întreprinderi – continuitate printr-un nou început” (COM (2006)0117),
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0465/2013),
- A. întrucât sistemele de participare financiară a angajaților (PFA) pot oferi beneficii financiare directe care depășesc structurile de remunerare de bază prin:
- participarea la capital – care le oferă angajaților dreptul de a se bucura de beneficiile de pe urma succesului întreprinderii, asumându-și totodată o parte din responsabilitatea pentru deciziile strategice și riscurile asociate;
 - participarea la profit, sub formă de numerar, de acțiuni sau de beneficii, care poate recompensa succesul sau performanța excepțională, poate suplimenta veniturile lucrătorilor și poate crește puterea lor de cumpărare, cu posibile repercusiuni economice directe în economia locală;
- B. întrucât angajații se confruntă cu un risc dublu atunci când angajatorul este afectat de criză: pe de o parte, există riscul ca aceștia să își piardă locurile de muncă și veniturile, iar pe de altă parte, există riscul de a pierde capitalul investit în întreprindere;
- C. întrucât o întreprindere poate alege unul dintre cele trei modele principale de participare financiară a angajaților: participarea la profit (în numerar, eșalonată sau în acțiuni), participarea individuală la capital a angajaților (acțiuni sau opțiuni pe acțiuni) și planuri de participare a angajaților la capital (ESOP); întrucât participarea financiară a angajaților poate fi sub formă de acțiuni sau în numerar;
- D. întrucât modelul cel mai adecvat de participare financiară a angajaților va depinde de multe ori de dimensiunea și de situația întreprinderii, în special dacă aceasta este sau nu cotate la bursă;
- E. întrucât participarea financiară a angajaților, în special sub formă de ESOP sau proprietate parțială, poate funcționa ca element de neutralizare a șocurilor, permițând ca primele sau alte forme de plată suplimentară sau de recompensă în cadrul trusturilor să fie gestionate de părți terțe, repartizând riscul de investiții în rândul acționarilor principali ai întreprinderii și garantând faptul că lucrătorii au un portofoliu de acțiuni economisite;
- F. întrucât participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderii implică o serie de riscuri potențiale pentru aceștia; întrucât participarea financiară nu ar trebui utilizată pentru a evita respectarea dreptului muncii sau ca mijloc de a reduce drepturile sociale și de muncă dobândite sau de a recurge la presiuni pentru a crește flexibilitatea pieței muncii;
- G. întrucât, dacă angajații obțin de la proprietarii întreprinderii în care lucrează un drept prioritar de cumpărare acțiuni și sunt astfel în măsură să preia întreprinderi aflate în dificultate financiară, ei pot încerca să își protejeze locurile de muncă, iar această procedură poate reduce incertitudinea privind menținerea locului lor de muncă atunci când există posibilitatea preluării de către alte întreprinderi; întrucât participarea la capital poate soluționa problemele de succesiune ale întreprinderilor, din moment ce o întreprindere este adesea închisă sau vândută în vederea restructurării sau închiderii atunci când succesiunea nu este posibilă; întrucât această procedură poate fi utilă în special pentru IMM-uri și microîntreprinderi pentru a garanta efectuarea în continuare de operațiuni comerciale durabile; întrucât aceste avantaje pot fi garantate numai în combinație cu participarea lucrătorilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0005.

Marți, 14 ianuarie 2014

- H. întrucât ESOP este un exemplu de model eficient de vânzare de acțiuni către angajați pentru întreprinderile care nu sunt cotate la bursă, în cadrul căruia se folosește o entitate intermediară pentru a achiziționa acțiunile în numele angajaților; întrucât angajații nu sunt expuși unui risc suplimentar, având în vedere faptul că achiziția este finanțată de o parte din profit sau de un împrumut care va fi rambursat cu cote-părți din profit, reprezentând un surplus la salariile angajaților;
- I. întrucât conceptul spaniol de *sociedades laborales* este un exemplu de bună practică pentru un sistem de participare financiară a angajaților în cazul microîntreprinderilor; întrucât acesta le permite, de asemenea, șomerilor să aleagă să își primească ajutoarele de șomaj ca sumă forfetară pentru a crea o nouă întreprindere sau pentru a recapitaliza o întreprindere deja existentă;
- J. întrucât participarea financiară a angajaților reduce viziunea pe termen scurt, promovează sustenabilitatea și viziunea pe termen lung în procesul decizional strategic al cadrelor de conducere și poate crește interesul angajaților pentru un angajament pe termen lung și căutarea unor soluții inovatoare în procesele de producție; întrucât participarea financiară a angajaților poate fi un vector de stabilitate, dezvoltare și creștere, reducând riscurile unei expansiuni excesive care ar putea duce la pierderea de locuri de muncă; întrucât aceste efecte pot fi consolidate de instituții stabile și viabile de participare a angajaților;
- K. întrucât sistemele de participare financiară încurajează investițiile în formare, deoarece acestea cresc probabilitatea ca întreprinderile să păstreze lucrătorii calificați pe termen lung;
- L. întrucât participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderii și, dacă este cazul, participarea concomitentă a acestora la procesul decizional, poate contribui la îmbunătățirea satisfacției la locul de muncă, precum și a performanțelor și motivării generale; întrucât ea poate, de asemenea, încuraja angajații să se simtă mai implicați în întreprindere și să o înțeleagă mai bine și poate favoriza respectul reciproc între angajatori și angajați;
- M. întrucât încurajarea lucrătorilor să dezvolte un simț al participării și al responsabilității crește sentimentul de incluziune al acestora și probabilitatea ca angajatorii lor să se implice alături de ei și să le înțeleagă preocupările, perspectivele și ideile;
- N. întrucât crearea de sisteme de participare financiară a angajaților poate contribui la stimularea productivității, la creșterea performanței, la sprijinirea alinierii intereselor angajaților și ale acționarilor și la atragerea și menținerea personalului-cheie;
- O. întrucât participarea angajaților la administrarea întreprinderii prin drepturi de vot, dreptul de a fi prezenți sau alte forme de guvernare poate îmbunătăți administrarea și fluxul informațiilor și îi poate ajuta pe lucrători să înțeleagă mai bine situația întreprinderii lor atunci când aceasta se va confrunta cu provocări și le poate oferi mai multe mijloace de a obține recompense atunci când întreprinderea obține rezultate bune;
- P. întrucât în modelele de participare financiară a angajaților care folosesc o entitate intermediară, această entitate își poate exercita dreptul de vot sau alte forme de guvernare în numele angajaților, permițând reprezentarea colectivă;
- Q. întrucât sistemele de participare financiară a angajaților pot juca un rol semnificativ în consolidarea participării acestora la procesele de informare, de consultare și de luare a deciziilor în cursul restructurărilor;
- R. întrucât participarea financiară a angajaților este afectată de normele naționale de impozitare și întrucât nu este adecvat să se conceapă un model general unic pentru participarea financiară a angajaților la nivelul UE; întrucât deciziile întreprinderii și ale angajaților privind participarea financiară a acestora din urmă trebuie luate cu prudență, ținând cont în mod corespunzător de contextul național și sectorial mai amplu; întrucât un set de orientări de bază ar putea să atragă încrederea publicului și să contribuie la îndeplinirea obiectivelor sistemului de participare financiară a angajaților;
- S. întrucât este posibil ca sistemul de participare financiară a angajaților să nu fie adecvat pentru toate întreprinderile sau pentru toți angajații și, prin urmare, ar trebui să se realizeze o evaluare foarte atentă înainte de a instaura un astfel de sistem,

Marti, 14 ianuarie 2014

Obstacole în calea adoptării participării financiare a angajaților în UE

1. solicită statelor membre să aibă în vedere obstacolele transnaționale cu care se confruntă, pe de o parte, întreprinderile care oferă sisteme de participare angajatorilor în mai multe state membre și, pe de altă parte, angajații, pentru care dubla impozitare poate reprezenta o încălcare a dreptului la libera circulație;
2. atrage atenția asupra diferențelor dintre statele membre cu privire la contribuțiile sociale obligatorii pe venit pentru participarea financiară;
3. subliniază faptul că, în anumite cazuri, poate fi util să se încurajeze convergența treptată a sistemelor de participare financiară existente și a legislației naționale conexe pentru a le permite angajatorilor să ofere în viitor sisteme identice sau similare în toate statele membre în care au angajați;
4. subliniază faptul că lipsa de informații privind sistemele de participare financiară existente ar putea fi compensată printr-o cantitate mai mare de informații comparabile la nivel internațional, ceea ce ar reduce costurile atât pentru întreprinderile mai mari, cât și pentru IMM-uri, permițându-le să furnizeze sisteme de participare a angajaților care să răspundă nevoilor lor specifice;
5. subliniază lipsa de măsuri legislative naționale care să favorizeze elaborarea de sisteme de participare financiară a angajaților; constată, în această privință, diferențele dintre țările UE-15 ⁽¹⁾ și UE-13 ⁽²⁾ în ceea ce privește nivelurile lor de participare la sistemele de participare financiară a angajaților; recunoaște legătura dintre introducerea de măsuri legislative la nivel național în favoarea sistemelor de participare financiară a angajaților și numărul de angajați care participă la aceste sisteme ⁽³⁾;

Aspecte fiscale

6. subliniază necesitatea unei mai mari transparențe în sistemele naționale de participare a angajaților la capital și, mai ales, în calcularea sarcinii fiscale efective în cadrul UE-28, pentru a evita dubla impozitare și discriminarea;
7. constată că un cadru pentru un model european de participare a angajaților la capitalul întreprinderilor nu poate prevala asupra dispozițiilor fiscale naționale;
8. solicită statelor membre să ofere stimulente fiscale, în concordanță cu principiile de bune practici, atunci când promovează sisteme de participare a angajaților la capital;
9. subliniază faptul că introducerea unor stimulente fiscale bine direcționate ar putea intensifica participarea financiară a angajaților în mai multe state membre și ar putea chiar să contribuie la creșterea economică;
10. consideră, prin urmare, că Comisia ar trebui să prezinte orientări privind impozitarea PFA;

Recomandări

11. solicită Comisiei și statelor membre să aibă în vedere măsuri adecvate pentru a încuraja întreprinderile să elaboreze și să ofere în mod voluntar sisteme de participare financiară, deschise tuturor angajaților pe bază nediscriminatorie, ținând cont de situația specifică a IMM-urilor și a microîntreprinderilor; solicită statelor membre să intensifice schimburile de bune practici în această privință;
12. consideră că participarea financiară a angajaților (PFA) poate reprezenta, de asemenea, o formă de primă pentru angajat, prin intermediul cotelor de capital social sau al unor obligațiuni specifice, în funcție de produsul financiar utilizat și de tipul de întreprindere în cauză;
13. este de părere că orice măsură referitoare la participarea financiară a angajaților la veniturile companiei ar trebui să fie sustenabilă pe termen lung și realizată pe baza principiilor participării voluntare, egalității între lucrători și diligenței necesare, îndeosebi în cazul IMM-urilor; subliniază faptul că, în pofida recunoașterii de către UE a utilității sistemelor PFA, acest domeniu nu ține de competența Uniunii;

⁽¹⁾ Statele membre care au aderat la Uniune înainte de 1995.

⁽²⁾ Statele membre care au aderat la Uniune după 1995.

⁽³⁾ „Participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderilor” (PE 475.098), p. 36.

Marți, 14 ianuarie 2014

14. solicită Comisiei și statelor membre să implice mai îndeaproape partenerii sociali, în conformitate cu legislațiile și practicile naționale, precum și organizațiile și părțile interesate de participare lucrătorilor în dialogul dintre factorii de decizie, angajatori și reprezentanții lucrătorilor la nivelurile respective, respectând autonomia partenerilor sociali în cadrul negocierilor colective, pentru ca exemplele existente de bune practici să poată fi luate în considerare la elaborarea politicilor de facilitare a punerii în aplicare de către întreprinderi a participării financiare a angajaților;
15. anticipează rezultatele proiectului-pilot, în special dezvoltarea unui centru virtual pentru participarea financiară a angajaților și calculatorul pentru rata de impozitare efectivă al CETREPS; solicită Comisiei să propună statelor membre, ținând seama de act proiect-pilot, idei privind mecanismele de participare;
16. consideră interesantă ideea unui al 29-lea regim facultativ conceput ca un cadru juridic unic și opțional deschis tuturor angajatorilor din Uniune, care să respecte competențele statelor membre în domeniile dreptului fiscal și dreptului muncii, el cuprinzând:
- (a) o serie de modele de sprijin simple, elementare și de bază realizate pe baza exemplelor de bune practici pentru fiecare tip și dimensiune de întreprindere;
 - (b) o abordare bazată pe piață în cadrul căreia regimul unic să fie utilizat doar de întreprinderile care îl consideră util;
 - (c) permiterea diferențelor de cultură juridică ale statelor membre în sensul că regimurile naționale ar continua să existe în paralel;
 - (d) sporirea transparenței și a accesului la informații pentru a facilita o implementare uniformă în diferitele state membre;
 - (e) aplicabilitatea la nivel național și/sau european atunci când este necesar și nelimitarea la întreprinderile transfrontaliere, ținând seama atât de problemele fiscale, cât și de riscurile financiare pentru angajați ⁽¹⁾.
17. consideră că un studiu de impact privind cel de al 29-lea regim ar contribui la evaluarea posibilităților de a crea condiții de concurență echitabile și de a evita împiedicarea internaționalizării întreprinderilor;
18. subliniază faptul că participarea angajaților favorizează coeziunea socială atât de necesară și contribuie în mare măsură la îmbunătățirea guvernancei corporative durabile; subliniază, cu toate acestea, necesitatea de a lua măsuri de precauție atunci când se promovează sistemele de participare la capital, astfel încât salariile să nu fie înlocuite de sisteme de participare la profit;
19. solicită, prin urmare, Comisiei și părților interesate relevante să promoveze în continuare respectarea abordării modulare;
20. încurajează Comisia să prezinte o evaluare independentă a impactului privind cel de al 29-lea regim pentru PFA și dorește ca raportul intermediar al Comisiei să cuprindă informații în acest sens;
21. solicită Comisiei ca, după publicarea evaluării independente a impactului și în colaborare cu organizațiile de participare a angajaților, statele membre și, după caz, partenerii sociali, să aibă în vedere elaborarea unui set de orientări de bază privind principiile care garantează reușita sistemelor de participare financiară a angajaților, care să cuprindă următoarele elemente:
- (a) un regim orientat către obiective: întreprinderile ar trebui să stabilească obiectivele unui sistem de participare financiară a angajaților pentru a identifica modelul cel mai adecvat în cazul lor și pentru a avea cele mai multe șanse de a obține rezultatul dorit; înainte de a fi introduse, sistemele de participare financiară a angajaților ar trebui să facă obiectul unei consultări între lucrători și reprezentanții acestora; contractele colective nu trebuie să fie compromise de acordurile privind sistemele de participare financiară a angajaților;
 - (b) un sistem de funcționare flexibil și facultativ: participarea financiară a angajaților funcționează diferit în diferite sectoare, întreprinderi de diferite dimensiuni și tipuri și diferite state membre; decizia de a elabora și de a pune în aplicare un sistem de participare financiară a angajaților ar trebui, prin urmare, să fie luată la nivel de întreprindere, în lumina legislațiilor și a practicii naționale existente și ținând seama de situația financiară a întreprinderii;

⁽¹⁾ „Participarea financiară a angajaților la veniturile întreprinderilor” (PE 475.098), p. 16.

Marti, 14 ianuarie 2014

- (c) un supliment sau un complement la remunerația contractuală: orice model de participare financiară a angajaților ar trebui să reprezinte un element suplimentar la drepturile contractuale și de plată de bază ale unui lucrător și nu un substitut al acestor drepturi;
- (d) un regim facultativ pentru angajați: participarea financiară a angajaților este un mijloc prin care acestora li se oferă posibilitatea de a beneficia de o relație financiară mai strânsă cu angajatorul lor; în esență, aceasta trebuie să fie atât opțională pentru un lucrător individual care să poată accepta sau refuza, cât și disponibilă întregii forțe de muncă, inclusiv lucrătorilor cu fracțiune de normă ai unei întreprinderi pe bază nediscriminatorie în vederea obținerii unei incluziuni veritabile;
- (e) un regim negociat de partenerii sociali: atunci când practicile și tradițiile naționale includ parteneri sociali la nivel de întreprindere, sistemele de participare financiară a angajaților ar trebui să fie negociate de partenerii sociali relevanți, pe plan local, întreprindere cu întreprindere sau în cadrul aceleiași întreprinderi, pentru a fi adaptată la condițiile și circumstanțele specifice ale societății și ale forței sale de muncă; aceste sisteme nu ar trebui să discrimineze angajații din motiv de afiliere la un sindicat sau din orice alt motiv de discriminare menționat la articolul 10 din TFUE;
- (f) informații clare: angajații trebuie să primească informații clare cu privire la riscurile și drepturile pe care le implică aderarea la un sistem de participare financiară a angajaților, inclusiv privind perioada pentru satisfacerea condițiilor de intrare în drepturi: decizia de a adera la un sistem de participare financiară a angajaților ar trebui să se bazeze pe consimțământul în cunoștință de cauză al angajatului, acordat cunoscând pe deplin drepturile și obligațiilor sale și riscurile aferente, precum și efectele fiscale, atunci când aderă la un astfel de sistem, precum și condițiile aplicabile atunci când părăsește întreprinderea sau sistemul, indiferent de circumstanțe;
- (g) participarea la guvernanță: un angajator ar trebui, în funcție de sistem, să propună angajatului sau angajaților să participe direct la administrarea întreprinderii; în acest caz, drepturile și responsabilitățile ar trebui definite în mod clar în comun;
- (h) dacă modelul reținut este participarea la capital, este preferabil să se opteze pentru o proprietate colectivă asupra părților sociale – de exemplu, în cadrul unui trust; în cadrul acestui model, acțiunile ar trebui să fie alocate astfel încât diferențele existente în materie de plată să nu fie accentuate;
- (i) este imperativ să se ia măsuri de precauție pentru a proteja participarea financiară a angajaților împotriva insolvenței întreprinderii;
- (j) ar trebui să se țină cont întotdeauna de impactul asupra egalității de gen atunci când se stabilesc sisteme de participare financiară a angajaților;
- (k) transparență: informațiile privind situația economică a întreprinderii vizate, precum și informațiile legate de riscurile aferente ar trebui să fie accesibile în orice moment angajaților;

22. reamintește că, așa cum a fost subliniat înainte de criza financiară, politicile de remunerare care încurajează comportamente excesiv de riscante din partea angajaților pot compromite gestionarea sănătoasă și eficace a societăților de credit, a fondurilor de investiții și a altor întreprinderi din sectorul financiar;

23. încurajează partenerii sociali să colaboreze în continuare pentru a dezvolta noi oportunități și inovații pentru participarea financiară a angajaților la nivelurile relevante;

24. consideră că pentru a promova participarea financiară menită să creeze o nouă formă de finanțare a întreprinderii și să permită angajaților să fie mai atașați de întreprinderea pentru care lucrează, angajatorii trebuie să aibă posibilitatea să le ofere angajaților forme de subscriere la capitalul social sau titluri de credit emise specifice (obligațiuni); este de părere că subscrierile la capitalul întreprinderii ar trebui realizate în mod voluntar, individual sau în asociere, precum și de întreprindere;

25. recunoaște că succesiunea întreprinderilor, finanțarea suplimentară, păstrarea personalului și alte probleme caracteristice IMM-urilor pot fi parțial soluționate de sistemele de participare a angajaților la capital; este de părere că sistemele de participare a angajaților la capital din întreprinderile mici și microîntreprinderi pot fi combinate cu măsuri specifice pieței forței de muncă, cum ar fi ajutorul de șomaj, contribuind astfel la reîncadrarea în muncă a șomerilor;

26. constată lipsa de informare și de educație cu privire la posibilele sisteme de participare a angajaților, în special în cazul IMM-urilor; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să organizeze mai bine campaniile de informare și să încurajeze transferabilitatea transfrontalieră a sistemelor de bune practici între statele membre;

Marți, 14 ianuarie 2014

27. încurajează statele membre să utilizeze, în cooperare cu partenerii sociali, cu organizațiile de participare a lucrătorilor și cu Comisia, portalurile unice de informare existente – ghișeele unice – accesibile angajatorilor și angajaților sau să dezvolte altele noi, pentru a explica beneficiile și avantajele, precum și riscurile participării financiare a angajaților, stimulentele naționale disponibile și diferitele modele existente, pentru a le permite angajaților și angajatorilor să ia decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește sistemele de participare financiară a angajaților, să identifice cea mai bună opțiune pentru contractele semnate la nivelul întreprinderii și să evalueze mai bine opțiunile care se află la dispoziția lor și provocările pe care le presupune participarea la un sistem de participare financiară a angajaților; sugerează că aceste portaluri unice de informare ar trebui să fie atașate la organismele sau autoritățile competente existente la nivel național sau incluse în acestea;

o

o o

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marti, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0014

Protecția socială pentru toți, inclusiv pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la protecția socială pentru toți, inclusiv pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă (2013/2111(INI))

(2016/C 482/07)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 3 alineatul (3) și articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 9, 53, și 151-157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolele 5, 15, 16, 27, 31, 34 și 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 1, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 19 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția nr. 102 (1952) a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind standardele minime de securitate socială,
- având în vedere Convenția nr. 117 (1962) a OIM privind politica socială (obiective și norme de bază),
- având în vedere Convenția nr. 121 (1964) privind prestațiile pentru accidente de muncă; Convenția nr. 128 (1967) privind prestațiile pentru invaliditate, bătrânețe și urmași; Convenția nr. 130 (1969) privind îngrijirile medicale și indemnizațiile de boală; Convenția nr. 168 (1988) privind promovarea angajării și protecția contra șomajului; și Convenția nr. 183 (2000) privind revizuirea Convenției (revizuită) asupra protecției maternității ale OIM,
- având în vedere recomandarea OIM din 2012 privind nivelurile naționale de protecție socială,
- având în vedere raportul OIM privind securitatea socială globală (2010/11) intitulat „Providing coverage in times of crisis and beyond” (Asigurarea protecției sociale pe timp de criză și ulterior) ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul OIM din noiembrie 2003 intitulat „Social protection: a life cycle continuum investment for social justice, poverty reduction and development” (Protecția socială: o investiție continuă pe durata întregului ciclu de viață pentru justiție socială, reducerea sărăciei și dezvoltare) ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽⁵⁾,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 24 iunie 1992 privind criteriile comune referitoare la resurse și prestații suficiente în sistemele de protecție socială (92/441/CEE) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_142209/lang-en/index.htm

⁽²⁾ <http://www.ilo.org/public/english/protection/download/lifecycl/lifecycle.pdf>

⁽³⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 180, 15.7.2010, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁶⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 46.

Marți, 14 ianuarie 2014

- având în vedere Recomandarea Consiliului din 27 iulie 1992 privind convergența obiectivelor și a politicilor de protecție socială (92/442/CEE) ⁽¹⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 17 decembrie 1999 privind întărirea cooperării în vederea modernizării și îmbunătățirii protecției sociale ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul din 10 februarie 2011 al Comitetului pentru protecție socială intitulat „Evaluarea dimensiunii sociale a Strategiei Europa 2020” ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 februarie 2012 intitulată „Carte albă – O agendă pentru pensii adecvate, sigure și viabile” (COM(2012)0055),
- având în vedere analiza Comisiei din 8 ianuarie 2013 intitulată „Ocuparea forței de muncă și evoluțiile sociale în Europa în 2012” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 august 2012 intitulată „Protecția socială în cadrul activităților de cooperare pentru dezvoltare ale Uniunii Europene” (COM(2012)0446),
- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 22 noiembrie 2006 intitulată „Modernizarea dreptului muncii pentru a face față provocărilor secolului XXI” (COM(2006)0708),
- având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 29 aprilie 2010 intitulată „Noi tendințe ale activităților independente: cazul particular al muncii autonome dependente din punct de vedere economic” ⁽⁵⁾,
- având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 21 martie 2013 intitulat „Utilizarea abuzivă a statutului de lucrător independent” ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2008 referitoare la o recomandare a Comisiei privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii (COM(2008)0639) și Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽⁷⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2009 (COM(2009)0545) și Rezoluția sa din 20 mai 2010 privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice pentru o economie în redresare ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2010 referitoare la contractele atipice, securizarea parcursului profesional, flexisecuritate și noile forme de dialog social ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 martie 2006 privind protecția socială și integrarea socială ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 2010 referitoare la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2013 referitoare la combaterea șomajului în rândul tinerilor: posibile soluții ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 49.

⁽²⁾ JO C 8, 12.1.2000, p. 7.

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/11/st06/st06624-ad01.en11.pdf>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>.

⁽⁵⁾ JO C 18, 19.1.2011, p. 44.

⁽⁶⁾ JO C 161, 6.6.2013, p. 14.

⁽⁷⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 23.

⁽⁸⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 112.

⁽⁹⁾ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 39.

⁽¹⁰⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 304.

⁽¹¹⁾ JO C 70 E, 8.3.2012, p.8.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0365.

Marti, 14 ianuarie 2014

- având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind modernizarea dreptului muncii pentru a răspunde provocărilor secolului al XXI-lea ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 iulie 2011 referitoare la viitorul serviciilor sociale de interes general ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2011 referitoare la Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la o agendă pentru pensii adecvate, sigure și viabile ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iunie 2013 referitoare la Comunicarea Comisiei intitulată „Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020” ⁽⁷⁾,
 - având în vedere studiul intitulat „Social protection rights of economically dependent self-employed workers” (Drepturile de protecție socială ale lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă dependenți din punct de vedere economic) ⁽⁸⁾,
 - având în vedere raportul particularizat al Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound) din 2013 intitulat „Self-employed or not self-employed? Working conditions of economically dependent workers” (Activități independente sau neindependente? Condițiile de muncă ale lucrătorilor dependenți din punct de vedere economic) ⁽⁹⁾,
 - având în vedere raportul Eurofound din 2 martie 2009 intitulat „Self-employed workers: industrial relations and working conditions” (Lucrătorii independenți: relațiile industriale și condițiile de muncă) ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere raportul comparativ al Eurofound din aprilie 2013 intitulat „Social partners’ involvement in unemployment benefit regimes in Europe” (Implicarea partenerilor sociali în regimurile prestațiilor de șomaj din Europa) ⁽¹¹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0459/2013),
- A. întrucât dreptul la securitate socială este un drept fundamental care, în conformitate cu dreptul comunitar, legislațiile și practicile naționale este un element esențial al modelului social european; întrucât Organizația Internațională a Muncii (OIM) a adoptat recomandările privind nivelurile naționale de securitate socială care vizează garantarea dreptului fundamental al oricărei persoane la securitate socială și la un nivel de viață decent;
- B. întrucât securitatea socială este o competență națională, coordonată la nivelul UE;
- C. întrucât protecția socială facilitează adaptarea la evoluția pieței muncii, combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, precum și integrarea pieței muncii; întrucât securitatea socială joacă un rol de stabilizare a economiei și este un factor anticiclic datorită căruia cererea și consumul interne cresc;

⁽¹⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽³⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 401.

⁽⁴⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 65.

⁽⁵⁾ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 57.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0204.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0266.

⁽⁸⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92570>.

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1366.htm>

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/comparative/tn0801018s/tn0801018s.htm>

⁽¹¹⁾ http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1206018s/tn1206018s_3.htm

Marți, 14 ianuarie 2014

- D. întrucât, pentru a depăși criza, unele state membre și-au redus semnificativ cheltuielile publice în momentul în care cererea pentru protecție socială a crescut ca urmare a unei creșteri a șomajului; întrucât bugetele naționale pentru asigurarea protecției sociale s-au confruntat cu o dificultate suplimentară întrucât contribuțiile s-au micșorat după pierderea locului de muncă, fapt care a afectat numeroase persoane, sau după diminuarea salariilor, punând astfel cu adevărat în pericol economia socială europeană de piață;
- E. întrucât asigurarea protecției sociale în unele state membre ale UE este inadecvată și ar putea fi îmbunătățită; întrucât însă există cazuri de abuz ale lucrătorilor vulnerabili în UE;
- F. întrucât deși majoritatea sistemelor tradiționale de securitate socială și, în special, securitatea socială și sistemele de drept al muncii, sunt concepute pentru a garanta drepturile sociale și drepturile de angajare, există riscul, cu noile forme de muncă care apar și odată cu creșterea numărului de lucrători care desfășoară o activitate independentă, ca noile grupuri de lucrători să beneficieze de o protecție socială diminuată;
- G. întrucât femeile care aleg să devină antreprenori menționează, mai frecvent decât bărbații, drept motivație principală un echilibru mai bun între viața profesională și cea privată și/sau o necesitate economică;
- H. întrucât femeile care desfășoară o activitate independentă reprezintă o minoritate în rândul lucrătorilor independenți, însă sunt mai predispuse să ajungă în situație de sărăcie;
- I. întrucât lipsa accesului la drepturi de pensie adecvate, la concediu medical plătit, la concediu de odihnă plătit și la alte forme de securitate socială pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă accentuează disparitatea salarială de gen în cazul femeilor care desfășoară o activitate independentă, în special după pensionare;
- J. întrucât un număr tot mai mare de lucrători independenți sau persoane care nu au suficient de lucru sau au un loc de muncă remunerat foarte slab, în special femei, se află sub pragul sărăciei, dar nu sunt înregistrați oficial ca șomeri;
- K. întrucât ar putea fi util să se definească în mod clar falsa activitate independentă și să se prevină eventuale abuzuri în vederea evitării încălcărilor drepturilor sociale ale lucrătorilor, a denaturărilor concurenței și a riscului de dumping social;
- L. întrucât falsa activitate independentă este în principal o formă de evaziune parțială a contribuției care este dificil de detectat și subminează sustenabilitatea și caracterul adecvat al sistemelor de pensii, privându-i de resurse vitale;
- M. întrucât nivelurile cu precădere ridicate ale șomajului din multe state membre, alături de presiunea constantă de a reduce costurile (unitare) ale muncii conduc la tendințe și practici ale pieței naționale a muncii care încurajează dezvoltarea și intensificarea pe viitor a falsei activități independente;
- N. întrucât evoluția condițiilor de muncă ale lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă și care sunt dependenți din punct de vedere economic, nu diferă radical de cele ale salariaților, drepturile lor la securitate socială și la muncă ar trebui să semene mai mult cu drepturile salariaților, atunci când este cazul;
- O. întrucât nu există suficiente informații și date fiabile, precise și comparabile referitoare la situația, condițiile de muncă și regimul de securitate socială care să permită lucrătorilor independenți să concilieze munca cu responsabilitățile de îngrijire,
- P. întrucât, în 2012 activitatea independentă a reprezentat peste 15 % din ocuparea forței de muncă în UE, iar în unele cazuri nu este opțiunea preferată a persoanei în cauză, ci mai curând o necesitate din cauza lipsei unor alte oportunități de muncă sau a unor condiții de muncă suficient de flexibile pentru a combina munca cu serviciile de îngrijire a dependenților; întrucât în multe state membre este dificil pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă să dobândească suficiente drepturi de pensie, crescând astfel riscul de sărăcie în viitor pentru aceste persoane; întrucât lucrătorii care desfășoară o activitate independentă dependenți din punct de vedere economic sunt rar organizați sau reprezentați de sindicate, deși sunt mai curând victime ale programului de lucru și ale altor abuzuri;

Marti, 14 ianuarie 2014

Securitatea socială pentru toți

1. subliniază necesitatea de a optimiza și moderniza constant sistemele de protecție socială în statele membre în vederea garantării unei protecții sociale solide, sustenabile și adecvate pentru toți, întemeiată pe principiile accesului universal și al nediscriminării, precum și capacitatea de a reacționa cu flexibilitate la evoluțiile demografice și ale pieței muncii;
2. invită statele membre să asigure finanțarea responsabilă și sustenabilă pe termen lung a sistemelor de securitate socială, în special în perioadele de criză economică precum și să elaboreze o componentă preventivă a sistemelor de securitate socială și să pună un accent mai mare asupra măsurilor de activare, fără a uita că unul dintre factorii cei mai importanți ai investițiilor sociale este faptul că acestea permit reconcilierea obiectivelor sociale și economice și pot contribui pe termen lung la menținerea și dezvoltarea economiei; Consideră, în acest sens, că investițiile sociale trebuie văzute efectiv ca investiții, nu ca cheltuieli;
3. atrage atenția asupra faptului că în anumite state membre îmbătrânirea populației, ratele scăzute ale natalității și schimbările de pe piața forței de muncă pot accentua necesitatea de a reforma sistemele de securitate socială, inclusiv de pensie, pentru a garanta sustenabilitatea acestora; subliniază faptul că femeile, spre deosebire de bărbați, își întrerup mai frecvent cariera și ocupă locuri de muncă cu fracțiune de normă pentru a putea îngriji copiii sau alte persoane dependente, ceea ce poate avea un efect negativ asupra pensiilor lor și le-ar expune la un risc crescut de sărăcie; invită, așadar, statele membre să ia în considerare, în acest sens, aceste perioade de întrerupere a carierelor drept perioade efective de asigurare pentru stabilirea și calcularea drepturilor la pensie; subliniază că reformele ar trebui să implice partenerii sociali în conformitate cu legislația și practica națională, precum și părțile interesate relevante și să fie comunicate corespunzător cetățenilor;
4. invită statele membre să garanteze un nivel național minim al protecției sociale care asigură un venit de bază decent stabilit de fiecare țară în parte și accesul la avantaje sociale de bază, în special în caz de boală, șomaj, maternitate, dizabilitate și pensie etc., ceea ce ar permite combaterea sărăciei și a excluziunii sociale în statele membre; încurajează statele membre să elaboreze strategii de dezvoltare a securității sociale conform propunerilor OIM;
5. subliniază că măsurile de asigurare a protecției sociale de o calitate suficient de mare ar trebui să se bazeze pe măsuri care promovează participarea la ocuparea forței de muncă ceea ce contribuie la îmbunătățirea sănătății și a siguranței la locul de muncă și la consolidarea productivității, care constituie un avantaj competitiv major; subliniază că scăderea nivelului de protecție socială nu trebuie văzută ca o soluție care să conducă la creșterea ocupării forței de muncă;
6. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că toți lucrătorii și persoanele care desfășoară o activitate independentă au acces la învățarea pe tot parcursul vieții prin redistribuirea finanțării naționale și din partea UE existente acordate doar lucrătorilor care dispun de contracte permanente către toți lucrătorii și către cei care desfășoară o activitate independentă, indiferent de tipul lor de contract;
7. invită statele membre să depună mai multe eforturi în vederea implementării unor reforme structurale și a unor măsuri vizând crearea de locuri de muncă pentru tineri și să se asigure că tinerii lucrători nu sunt discriminați prin limitarea drepturilor lor la securitate socială; invită, de asemenea, statele membre, în cooperare cu Comisia, să asigure o protecție socială adecvată pentru tineri prin programe de stagii și ucenicii destinate să le ofere o experiență de muncă;
8. subliniază faptul că persoanele în vârstă nu reprezintă o sarcină economică și socială, și că, dimpotrivă, experiența lor dobândită pe parcursul vieții și cunoștințele lor constituie un avantaj; sugerează ca, în contextul solidarității intergeneraționale, angajații cu vârste peste 60 de ani să fie încurajați să rămână disponibili pe piața muncii în vederea transmiterii cunoștințelor și experienței lor generațiilor următoare;
9. solicită statelor membre să se asigure că structurile de educație și de îngrijire a copiilor sunt puse la dispoziție la un preț rezonabil și să garanteze accesul lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă la serviciile publice și la avantajele fiscale sau sociale relevante legate de îngrijirea copiilor;
10. invită statele membre să acorde tuturor lucrătorilor, inclusiv lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă și soților sau partenerilor care participă la aceste activități, posibilitatea de a concilia munca și responsabilitățile de îngrijire, inclusiv accelerând aplicarea articolelor 7 și 8 din Directiva 2010/41/UE din 7 iulie 2010 și oferind lucrătorilor, la cerere, flexibilitate în ceea ce privește programul de lucru, munca la distanță și munca cu normă redusă pentru a putea îngriji minorii sau persoanele dependente;

Marți, 14 ianuarie 2014

11. subliniază necesitatea de a oferi oportunități suplimentare de formare și reconversie profesională pentru salariați, lucrători care desfășoară o activitate independentă și pentru persoanele care trec de la angajare la desfășurarea unei activități independente; solicită, prin urmare, statelor membre să elimine obstacolele din calea perfecționării și recalificării profesionale și să promoveze învățarea pe termen lung pentru toți;
12. solicită statelor membre să promoveze și să faciliteze autoorganizarea persoanelor care desfășoară o activitate independentă, în special a femeilor, pentru a crește capacitatea acestora de a-și apăra interesele colective;
13. invită statele membre să asigure securitate socială adecvată și pentru grupurile cele mai vulnerabile – șomerii, persoanele cu dizabilități, familiile monoparentale, tinerii, pensionarii, și alții; invită, de asemenea, statele membre, să se asigure că serviciile sociale devin mai accesibile pentru grupurile de persoane cele mai vulnerabile și persoanele care au nevoie de îngrijiri pe termen lung, în special în zonele rurale și regiunile defavorizate;
14. invită statele membre și Comisia, în funcție de atribuțiile lor, să adopte măsuri pentru a combate toate formele de discriminare pe piața muncii, inclusiv cea împotriva femeilor, precum și măsuri privind protecția socială astfel încât salariile femeilor pentru aceeași activitate și prestațiile lor sociale, inclusiv pensiile, să nu fie mai mici decât cele ale bărbaților, iar drepturile lor la maternitate să fie protejate, și să ia măsuri pentru a preveni concedierea angajatelor pe durata sarcinii sau a maternității și a femeilor și bărbaților care au persoane în îngrijire; invită, totodată, Consiliul, să accelereze adoptarea directivei privind punerea în aplicare a măsurilor vizând promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează;
15. subliniază faptul că Directiva 2010/41/UE privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă impune statelor membre să elimine toate obstacolele care împiedică femeile și soții sau partenerii lor recunoscuți de dreptul național să beneficieze de protecția socială acordată de acest drept;
16. invită statele membre să ia măsuri efective ca răspuns la cazurile ce implică lipsa de protecție socială a membrilor de familie angajați din întreprinderi familiale mici și foarte mici, inclusiv a soților (partenerilor), ca urmare a condițiilor lor neclare și informale privind statutul lor de lucrători independenți;
17. încurajează statele membre să adopte măsuri concrete pentru combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, prin prevederea unui venit minim adecvat și a unui sistem de securitate socială, în special pentru comunitățile marginalizate și cele expuse riscului de sărăcie, în conformitate cu propriile practici naționale, inclusiv prevederile din convențiile colective sau legislația națională;
18. invită statele membre să-și intensifice eforturile de combatere a muncii nedeclarate și precare, inclusiv a falselor locuri de muncă cu fracțiune de normă, și să garanteze o protecție socială adecvată pentru toți lucrătorii; Regretă totodată, abuzul de contracte de muncă atipice în vederea evitării conformității cu obligațiile în materie de ocupare a forței de muncă și protecție socială;
19. invită statele membre să îmbunătățească cooperarea administrativă îmbunătățită între diferite instituții (inspectorate de muncă, birouri fiscale, autorități municipale și servicii de securitate socială) la nivel național și la nivelul UE, ca mijloc de facilitare a punerii în aplicare a dispozițiilor legislației Uniunii în domeniul muncii, reducând munca nedeclarată și soluționând într-un mod mai eficace problemele cauzate de disparitățile între dispozițiile de reglementare a pieței muncii în statele membre;
20. invită Comisia să examineze legislația și monitorizarea implementării și a coordonării sistemelor de securitate socială, cu respectarea principiului subsidiarității, dacă este cazul, și atrage atenția statelor membre cu privire la faptul că lucrătorii migranți din UE care lucrează într-un alt stat membru nu ar trebui să fie supuși unor măsuri discriminatorii de protecție socială; consideră că toți lucrătorii migranți din UE ar trebui să se bucure de aceleași drepturi la securitate socială și să aibă posibilitatea de a fi asigurați când lucrează într-un alt stat membru; lucrătorii detașați în legătură cu libera circulație a serviciilor trebuie, înainte de detașarea lor, să fie informați de angajatorul lor cu privire la salariu și la condițiile de muncă, în conformitate cu dispozițiile Directivei 96/71/CE;

Mărti, 14 ianuarie 2014

21. invită Comisia și statele membre să găsească un echilibru adecvat între securitatea pieței muncii și flexibilitate, de exemplu, prin punerea în aplicare la nivel global a principiilor flexibilității și să abordeze segmentarea pieței muncii prin asigurarea unei acoperiri sociale adecvate pentru persoanele în tranzit sau angajate în baza unor contracte temporare sau cu fracțiuni de normă, asigurând în același timp accesul la oportunități de formare; subliniază că neasigurarea flexibilității ar putea conduce la diminuarea sustenabilității sistemelor de securitate socială, a calității beneficiilor, a veniturilor forței de muncă și a productivității și în consecință, ar submina Strategia Europa 2020 pentru menținerea și creșterea nivelurilor de ocupare a forței de muncă;
22. invită Comisia să examineze, din punctul de vedere al Uniunii Europene, dacă, în urma schimbărilor recente survenite în legislația muncii în statele membre care vizau creșterea flexibilității pieței muncii, securitatea socială a angajaților a fost diminuată și dacă principiile flexibilității și securității au fost încălcate;
23. sprijină ferm propunerea de a stabili un tablou de bord al indicatorilor-cheie sociali și al ocupării forței de muncă, fapt care ar putea fi un prim pas în identificarea unor criterii de referință concrete;
24. îndeamnă Comisia să includă în propunerile sale, dacă e cazul, cele patru obiective stabilite în agenda OIM privind munca decentă și să țină cont în examinarea anuală a creșterii, de obiectivele stabilite în recomandarea OIM privind nivelurile naționale de protecție socială, astfel încât acestea din urmă să fie garantate tuturor lucrătorilor în Europa;

Securitatea socială a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă

25. subliniază că activitatea independentă trebuie să fie recunoscută ca fiind o formă de muncă ce favorizează crearea de locuri de muncă și reducerea șomajului și că extinderea activității independente ar trebui însoțită de măsuri adecvate de protecție socială a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă astfel cum este definită în legislația națională a statelor membre;
26. invită statele membre să faciliteze combinarea muncii cu responsabilitățile de îngrijire, oferind lucrătorilor flexibilitate cu privire la programul de lucru și locul de muncă pentru evita situația ca aceștia să nu aibă nicio opțiune de flexibilitate decât aceea de a recurge la activități independente;
27. subliniază necesitatea de a dispune de informații statistice actualizate și mai detaliate decât cele disponibile în prezent, care ar putea fi utilizate pentru analizarea importanței economice a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă și a diverselor categorii de activitate independentă; solicită, de asemenea, includerea unor întrebări privind activitatea independentă în ancheta sociologică privind forța de muncă a Uniunii Europene;
28. atrage atenția asupra faptului că lipsa unor definiții naționale clare a activității independente mărește riscul falsei activități independente în rândul lucrătorilor din UE și poate împiedica accesul acestora la o securitate socială adecvată; remarcă că diferitele statute ale lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă în rândul statelor membre necesită soluții pentru o mai bună coordonare a securității sociale a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă pentru a nu restricționa libertatea de circulație a lucrătorilor;
29. invită Comisia să promoveze schimburile între statele membre pentru a oferi îndrumare cu privire la diversele forme de muncă atipică, inclusiv activitatea independentă, astfel încât să asiste statele membre în aplicarea corespunzătoare a legislațiilor relevante privind munca și măsurile de protecție socială pentru lucrătorii angajați astfel; consideră că este necesar ca statele membre să identifice în mod clar falsa activitate independentă și să sancționeze angajatorii dacă sunt găsite și demonstrate astfel de cazuri; subliniază, însă, că statului membru gazdă ar trebui să îi revină responsabilitatea juridică de a determina statutul profesional sau statutul lucrătorului care desfășoară o activitate independentă;
30. solicită partenerilor sociali europeni, Comisiei și statelor membre să studieze problema lucrătorilor dependenți care desfășoară o activitate independentă și să găsească soluții practice pentru aceștia, în special în sectoarele în care activitățile transfrontaliere joacă un rol important și în rândul grupurilor vulnerabile, precum lucrătorii la domiciliu și lucrătorii cu salarii mici;
31. îndeamnă statele membre să se asigure că activitatea independentă nu devine un mijloc de a împiedica lucrătorii să beneficieze de securitatea socială și a muncii și sau un mijloc prin care angajatorii eludează legislația muncii și cea privind securitatea socială; solicită, totodată, evitarea asimilării lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă cu salariații, astfel încât să se mențină avantajele activității independente și ale activității economice de acest tip și să contribuie la dezvoltarea spiritului de întreprindere și a calității serviciilor;

Marți, 14 ianuarie 2014

32. invită statele membre să dezvolte, dacă e cazul, protecția socială privind pensiile, dizabilitățile, concediul de maternitate/paternitate, șomajul, astfel încât aceasta să fie mai bine adaptată lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă;

33. invită statele membre să promoveze și să sprijine asigurarea de grup pentru accidente de muncă și boală; invită statele membre să asigure accesul lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă la asigurările colective și bazate pe solidaritate și la regimurile de pensie;

34. invită statele membre să pună la dispoziția persoanelor care doresc să dobândească statutul de lucrător care desfășoară o activitate independentă informații adecvate privind modificările protecției lor sociale și a dreptului muncii aplicabil, ca urmare a unei astfel de schimbări de statut profesional, precum și precum și alte drepturi și obligații legate de activitatea lor economică; Invită de asemenea, Comisia să pună la dispoziție lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă și lucrătorilor mobili, informații privind drepturile și obligațiile lor în legătură cu migrația, imigrația și munca transfrontalieră;

35. invită statele membre și Comisia să implice partenerii sociali, în conformitate cu practicile naționale, în procesul de dezvoltare și modernizare a protecției sociale și să dezvolte dialogul social la nivel european și național; invită, de asemenea, partenerii sociali să înscrie pe ordinea de zi aspectele privind drepturile muncii și protecția socială a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă pentru a introduce dispoziții adecvate privind cadrul de protecție socială, bazate pe reciprocitate și pe principiul nediscriminării, și să analizeze dacă și cum lucrătorii care desfășoară o activitate independentă ar trebui incluși în negocierile colective, inclusiv în strategii specifice privind modalitatea de a include preocupările lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă în cazurile în care legislația națională nu permite reprezentarea sindicală a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă; încurajează partenerii sociali să facă schimb de bune practici între sindicate și asociațiile profesionale privind serviciile furnizate lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă, combaterea lucrătorilor fictivi care desfășoară o activitate independentă și organizarea lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă pe cont propriu;

o

o o

36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.

Marti, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0015

Noua perioadă de programare a politicii de coeziune

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la gradul de pregătire a statelor membre ale UE pentru începerea la timp și în mod eficace a noii perioade de programare pentru politica de coeziune (2013/2095(INI))

(2016/C 482/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 174 și următoarele din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune ⁽¹⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune, astfel cum a fost modificată (COM(2013)0246),
- având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2011 referitoare la al cincilea raport privind coeziunea și strategia pentru politica de coeziune după 2013 ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la politica de coeziune și regională a UE după 2013 ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 23 iunie 2011 referitoare la situația actuală și sinergiile viitoare pentru o eficacitate sporită a FEDER și a celorlalte fonduri structurale ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la viitorul Fondului Social European ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 decembrie 2010 referitoare la buna guvernare în materie de politică regională a UE: procedurile de asistență și control ale Comisiei Europene ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 27 septembrie 2011 referitoare la absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE ⁽⁷⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011 intitulată „Contribuția politicii regionale la creșterea durabilă în Europa 2020” (COM(2011)0017) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care o însoțește (SEC(2011)0092),
- având în vedere cel de Al optulea raport intermediar privind coeziunea economică, socială și teritorială din 26 iunie 2013 (COM(2013)0463),
- având în vedere Raportul Comisiei din 18 aprilie 2013 intitulat „Politica de coeziune: Raport strategic 2013 privind implementarea programului 2007-2013” (COM(2013)0210) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei (SWD (2013)0129),

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽²⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 21.

⁽³⁾ JO C 371 E, 20.12.2011, p. 39.

⁽⁴⁾ JO C 390 E, 18.12.2012, p. 27.

⁽⁵⁾ JO C 371 E, 20.12.2011, p. 41.

⁽⁶⁾ JO C 169 E, 15.6.2012, p. 23.

⁽⁷⁾ JO C 56 E, 26.2.2013, p. 22.

Marți, 14 ianuarie 2014

- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 24 aprilie 2012 intitulat „Principiul parteneriatului în implementarea fondurilor care fac obiectul cadrului strategic comun – elemente pentru un cod european de conduită în materie de parteneriat” (SWD(2012)0106),
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 14 martie 2012 intitulat „Elemente ale unui cadru strategic comun pentru perioada 2014-2020 – Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime”(SWD(2012)0061, partea I și partea a II-a),
 - având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 16 iunie 2011 privind rolul și prioritățile politicii de coeziune în cadrul Strategiei UE 2020 (CESE 994/2011 – ECO/291),
 - având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 12 decembrie 2012 privind principiul parteneriatului în implementarea fondurilor care fac obiectul cadrului strategic comun – elemente pentru un cod european de conduită în materie de parteneriat (CESE 1396/2012 – ECO/330),
 - având în vedere Avizul Comitetului Economic și Social European din 22 mai 2013 privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulat „Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020” (CESE 1557/2013 – SOC/481),
 - având în vedere rezoluția Comitetului Regiunilor din 31 ianuarie și 1 februarie 2013 privind „Pachetul legislativ privind politica de coeziune post-2013” (2013/C 62/01),
 - având în vedere proiectul de aviz al Comitetului Regiunilor din 7-9 octombrie 2013 privind recomandări pentru o mai bună gestionare a cheltuielilor (COTER-V-040),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru bugete (A7-0007/2014),
- A. întrucât statele membre elaborează în prezent acorduri de parteneriat (AP) și programe operaționale (PO) pentru noua perioadă de programare 2014-2020;
- B. întrucât se așteaptă ca, până la sfârșitul anului 2013, să se încheie acordul final privind cadrul juridic pentru fondurile structurale și de investiții europene;
- C. întrucât Regulamentul privind dispozițiile comune (RDC) prevede norme comune pentru cinci fonduri ale Uniunii Europene: Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime;
- D. întrucât politica de coeziune are drept scop reducerea disparităților existente între regiunile UE prin concentrarea finanțării asupra consolidării coeziunii economice, sociale și teritoriale;
- E. întrucât politica de coeziune contribuie la atingerea obiectivelor Europa 2020 privind creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii;
- F. întrucât politica de coeziune, care reprezintă principala politică de dezvoltare a UE, contribuie la depășirea crizei economice în majoritatea statelor membre;
- G. întrucât trebuie să se depună toate eforturile posibile pentru a se asigura faptul că punerea la dispoziție și implementarea programelor legate de politica de coeziune pentru perioada 2014-2020 sunt simplificate cât mai mult posibil pentru toate autoritățile și pentru toți beneficiarii,

Asigurarea începerii eficace și la timp a noii perioade de programare pentru politica de coeziune

1. ia act de faptul că, din finanțarea alocată politicii de coeziune, în ultimii ani, au fost investite cu succes miliarde de euro în crearea de noi locuri de muncă, în sprijinirea întreprinderilor inovatoare și în dezvoltarea de legături de transport în întreaga UE;

Marti, 14 ianuarie 2014

2. cu toate acestea, subliniază faptul că între regiunile din UE continuă să existe disparități și că, în unele cazuri, acestea se intensifică, precum și faptul că investițiile permanente realizate din finanțarea acordată de UE la nivel local și regional sunt extrem de importante pentru a se asigura acordarea unui sprijin neîntrerupt zonelor care trebuie să se redrezeze la nivel economic și social și la nivelul mediului;
3. subliniază faptul că politica de coeziune trebuie să abordeze, printre altele, problema șomajului în rândul tinerilor, aflat în creștere în Uniunea Europeană;
4. subliniază că, în contextul actual al crizei economice, financiare și sociale, fondurile alocate politicii de coeziune reprezintă în anumite state membre o sursă esențială de investiții publice, situație care ar putea impune ca statele membre în cauză să dea dovadă de flexibilitate pentru a-și relansa economiile; subliniază, în acest sens, importanța asigurării faptului că statele membre și regiunile sunt în măsură să pună în aplicare cât mai curând posibil, în primele luni ale anului 2014, noua tranșă a finanțării politicii de coeziune;
5. salută adoptarea CFM pentru 2014-2020, precum și a cadrului juridic pentru politica de coeziune; subliniază că s-au obținut rezultate satisfăcătoare în scopul garantării lansării rapide și eficace a noii politici de coeziune;
6. subliniază faptul că nivelul angajamentelor restante (RAL – „reste à liquider”) acumulate la sfârșitul CFM 2007-2013 se ridică la două treimi din fondurile alocate politicii de coeziune; insistă asupra necesității de a găsi o soluție fiabilă, care să permită atenuarea riscului de blocaj al punerii în aplicare a programelor Uniunii Europene ca urmare a neefectuării plăților; atrage atenția asupra faptului că regula N+3, deși este esențială pentru a garanta punerea în aplicare a proiectelor sprijinite prin politica de coeziune, va avea un impact asupra acumulării RAL în următorii ani, mai ales în cazul unei întârzieri a lansării noilor programe;
7. constată, de asemenea, că, pe lângă începerea eficace și la timp a noii perioade de programare pentru politica de coeziune, asigurarea unor acorduri de parteneriat și a unor programe operaționale de calitate trebuie să fie de o importanță primordială pentru a garanta utilizarea fondurilor la capacitate maximă pe termen lung;
8. subliniază poziția sa cu privire la importanța unei examinări și revizuirii obligatorii a următorului CFM până la sfârșitul anului 2016, pentru a permite următoarei Comisii și următorului Parlament să reevalueze prioritățile politice ale UE, să adapteze CFM, dacă este necesar, la noile provocări și să țină seama pe deplin de cele mai recente previziuni macroeconomice;

Regulamentul privind dispozițiile comune

9. salută îmbunătățirile aduse regulamentului, care vor introduce o abordare mai solidă și mai integrată a finanțării politicii de coeziune prin intermediul cadrului strategic comun; recunoaște faptul că este esențial să se garanteze că proiectele au un impact mai mare și produc rezultate concrete; invită statele membre să introducă chiar mai multe măsuri de simplificare a birocrăției și a gestionării programelor; consideră că, astfel, s-ar facilita implementarea fără probleme a programelor în cauză și retragerea eficientă a fondurilor;
10. salută propunerile de introducere a unor măsuri de simplificare prin intermediul RDC în scopul reducerii sarcinilor administrative; consideră că simplificarea procesului pentru solicitanți, beneficiari și autoritățile de gestionare va aduce valoare adăugată finanțării acordate de UE;
11. recunoaște faptul că politica de coeziune poate contribui în mod semnificativ la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 și, prin urmare, subliniază importanța alinierii politicii de coeziune cu obiectivele Strategiei Europa 2020 prin concentrarea tematică asupra unui număr limitat de obiective; subliniază faptul că această abordare asigură suficientă flexibilitate pentru a răspunde nevoilor locale și regionale;
12. subliniază importanța Strategiei de specializare inteligentă ca modalitate de completare a obiectivelor Strategiei Europa 2020 în materie de creștere economică, prin concentrarea asupra identificării domeniilor de forță competitivă și a exploatării acestora la maximum, prin schimbul de bune practici și prin integrarea cercetării, a inovării și a educației în cadrul unor parteneriate la nivelul UE;
13. subliniază faptul că, deși măsurile de condiționalitate există deja în politica de coeziune, următoarea perioadă de programare va viza consolidarea eficacității finanțării prin condiționarea finanțării de respectarea anumitor criterii; consideră că politica de coeziune este o politică în sprijinul coeziunii dintre regiuni și nu ar trebui să constituie o garanție pentru alte politici ale UE, destinate reformelor macroeconomice ale statelor membre;

Marți, 14 ianuarie 2014

14. subliniază faptul că adaptarea la modificările aduse de RDC ar putea cauza o oarecare întârziere în ceea ce privește elaborarea acordurilor de parteneriat (AP) și a programelor operaționale (PO);

Progresele înregistrate în statele membre

15. subliniază faptul că este evident că în statele membre pregătirile se află în stadii foarte diferite; recunoaște faptul că, în timp ce unele state membre înregistrează progrese importante și au prezentat Comisiei spre aprobare proiectele lor de acorduri de parteneriat, altele sunt în întârziere în ceea ce privește acest proces;

16. subliniază faptul că, în ansamblu, statele membre mai noi (UE-12) care au participat la o parte din programele din perioada 2000-2006 și la toate programele din perioada 2007-2013 se află într-un stadiu foarte avansat în ceea ce privește pregătirile, comparativ cu unele state membre ale UE-15;

17. subliniază faptul că unele state membre se confruntă cu o reducere semnificativă a bugetelor proprii pentru următoarea perioadă de programare, în timp ce în altele se discută cu privire la repartizarea bugetelor în interiorul statelor membre; recunoaște faptul că aceste două probleme ar putea cauza o întârziere a pregătirilor;

18. subliniază faptul că statele membre care înregistrează progrese semnificative în ceea ce privește pregătirile pentru următoarea tranșă a finanțării politicii de coeziune au prezentat Comisiei, în iunie sau iulie 2013, pentru observații informale proiectele lor de acorduri de parteneriat și de programe operaționale;

19. recunoaște faptul că multe dintre statele membre care înregistrează progrese au început procesul de pregătire încă din 2010, invitând părțile interesate relevante să contribuie la dezbaterile destinate formulării nevoilor și priorităților; prin urmare, salută eforturile depuse pentru începerea procesului de pregătire cât mai curând posibil și consideră că acest lucru încurajează în mod clar un grad mai ridicat de pregătire;

20. subliniază faptul că gradul avansat al pregătirilor depinde de capacitatea suficientă a autorităților și a organizațiilor relevante de a investi timp și bani în pregătiri și de a pune la dispoziție suficient personal într-un stadiu incipient;

21. ia act de faptul că aceste pregătiri avansate înseamnă că, în unele cazuri, evaluarea ex ante și evaluările strategice ale impactului asupra mediului (ESIA) au fost efectuate în timp util, ceea ce a permis modificarea proiectelor în septembrie și octombrie 2013, pe baza rezultatelor acestor evaluări;

22. recunoaște faptul că unele state membre s-au confruntat cu schimbări de guvern, care ar putea împiedica pregătirile pentru următoarea perioadă de programare; subliniază faptul că, în astfel de cazuri, avantajele instituirii unor sisteme care să asigure continuarea tuturor activităților administrative, indiferent de schimbările care au loc în cadrul guvernelor, sunt esențiale pentru desfășurarea pregătirilor;

23. de asemenea, evidențiază necesitatea punerii în aplicare la nivel politic a pregătirilor pentru finanțarea politicii de coeziune, astfel încât să se asigure că finalizarea acordurilor de parteneriat reprezintă o prioritate a guvernelor;

Progresele în elaborarea acordurilor de parteneriat și a programelor operaționale

24. subliniază faptul că unele state membre planifică modificarea conținutului programelor lor operaționale; salută faptul că anumite state membre au decis să treacă la programe multifinanțate sau să reducă numărul de programe operaționale la nivel regional;

25. ia act de faptul că gradul de control și coordonare rezervat administrațiilor regionale de administrația centrală variază în mod semnificativ în funcție de structura organizatorică din diferitele state membre, unele regiuni fiind extrem de active și deținând controlul aproape în întregime asupra majorității aspectelor finanțării politicii de coeziune și asupra reprezentării în cadrul acordurilor de parteneriat; în acest sens, atrage atenția asupra Codului de conduită, care recunoaște rolul esențial al actorilor locali și regionali, precum și al organizațiilor societății civile, și care garantează principiul parteneriatului în cadrul politicii de coeziune 2014-2020;

26. subliniază că ar trebui să se țină seama pe deplin de dimensiunea locală și regională; evidențiază rolul important al regiunilor în alegerea domeniilor de forță competitivă;

Marti, 14 ianuarie 2014

27. subliniază faptul că una dintre modalitățile de a asigura compatibilitatea dintre abordarea bazată pe acordurile de parteneriat și administrațiile descentralizate din statele membre este de a include în aceste acorduri capitole separate care să fie redactate de administrațiile regionale; subliniază faptul că această abordare le garantează administrațiilor care dețin competențe în domeniul programelor europene de finanțare implicarea mai directă în elaborarea acordurilor de parteneriat și posibilitatea de a dezvolta propriile idei în materie de programare și mecanisme proprii de punere în aplicare;

28. recunoaște totuși faptul că acest lucru ar putea avea un impact asupra gradului de pregătire a statelor membre în ansamblu;

29. subliniază că este necesară o coordonare eficace la nivelul statelor membre, în vederea respectării termenelor-limită stabilite pentru pregătirea unor programe operaționale care să reflecte nevoile de dezvoltare locale și regionale, deoarece, pentru ca acordurile de parteneriat să fie încheiate în timp util, răspunderea privind conținutul și gestionarea PO-urilor ar trebui să revină, dacă este cazul, administrațiilor locale și regionale, conform organizării interne a fiecărui stat membru;

30. recunoaște, cu toate acestea, că o reducere a PO-urilor la nivel regional ar presupune o modificare considerabilă în materie de gestionare și organizare și ar putea crește riscul de întârzieri în faza inițială din cauza schimbărilor determinate de complexitatea punerii în aplicare a PO-urilor în paralel cu programarea la diferite niveluri naționale și regionale;

31. constată că Comisia este conștientă de interesul considerabil pe care îl suscită programele multifonduri, prevăzute în Regulamentul privind dispozițiile comune, numeroase state membre intenționând să aibă cel puțin unul sau mai multe astfel de programe în perioada de programare 2014-2020; subliniază, în acest context, că abordarea în cauză ar trebui să fie cât mai eficace posibil și să nu ducă la blocaje sau întârzieri; admite faptul că RDC recunoaște reglementările instituționale diferite ale statelor membre și prevede dispoziții de adaptare pentru cazurile specifice; subliniază că nivelurile regional și local sunt cel mai în măsură să identifice nevoile de dezvoltare și să pună în aplicare programe care să răspundă nevoilor cetățenilor, organizațiilor, întreprinderilor și autorităților vizate;

32. recunoaște că capacitatea de a pregăti AP-urile și PO-urile într-un stadiu avansat depinde de măsura în care statele membre realizează analize preliminare suficiente ale situației actuale a țării și ale tendințelor pe viitor; subliniază că acest lucru va oferi garanția că fondurile UE contribuie într-un mod mai eficace la realizarea obiectivelor stabilite pentru fiecare țară;

33. invită Comisia să facă public gradul de pregătire a acordurilor de parteneriat ale statelor membre, de pildă prin intermediul unui rezumat întocmit pentru fiecare stat membru în parte care să conțină informații privind stadiul actual al pregătirilor, conținutul propus și consultațiile cu părțile implicate pertinente, astfel încât celelalte state membre și autorități să poată învăța din bunele practici și abordări;

Învățămintele desprinse din perioada de programare 2007-2013

34. subliniază faptul că, pentru numeroase state membre, transferul metodelor și al mecanismelor din perioada de programare 2007-2013 în perioada de după 2013 va reprezenta o problemă majoră; subliniază, de asemenea, că și asigurarea în continuare a eficacității proiectelor aflate în curs de desfășurare în paralel cu elaborarea de noi proiecte este o provocare;

35. recunoaște faptul că, în numeroase state membre, pregătirile au durat mai mult decât s-a preconizat la începutul perioadei de programare 2007-2013; subliniază că numeroase administrații au remediat această problemă, asigurând livrarea mai promptă a noilor acorduri de parteneriat și programe operaționale;

36. consideră că exemplele oferite de statele membre indică în mod clar faptul că trebuie îmbunătățită coordonarea între diferitele măsuri, programe operaționale și fonduri și că trebuie consolidată implicarea autorităților locale, a organizațiilor regionale și a partenerilor sociali și economici;

37. recunoaște faptul că, printre problemele comune identificate în perioada de programare anterioară, se numără și stabilirea unor priorități care au fost definite în termeni prea largi; solicită, prin urmare, o abordare mai strategică și simplificată a priorităților în viitor, care să includă mai puține priorități, iar acestea din urmă să vizeze obiective specifice;

Marți, 14 ianuarie 2014

38. salută faptul că, date fiind experiențele reușite din perioada anterioară de finanțare, statele membre încearcă să sporească contribuția financiară a sectorului privat pentru a crea surse alternative de finanțare care să completeze metodele tradiționale de finanțare; subliniază că, în această perioadă de constrângeri fiscale severe și capacități de creditare reduse din partea sectorului privat, utilizarea sporită a instrumentelor financiare poate să sprijine parteneriatele de tip public-privat, să producă un efect de multiplicare împreună cu bugetul UE, să deschidă surse alternative de finanțare și să garanteze un flux semnificativ de finanțare pentru investițiile strategice regionale; subliniază, prin urmare, importanța definirii unor norme clare privind utilizarea, pe lângă granturi, a unor instrumente financiare inovatoare, cum sunt împrumuturile, garanțiile și investițiile de capital, pentru a încuraja cooperarea între întreprinderi, organizațiile din sectorul public și instituțiile de învățământ;

Eficacitatea fondurilor

39. atrage atenția asupra faptului că, pornind de la experiențele programelor de finanțare anterioare, este crucial să se asigure un impact pozitiv pe termen lung al fondurilor; mai mult, insistă asupra importanței calității programelor și a obiectivității cheltuielilor;

40. subliniază faptul că numeroase state membre au menționat că, la pregătirea următoarei perioade de finanțare, își propun să se concentreze pe o abordare axată pe rezultate; salută exemplele oferite de unele state membre cu privire la modalități de abordare mai eficiente a definirii în prealabil a rezultatelor scontate, pentru a permite orientarea finanțărilor înspre propuneri vizând atingerea acestor obiective;

41. subliniază că numeroase state membre menționează coordonarea între domeniile de politici și recunoașterea priorităților economice, sociale și de mediu de la nivel național și regional ca fiind deosebit de importante; consideră că, dacă este cazul, programele operaționale naționale ar trebui să țină cont de obiectivele de dezvoltare de la nivel local și regional; atrage atenția asupra faptului că ar trebui încurajată generarea de sinergii între diferitele surse de finanțare disponibile la nivelul UE și bugetele statelor membre și ale autorităților regionale și locale, pentru a spori eficacitatea investițiilor în sectorul public din UE;

Sinergii cu alte politici și instrumente

42. consideră că este esențial ca statele membre să recunoască potențialul de aliniere dintre toate fondurile vizate de RDC;

43. consideră încurajator faptul că unele state membre iau în considerare utilizarea de noi instrumente, cum sunt dezvoltarea locală gestionată de comunități (DLGC), investițiile teritoriale integrate (ITI) și planurile comune de acțiune (PCA); înțelege că noile instrumente au parte, cu toate acestea, de reacții contradictorii și că o analiză a planurilor actuale ale statelor membre arată că DLGC vor fi aplicate pe scară mai largă decât ITI, în special în cadrul FEADR comparativ cu FEDER, deoarece DLGC există de mai multă vreme în cadrul programului FEADR și deoarece ITI sunt un instrument nou care va avea nevoie de timp pentru a fi pus în aplicare în mod corespunzător; constată că rămâne de văzut în ce mod vor fi transpuse pregătirile inițiale în punerea în aplicare pe deplin a acestor instrumente;

44. consideră DLGC drept o modalitate excelentă de încurajare a participării „de jos în sus” a unui eșantion reprezentativ de actori comunitari, plecând de la succesul înregistrat în trecut de programul LEADER de dezvoltare rurală; invită statele membre și regiunile să profite de oportunitățile oferite de DLGC;

45. recunoaște PCA drept un pas înainte înspre gestionarea axată pe rezultate, în conformitate cu unul dintre obiectivele generale ale politicii de coeziune după 2013;

Simplificare

46. subliniază importanța punerii în aplicare a unor metode mai simple de elaborare și de implementare a proiectelor și consideră încurajatori indicatorii care arată că statele membre realizează într-adevăr acest lucru;

47. salută accentul pus de RDC pe simplificare; constată cu toate acestea că, în realitate, simplificarea s-ar putea dovedi dificil de realizat, din cauza diferențelor rămase între fonduri în temeiul regulamentelor specifice care le vizează;

Marți, 14 ianuarie 2014

48. salută acțiunile pozitive întreprinse în vederea simplificării și creșterii transparenței în gestionarea fondurilor structurale și de investiții europene; subliniază că numeroase state membre au identificat simplificarea procesului de depunere a cererilor pentru beneficiari, alături de informațiile clare și accesibile privind procedura și posibilitățile de finanțare, drept un aspect important al pregătirilor pentru perioada de programare 2014-2020; salută acest fapt drept o modalitate de a garanta că elaborarea și punerea în aplicare a proiectelor se desfășoară fără probleme, cu o birocrație redusă pentru solicitanți; invită statele membre și autoritățile regionale și locale să facă schimb de bune practici menite să simplifice procedurile și, recunoscând totodată necesitatea unor norme stricte privind controalele și auditurile, să se asigure că acestea sunt proporționale pentru a nu crea o sarcină suplimentară inutilă;

49. recunoaște că „e-coeziunea” poate fi esențială pentru reducerea blocajelor și pentru simplificare și salută faptul că unele state membre s-au referit la utilizarea sa; consideră că acest lucru ar putea, de asemenea, să contribuie în mod semnificativ la pregătirile pentru viitoarele programe de finanțare;

Parteneriat

50. subliniază că procesul decizional și formularea acordurilor de parteneriat trebuie să implice colaborarea la nivel național, regional și local în planificarea, elaborarea și punerea în aplicare a programelor de finanțare a politicii UE în materie de coeziune; consideră că principiul guvernantei pe mai multe niveluri este esențial pentru o gestionare eficientă a politicii de coeziune; subliniază, în acest sens, că este necesar ca autoritățile regionale și locale și părțile interesate să fie implicate pe deplin în pregătirea, punerea în aplicare și evaluarea programelor; subliniază importanța asigurării unui flux de informații adecvat, a unor măsuri de consolidare a capacităților, precum și a asistenței tehnice pentru autoritățile respective, în vederea înlesnirii și optimizării contribuției acestora la toate etapele procesului;

51. salută implicarea sporită a tuturor părților interesate pertinente, a reprezentanților locali și regionali, a ONG-urilor, a partenerilor economici și sociali, a întreprinderilor private și a universităților, astfel cum este ilustrat în exemplele furnizate de statele membre; consideră importantă dezvoltarea în cooperare cu alte organizații și părți interesate care reprezintă puncte de vedere economice, sociale și de mediu diferite;

52. subliniază faptul că asigurarea unui parteneriat de succes poate implica atât o abordare „de jos în sus”, cât și o abordare „de sus în jos”; evidențiază faptul că abordarea „de jos în sus”, care presupune discuții extinse cu reprezentanți ai sectoarelor public, privat și terțiar, a fost dată ca exemplu de către un stat membru care înregistrează progrese notabile în cadrul pregătirilor;

53. subliniază faptul că aceste abordări „de jos în sus” și „de sus în jos” asigură includerea strategiilor naționale care abordează situația socială, economică și de mediu alături de implicarea extinsă la nivel regional și local; salută această modalitate eficientă de garantare a îndeplinirii cerințelor strategice, implicând în același timp cât mai mult posibil părțile interesate pertinente în procesul de pregătire;

Concluzii

54. salută acordul la care s-a ajuns privind cadrul juridic pentru politica de coeziune, alături de încheierea negocierilor privind RDC și de finalizarea CFM;

55. recunoaște importanța guvernantei pe mai multe niveluri în etapele de pregătire și evidențiază faptul că unele dintre cele mai avansate pregătiri s-au bazat pe dialogul esențial cu părțile interesate de la nivel regional și local;

56. subliniază solicitarea Comisiei ca statele membre și regiunile să depună eforturi pentru a se asigura că acordurile de parteneriat și programele operaționale deja elaborate au cel mai înalt nivel de calitate; constată că acest lucru va contribui la producerea unor propuneri de proiecte de calitate, orientate înspre obiective specifice, pentru a garanta cel mai mare impact posibil al finanțării UE;

57. înțelege faptul că o administrație regională activă și bine informată, care colaborează cu Comisia, poate avea un impact pozitiv asupra progresului pregătirilor; recomandă cu căldură, prin urmare, Comisiei și autorităților naționale și regionale să asigure un schimb constant de informații, cum ar fi detalii despre actele de punere în aplicare care urmează să fie adoptate;

Marți, 14 ianuarie 2014

58. recomandă statelor membre care înregistrează întârzieri importante să urmeze în mod riguros recomandările elaborate de Comisie și subliniază faptul că Comisia ar trebui să își intensifice susținerea, pentru a se asigura că acordurile de parteneriat și programele operaționale ale acestor state membre sunt aprobate cât mai curând posibil; constată, prin urmare, că examinarea progreselor înregistrate de statele membre pe parcursul etapelor de pregătire ar contribui la reducerea întârzierilor; constată, de asemenea, că, pe durata etapei de punere în aplicare, Comisia ar putea veni în ajutorul acelor state membre care au rămas în urmă;

o

o o

59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0016

Deșeurile de plastic aflate în mediul înconjurător

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la strategia europeană în materie de deșeurile de plastic aflate în mediul înconjurător (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (Directiva-cadru privind deșeurile),
- având în vedere Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE,
- având în vedere Directiva 96/59/CE a Consiliului din 16 septembrie 1996 privind eliminarea bifenililor policlorurați și a terfenililor policlorurați (PCB/TPC),
- având în vedere Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz,
- având în vedere Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură,
- având în vedere Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (Directiva privind ambalajele),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeurile,
- având în vedere Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (RoHS),
- având în vedere Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeurile,
- având în vedere Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor,
- având în vedere Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH),
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin),
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2011 referitoare la o strategie eficientă privind materiile prime pentru Europa ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 21.

Marți, 14 ianuarie 2014

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 februarie 2012 intitulată „Inovarea în scopul creșterii durabile: o bioeconomie pentru Europa” (COM(2012)0060),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011, intitulată „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor – inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020” (COM(2011)0021), precum și Rezoluția Parlamentului European din 24 mai 2012 referitoare la o Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din intitulată „Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020” (COM(2011)0244) și Rezoluția Parlamentului European din 20 aprilie 2012 referitoare la asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020” ⁽²⁾,
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei privind strategia europeană în materie de deșeuri de plastic aflat în mediul înconjurător (COM(2013)0123),
 - având în vedere Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un Program general de acțiune pentru mediu al UE până în 2020,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0453/2013),
- A. întrucât problema deșeurilor de plastic nu este abordată în mod specific în legislația europeană și întrucât ele sunt considerate ca făcând parte din fluxul general de deșeuri, în ciuda particularităților lor; întrucât aceste deșeuri nu ar mai trebui considerate simple deșeuri, ci o resursă;
- B. întrucât materialele de plastic sunt din ce în ce mai diverse și sunt utilizate la scară din ce în ce mai largă, generând un volum mai mare de deșeuri și fiind utilizate tot mai mult în combinație cu alte materiale și compuși; întrucât plasticul se acumulează în cantități mari (se estimează că un total de 80 de milioane de tone plutesc în Oceanul Atlantic și Oceanul Pacific) și persistă în mediu timp de sute de ani, distrugând viața marină, provocând reacții toxice și eliberând perturbatori endocrini, substanțe care sunt cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere, nanoparticule și poluanți organici persistenți în ecosisteme și, prin urmare, în lanțul alimentară; întrucât doar în 2010 au fost introduse pe piața UE 95,5 miliarde de pungi din plastic, majoritatea lor de unică folosință, în timp ce utilizarea acestora este restricționată sau interzisă în numeroase țări;
- C. întrucât deficiențele în punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației UE în materie de deșeuri de către statele membre, lipsa unor obiective relevante și a unor mecanisme de stabilire a prețurilor, cererea internă insuficientă de materiale reciclate, depozitarea ilegală, exporturile ilegale și depozitarea în condiții necorespunzătoare, precum și procesarea și transportul deșeurilor din plastic au adus daune globale semnificative sănătății umane și mediului, inclusiv vieții marine, și au dus la creșterea exporturilor de deșeuri, ceea ce a determinat pierderea materialelor și a locurilor de muncă în UE;
- D. întrucât interdicția de a depozita deșeuri de plastic nu permite, în sine, recuperarea dorită a materiilor prime, atunci când cantitățile respective sunt redirecționate, în schimb, către incineratoare;
- E. întrucât, în cazul deșeurilor de plastic, ar trebui avute în vedere atât prevenirea, cât și minimizarea, încurajând producătorii să opteze pentru materiale alternative și mai durabile atunci când proiectează produse;
- F. întrucât ecoinovarea și proiectarea produselor de plastic sunt esențiale pentru competitivitatea europeană, ajutând industria să se adapteze la presiunea pe care o exercită prețurile ridicate ale resurselor și penuria de materiale și dezvoltând tehnologii generice esențiale (TGE) pentru o societate sustenabilă;

⁽¹⁾ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 59.

⁽²⁾ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 99.

Marti, 14 ianuarie 2014

- G. întrucât UE ar putea beneficia în materie de creare de locuri de muncă și de creștere de pe urma unui efort susținut de orientare, prin recurgerea în mai mare măsură la reciclare, către o economie echilibrată, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, netoxică și circulară, bazată pe reciclare regenerativă („cradle to cradle”), care să considere deșeurile nepericuloase ca sursă de materii prime; întrucât potențialul economic de reciclare a deșeurilor de plastic depășește în prezent cu mult procentul de 33 %, atins în ceea ce privește deșeurile de ambalaje din plastic, și cel de 25 %, atins în ceea ce privește totalul deșeurilor de plastic, și întrucât ratele ridicate ale reciclării pot fi utile în cazul lipsei de materii prime;
- H. întrucât în industria materialelor plastice din UE lucrează aproximativ 1,6 milioane de persoane;
- I. întrucât în cadrul Strategiei Europa 2020 se solicită o creștere inteligentă, sustenabilă și favorabilă incluziunii,
1. salută Cartea verde a Comisiei și recunoaște necesitatea adoptării unor măsuri specifice privind deșeurile de plastic în cadrul legislației UE, precum și necesitatea unei puneri în aplicare și a unei respectări mai uniforme, coerente și riguroase a legislației în vigoare privind deșeurile, în special în ceea ce privește ierarhia deșeurilor: prevenire, reutilizare, reciclare și recuperare, în special în statele membre care nu au atins încă obiectivele existente;
 2. consideră că planificarea strategică poate fi punctul de pornire pentru o gestionare eficientă a deșeurilor;
 3. subliniază că, pentru ca abordarea fluxurilor de deșeuri și a economiei circulare de către UE să devină mai coerentă în cadrul proiectului legislativ în curs privind „verificarea adecvării” și având în vedere că aproximativ 40 % din deșeurile de plastic provin din ambalaje și în special din produse de unică folosință, iar Directiva privind ambalajele este singura care stabilește un obiectiv specific pentru colectarea deșeurilor de plastic, este absolut necesară revizuirea acestei directive și propunerea de norme în materie de deșeuri care să depășească dispozițiile și standardele privind produsele; consideră că, pentru a realiza acest lucru, și atunci când elaborează viitoarele sale propuneri, Comisia ar trebui să țină seama de faptul că deșeurile de plastic nu sunt materiale omogene, iar fluxurile de deșeuri de plastic conțin mai multe materiale, aditivi și compuși din plastic de diferite tipuri care necesită un tratament diferențiat; ia act totuși de faptul că, deși ambalajele de plastic ajută la menținerea calității produselor și prelungesc perioada lor de valabilitate, ele nu sunt întotdeauna necesare pentru conservarea produselor;
 4. subliniază că legislația UE privind deșeurile de plastic ar trebui să vizeze în primul rând reducerea acestora și ar trebui, prin urmare, revizuită pentru a include:
 - obiective obligatorii specifice pentru colectarea, trierea (care ar putea atinge nivelul ambițios de 80 %) și reciclarea diferitelor fluxuri de deșeuri de plastic (de exemplu, DEEE, vehicule scoase din uz, ambalaje, deșeuri agricole, deșeuri de șantier etc.) și criterii obligatorii de reciclare (clarificarea distincțiilor dintre reciclare mecanică/organică și recuperare/incinerare); ar trebui avută în vedere atingerea, până în 2020, a obiectivului progresiv și ambițios de a utiliza plastic reciclat fără aditivi periculoși, care să nu mai fie autorizați în noile produse; anumite state membre vor avea nevoie de perioade de tranziție pentru a îndeplini obiectivele stabilite la nivel european;
 - armonizarea la nivelul întregii Uniunii a criteriilor pentru colectarea, trierea și gestionarea generală a deșeurilor, în vederea creării unor condiții de concurență echitabile în conformitate cu ierarhia deșeurilor, inclusiv eliminarea barierelor de reglementare, administrative și financiare din calea reciclării;
 - etichetarea specifică a materialelor pentru a informa consumatorii cu privire la gradul de reciclabilitate mecanică sau organică a produselor, precum și indicații pentru consumatori privind modalitățile de recurgere în mai mare măsură la triere și reciclare; precum și
 - criterii pentru înlocuirea produselor de plastic de unică folosință și cu durată scurtă de viață cu materiale reutilizabile și mai sustenabile;
 5. este de acord că deșeurile de plastic ar trebui considerate o resursă valoroasă, promovând reutilizarea, reciclarea și recuperarea acestora și permițând crearea unor condiții de piață corespunzătoare; invită Comisia să facă propuneri până în 2014 pentru a elimina treptat depozitarea deșeurilor reciclabile și recuperabile până în 2020, fără a stimula totuși, în schimb, valorificarea energetică în locul reciclării, criteriile privind eficacitatea ecologică trebuind să se aplice tuturor soluțiilor; consideră că, pe lângă obiectivele în materie de reciclare menționate mai sus, este, prin urmare, esențial să se introducă măsuri corespunzătoare de descurajare a incinerării materialelor plastice reciclabile, compostabile și

Marți, 14 ianuarie 2014

biodegradabile, pentru a optimiza ciclul de viață al fiecărui tip de plastic, respectând ierarhia deșeurilor; evidențiază că acest lucru ar remedia o tendință nesustenabilă, care a privilegiat până acum utilizarea produselor virgine, în detrimentul celor reciclate, mai scumpe; subliniază că posibilitatea de reciclare și de reparare a produselor ar trebui luată în considerare încă din etapa de proiectare; invită, prin urmare, Comisia să propună măsuri privind proiectarea care să îmbunătățească impactul global al produselor asupra mediului, prevenind deșeurile excesive și promovând piețele de reciclare; consideră că, în orice caz, produsele de plastic ar trebui proiectate pentru a maximiza durabilitatea, ținând seama de întregul lor ciclu de viață; evidențiază faptul că, în cadrul unei noi legislații privind deșeurile de plastic, Comisia ar trebui să ia în considerare efectuarea unor inspecții mai amănunțite pentru introducerea deșeurilor într-un depozit de deșeuri până în 2020, precum și intensificarea controalelor la instalațiile de incinerare;

6. solicită să nu se recurgă la valorificarea energetică a deșeurilor de plastic decât în cazurile în care toate celelalte posibilități au fost epuizate și cu condiția de a utiliza tehnologii dotate cu purificatoare adecvate pentru a evita daunele cauzate mediului și sănătății umane;

7. consideră că cele mai periculoase materiale plastice, cele care, conform dovezilor științifice, sunt cele mai perturbatoare pentru sănătatea umană și pentru mediu (cum ar fi microparticulele de plastic și materialele plastice oxo-biodegradabile) și cele care conțin metale grele și alte substanțe, care pot, de asemenea, îngreuna procesul de reciclare, ar trebui eliminate treptat de pe piață sau pur și simplu interzise, cât mai curând posibil până în 2020, pentru a dezvolta o piață a materialelor reutilizate și reciclate și consideră că ar trebui pusă imediat în aplicare colectarea separată a acestora; în acest context, consideră că ar trebui sprijinită înlocuirea materialelor plastice periculoase și a aditivilor periculoși, inclusiv prin extinderea listei substanțelor care fac obiectul unor restricții de utilizare în echipamentele electrice și electronice; consideră, de asemenea, așa cum au solicitat majoritatea cetățenilor și consumatorilor europeni ⁽¹⁾, că utilizarea pungilor de plastic de unică folosință ar trebui redusă drastic și, dacă este posibil, eliminată treptat și că este important să se abordeze provocările pe care le implică prevenirea generării de deșeuri prin acțiuni mai eficiente de combatere a consumului excesiv și a eliminării iresponsabile a produselor de unică folosință;

8. reamintește că, într-o lume în care resursele naturale, inclusiv terenurile arabile, sunt tot mai limitate, sustenabilitatea implică reducerea, în termeni absoluți, a utilizării resurselor, și nu simpla înlocuire a unei resurse cu alta; subliniază că în cazul produselor de plastic biodegradabile, ecologice și compostabile, ar trebui adoptate măsuri corespunzătoare pentru a le promova, cu condiția ca producerea lor să nu aibă un impact negativ asupra producției agricole destinate consumului uman sau animal sau asupra mediului; subliniază, de asemenea, necesitatea de a recurge la standarde europene recunoscute (de exemplu, CEN 13432) pentru a permite o diferențiere mai clară între produsele de plastic degradabile, biodegradabile și compostabile, precum și pentru a oferi consumatorilor, agenților de reciclare și întreprinderilor de gestionare a deșeurilor informații mai clare privind caracteristicile, posibilitatea de reciclare și potențialul de reutilizare;

9. solicită mai multe investiții publice și private în cercetare și tehnologii, care să vizeze obținerea unor materiale plastice mai sustenabile (de exemplu, un consum mai redus de materii prime, menținând aceeași calitate și aceeași posibilitate de reutilizare și de reciclare) și o mai bună integrare a diferitelor tipuri în procesele de producție și în activitățile de reprelucrare, fără a afecta calitatea materialelor; consideră că noile tehnologii sunt necesare și pentru a consolida procesele de biodegradare a materialelor plastice, metodele de triere a deșeurilor, procesarea și reciclarea mecanică, recuperarea materialelor plastice din oceane, proiectarea ecologică și ambalarea inteligentă; consideră, în acest sens, că Programul Orizont 2020 ar putea oferi oportunități pentru a răspunde acestei nevoi societale importante și că avantajele ar fi importante atât pentru mediu, cât și pentru cetățeni, de la crearea de noi activități economice (de exemplu, trierea riguroasă făcută manual), la reducerea deșeurilor marine și a riscurilor pentru sănătate; subliniază că aceasta le poate oferi tinerilor în special posibilitatea de a se integra pe piața muncii prin implicarea în noi domenii de activitate; subliniază că punerea în aplicare integrală a legislației UE în domeniul deșeurilor ar putea determina realizarea unor economii de 72 de miliarde EUR

⁽¹⁾ Consultare privind posibilitățile de reducere a utilizării pungilor de plastic pentru cumpărături și posibilitățile de îmbunătățire a cerințelor privind biodegradabilitatea din Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje și vizibilitatea ambalajelor biodegradabile pentru consumatori – statistici: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

Mărti, 14 ianuarie 2014

pe an, ar crește cifra de afaceri anuală a sectorului gestionării și reciclării deșeurilor din UE cu 42 de miliarde EUR și ar duce la crearea a peste 400 000 de locuri de muncă până în 2020; subliniază că și alte fonduri ale Uniunii ar putea contribui în mod semnificativ la dezvoltarea unei infrastructuri de colectare și de reciclare, cu condiția ca ierarhia deșeurilor prevăzută de Directiva-cadru privind deșeurile să fie respectată;

10. recomandă măsuri care să încurajeze reciclarea materialelor plastice ca cea mai bună opțiune de îndeplinire a obiectivelor de mediu; solicită ca mai multe licitații de achiziții publice, inclusiv cele desfășurate de instituțiile europene, să includă cerințe clare în ceea ce privește reciclarea deșeurilor de plastic, precum și favorizarea utilizării de materiale plastice reciclate, dacă este posibil;

11. consideră că ar trebui luate măsuri mai îndrăznețe atât de către statele membre, cât și de către Comisie pentru a combate depozitarea și exporturile ilegale de deșeuri de plastic, inclusiv o punere în aplicare mai strictă a regulamentelor europene privind transferurile de deșeuri, precum și programe de monitorizare și de inspecție mai stricte în porturi și la toate instalațiile de tratare a deșeurilor, vizând transferurile suspectate ca fiind ilegale și combătând exporturile de deșeuri în vederea reutilizării (în special vehiculele scoase din uz și DEEE) și pentru a se asigura că exporturile merg numai la instalațiile care îndeplinesc cerințele privind gestionarea durabilă din punctul de vedere al mediului, astfel cum se prevede la articolul 49 din Regulamentul privind transferurile de deșeuri; ia act de faptul că aplicarea principiului răspunderii extinse a producătorului, precum și sensibilizarea consumatorilor, joacă un rol important în prevenirea exporturilor ilegale și în reducerea semnificativă a deșeurilor de plastic din mediu; consideră, de asemenea, că UE ar trebui să promoveze o gestionare coerentă a deșeurilor în toate forurile, acordurile și instituțiile internaționale posibile; subliniază că UE ar trebui să coordoneze la nivel mondial o inițiativă de monitorizare și reducere semnificativă a deșeurilor marine din oceane; consideră, de asemenea, că este esențial să se aibă acces la date fiabile și comparabile privind fluxurile de deșeuri, înspre și dinspre Europa, cantitățile și sistemele de gestionare;

12. consideră că ar trebui să se acorde prioritate finanțării unor infrastructuri de reciclare a deșeurilor față de finanțarea depozitării și incinerării, dar ar trebui, bineînțeles, să țină seama și de necesitățile fiecărei comunități; încurajează municipalitățile europene și autoritățile locale, industria materialelor plastice și sectorul reciclării și gestionării deșeurilor să depună toate eforturile pentru a motiva și stimula cetățenii și întreprinderile să adopte conceptul unei economii circulare în ceea ce privește deșeurile de plastic, începând cu o dezbatere largă privind uzura planificată, promovând sistemele simple și eficiente de separare, colectare, reutilizare și reciclare și creând puncte de colectare corespunzătoare pentru deșeurile de plastic, în special în zonele costiere și vulnerabile din punctul de vedere al mediului, începând, în ordinea priorității, cu zonele pe care statele membre le-au declarat protejate și/sau parcuri naționale; consideră, de asemenea, că ele ar putea avea o contribuție majoră la armonizarea activităților de gestionare a deșeurilor de plastic în întreaga Europă, stabilind standarde și practici comune; invită autoritățile regionale să coopereze în vederea unei planificări a gestionării integrate a deșeurilor, atunci când acest lucru este viabil atât din punct de vedere economic, cât și al mediului, și să promoveze în special crearea unor „centre agricole de colectare” pentru fluxurile de deșeuri de plastic provenite din agricultură (de exemplu, plasticul pentru solare);

13. susține, în vederea unei mai bune sensibilizări, acțiunile concrete și campaniile cum ar fi instituirea unei Zile europene a deșeurilor de plastic, în care cetățenii să poată returna orice cantitate de plastic în puncte de colectare prestabilite, de exemplu, în schimbul unei compensații financiare corespunzătoare, pentru a garanta furnizarea de materiale plastice reciclabile și pentru a sensibiliza publicul cu privire la reciclare și utilizarea eficientă a resurselor; consideră că acest eveniment ar putea include, de asemenea, activități comunitare de curățare (de exemplu, a plajelor), ca o contribuție simbolică la limitarea poluării cu deșeuri de plastic; solicită crearea de sinergii între acest tip de eveniment și campania „Let's do it”, săptămâna europeană a reducerii deșeurilor și viitoarea campanie „Clean up day”; salută proiectul-pilot MARELITT al Comisiei de eliminare a deșeurilor marine din cele patru mări regionale ale Europei și de reducere a impactului deșeurilor marine de plastic asupra mediului, sănătății, economiei și societății; sugerează Comisiei să își intensifice dialogul cu țările terțe, cum ar fi cele care au ape teritoriale în Mare Neagră, pentru a soluționa mai eficient problema deșeurilor marine de plastic;

14. subliniază faptul că noile inițiative în domeniul politicii de mediu, al ecoinovării, al gestionării deșeurilor și al bioeconomiei de la nivelul UE ar trebui să fie precedate de evaluări solide ale impactului, inclusiv în ceea ce privește consecințele lor pe plan social și oportunitățile pe care le creează pe piața muncii, în special în privința potențialului de creare de locuri de muncă și a necesității de a introduce formări inițiale și profesionale pentru a crea locuri de muncă ecologice;

Marți, 14 ianuarie 2014

15. reamintește că statele membre ar trebui, asigurând reconcilierea aspectelor de mediu cu cele economice, să sprijine inițiativele care facilitează dezvoltarea sectoarelor cu cel mai ridicat potențial de ocupare a forței de muncă în condiții decente și, în special, care contribuie la tranziția către o economie sustenabilă și crearea de locuri de muncă sustenabile și de calitate într-o economie cu o utilizare mai puțin intensă a resurselor, în conformitate cu Strategia Europa 2020; solicită autorităților locale și regionale să coordoneze dispozițiile privind serviciul public cu obiectivele de mediu pentru a îndeplini obiective multiple și a stimula locurile de muncă ecologice în cadrul acestui proces;

16. consideră că identificarea nevoilor viitoare ale pieței muncii, precum și a cerințelor în materie de competențe reprezintă o prioritate; insistă asupra necesității unor strategii care să facă în așa fel încât competențele lucrătorilor să corespundă nevoilor viitoare ale pieței muncii; subliniază, în acest context, faptul că, pentru a înfrunta provocările pe care le implică tranziția către o economie cu o utilizare mai puțin intensă a resurselor, este nevoie de un nivel adecvat de formare și de competențe pentru ca ecoinovările să prospere și pentru ca legislația UE privind deșeurile să fie pusă în aplicare în mod corect; recomandă statelor membre să integreze modelul economiei circulare în programele lor de formare profesională; observă că formarea poate îmbunătăți percepțiile legate de statutul muncii în sectorul reciclării și poate contribui la păstrarea personalului și la ameliorarea practicilor în domeniul sănătății și securității; reamintește, în acest context, că prin promovarea formării profesionale și a învățării la locul de muncă, Fondul social european poate să contribuie la satisfacerea cererii de locuri de muncă sustenabile și de calitate în industriile cu o utilizare mai puțin intensă a resurselor, în conformitate cu Pachetul privind investițiile sociale prezentat de către Comisie în februarie 2013;

17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0017

Marca de calitate regională

Rezoluția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la marca regională: cele mai bune practici în economia rurală (2013/2098(INI))

(2016/C 482/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 174 și următoarele din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care stabilesc obiectivul coeziunii economice, sociale și teritoriale și definesc instrumentele financiare structurale necesare pentru atingerea acestuia,
 - având în vedere articolul 39 din TFUE, care stabilește obiectivele politicii agricole comune,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru transport și turism și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0456/2013),
- A. întrucât noțiunea de dezvoltare teritorială a devenit din ce în ce mai importantă în ultimii ani, în special ca urmare a includerii unei trimeri mai explicite la ea în Tratatul de la Lisabona;
- B. întrucât politica europeană de dezvoltare rurală, care constituie cel de-al doilea pilon al PAC, a fost recunoscută oficial o dată cu Reforma Agendei 2000; întrucât reforma respectivă a conferit politicii de dezvoltare un statut superior celui de politică socială și structurală implementată mai mult ca adjuvant la politica privind piețele agricole;
- C. întrucât viitorul regulament-cadru privind politica regională invită statele membre să adopte o planificare și o programare integrate, permițând o mai mare coerență între programele multianuale ale Fondului european de dezvoltare regională, ale Fondului social european, ale Fondului de coeziune, precum și ale Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (și ale Fondului european pentru pescuit), și aceasta datorită unui cadru strategic comun care evită suprapunerea fondurilor și a inițiativelor, care urmărește obiectivele Strategiei Europa 2020 și este stabilit într-un acord de parteneriat redactat de statele membre în cooperare cu partenerii economici și sociali și cu reprezentanții societății civile; întrucât măsurile și inițiativele de dezvoltare teritorială, în special cele privind zonele rurale, ar trebui, prin urmare, să facă parte dintr-o abordare globală și transectorială;
- D. întrucât frontiera dintre urban și rural este din ce în ce mai difuză și agricultura periurbană câștigă teren; întrucât este important ca politica regională, care completează politica de dezvoltare rurală, să fie, de asemenea, îndreptată spre zonele rurale în vederea susținerii proiectelor inovatoare și formative din aceste zone;

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 487.

⁽²⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 320.

Marți, 14 ianuarie 2014

- E. întrucât instrumentele de dezvoltare rurală puse la dispoziția statelor membre în regulamentul pentru dezvoltare rurală în vigoare deschid acestor state membre și regiunilor lor posibilități multiple de dezvoltare și întrucât aceste opțiuni sunt insuficient exploatare de programele actuale de dezvoltare rurală ca urmare a precarității resurselor bugetare;
- F. întrucât regulamentul pentru perioada de programare 2014-2020 a dezvoltării rurale va extinde gama măsurilor la dispoziția statelor membre, exemple fiind măsurile de sprijin pentru o producție de alimente de înaltă calitate, măsura de cooperare între actorii teritoriali în vederea valorificării la maximum a resurselor prin furnizarea de bunuri și servicii de înaltă calitate, consolidarea organizațiilor de producători, precum și măsurile privind inovarea și diversificarea economică pe teritoriile rurale;
- G. întrucât integrarea mai bună a producătorilor primari în cadrul lanțului alimentar prin sisteme de calitate, promovarea pe piețele locale și circuite de aprovizionare scurte a fost stabilită ca prioritate de dezvoltare rurală pentru 2014-2020;
- H. întrucât, în ceea ce privește dezvoltarea rurală, abordarea „LEADER” sintetizează cel mai bine conceptul de cooperare implicând o serie diversă de actori, totuși fără a modifica accentul principal pus asupra agriculturii, și întrucât actorii implicați ar putea urmări un proiect teritorial sectorial comun având ca scop sublinierea caracteristicilor specifice și a celor mai bune practici ale unei anumite zone omogene;
- I. întrucât alegerea modalităților și a tipului de sprijin care trebuie puse în aplicare în cadrul programelor de dezvoltare rurală ar trebui lăsată la latitudinea statelor membre sau a regiunilor lor, dacă ele optează pentru o programare regională; statele membre sunt cele mai în măsură să stabilească importanța adecvată a acestor programe la nivel național sau regional;
- J. întrucât pot fi folosite metode pentru mobilizarea și implicarea, prin intermediul abordărilor comune, a tuturor actorilor publici și privați, indiferent de nivelurile lor de intervenție, în vederea unor cooperări multiple și a unei valorificări a tuturor potențialelor specifice fiecărui teritoriu în cadrul unui proiect comun, prin care ar trebui să se atragă atenția, în acest caz specific, asupra importanței asociațiilor de dezvoltare locală, a asociațiilor și cooperativelor de producători, care ar putea acționa ca parteneri privilegiați în vederea accesării piețelor locale, regionale, naționale și internaționale;
- K. întrucât programele cuprinzătoare și de succes de dezvoltare rurală pot avea un impact pozitiv concret asupra ratei de ocupare a locurilor de muncă și asupra competitivității întreprinderilor din zonele rurale și, astfel, pot reduce riscul de somaj sau, pot evita ca, din cauza veniturilor rurale scăzute, locuitorii să trăiască în condiții dramatice de sărăcie;
- L. întrucât mărcile teritoriale de excelență pot contribui la întărirea și dezvoltarea economiilor teritoriale, îndeosebi în regiunile cele mai vulnerabile, montane și ultraperiferice, coordonând ansambluri de bunuri (alimentare și nealimentare) și servicii de înaltă calitate legate indisolubil între ele și care reflectă caracterul specific al fiecărui teritoriu și, în special, patrimoniul său (istoric, cultural, geografic etc.); întrucât, reunite în cadrul acestor ansambluri aceste bunuri și servicii sunt unice, generând venituri anuale teritoriale, oferind noi oportunități economice pe piețele de proximitate și internaționale și putând, de asemenea, acționa ca o „umbrelă” pentru promovarea regiunilor ca destinații turistice; întrucât aceste mărci teritoriale vizează identificarea teritoriilor care sunt bine organizate pentru a crea parteneriate și sinergii comune între actorii lor în vederea valorificării în mod durabil a resurselor lor, a încurajării producătorilor locali/regionali și a dinamizării economiei lor, factor indispensabil pentru calitatea vieții în zonele rurale și pentru o dezvoltare echilibrată a zonelor rurale și urbane; întrucât acestea nu ar trebui confundate cu mărcile de calitate (denumirea de origine controlată – DOP, indicația geografică protejată (IGP) și specialitățile tradiționale garantate (STG) utilizate pentru produsele alimentare, cu care nu sunt deloc incompatibile ci, dimpotrivă, sunt pe deplin complementare; întrucât ele ar trebui să contribuie la promovarea acestor sisteme atât pe teritoriul UE, cât și în afara lui, și să ajute la creșterea competitivității economiilor rurale oferind, totodată, posibilități de angajare;
- M. întrucât sistemul de denumiri de origine protejate (DOP) și indicații geografice protejate (IGP) reprezintă un sistem eficient care contribuie în mare măsură la dezvoltarea rurală și teritorială prin crearea și distribuirea de valoare adăugată, prin acțiunea colectivă a producătorilor și a tuturor părților implicate și prin modul în care promovează teritoriul în cauză pe piețele locale, regionale și internaționale; întrucât mărcile regionale nu ar trebui, prin urmare, în niciun caz să înlocuiască sau să aducă atingere în niciun fel sistemului DOP-IGP;

Marti, 14 ianuarie 2014

- N. întrucât măsurile de promovare și de sprijinire a sinergiilor dintre sectoarele primar și terțiar la nivel local și regional pot garanta dezvoltarea durabilă a agriculturii și turismului în Uniune;
- O. întrucât este nevoie să se creeze și să se aplice un instrument de marketing performant pentru a susține îmbunătățirea competitivității produselor regionale, a încuraja producătorii locali și a contribui la dezvoltarea unei identități regionale nu numai în ceea ce privește agricultura, ci și în alte domenii;
1. salută abordarea integrată a dezvoltării teritoriale prevăzute în regulamentul privind cadrul strategic comun al fondurilor europene; observă nevoia de coordonare și de coerență între diferitele fonduri europene în vederea unei dezvoltări teritoriale armonioase, durabile și echilibrate;
 2. observă că dezvoltarea teritorială figurează în mod explicit între obiectivele PAC, pe lângă celelalte două obiective care sunt siguranța alimentară și gestionarea sustenabilă a resurselor naturale și combaterea încălzirii globale;
 3. subliniază faptul că regiunile agricole joacă un rol multifuncțional implicând nu numai dezvoltarea agricolă, ci și alte activități economice și sociale care se învârt în jurul consolidării locale a competențelor, a know-how-ului și a investițiilor în ceea ce privește identificarea și exploatarea tuturor activelor locale și a potențialelor și resurselor valoroase și neexplorate;
 4. salută conceptul dezvoltării locale gestionate la nivelul comunităților și solicită statelor membre să pună în aplicare acest concept și să elimine eventualele blocaje de la nivelul ministerelor și al celorlalte unități administrative implicate în gestionarea acestei abordări inovatoare; subliniază faptul că procedurile administrative nu ar trebui să fie împovărătoare sau să creeze costuri suplimentare pentru autoritățile competente din statul membru;
 5. invită statele membre și administrațiile lor regionale să promoveze forme mai dinamice de guvernare participativă având ca scop implementarea unor proiecte de dezvoltare teritorială comună, capabile să acopere toate sectoarele economice, inclusiv turismul și, în cadrul sectorului agriculturii, să acopere sectoarele alimentare și nealimentare, precum proiectele de lanțuri de aprovizionare regionale (circuite scurte, lanțuri de aprovizionare alimentare, abatoare de proximitate, proiecte de producție de metan din biomasă agricolă, chimie verde, biomateriale etc.), cu un accent special pe microîntreprinderi și întreprinderi nou înființate, pe baza unui proces progresiv de recunoaștere a identității fiecărui teritoriu, definită și susținută prin patrimoniul său; subliniază că aceste forme de guvernare au la bază parteneriate complexe între actori și structuri care trebuie puse în legătură, în jurul conceptului de marcă de excelență teritorială; de aceea, solicită statelor membre să creeze o platformă pentru schimbul de bune practici, folosind în principal instrumentele oferite de abordarea LEADER în cadrul programelor de dezvoltare rurală;
 6. subliniază faptul că o mai bună coordonare a actorilor locali poate contribui la îmbunătățirea economiilor rurale, mai ales în regiunile cele mai vulnerabile, inclusiv a regiunilor de munte, precum și a celor mai îndepărtate dintre acestea, cum ar fi regiunile ultraperiferice; subliniază faptul că teritoriile ar putea beneficia de pe urma unei mai bune organizări cu scopul de a identifica întreg potențialul de resurse (inclusiv resursele ascunse), în interesul tuturor actorilor implicați în relații de interdependență și solidaritate (cei care aparțin sectorului agricol, artizanal, turistic, patrimonial și incluzând organizațiile și asociațiile de producători, camerele de comerț etc.); ia act de faptul că scopul acestei coordonări strategice este de a valorifica resursele, încorporând și depășind abordarea specifică sectorului sau filierei, apelând în loc la abordări teritoriale care generează noi venituri la nivel teritorial, prin comercializarea unor ansambluri de bunuri și servicii complementare, care reflectă caracteristicile specifice fiecărui teritoriu; precizează astfel că această guvernare teritorială susține cu fermitate crearea, dezvoltarea și îmbunătățirea activității de promovare a produselor agricole și alimentare acoperite de sistemele de calitate existente, bazate pe protecția proprietății intelectuale, și, în același timp cu promovarea serviciilor de calitate (care nu beneficiază de o recunoaștere europeană oficială), promovarea produselor agricole și a serviciilor consolidându-se reciproc, toți actorii asigurând, prin comportamente solidare, promovarea tuturor bunurilor și serviciilor din propriul teritoriu;
 7. ia act de faptul că, deși marca de calitate teritorială vizează promovarea unui proces de valorificare a teritoriului, care urmărește să cuprindă produse și servicii, pornind de la aspecte precum identitatea și responsabilitatea socială, și să vină în completarea acestora, formând un întreg unificat și generator de sinergie cu mărcile de calitate existente care au legătură cu originea produselor agroalimentare, această marcă merge mai departe, fiind transversală tuturor produselor, bunurilor și serviciilor dintr-un teritoriu anume și modelului de gestionare utilizat de întreprinderi, instituții și actorii locali din teritoriul respectiv;

Marți, 14 ianuarie 2014

8. subliniază necesitatea promovării unor forme de asociere între diferite regiuni, precum și a unui parteneriat intersectorial pentru a putea face față concurenței; recunoaște rolul exercitat de organismele reprezentative de la nivel regional, național și european, cum ar fi asociațiile, care permit promovarea mărcilor regionale, crescând și consolidând vizibilitatea din ce în ce mai mare a regiunii; solicită să se acorde o atenție sporită inițiativelor legate de mărcile regionale, ca posibilă temă comună în cooperarea teritorială europeană și în inițiativele europene de finanțare și în calitate de instrument care reprezintă o investiție în vitalitatea pe termen lung a competitivității regiunii;

9. consideră că marca de calitate regională trebuie să contribuie la conservarea imaginii Europei ca destinație turistică de înaltă calitate, pe baza diferitelor sectoare de activitate specifice turismului regional, cum ar fi agroturismul, turismul rural, ecoturismul și turismul gastronomic, precum și pe baza patrimoniului industrial, istoric, natural și cultural, incluzând, de asemenea, pistele ciclabile care pot fi combinate cu transporturile în comun; subliniază că nu există nicio marcă europeană pentru sectorul serviciilor care să fie legată de un teritoriu anume și care să îi permită consumatorului recunoașterea unui produs turistic de calitate; recomandă, în acest context, să se ofere asistență pentru lansarea unor dinamici de calitate în sectorul turismului, în special în sectorul turismului rural și în micile întreprinderi; consideră, de asemenea, că această marcă poate contribui la crearea unei soluții alternative pentru sectoarele tradiționale, precum agricultura și creșterea animalelor; consideră că orice marcă de calitate asociată cu un teritoriu specific trebuie să ilustreze o serie de specificații care asigură o garanție a calității și trebuie să respecte și să valorifice mărcile existente, de exemplu denumirile produselor agroalimentare, prin evitarea oricărei confuzii posibile cu produsele agricole care poartă eticheta de calitate a UE;

10. consideră că inițiative precum rețeaua EDEN (Destinații Europene de Excelență) promovează competitivitatea, ajută la dezvoltarea turismului sustenabil și de înaltă calitate la nivelul regiunilor, mulțumită potențialului microîntreprinderilor și al întreprinderilor mici și contribuie la implicarea instituțiilor locale, la instituirea de parteneriate și la diversificarea actorilor care participă la crearea mărcii de calitate regională; invită Comisia să includă diversele forme de turism legate de activitățile rurale în acțiunile și programele aferente, cum ar fi EDEN, Calypso etc.; subliniază că este necesar ca activitățile turistice rurale să fie sprijinite prin intermediul unor acțiuni și al unor programe specifice;

11. îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că viitoarele programe de dezvoltare rurală prevăd măsuri și mijloace suficiente pentru a facilita buna guvernare și formele durabile de guvernare teritorială, prin mobilizarea și consolidarea măsurilor bazate pe operațiuni colective: măsuri de cooperare (inclusiv privind sistemele de producție durabilă), de coordonare, de schimburi, de rețele, de inovare, de formare, de grupare a producătorilor, de promovare, de informare, de investiții prevăzute în noile regulamente privind dezvoltarea rurală; invită grupurile de acțiune locală, în cadrul programului LEADER+, să ofere sprijinul necesar pentru crearea unei rețele de cooperare în rândul producătorilor locali și regionali, al prestatorilor de servicii și al instituțiilor culturale, precum universitățile, muzeele și centrele de cercetare, pentru a permite ca aspectele culturale și istorice ale teritoriilor să fie sintetizate în mărci regionale, care să poată crea o legătură de durată între formare, cercetare și producție, creând astfel și locuri de muncă durabile;

12. consideră că programele respective ar trebui să fie multisectoriale, păstrând totuși caracterul central al activității agricole, și că ar trebui evaluate de autoritatea de management responsabilă de planurile de dezvoltare;

13. invită Comisia să sprijine eforturile statelor membre de a recunoaște și promova noi forme de cooperare pentru zonele rurale, în jurul mărcii de excelență teritorială, cu ajutorul instrumentelor incluse în reforma PAC, cum ar fi inițiativa LEADER a Uniunii, instrumentele de asistență tehnică și de creare a rețelelor, parteneriatul european pentru inovare (PEI), rețeaua europeană pentru dezvoltare rurală, precum și alte instrumente și mijloace care s-ar putea dovedi necesare; aceste noi forme de cooperare teritorială europeană se bazează pe o evaluare obiectivă a sinergiilor regionale, ținând cont de dimensiunea socială, economică și de mediu, de sustenabilitate, de diversitatea actorilor economici și sociali (inclusiv cei din sectorul turismului) implicați în promovarea identității regionale, precum și de ansamblul bunurilor și serviciilor specifice care pot fi dezvoltate în fiecare teritoriu, pentru a crea și a menține o valoare adăugată;

14. consideră că, în contextul acestor noi forme de cooperare teritorială, statele membre ar trebui să utilizeze toate măsurile de dezvoltare rurală legate de o politică de calitate a produselor alimentare, cu scopul de a dezvolta în special vânzările de pe piețele locale și din lanțurile scurte de aprovizionare și îmbunătățind sustenabilitatea și cunoașterea metodelor de producere, respectând totodată pe deplin normele UE și fără a afecta, submina sau slăbi sistemele de calitate

Mărti, 14 ianuarie 2014

existente la nivelul Uniunii, cum ar fi denumirile de origine protejate (DOP), indicațiile geografice protejate (IGP) și specialitățile tradiționale garantate (STG); consideră că, în sectorul agroalimentar, marca de excelență teritorială ar trebui limitată la promovarea sistemelor de calitate DOP-IGP-STG, acolo unde există, sau la susținerea creării lor, acolo unde nu există; invită Comisia să țină cont de proliferarea multiplelor etichete și mărci regionale cu privire la produsele alimentare din Europa, să elaboreze un inventar al mărcilor cu caracteristici regionale specifice, pentru a evita orice eventuale efecte negative asupra sistemelor de calitate; consideră că ar trebui să se definească în mod clar conceptul de marcă regională, luând în considerare experiența favorabilă a etichetelor de calitate existente (DOP, DOC, IGP) și că ar trebui elaborate strategii coordonate pentru a evita duplicarea și suprapunerea, pornind de la o abordare comună, bazată pe un cadru care trebuie stabilit la nivelul UE;

15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0022

Viitorul relațiilor UE-ASEAN**Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la relațiile viitoare UE-ASEAN (2013/2148(INI))**

(2016/C 482/11)

Parlamentul European,

- având în vedere cadrul juridic principal pentru relațiile cu ASEAN, în special Acordul de cooperare ASEAN-CEE, semnat în martie 1980 ⁽¹⁾,
- având în vedere negocierile în desfășurare și/sau încheierea a șapte acorduri de parteneriat și cooperare între statele membre ale Uniunii Europene și ale ASEAN, și anume Brunei Darussalam, Indonezia, Malaysia, Filipine, Singapore, Thailanda și Vietnam,
- având în vedere negocierile privind acorduri de liber schimb (ALS) cu Malaysia, Thailanda și Vietnam și încheierea ALS între UE și Singapore,
- având în vedere Strategia UE „Un nou parteneriat cu Asia de Sud-Est” din iulie 2003, (COM(2003)0399), care identifică intensificarea relațiilor comerciale și de investiții regionale cu ASEAN, precum și dialogul pe domenii de politică specifice ca priorități-cheie,
- având în vedere cel de al șaptelea Parteneriat parlamentar Asia-Europa (ASEP) și cel de al 22-lea Summit ASEAN,
- având în vedere Declarația de la Nürnberg privind un parteneriat consolidat între UE și ASEAN din martie 2007 și planul său de acțiune din noiembrie 2007,
- având în vedere planul de acțiune de la Bandar Seri Begawan de îmbunătățire a parteneriatului consolidat între UE și ASEAN (2013-2017), adoptat în Brunei Darussalam la 27 aprilie 2012,
- având în vedere aderarea Uniunii Europene la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est (TAC) de la Phnom Penh la 12 iulie 2012 ⁽²⁾,
- având în vedere cel de al nouălea Summit al Reuniunii Asia-Europa (ASEM) organizat în Vientiane, Laos, în noiembrie 2012,
- având în vedere Fundația Asia-Europa (ASEF), constituită în februarie 1997 pentru a asigura un forum pentru dialogul neguvernamental,
- având în vedere Programul ASEAN-UE din cadrul Programului de sprijin pentru integrarea regională (APRIS), Programul de sprijin pentru integrarea regională ASEAN (ARISE) și Instrumentul de dialog regional UE-ASEAN (READI) de sprijin pentru armonizarea politicilor și a reglementărilor din sectoarele aferente necomerciale,
- având în vedere Declarația comună UE-SUA privind regiunea Asia-Pacific din 12 iulie 2012,
- având în vedere fondarea Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN) la 8 august 1967,
- având în vedere planul privind comunitatea economică ASEAN aprobat în 2007 și Carta ASEAN adoptată în 2008,
- având în vedere prima Declarație ASEAN a drepturilor omului din 18 noiembrie 2012, instituirea Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN (AICHR) și primul dialog între AICHR și nou-instituitul Reprezentant Special al Uniunii Europene (UE) pentru drepturile omului, Stavros Lambrinidis, la 8 mai 2013,

⁽¹⁾ JO C 85, 8.4.1980, p. 83.

⁽²⁾ JO L 154, 15.6.2012, p. 1.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- având în vedere cel de al 14-lea Summit ASEAN organizat în 2009 și stabilirea unei foi de parcurs pentru o comunitate (economică) ASEAN cu o piață unică, o comunitate ASEAN de politică și securitate și o comunitate ASEAN socioculturală,
 - având în vedere cel de al 22-lea Summit ASEAN organizat în Brunei la 24-25 aprilie 2013,
 - având în vedere cel de al 7-lea Summit al Asiei de Est (EAS) organizat la Phnom Penh la 20 noiembrie 2012 de șefii a 17 țări din ASEAN, China, Japonia și Coreea de Sud (ASEAN+3), India, Australia și Noua Zeelandă (ASEAN+6) și Statele Unite ale Americii,
 - având în vedere Acordul ASEAN privind gestionarea dezastrelor și intervenția în situații de urgență (AADMER),
 - având în vedere declarația comună a miniștrilor ASEAN pentru bunăstare socială și dezvoltare emisă în cadrul celei de-a opta întâlniri a acestora din 6 septembrie 2013 de la Phnom Penh, în vederea pregătirii summitului ASEAN programat pentru octombrie 2013 și prevederea inclusă în aceasta, referitoare la faptul că protecția socială reprezintă un drept fundamental al omului,
 - având în vedere ultimele sale rezoluții referitoare la statele membre ale ASEAN, în special cea din 11 septembrie 2013 referitoare la negocierile privind acordul de parteneriat și cooperare UE-Malaysia ⁽¹⁾, cea din 13 iunie 2013 referitoare la situația musulmanilor Rohingya ⁽²⁾, cea din 11 iunie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani ⁽³⁾, cea din 18 aprilie 2013 referitoare la Vietnam, cu referire specială la libertatea de expresie, ⁽⁴⁾ și cea din 7 februarie 2013 referitoare la Laos: cazul lui Sombath Somphone ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale recente referitoare la statele membre ASEAN, în special cea din 17 februarie 2011 referitoare la confruntările de la frontiera dintre Thailanda și Cambodgia ⁽⁶⁾, cea din 7 iulie 2011 referitoare la Indonezia, inclusiv la atacurile asupra minorităților ⁽⁷⁾, cea din 25 noiembrie 2010 referitoare la Myanmar – desfășurarea alegerilor și eliberarea lui Aung San Suu Kyi, liderul opoziției ⁽⁸⁾, cea din 20 mai 2010 referitoare la situația din Burma/Myanmar ⁽⁹⁾, cea din 20 mai 2010 referitoare la situația din Thailanda ⁽¹⁰⁾, cea din 26 noiembrie 2009 referitoare la situația din Laos și Vietnam ⁽¹¹⁾ și cea din 5 februarie 2009 referitoare la situația refugiaților birmanezi din Thailanda ⁽¹²⁾,
 - având în vedere „Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului: aplicarea cadrului de referință „protecție, respect și remediere” din 16 iunie 2011, adoptate de Consiliul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite:
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0441/2013),
- A. întrucât ASEAN este în prezent una dintre cele mai importante organizații regionale emergente din lume, atât în ceea ce privește dezvoltarea economică, cât și dinamica geopolitică;
- B. întrucât Carta ASEAN semnată în noiembrie 2007 conferă personalitate juridică și instituie un cadru juridic și instituțional pentru ASEAN, incluzând crearea Comitetului Reprezentanților Permanenți, pentru a sprijini și a coordona activitatea ASEAN;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0367.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0286.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0245.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0189.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0058.

⁽⁶⁾ JO C 188 E, 28.6.2012, p. 57.

⁽⁷⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 201.

⁽⁸⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 120.

⁽⁹⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 154.

⁽¹⁰⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 152.

⁽¹¹⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 76.

⁽¹²⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 144.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- C. întrucât comunitatea economică ASEAN are ca scop să creeze o piață internă pentru 600 de milioane de persoane până în 2015, ceea ce va face ca ASEAN, cu operatorii săi economici competitivi și cererea sa internă, aflată în creștere rapidă, să fie comparabilă cu alte piețe mari din lume, precum UE, Statele Unite ale Americii, China, Japonia și India și, prin urmare, un partener economic puternic pe piața regională și internațională; întrucât unele state membre ale ASEAN vor avea de înfruntat provocări în acest proces în materie de competitivitatea, stabilitate socială și consolidarea și dezvoltarea componentelor sociale ale procesului de integrare;
- D. întrucât eforturile statelor membre ASEAN de restructurare economică după criza financiară asiatică din 1997 le-au ajutat să dea dovadă în general de o bună rezistență în fața crizei economice mondiale actuale,
- E. întrucât în 1993 Forumul regional ASEAN (ARF) a stabilit să promoveze dialogul și consultarea privind aspecte politice și de securitate și să contribuie la consolidarea încrederii și la diplomația preventivă din regiunea Asia-Pacific;
- F. întrucât la cel mai recent summit ASEAN s-a solicitat denuclearizarea Peninsulei Coreene și s-au încurajat statele care dețin arma nucleară ASEAN să adere la Protocolul la Tratatul privind o zonă fără arme nucleare în Asia de Sud-Est; întrucât la summit s-a discutat, de asemenea, despre posibilitatea participării viitoare a Timorului de Est la ASEAN;
- G. întrucât China și-a intensificat legăturile economice cu țările din Asia de Sud Est; întrucât unele state membre ale ASEAN și-au întărit cooperarea cu SUA pe linia securității maritime; întrucât Rusia consideră Asia o parte importantă a strategiei sale internaționale; întrucât țările ASEAN continuă să joace un rol important în menținerea păcii și a stabilității în regiune; întrucât UE și ASEAN sunt ambele preocupate de disputele teritoriale nerezolvate din Marea Chinei de Sud și sunt extrem de interesate de menținerea păcii, stabilității, respectului pentru dreptul internațional și, mai ales, a Cartei ONU și a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 1982; susține principiile în șase puncte referitoare la Marea Chinei de Sud din iulie 2012 și Liniile directe pentru implementarea declarației privind conduita părților în Marea Chinei de Sud din 2011, încurajând o soluționare prin mijloace pașnice;
- H. întrucât Declarația privind drepturile omului a ASEAN, deși stabilește un cadru general pentru protejarea drepturilor omului în întreaga regiune, oferă în continuare fiecărui stat libertatea de a-și adopta propriile instrumente juridice pentru protejarea drepturilor omului,
- I. întrucât la 8 noiembrie 2013 taifunul Haiyan a devastat Filipinele, distrugând orașe întregi, soldându-se cu un număr încă necunoscut – posibil mii – de morți și milioane de oameni rămași fără locuință; întrucât această furtună, care este cea mai puternică furtună înregistrată vreodată care s-a abătut asupra zonelor de uscat, ar putea demonstra pericolul grav reprezentat de condițiile meteo extreme devenite tot mai frecvente;
- J. întrucât nivelurile ridicate ale poluării provocate de fumul provenit din incendiile forestiere extinse din regiune, au consecințe grave asupra mediului, putând constitui o amenințare neconvențională la adresa securității;
- K. întrucât UE și ASEAN împărtășesc obiectivul politic de a promova bunăstarea, cooperarea și pacea în regiunile lor și pe plan mondial;
- L. întrucât planul de acțiune de la Bandar Seri Begawan din 2012 dintre UE și ASEAN are ca scop să dea un caracter strategic mai puternic cooperării privind cei trei piloni ai ASEAN, precum și cooperării pentru cultură și dezvoltare și are reuniuni regulate la nivel ministerial și la nivelul înalților funcționari;
- M. întrucât este cu mai urgent ca niciodată să se elaboreze un cadru legislativ complex cu partenerii ASEAN, având în vedere negocierile aflate în desfășurare cu privire la acordurile de liber schimb (ALS) dintre UE și Malaysia, Thailanda și Vietnam, precum și încheierea acordului de liber schimb dintre UE și Singapore și obiectivul pe termen lung de realizare a unui acord de liber schimb interregional,

Miercuri, 15 ianuarie 2014

1. este de părere că ASEAN, în calitate de actor economic regional și mondial important, poate juca un rol important în a promova o ordine mondială multilaterală bazată pe relații pașnice; dorește ca ASEAN să își dezvolte în continuare capacitățile instituționale, economice și politice;
2. încurajează cu fermitate ASEAN să își continue calea spre integrare politică și economică, în special planul său ambițios de a realiza o comunitate economică până în 2015, inclusiv liberalizarea pieței sale interne a muncii, cu avantaje mari pentru toate țările implicate;
3. felicită liderii ASEAN pentru progresele semnificative realizate în cadrul procesului de integrare regională, cel mai vizibil dintre acestea fiind instituirea viitoare a Comunității Economice ASEAN; consideră că aceste realizări ar trebui să fie însoțite de consolidarea dimensiunii sale parlamentare și invită liderii ASEAN să aibă în vedere o recunoaștere oficială, prin intermediul unei carte, a rolului Adunării interparlamentare ASEAN (AIPA) ca parte integrantă din ASEAN;
4. subliniază potențialul economic semnificativ al regiunii ASEAN și solicită întreprinderilor naționale și străine care își desfășoară activitatea în țările ASEAN să acționeze în conformitate cu principiile responsabilității sociale a întreprinderilor să respecte în mod activ standardele fundamentale ale OIM în domeniul muncii și Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului ale ONU, pentru a promova o protecție corespunzătoare a statutului angajaților și a accesului la condiții de muncă decente și a stabili un mediu mai propice dezvoltării sindicatelor și a activităților acestora; în acest sens, îndeamnă Comisia să contribuie la elaborarea unor măsuri pentru creșterea capacităților internaționale și locale de asigurare a respectării legislației;
5. consideră că statele ASEAN trebuie să avanseze către o nouă etapă de dezvoltare economică și socială favorabilă incluziunii, acordând o atenție deosebită promovării drepturilor omului, drepturilor sociale, economice și drepturilor de muncă ale popoarelor sale cu scopul de a garanta societăți bazate într-o mai mare măsură pe echitate și dreptate; consideră că, în acest scop, este necesar să-și investească resursele economice în creștere în consolidarea rețelelor de protecție și securitate socială; totodată, îndeamnă UE să își consolideze cooperarea în domeniul drepturilor omului, astfel încât să contribuie la funcționarea efectivă a Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului din cadrul ASEAN (AICHR), în vederea promovării și protejării drepturilor omului;
6. subliniază că UE și ASEAN au valori comune, precum și interese politice și economice comune, care ar trebui să fie dezvoltate în continuare în mod prioritar până la nivelul unui parteneriat strategic; salută faptul că, ca recunoaștere a importanței acestei relații, SEAE se gândește serios la numirea unui șef al Delegației UE la ASEAN; se așteaptă ca acest lucru să aibă ca efect o mai bună coordonare între Șefii de delegație a UE în statele membre ale ASEAN și ambasadele statelor membre ale UE și creșterea credibilității și vizibilității politice ale UE; solicită VP/ÎR și Comisiei să propună o nouă strategie, mai cuprinzătoare, pentru Asia de Sud Est;
7. consideră că UE și statele sale membre ar trebui să elaboreze împreună o abordare comună și coerentă pentru regiunea ASEAN, sprijinindu-se și completându-se reciproc, permițând astfel UE să își consolideze prezența economică și politică în regiune; consideră că acest lucru este important pentru creșterea prezenței la toate nivelurile a reprezentanților UE și ai statelor membre în forurile regionale și naționale ale ASEAN;
8. sugerează ca Uniunea să depună eforturi pentru a sensibiliza opinia publică din aceste state cu privire la faptul că politica sa externă este guvernată de rolul său de putere de reglementare care încearcă să promoveze integrarea regională prin dialog politic, acorduri comerciale preferențiale și acorduri de parteneriat;
9. salută cu căldură negocierea a șapte acorduri de parteneriat și cooperare între UE și șapte state membre ale ASEAN, care vor fi fundamentul pentru aprofundarea relațiilor mutuale și subliniază necesitatea unor negocieri accelerate cu restul membrilor ASEAN; solicită o ratificare rapidă a acordurilor de parteneriat și cooperare deja existente; consideră totuși că APC-urile cu state individuale nu ar trebui să devină un obstacol în calea relațiilor la nivel global între UE și ASEAN;
10. sprijină consolidarea dimensiunii parlamentare a relației; consideră că instituirea unei adunări interparlamentare oficiale Euro-ASEAN ar duce relațiile dintre UE și statele membre ale ASEAN la un nivel și mai ridicat de îndată ce condițiile ar fi îndeplinite, oferind, totodată, un forum pentru schimburi multilaterale pentru a aborda chestiuni globale într-un mod mai detaliat; sugerează, de asemenea, crearea de legături între Subcomisia pentru drepturile omului a Parlamentului și Comisia interguvernamentală pentru drepturile omului a ASEAN (AICHR); consideră că Biroul de promovare a democrației parlamentare ar putea oferi asistență în materie de consolidare a capacităților Adunării interparlamentare ASEAN (AIPA), sporind rolul parlamentelor naționale, precum și al AIPA în cadrul ASEAN;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

11. subliniază beneficiile creșterii numărului de reuniuni comune la nivel înalt și al colaborării și înțelegerii reciproce în cadrul forurilor multilaterale, precum Organizația Națiunilor Unite și agențiile sale, FMI și OMC;
12. subliniază faptul că actualele canale de comunicare între UE și ASEAN, respectiv Reuniunea Asia-Europa (ASEM) și Parteneriatul parlamentar Asia-Europa (ASEP), ar trebui să fie îmbunătățite la nivel guvernamental și parlamentar și extinse și în viitor;
13. sprijină eforturile ASEAN de dezvoltare a propriului spațiu pe fondul intereselor economice și de securitate conflictuale ale Chinei, Japoniei și Statelor Unite ale Americii; dorește ca UE să fie un partener politic activ al ASEAN în identificarea de soluții pașnice la importante provocări geostrategice și de securitate prin împărtășirea experienței UE în prevenirea și soluționarea conflictelor, în rezolvarea litigiilor și în gestionarea litigiilor frontaliere și teritoriale, pentru a consolida pacea și stabilitatea regională;
14. este preocupat de recente evoluții din Marea Chinei de Sud și salută activitatea grupului de lucru privind implementarea declarației privind conduita părților în Marea Chinei de Sud care urmărește găsirea unei soluții pașnice și beneficia tuturor părților la litigiul legat de frontierele maritime în zonă;
15. îndeamnă Uniunea să contribuie la aplanarea tensiunilor geopolitice regionale prin intermediul unei relații strânse cu ASEAN, care va însemna accelerarea unor mecanisme de soluționare a conflictelor;
16. ia act de eforturile depuse de statele ASEAN în ceea ce privește măsurile de combatere a pirateriei și salută rapoartele pozitive realizate până acum; subliniază natura critică și complexă a rutelor de navigație maritimă din regiune pentru economia mondială și vulnerabilitatea acestora și consideră că acesta ar trebui să fie în mod constant un motiv de preocupare în cadrul eforturilor depuse de UE în regiune;
17. solicită Comisiei și SEAE să furnizeze în continuare asistență pentru consolidarea capacităților Secretariatului ASEAN și ale instituțiilor ASEAN, bazându-se pe experiența dobândită în UE; sugerează că o astfel de asistență ar trebui să se realizeze în continuare prin intermediul sprijinului pentru integrarea regională ASEAN oferit de programul ARISE al UE;
18. încurajează sprijinirea vizitelor interregionale ale reprezentanților culturali și îndeamnă statele membre să încurajeze o acoperire mai vastă a regiunii ASEAN în cadrul mass-mediei și al educației de stat și să își intensifice prezența în regiune prin intermediul institutelor culturale sau prin alte mijloace, fapt ce ar putea extinde și aprofunda legăturile culturale cu țările ASEAN și îmbunătăți și promova cunoștințele culturale reciproce și dialogul cultural;
19. consideră că merită analizată organizarea unui an „cultural” al cărui subiect se schimbă în fiecare an, în cadrul căruia un stat membru al UE ar putea fi prezentat în statele membre ale ASEAN și, de asemenea, un stat membru al ASEAN ar putea fi prezentat în Europa;
20. salută faptul că UE este acum cel mai important partener în ceea ce privește cooperarea științifică cu majoritatea statelor membre ASEAN; sugerează că programul de cercetare și inovare al Comisiei „Orizont 2020” ar trebui promovat mai activ în rândul instituțiilor de știință din regiune;
21. subliniază rolul important al programelor de schimb, precum Erasmus, de facilitare a mobilității tinerilor, pentru cooperarea interculturală la nivel de studenți și cercetare între instituțiile de învățământ superior din UE și din ASEAN; sugerează instituirea de centre de studiu ASEAN în universitățile europene și de centre de studiu UE în universitățile ASEAN și extinderea posibilităților de obținere a unor diplome comune; consideră că UE trebuie să extindă programele universitare în limba engleză pentru a facilita mai bine accesul studenților asiatici în universități europene, în timp ce cercetătorii din UE ar trebui să fie ajutați să participe la programe de cercetare din Asia în cooperare cu Rețeaua universităților ASEAN (AUN);
22. sugerează, îndeosebi prin utilizarea noului instrument de parteneriat, să se facă pași în direcția intensificării schimburilor regulate și a proceselor de învățare reciprocă, de exemplu privind societățile multiculturale, structurile statului democrat pentru secolul 21 subliniază necesitatea de a acorda drepturi pentru minorități și de a promova egalitatea între bărbați și femei și participarea femeilor la viața socială, de a asigura o viață mai bună pentru fete și femei, de a îmbunătăți standardele sociale și condițiile de muncă, inclusiv prin abolirea muncii silnice și a muncii copiilor, promovând o protecție corespunzătoare a statutului angajaților și accesul la condiții de muncă decente și creând sisteme de asigurări sociale de stat sustenabile și cuprinzătoare, coduri juridice și de securitate, prin cooperare economică și alte măsuri adecvate;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

23. insistă asupra importanței dezvoltării de contacte interumane și salută activitatea Fundației Asia-Europa (ASEF), a cărei funcție de bază este dezvoltarea legăturilor între societățile civile din ambele regiuni; solicită UE să își asume un rol instituțional mai activ și mai proeminent decât acela de simplu membru;
24. solicită lansarea unei inițiative privind înfrățirea orașelor pentru a conecta regiuni din Europa și din Asia între care au existat puține schimburi până în prezent;
25. sugerează ca UE să își intensifice cooperarea interregională cu ASEAN în ceea ce privește prevenirea dezastrelor și crizelor, provocări majore precum dezvoltarea durabilă în materie de siguranță alimentară, gestionarea resurselor (cuprinzând utilizarea resurselor acvatice și marine, inclusiv în subregiunea Mekong) investițiile agricole, sprijinul pentru micii fermieri, urbanizarea, conectivitatea și transportul, precum și schimbările climatice, energia din surse regenerabile, eficiența energetică și tranziția energetică, turismul, cercetarea și inovarea;
26. constată că sărăcia continuă să fie o problemă în țările ASEAN și că afectează mai ales femeile, persoanele cu un nivel scăzut de calificare, zonele rurale și grupurile etnice sau religioase minoritare; consideră, prin urmare, că este necesară o mai bună distribuție a bogăției și promovarea dreptății sociale la toate nivelurile, considerând, totodată, că se resimte încă necesitatea unei noi strategii a UE pentru promovarea dezvoltării și combaterea inegalității în aceste țări, inclusiv prin acordarea accesului la finanțare prin intermediul microcreditelor; consideră că această strategie trebuie să se bazeze mai ales pe următoarele principii fundamentale: coerența politicilor de dezvoltare, eficacitatea asistenței pe termen lung, prioritizarea exigențelor sociale fundamentale, precum și participarea părților interesate de la nivel național, inclusiv a parlamentelor naționale, a autorităților locale, a ONG-urilor pentru dezvoltare și a societății civile;
27. subliniază că UE ar trebui să furnizeze asistență pentru consolidarea capacităților Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN, precum și asistență tehnică Comitetului ASEAN pentru copii și femei;
28. își pune speranțe într-o cooperare consolidată și o apropiere preocupărilor reciproce legate de drepturile omului, precum libertatea de exprimare și libertatea mass-mediei, libertatea de întrunire și de asociere, inclusiv pentru sindicate, și consideră că atât în UE și în ASEAN există sectoare unde este loc de îmbunătățiri, de exemplu, în privința tratamentului acordat imigranților și minorităților;
29. se așteaptă ca revizuirea termenilor de referință ai Comisiei interguvernamentale pentru drepturile omului a ASEAN să ofere o șansă de consolidare a rolului acesteia; solicită ASEAN să elaboreze standarde și norme care să faciliteze implementarea Declarației sale pentru drepturile omului; subliniază faptul că obligațiile statelor membre ale ASEAN asumate în baza dreptului internațional prevalează față de orice alte dispoziții conflictuale din declarația respectivă; de asemenea, sugerează dezvoltarea în viitor a unor mecanisme regionale de soluționare a litigiilor și de sancționare în cazul încălcării drepturilor omului, similare cu cele existente deja în alte regiuni, precum Curtea Europeană a Drepturilor Omului; sprijină intensificarea cooperării cu privire la problemele comune legate de drepturile omului;
30. îndeamnă UE să ducă asistența și cooperarea la un nivel superior în vederea combaterii corupției, încurajând, printre altele, ratificarea și punerea în aplicare a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției;
31. solicită Comisiei să continue să sprijine eforturile țărilor membre ASEAN de a reduce în continuare disparitățile dintre țări și să le însoțească pe calea integrării politice, economice și instituționale la nivel regional, acordând o atenție deosebită țărilor cel mai puțin dezvoltate (Cambodgia, Laos, Myanmar);
32. solicită punerea în practică an Orientărilor din anul 2004 privind politica funciară a UE în vederea combaterii acaparării de terenuri; în special, subliniază faptul că donatorii ar trebui să se implice în politici funciare care vizează apărarea și consolidarea agriculturii familiale la scară mică;
33. apreciază decizia statelor membre ale ASEAN de a declara ASEAN o zonă fără arme nucleare și consideră că și alte state ar trebui să le urmeze exemplul;
34. își exprimă îngrijorarea cu privire la actuala politică de mediu, în special în ceea ce privește rata exploatărilor forestiere ilegale, a incendiilor și a smogului rezultat, care are un impact negativ semnificativ în ASEAN, inclusiv la nivel transfrontalier; regretă faptul că politica UE în domeniul biocombustibililor UE contribuie la expansiunea rapidă a producției de palmieri pentru ulei, ceea ce duce la deposedarea și/sau la incorporarea forțată a terenurilor fermierilor săraci

Miercuri, 15 ianuarie 2014

în plantațiile de palmieri; de aceea, consideră esențial să se sprijine, în contextul ajutorului pentru dezvoltare, dreptul asupra resurselor funciare al persoanelor sărace din țările în curs de dezvoltare; încurajează intensificarea eforturilor de protejare a mediului și a biodiversității; salută activitatea Centrului ASEAN pentru biodiversitate și așteaptă cu interes o cooperare mai strânsă între UE și ASEAN în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;

35. îndeamnă statele membre ale ASEAN să ajungă la un acord în ceea ce privește măsurile coordonate pentru prevenirea și izolarea incendiilor devastatoare pentru mediu; îndeamnă Indonezia să ratifice acordul din 2002 cu privire la ceața poluantă rezultată în urma incendiilor din regiune;

36. subliniază faptul că UE ar trebui, de asemenea, să intensifice dialogurile politice și cooperarea în chestiuni precum drepturile fundamentale, inclusiv cele ale minorităților etnice și religioase, și, în mod similar, concomitent cu protejarea libertății de expresie și a liberei circulații a informațiilor, cu privire la chestiunile de interes comun legate de statul de drept și de securitate, precum combaterea criminalității transnaționale, corupția, evaziunea fiscală, spălarea de bani și traficul de persoane și de droguri, precum și combaterea terorismului, neproliferarea, dezarmarea, securitatea maritimă și securitatea cibernetică;

37. își exprimă îngrijorarea privind provocările urbanistice apărute odată cu dezvoltarea economică cu care țările ASEAN sunt nevoite să se confrunte legate, spre exemplu, de gestionarea fluxurilor migratorii din mediul rural în cel urban, amenajarea teritoriului și îmbunătățirea infrastructurii și a serviciilor de bază, combaterea extinderii cartierelor marginase sărace și utilizarea energiilor curate și din surse regenerabile pentru a combate poluarea; solicită Comisiei să coopereze cu țările ASEAN pentru a elabora strategii care să aibă în vedere aceste aspecte;

38. propune sprijinirea integrării economice regionale, în special în ceea ce privește libera circulație a bunurilor, a serviciilor și a investițiilor și mobilitatea muncitorilor calificați, și intensificarea cooperării în materie de gestionare a dezastrelor și a crizelor, securitate, combaterea sărăciei și problemele legate de migrație;

39. reamintește că este important, de asemenea, să se sprijine sectorul privat aflat în plină dezvoltare printr-un dialog și o cooperare mai susținute cu privire la aspecte financiare, investiționale, economice și comerciale, inclusiv internaționalizarea IMM-urilor europene și accesul lor la piață, precum și criza financiară actuală de la nivel mondial; încurajează schimbul de bune practici între UE și ASEAN în acest sens;

40. ia act de faptul că, pentru mai mulți membri ai ASEAN, exportul de textile către UE reprezintă un sector important și reamintește că acordarea de SGP și SGP+ este legată de implementarea unor standarde de muncă fundamentale și a convențiilor OIM și a altor convenții internaționale fundamentale care sunt esențiale pentru dezvoltarea durabilă;

41. invită liderii statelor membre ale ASEAN să sprijine obiectivul Uniunii Europene de a participa la viitoarele summituri din Asia de Est, ca urmare a aderării Uniunii Europene la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est;

42. salută procesul de pace și reformele democratice din Myanmar/Birmania, care deschid o oportunitate istorică pentru consolidarea relațiilor dintre UE și ASEAN; cu toate acestea, rămâne îngrijorat în special cu privire la situația minorităților etnice; în special în ceea ce privește minoritatea Rohingya, îndeamnă guvernul din Myanmar/Birmania și pe vecinii săi membri ai ASEAN să depună toate eforturile necesare pentru a le îmbunătăți condițiile de viață și drepturile cetățenești;

43. salută ratificarea de către Cambodgia și Filipine a statutului Curții Penale Internaționale și face apel la toate statele membre ale ASEAN să procedeze în același mod; de asemenea, face apel la toate statele membre ale ASEAN să urmeze tendința mondială de abolire a pedepsei cu moartea; încurajează membrii ASEAN să ratifice și să pună în aplicare Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției;

44. apreciază Indonezia și Filipine pentru implicarea lor activă în Parteneriatul Guvernelor Deschise și pentru hotărârea demonstrată de a promova o mai mare deschidere a administrației și integritatea funcției publice; sugerează ca celelalte state ale ASEAN să încerce să adere la Parteneriatul Guvernelor Deschise și să realizeze propriile planuri de acțiune în cooperare strânsă și adecvată cu societatea civilă și cu organizațiile locale;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

45. cu toate acestea, este preocupat de faptul că în multe dintre statele ASEAN cazurile legate de acapararea terenurilor, impunitatea persoanelor apropiate de elitele aflate la conducere și corupția pun în pericol progresul economic și social imens realizat în regiunea ASEAN;
46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție SEAE, Consiliului, Comisiei și Adunării Interparlamentare a ASEAN (AIPA), Secretariatului ASEAN și guvernelor și parlamentelor statelor membre ale ASEAN.
-

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0031

Combaterea infracțiunilor legate de speciile sălbatice**Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la infracțiunile legate de speciile sălbatice (2013/2747(RSP))**

(2016/C 482/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția din aprilie 2013 a Comisiei Națiunilor Unite pentru Prevenirea Criminalității și Justiția Penală, aprobată de Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite în iulie 2013, care încurajează statele membre ale ONU „să declare traficul ilicit cu specii sălbatice de faună și floră drept infracțiune gravă atunci când sunt implicate grupuri infracționale organizate”, punându-l astfel pe picior de egalitate cu traficul de ființe umane și cu traficul de droguri,
- având în vedere ancheta efectuată de Interpol și IFAW (Fondul Internațional pentru Bunăstarea Animalelor) privind comerțul online cu fildeș în UE, potrivit căreia punerea în aplicare a legislației privind infracțiunile legate de speciile sălbatice săvârșite online este într-o etapă incipientă și în care se solicită introducerea unei legislații specifice privind comerțul electronic, care să reglementeze comerțul cu specii sălbatice în UE,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la obiectivele strategice ale UE pentru cea de-a 16-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES), care se va desfășura între 3 și 14 martie 2013 la Bangkok (Thailanda) ⁽¹⁾,
- având în vedere rezultatul reuniunii Conferinței părților (COP16) menționate mai sus, în cadrul căreia părțile au convenit o serie de acțiuni concrete care vizează braconajul și traficul cu specii sălbatice, inclusiv deciziile 16.39-16.40 și deciziile 16.78-16.83,
- având în vedere Convenția CITES, pusă în aplicare în UE prin Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea ⁽²⁾ și prin Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Recomandarea nr. 155 (2011) a Comitetului permanent al Convenției de la Berna privind uciderea, capturarea și comerțul ilegal cu păsări sălbatice, adoptată la 2 decembrie 2011, și Foaia de parcurs a Comisiei privind eliminarea uciderii, capturării și comerțului ilegal cu păsări (12/2012), adoptată ulterior;
- având în vedere inițiativele recente întreprinse de SUA, Filipine și Gabon vizând distrugerea stocurilor lor de fildeș ilegal în vederea sensibilizării opiniei publice cu privire la creșterea cererii de fildeș și la nivelurile ridicate ale comerțului ilegal și braconajului, având ca scop combaterea traficului cu specii sălbatice;
- având în vedere declarația comună din 26 septembrie 2013 a 11 șefi de state africane din aria de răspândire a elefanților, ca parte a angajamentului Inițiativei Globale Clinton de acțiune în favoarea Parteneriatului pentru salvarea elefanților din Africa, care îndeamnă celelalte țări „să declare sau să restabilească moratoriile naționale privind toate importurile și exporturile comerciale și vânzările și achizițiile naționale de colți de elefant și de produse din fildeș până când populațiile de elefanți sălbatci nu vor mai fi amenințate de braconaj”;
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la „crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun (raport final)” ⁽⁴⁾ și, în special, punctul 127 și Rezoluția sa din 11 iunie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun (raport intermediar) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Text adoptate P7_TA(2013)0047.

⁽²⁾ JO L 61, 3.3.1997, p. 1.

⁽³⁾ JO L 166, 19.6.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ Text adoptate P7_TA(2013)0444.

⁽⁵⁾ Text adoptate P7_TA(2013)0245.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- având în vedere rezultatul atelierului privind infracțiunile legate de speciile sălbatice la nivel internațional, organizat de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară la 27 februarie 2013, la Bruxelles,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei la 29 octombrie 2013 referitoare la infracțiunile legate de speciile sălbatice (O-000123/2013 – B7-0529/2013),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât infracțiunile legate de speciile sălbatice, inclusiv braconajul, recoltarea ilegală, tranzitul de produse ilegale din specii sălbatice și de produse derivate și vânzarea și utilizarea ilegală a acestor produse în țările consumatoare constituie, în prezent, o importantă activitate de criminalitate organizată transnațională, cu o cifră de afaceri de cel puțin 19 miliarde USD pe an, care se situează pe locul al patrulea la nivel mondial în clasamentul activităților ilegale, după traficul de droguri, contrafacere și traficul de persoane;
- B. întrucât traficul ilicit cu specii sălbatice implică adesea rețele transnaționale de criminalitate organizată și este utilizat ca sursă de venituri pentru astfel de rețele și pentru grupările rebele combatante;
- C. întrucât infracțiunile legate de speciile sălbatice constituie o amenințare la adresa bunăstării anumitor animale și a conservării speciilor de animale și plante în cauză, periclitanđ ecosistemele locale în totalitatea lor;
- D. întrucât, în numeroase țări, infracțiunile legate de speciile sălbatice au ajuns să constituie o gravă amenințare la adresa securității, stabilității politice, economiei, mijloacelor de subsistență locale, resurselor naturale și patrimoniului cultural; întrucât mijloacele necesare pentru a răspunde cu eficacitate acestor amenințări sunt, adesea, mult prea importante și nu pot fi oferite doar de domeniului de competență al agenților de mediu și al celor însărcinate cu aplicarea legislației privind protecția speciilor sălbatice sau de o singură țară ori regiune;
- E. întrucât traficul ilicit cu specii sălbatice nu reprezintă o amenințare majoră doar la adresa securității, a statului de drept și a dezvoltării comunităților locale în care resursele vieții sălbatice sunt epuizate, ci și la adresa păcii și securității națiunilor și regiunilor în care sunt situate aceste comunități, precum și la adresa dezvoltării mondiale durabile;
- F. întrucât combaterea infracțiunilor legate de speciile sălbatice necesită nu doar un răspuns mondial coordonat la cel mai înalt nivel politic și între agențiile însărcinate cu aplicarea legii la nivel internațional și național, ci și utilizarea eficace a instrumentelor de consolidare a aplicării legii și a sistemelor justiției penale;
- G. întrucât, atât timp cât cererea de produse din specii sălbatice rămâne ridicată, iar eforturile depuse pentru aplicarea legii sunt limitate, comerțul legal va continua să servească drept paravan pentru comerțul ilegal și să favorizeze braconajul,
1. subliniază că Uniunea Europeană este atât o piață importantă, cât și o rută de tranzit pentru comerțul ilegal cu specii sălbatice; atrage atenția asupra faptului că Europol estimează că veniturile generate de traficul cu specii pe cale de dispariție se ridică la 18-26 de miliarde EUR pe an, UE fiind principala piață de destinație la nivel mondial;
 2. subliniază faptul că CITES are drept obiectiv să se asigure că supraviețuirea speciilor sălbatice nu este periclitată de comerțul internațional cu specii sălbatice de animale și plante;
 3. este alarmat de faptul că organizația Global Financial Integrity a estimat, în raportul său din februarie 2011 privind „Criminalitatea transnațională în țările în curs de dezvoltare”, că numai traficul online ilegal de produse din specii sălbatice generează 10 miliarde de dolari anual;
 4. își exprimă preocuparea privind legăturile din ce în ce mai strânse dintre persoanele și fondurile implicate în comerțul cu specii sălbatice și alte forme de activitate infracțională organizată, inclusiv traficul de droguri și de arme, corupția și fraudă, precum și activitățile combatante și terorismul;
 5. este preocupat de faptul că, pentru grupurile infracționale organizate, în special pentru cele care au capacitatea de a desfășura activități de contrabandă, traficul cu specii sălbatice prezintă atractivitate, din cauza lipsei capacității de punere în aplicare și de execuție a legii, a profiturilor ridicate și a sancțiunilor insuficiente;
 6. subliniază că, dacă doresc să exercite un rol de veritabil lider în materie de protecție a speciilor pe cale de dispariție, este necesar nu doar ca UE și statele membre să asigure cu titlu de urgență promovarea activă și energică a negocierilor internaționale, ci și să creeze cadrul juridic și condițiile de punere în aplicare cele mai adecvate care să garanteze că toate lacunele care contribuie la acest comerț ilicit sunt eliminate la frontierele Uniunii;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

7. atrage atenția asupra faptului că infracțiunile legate de speciile sălbatice pot reprezenta o amenințare gravă la adresa statului de drept și a dezvoltării durabile;

8. este conștient de faptul că, în cazul a diverse specii de faună sălbatică, fenomenul braconajului este prezent inclusiv pe teritoriul Uniunii Europene și că, și în ziua de zi, continuă uciderea, prelevarea, capturarea și comercializarea unor specii rare care beneficiază de protecție specială și a unor specii pe cale de dispariție enumerate în anexa IV la Directiva 92/43/CEE (Directiva privind habitatele) și în anexa I la Directiva 2009/147/CE (Directiva privind păsările);

Măsurile luate la nivelul UE

9. îndeamnă Comisia să stabilească fără întârziere un plan de acțiune al UE împotriva infracțiunilor legate de speciile sălbatice și a traficului cu specii sălbatice, în care să se prevadă în termeni clari rezultatele preconizate și calendarele aferente;

10. subliniază faptul că UE este una dintre destinațiile de tranzit importante pentru produsele ilegale din specii sălbatice, ca, de exemplu, fildeșul și animalele vii, astfel cum se subliniază într-un recent raport al TRAFFIC ⁽¹⁾, aflându-se, prin urmare, într-o situație avantajoasă pentru a controla acest tip de comerț;

11. solicită statelor membre să introducă moratorii asupra tuturor importurilor și exporturilor comerciale și asupra vânzărilor și achizițiilor interne de colți de elefant și de produse brute și prelucrate din fildeș până când populațiile de elefanți sălbatici nu vor mai fi amenințate de braconaj;

12. invită statele membre ca, alături de alte părți la CITES, să transmită un semnal clar împotriva traficului cu specii sălbatice și a cererii de produse ilegale din specii sălbatice prin distrugerea stocurilor lor de fildeș ilegal;

13. invită statele membre să pună în aplicare pe deplin Recomandarea Comisiei 2007/425/CE de identificare a unui set de acțiuni pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea; recomandă ca statele membre să prevadă confiscarea imediată a exemplarelor sechestrate pentru a pune în aplicare mai eficient CITES și pentru a proteja bunăstarea animalelor vii;

14. solicită Comisiei să contacteze Comitetul permanent al CITES cu privire la Decizia 16.47 a Celei de-a 16-a Conferințe a părților (CP 16) privind dispozițiile de raționalizare a eliminării exemplarelor comercializate ilegal și confiscate, pentru a asigura abordări coordonate în ceea ce privește schimbul de informații și reintegrarea rapidă a animalelor vii confiscate;

15. încurajează statele membre să consolideze sistemul judiciar din UE prin creșterea gradului de conștientizare, a capacității și a resurselor, astfel încât urmărirea penală în cazurile de trafic ilicit cu specii sălbatice să se desfășoare cu eficacitate, cu toată rigoarea permisă de lege, iar autorii infracțiunilor legate de specii sălbatice să primească pedepse proporționale cu gravitatea infracțiunii; îndeamnă, prin urmare, Comisia să simplifice armonizarea, între statele membre, a punerii în aplicare a Recomandării Comisiei nr. 2007/425/CE, pentru a evita ca statele membre care prevăd sancțiunile cele mai puțin severe să fie utilizate ca punct de intrare preferat;

16. invită Comisia să monitorizeze și să supravegheze cu strictețe punerea în aplicare a Directivei 2008/99/CE privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal, deoarece, în prezent, în anumite state membre nu au fost încă prevăzute sancțiuni penale eficace, prevăzute totuși de directivă împotriva celor care ucid, distrug, dețin, capturează, respectiv prelevează specimene de faună și floră protejate;

17. solicită ca, pe baza unor preocupări similare celor exprimate în Rezoluția ONU din mai 2013, care include infracționalitatea silvică, să fie revizuite actualele instrumente ale UE privind comerțul ilegal cu lemn și alte acte asociate cu pădurile, cu scopul de a stabili dacă sunt suficient de adecvate și de eficace pentru a face față nivelelor ridicate ale traficului ilegal care se înregistrează în prezent pe teritoriul Uniunii;

18. atrage atenția asupra faptului că în prezent, în Uniunea Europeană persistă diferențe importante între statele membre în ceea ce privește regimul de sancțiuni aplicabile comercializării, prelevării, capturii sau deținerii de specimene sălbatice de faună protejată; semnalează că această diferență de tratament de la un stat membru la altul în materie de sancțiuni se răsfrânge deseori în mod negativ asupra eficacității sistemelor de monitorizare și asupra eficienței factorilor responsabili cu monitorizarea din fiecare stat membru;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/Overview%20significant%20seizures.pdf>

Miercuri, 15 ianuarie 2014

19. solicită aplicarea de sancțiuni corespunzătoare pentru încălcarea Regulamentului (CE) nr. 338/97 cu scopul de a preîntâmpina infracțiunile legate de speciile sălbatice și de a se ține seama de valoarea pe piață a speciilor, de valoarea de conservare a speciilor care fac obiectul infracțiunilor și de costurile suportate; solicită stabilirea unui sistem care să prevadă actualizarea și adaptarea regulată a cuantumului sancțiunilor;
20. subliniază faptul că Directiva 2008/99/CE privind protecția mediului armonizează, prin intermediul dreptului penal, definițiile infracțiunilor legate de speciile sălbatice în întreaga Uniune; evidențiază, în plus, faptul că directiva solicită statelor membre să instituie sancțiuni penale eficiente, proporționale și disuasive; îndeamnă, prin urmare, statele membre să stabilească fără întârziere niveluri adecvate ale sancțiunilor pentru infracțiunile legate de speciile sălbatice;
21. solicită Comisiei și Consiliului să susțină formarea specifică privind lanțul complet de aplicare a legii prevăzut de instrumentele financiare existente relevante;
22. solicită statelor membre să utilizeze toate instrumentele europene și naționale relevante pentru combaterea criminalității organizate, corupției și spălării de bani și pentru confiscarea bunurilor în contextul combaterii infracțiunilor legate de speciile sălbatice;
23. solicită tuturor statelor membre să respecte Rezoluția din aprilie 2013 a Comisiei Națiunilor Unite pentru Prevenirea Criminalității și Justiția Penală prin actualizarea legislației naționale pentru a se asigura că traficul ilicit cu specii sălbatice de faună și floră în care sunt implicate grupuri infracționale organizate reprezintă o infracțiune penală care se pedepsește cu cel puțin patru ani de închisoare, astfel încât Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate să fie utilizată ca bază pentru cooperarea internațională și asistența juridică reciprocă;
24. solicită UE și statelor membre să pună în aplicare pe deplin recomandările prezentate în „Proiect WEB”, o anchetă INTERPOL/IFAW privind comerțul online cu fildeș în UE;
25. este conștient de faptul că vânătoria de trofee nesustenabilă și lipsită de etică a cauzat declinuri la scară largă ale speciilor pe cale de dispariție enumerate în apendicele I și II ale CITES și îndeamnă statele membre să sprijine o eventuală revizuire a dispozițiilor juridice ale UE ce reglementează importul de trofee de vânătoare în statele membre și să solicite autorizații pentru importul de trofee din toate speciile enumerate în anexa B la textul respectiv;
26. ia act de problemele documentate privind animalele sălbatice capturate a căror situație este mușamalizată prin utilizarea unor dispoziții mai puțin restrictive privind înmulțirea în captivitate; solicită Comisiei să sprijine deciziile 16.63-16.66 ale CoP 16 privind exemplarele înmulțite în captivitate și cele de crescătorie și să asigure sprijin financiar pentru un studiu care să evalueze preocupările asupra speciilor despre care se susține că sunt înmulțite în captivitate și pentru elaborarea de orientări pentru inspecția instalațiilor;
27. solicită înființarea unei unități specializate pentru infracțiunile legate de speciile sălbatice în cadrul Europol, care să dispună de competențe și responsabilități transnaționale depline, de resurse umane suficiente și competente, precum și de finanțare adecvată, pentru a centraliza informațiile și analizele și pentru a coordona anchetele în vederea creșterii numărului de anchete comune și a realizării unei abordări mai bine coordonate; solicită optimizarea și stimularea legăturii dintre organele de control locale ale statelor membre și cele internaționale, în vederea îmbunătățirii schimbului de informații și a creșterii, prin urmare, a nivelului și eficienței operativității controlurilor locale;
28. invită statele membre, în acest sens, să înființeze un Grup operativ pentru securitatea națională în domeniul mediului (NEST), astfel cum a recomandat Interpol, și să se implice în operațiuni coordonate prin intermediul Unității specializate pentru infracțiunile legate de speciile sălbatice din cadrul Europol;
29. solicită Comisiei să se asigure că resursele alocate CITES în cadrul serviciilor sale sunt suficiente pentru a permite UE să joace un rol de lider, în lumina intrării în vigoare a Amendamentului de la Gaborone la CITES;
30. invită Comisia și Consiliul să se folosească de instrumentele lor comerciale și de dezvoltare pentru a crea programe dedicate, cu scopul de a consolida punerea în aplicare a CITES și de a furniza resurse pentru consolidarea capacităților de luptă împotriva braconajului și a traficului, îndeosebi prin sprijinirea, consolidarea și extinderea inițiativelor care vizează aplicarea legislației în domeniu, cum ar fi ASEAN-WEN (ASEAN Wildlife Enforcement Network- Rețeaua din ASEAN pentru

Miercuri, 15 ianuarie 2014

aplicarea legislației în domeniul combaterii infracțiunilor legate de speciile sălbatice), HA-WEN (Horn of Africa Wildlife Enforcement Network- Rețeaua pentru aplicarea legislației în domeniul combaterii infracțiunilor legate de speciile sălbatice din Cornul Africii), LATF (Lusaka Agreement Task Force- Grupul operativ pentru Acordul de la Lusaka) și PAPECALF (Planul de acțiune subregional al țărilor din spațiul COMIFAC pentru consolidarea aplicării legislațiilor naționale privind fauna sălbatică 2012-2017), care au ca scop înființarea de centre regionale de expertiză și furnizarea de modele pentru cooperarea pentru combaterea criminalității împotriva speciilor sălbatice;

31. încurajează UE și statele membre să acționeze proactiv pentru a face cetățenii europeni conștienți de faptul că infracțiunile legate de speciile sălbatice nu reprezintă o problemă care privește alte continente, ci o problemă urgentă care privește planeta și ecosistemul nostru, având impact politic, economic și social asupra comunităților din întreaga lume;

Măsurile luate la nivel internațional

32. îndeamnă Comisia și Consiliul să includă lupta împotriva infracțiunilor legate de speciile sălbatice ca prioritate în programarea instrumentelor financiare de asistență pentru dezvoltare, atât în programarea tematică, cât și în cea regională;

33. salută faptul că, în urma rezoluției din 26 aprilie 2013 a UNCCPCJ, infracțiunile legate de speciile sălbatice au fost puse pe picior de egalitate cu forme grave de crimă organizată la nivel internațional, precum traficul de ființe umane și traficul de droguri, și solicită Comisiei și statelor membre să își actualizeze politicile în domeniul comerțului și dezvoltării pentru a asigura punerea în aplicare pe deplin a acordului internațional; ia act de faptul că, printre prioritățile UE pentru cea de a 68-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite adoptate de Consiliu în iunie 2013, continuă să se afle ideea intensificării eforturilor de combatere a infracțiunilor legate de speciile sălbatice și a exploatării forestiere ilegale, precum și în vederea promovării unei guvernante îmbunătățite;

34. solicită Comisiei și statelor membre să depună toate eforturile la CITES și în cadrul dialogului bilateral cu țările consumatoare, pentru a asigura închiderea piețelor legale paralele, internaționale și naționale, care stimulează cererea de specii amenințate de riscuri semnificative, cum ar fi elefanții, rinocerii și tigrii;

35. evidențiază faptul că există mecanisme disponibile în cadrul CITES pentru părțile care nu se conformează; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să utilizeze pe deplin aceste mecanisme, dacă este cazul;

36. solicită Comisiei și statelor membre să înființeze un fond fiduciar sau un mecanism similar, în temeiul articolului 187 din regulamentul financiar revizuit aplicabil bugetului general al Uniunii, cu scopul de a asigura protecția zonelor protejate și de a combate traficul cu specii sălbatice și braconajul, ca parte a unui plan de acțiune împotriva traficului cu specii sălbatice;

37. invită UE și statele membre să sprijine cu tărie Consorțiul internațional pentru combaterea infracțiunilor legate de speciile sălbatice (ICCWC), compus din CITES, Interpol, UNDOC (Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate), Banca Mondială și Organizația Mondială a Vămirilor, inclusiv prin furnizarea de resurse financiare și de expertiză de specialitate, în vederea facilitării consolidării capacităților de către guverne, a schimbului de informații și date și a susținerii punerii în aplicare și respectării legislației de către membrii ICCWC;

38. salută faptul că la ultimul summit G-8 (de la Lough Erne, Irlanda de Nord, în iunie 2013) s-a decis luarea de măsuri pentru abordarea traficului ilegal cu specii sălbatice protejate sau pe cale de dispariție și oferirea de sprijin politic și practic organizațiilor regionale și internaționale care conduc eforturile de consolidare a capacităților țărilor de a-și monitoriza și controla frontierele și de a aborda factorii favorizanți precum corupția, criminalitatea transnațională organizată și traficul ilicit, care subminează guvernanta și statul de drept și, în anumite cazuri, asigură o sursă importantă de finanțare pentru teroriști;

39. solicită Comisie ca, prin activitățile sale cu statele africane și asiatice, să furnizeze asistență respectivelor țări pentru consolidarea politicilor și a cadrelor lor juridice, sporirea capacității de aplicare a legii, dezvoltarea unor sisteme judiciare eficiente și consolidarea mecanismelor de combatere a corupției, în vederea îmbunătățirii combaterii infracțiunilor legate de speciile sălbatice la nivel local, național și regional, inclusiv sprijinind și finanțând aplicarea inițiativelor de tipul setului de instrumente ICCWC;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

40. solicită Comisiei și statelor membre să consolideze politicile și cadrele juridice, să sporească capacitatea de punere în aplicare a legii, să abordeze nevoile în ceea ce privește tehnologia de colectare de date și să instituie sisteme judiciare eficiente pentru a combate mai eficient infracțiunile legate de speciile sălbatice la nivel local, național și regional, printre altele, sprijinind implementarea inițiativelor de tipul setului de instrumente ICCWC și al formării de procurori specializați pe infracțiuni împotriva speciilor sălbatice;

41. solicită Comisiei să elaboreze strategii regionale de punere în aplicare a legislației care vizează speciile sălbatice și să le pună în aplicare și să creeze rețele interconectate prin intermediul unui mecanism global de coordonare, printre altele sprijinind Programul privind infracțiunile ecologice al INTERPOL, înființarea de NEST și integrarea acestora în cadrul autorităților de punere în aplicare a legii la nivel regional, cum ar fi Grupul operativ pentru Acordul de la Lusaka, HA-WEN, SAWEN (South Africa Wildlife Enforcement Network- Rețeaua pentru aplicarea legislației în domeniul combaterii infracțiunilor legate de speciile sălbatice din Africa de Sud) și ASEAN-WEN;

42. ia act de cererea ridicată și aflată în creștere de produse din specii sălbatice din China și Asia de Sud-Est și subliniază necesitatea de a include acest aspect pe ordinea de zi a dialogului UE-Asia, la cel mai înalt nivel politic; în acest context, sprijină acordul semnat în iulie 2013 de comisarul Potocnik și viceministrul administrației forestiere de stat din China, Zhang Jianlong, o etapă importantă în ceea ce privește eforturile comune de combatere a traficului cu specii sălbatice și dorește punerea în aplicare pe deplin a acestuia;

43. îndeamnă Comisia și statele membre să analizeze aspectele alături de Uniunea Africană, NEPAD (Noul Parteneriat pentru Dezvoltarea Africii), AMCEN (Conferința ministerială africană cu privire la mediu) și Comisia Uniunii Africane în cadrul viitorului Summit UE-Africa din 2014, pentru a identifica domeniile pentru acțiuni de colaborare privind această provocare globală pentru următoarea Strategie comună UE-Africa 2014-2020;

44. încurajează Comisia să includă problema traficului de specii sălbatice pe ordinea de zi a cooperării transatlantice, cu scopul de a elabora o abordare comună, care să garanteze regimuri juridice eficiente care să împiedice intrarea pe piața europeană și americană a produselor comercializate ilegal și să îmbunătățească canalele de comunicare în vederea schimbului de informații cu privire la reglementările în materie de gestionare și de comerț cu specii sălbatice;

45. încurajează Comisia și statele membre să susțină eforturile țărilor-cheie de a desfășura activități în cadrul tuturor ministerelor pentru a elabora și a implementa campanii de reducere a cererii bazate pe cercetări solide și să asigure investiții adecvate pe termen lung pentru punerea în aplicare a acestor strategii;

46. solicită Comisiei să susțină dezvoltarea de mijloace de subsistență alternative pentru comunitățile locale aflate în cea mai apropiată vecinătate de speciile sălbatice vizate, care să contribuie în mod real la refacerea și conservarea populațiilor de specii sălbatice și să implice comunitățile în operațiuni antibraconaj;

47. solicită Comisiei și statelor membre să adopte și să pună în aplicare legi și politici clare și eficiente care să descurajeze consumul de produse derivate din specii sălbatice vulnerabile, să educe consumatorii cu privire la impactul consumului de specii sălbatice și să ofere informații corespunzătoare privind consecințele și pericolele pe care le poate implica diseminarea necontrolată a anumitor specii exotice în ecosistemele autohtone;

o

o o

48. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, secretariatului CITES, Interpol, Europol, UNODC, Băncii Mondiale și Organizației Mondiale a Vămilelor.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0032

Reindustrializarea Europei în scopul promovării competitivității și sustenabilității**Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la reindustrializarea Europei în vederea promovării competitivității și a durabilității (2013/2006(INI))**

(2016/C 482/13)

Parlamentul European,

- având în vedere titlul XVII articolul 173 (fostul articol 157 din Tratatul de instituire a Comunității Europene) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind politica industrială a Uniunii, care menționează, printre altele competitivitatea industriei Uniunii,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2012 intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei – Actualizare a comunicării privind politica industrială” (COM(2012)0582),
- având în vedere Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică ⁽¹⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei din 29 noiembrie 2012 de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un Program general de acțiune pentru mediu al UE până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (COM(2012)0710),
- având în vedere propunerea de regulament a Comisiei din 30 noiembrie 2011 de instituire a unui program pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (2014-2020) (COM(2011)0834),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 31 iulie 2012 intitulată „Strategie pentru competitivitatea durabilă a sectorului construcțiilor și a întreprinderilor sale” (COM(2012)0433),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008 intitulată „«Gândiți mai întâi la scară mică»: Prioritate pentru IMM-uri – Un «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2008)0394),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008 intitulată „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” (COM(2008)0699),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010 intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020 – O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 septembrie 2011 intitulată „Foaie de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor” (COM(2011)0571),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2011 intitulată „Politica industrială: Creșterea competitivității” (COM(2011)0642),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 decembrie 2011 intitulată „Perspectiva energetică 2050” (COM(2011)0885),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 februarie 2012 intitulată „Inovarea în scopul creșterii durabile: O bioeconomie pentru Europa” (COM(2012)0060),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 mai 2012 intitulată „Acțiuni pentru stabilitate, creștere și ocuparea forței de muncă” (COM(2012)0299),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 iunie 2012 intitulată „O strategie europeană privind tehnologiile generice esențiale – o punte către creștere economică și locuri de muncă” (COM(2012)0341),

⁽¹⁾ JO L 315, 14.11.2012, p. 1.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2013 intitulată „Carte verde – Finanțarea pe termen lung a economiei europene” (COM(2013)0150),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 martie 2013 intitulată „Carte verde – Un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei” (COM(2013)0169),
- având în vedere documentul de lucru care însoțește Comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008 intitulată „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” (COM(2008)0699 – SEC(2008)2741),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 26 septembrie 2012 intitulat „Competitivitatea sectoarelor europene ale produselor de lux” (SWD(2012)0286),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 10 octombrie 2012 care însoțește comunicarea intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei – Actualizare a comunicării privind politica industrială” (SWD(2012)0297),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 10 octombrie 2012 intitulat „Raport pe 2012 privind competitivitatea europeană. Valorificarea avantajelor globalizării” (SWD(2012)0299),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 11 aprilie 2013 intitulat „Relațiile industriale în Europa în 2012” (SWD(2013)0126),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 iunie 2013 intitulată „Acțiuni subsecvente ale Comisiei în urma consultării „TOP 10” a IMM-urilor cu privire la reglementările UE (COM(2013)0446),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 aprilie 2013 intitulat „Strategie pentru competitivitatea durabilă a sectorului construcțiilor și a întreprinderilor sale” ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 20 martie 2013 intitulat „Implicarea și participarea lucrătorilor – pilonul de bază al unui bun management al întreprinderilor și al unor căi echilibrate de ieșire din criză” ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2010 referitoare la investițiile în dezvoltarea de tehnologii cu emisii reduse de carbon (Planul SET) ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la dezvoltarea potențialului de creare de locuri de muncă al unei noi economii durabile ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2011 referitoare la o strategie eficientă privind materiile prime pentru Europa ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 referitoare la o Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 iunie 2012 referitoare la Actul privind piața unică: următoarele etape în direcția creșterii ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO C 198, 10.7.2013, p. 45.

⁽²⁾ JO C 161, 6.6.2013, p. 35.

⁽³⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 84.

⁽⁴⁾ JO C 308 E, 20.10.2011, p. 6.

⁽⁵⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 31.

⁽⁶⁾ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 131.

⁽⁷⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 21.

⁽⁸⁾ JO C 264 E, 13.9.2012, p. 59.

⁽⁹⁾ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 72.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2012 intitulată „Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile): competitivitate și oportunități de afaceri” ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 noiembrie 2012 referitoare la impactul activităților de extracție a gazelor de șist și a uleiului de șist asupra mediului ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 noiembrie 2012 referitoare la aspecte industriale, energetice și de altă natură legate de gazele de șist și de uleiul de șist ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2013 referitoare la Perspectiva energetică 2050, un viitor cu energie ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2012 referitoare la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050 ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la provocările și oportunitățile actuale pentru energia regenerabilă pe piața internă europeană a energiei ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la strategiile regionale pentru zonele industriale din Uniunea Europeană ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iunie 2013 referitoare la locuințele sociale din Uniunea Europeană ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 iulie 2013 referitoare la contribuția cooperativelor la depășirea crizei ⁽⁹⁾,
- având în vedere dezbaterile sa din 4 februarie 2013, ca urmare a declarației Comisiei, cu privire la redresarea industriei europene în contextul dificultăților actuale (2013/2538(RSP)),
- având în vedere concluziile celei de-a 3208-a reuniuni a Consiliului Competitivitate din 10 și 11 decembrie 2012 intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei”,
- având în vedere raportul intitulat „Structura industrială a UE în 2011 – Tendințe și performanță”, realizat în 2011 în numele Comisiei,
- având în vedere raportul realizat pe baza unui studiu al inițiativelor incluse în Strategia Europa 2020, intitulat „O politică industrială pentru era globalizării” și realizat în aprilie 2013 în numele Comitetului Regiunilor,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 iunie 2013 intitulat „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei – Actualizare a comunicării privind politica industrială” ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 11 aprilie 2013 privind „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei” ⁽¹¹⁾,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0464/2013),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0387.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0443.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 75.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0201.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0199.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0246.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0301.

⁽¹⁰⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 82.

⁽¹¹⁾ JO C 139, 17.5.2013, p. 11.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- A. întrucât industria europeană traversează o criză fără precedent, confruntându-se, de asemenea, cu numeroase deficiențe care îi afectează competitivitatea;
- B. întrucât cifrele prezentate de Comisia Europeană sunt ambițioase, însă depind de numeroși factori, care nu sunt încă bine definiți;
- C. întrucât industria europeană joacă un rol esențial și este o parte importantă a soluției la această criză;
- D. întrucât concurenții industriali ai Europei au dezvoltat de multă vreme strategii industriale solide;
- E. întrucât UE are nevoie de o strategie care să combată criza economică și financiară și să lanseze o nouă dinamică economică;
- F. întrucât Comisia urmează să fie felicitată pentru lansarea unei politici industriale prin comunicarea sa care vizează organizarea unui reviriment industrial;
- G. întrucât viitorul comun al Europei ca zonă industrială depinde de o ofensivă a modernizării care să consolideze centrele de inovare și să elimine deficitul de dezvoltare din regiunile cu potențial industrial și structural scăzut;
- H. întrucât disponibilitatea redusă a investițiilor cu limite de credit împiedică inovarea, precum și adoptarea de tehnologii eficiente noi; întrucât o politică industrială în Europa necesită prin urmare o arhitectură financiară robustă care să promoveze investițiile;
- I. întrucât condițiile de finanțare în Europa de sud sunt mai stricte, necesitând soluții de finanțare adaptate;
- J. întrucât statele membre ar trebui să se inspire din metodele de restructurare industriale care au avut succes în Europa și în alte țări din lume;
- K. întrucât Comisia a arătat că industriile UE pot redeveni atractive ca urmare a unei scăderi preconizate a diferențelor salariale globale;
- L. întrucât crearea unor condiții generale mai bune pentru politica industrială europeană cuprinde construcția și funcționarea adecvată a pieței interne a UE în cadrul unei economii de piață sociale;
- M. întrucât prioritatea principală a Europei trebuie să fie protejarea sectoarelor de producție și a know-how-ului, permițând totodată industriei să își recâștige competitivitatea la nivel mondial;
- N. întrucât costurile la energie pentru industrie și diferențele de creștere a prețului la energie în Europa și în alte țări industrializate (în special Statele Unite) vor juca un rol tot mai important dacă tendințele actuale nu sunt gestionate în mod adecvat;
- O. întrucât, pentru ca industria europeană să își mențină competitivitatea în viitor, în pofida confruntării cu provocările la nivel global, este esențial ca eficiența energetică și utilizarea eficientă a resurselor să stea la baza reînnoirii industriale europene;
- P. întrucât UE necesită o abordare bazată pe o politică industrială care să combine competitivitatea, durabilitatea și munca decentă pentru a răspunde provocărilor majore ale societății;
- Q. întrucât este necesar să se asigure coerența politicilor UE privind energia, clima, mediul, industria și comerțul în vederea garantării unui echilibru între obiectivele politicii privind protecția mediului și a climatului și cele ale strategiei RISE;
- R. întrucât, în ultimele decenii, productivitatea muncii s-a dezvoltat mult mai rapid decât productivitatea resurselor, estimările arătând că forța de muncă reprezintă mai puțin de 20 % din costurile de producție, iar resursele reprezintă 40 % din acestea;
- S. întrucât Uniunea Europeană posedă și o imensă capacitate de inovare, șase state membre situându-se printre primele 10 dintre cele mai inovatoare 50 de țări din lume;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- T. întrucât politica industrială are o dimensiune socială puternică ce atinge toate nivelurile societății;
- U. întrucât o politică industrială europeană necesită o forță de muncă puternică, însă, în medie, doar 7 % din mâna de lucru slab calificată a beneficiat de formare;

O strategie de „Renaștere a industriei pentru o Europă durabilă” (RISE): principii, obiective și guvernare

1. salută atenția deosebită acordată de Comisie politicii industriale (PI), atenție esențială pentru dezvoltarea și competitivitatea economică, care asigură prosperitate pe termen lung și soluționează problema șomajului, având în vedere că una din patru persoane lucrează în industrie, ceea ce înseamnă că industria creează aproximativ 34 de milioane de locuri de muncă; subliniază că orice politică industrială a UE trebuie să abordeze punctele slabe comparative ale economiei UE, printre care se numără lipsa investițiilor în C&D, evoluția prețurilor la energie, birocrăția sau accesul dificil la finanțare; ia act de faptul că industria este responsabilă de 80 % din cheltuielile în domeniul cercetării și dezvoltării și că aproape 75 % din exporturile europene constau în produse industriale; subliniază că industria este responsabilă în mare parte pentru crearea de valoare în economie, aceasta creând pentru fiecare loc de muncă în industrie aproximativ două locuri de muncă suplimentare în sectoarele bunurilor și serviciilor;
2. subliniază faptul că forța industrială viitoare a Uniunii Europene se bazează pe o strategie de renaștere a industriei pentru o Europă durabilă (RISE), care să aibă drept obiectiv inovarea tehnologică, economică, financiară, de mediu și socială, deschizând calea către o a treia revoluție industrială, inclusiv printr-o strategie eficientă care să ducă la reindustrializarea Europei și consolidarea industriei europene în general și să ofere un răspuns la provocările sociale din ce în ce mai numeroase; susține că RISE poate crea piețe noi pentru, printre altele, produse și servicii noi și inovatoare, modele de afaceri noi și antreprenori creativi și întreprinderi creative, noi locuri de muncă și locuri de muncă decente, atrăgând după sine o reînnoire industrială caracterizată prin dinamism, încredere și competitivitate economică; consideră că una dintre prioritățile principale este menținerea unor sectoare de producție solide și a know-how-ului și că piețele deschise, disponibilitatea energiei și a materiilor prime, precum și inovarea, eficiența energetică și utilizarea eficientă a resurselor sunt pilonii-cheie ai acestei strategii pentru competitivitate; ia act de faptul că o infrastructură fiabilă, orientată spre viitor, pentru transport, producția și distribuția de energie, precum și telecomunicații are, de asemenea, o importanță majoră;
3. consideră că strategia RISE trebuie integrată într-o economie de piață cu caracter ecologic și social, în conformitate cu principiul antreprenoriatului, concurenței loiale, al obiectivului pe termen lung al internalizării externalităților, politicilor financiare solide și al unui cadru de reglementare responsabil din punct de vedere ecologic; subliniază că politica industrială a Uniunii Europene trebuie să fie coerentă cu o viziune ghidată de inovare, sustenabilitate și competitivitate, care consolidează sectoarele de producție și know-how-ul, precum și economia circulară; ia act de rolul determinant pe care îl joacă industria și întreprinderile ca promotori ai sustenabilității, precum și de importanța transparenței în lanțurile de aprovizionare;
4. subliniază faptul că strategia RISE necesită o agendă pe termen scurt pentru a proteja instrumentul de producție și know-how-ul, cu scopul de a răspunde provocărilor urgente (cum ar fi supracapacitatea de producție, restructurările, concurența neloyală) a anumitor sectoare, precum și o foaie de rută și un calendar într-un cadru pe termen lung, pe baza unei strategii cu obiective clare și stabile, indicatori cu baze științifice și o economie circulară și fondată pe ciclul de viață, care să permită și să ofere stimulente pentru dirijarea investițiilor în creativitate, competențe, inovare și noile tehnologii și care să promoveze modernizarea, sustenabilitatea și competitivitatea bazei industriale a Europei printr-o politică conștientă de lanțul valorii adăugate, care acoperă întreprinderile de toate mărimile, acordă atenția cuvenită industriilor de bază și favorizează menținerea lanțului de producție în Europa; consideră că această modernizare ar trebui construită atât în sectoarele cheie, cât și în noile sectoare industriale și că trebuie dirijată spre creștere, în conformitate cu principiile dezvoltării durabile;
5. subliniază că politica industrială include toate domeniile politicii care au un impact asupra industriei; recunoaște faptul că politica industrială trebuie să abordeze marile probleme cu caracter social și ecologic, enunțate în Strategia Europa 2020 și în obiectivele și scopurile aferente, inclusiv în obiectivele viitoare privind energia, resursele, ocuparea forței de muncă și obiectivele industriale și cele privind clima, și că aceasta trebuie integrată efectiv în procesul semestrului european și în programele naționale de reformă în vederea stabilirii condițiilor prealabile necesare investițiilor și a creării de locuri de muncă de calitate, în special pentru tineri; solicită Comisiei să își îmbogățească comunicarea privind angajamentul său de a sprijini politica industrială în vederea restabilirii încrederii investitorilor, a lucrătorilor și a cetățenilor în acțiunea europeană;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

6. constată că cota de participare a industriei europene la produsul intern brut (PIB) european agregat a scăzut în 15 ani de la 20 %, la 15 %;
7. consideră că strategia RISE trebuie să urmărească obiective industriale ambițioase și realiste; constată că obiectivul principal referitor la un procent de 20 % necesită crearea a cel puțin 400 000 de locuri de muncă pe an în sectorul industrial; susține cu fermitate obiectivul de 20 % și propune să fie considerat un obiectiv direcțional aliniat la obiectivele „20/20/20” ale UE;
8. consideră că aceste obiective ar trebui să reflecte noile realități industriale, precum integrarea producției și a serviciilor (producție-servicii), precum și o trecere la o economie orientată spre date și la o producție cu valoare adăugată; invită Comisia, în acest sens, să evalueze și să își argumenteze lucrările privind obiectivele și să reexamineze clasificarea sectoarelor industriale;
9. subliniază faptul că activitățile sectoarelor industriale asigură rezistența la crize și prin intermediul economiei serviciilor generate în jurul producției lor;
10. solicită Comisiei să-și onoreze angajamentul de a elabora indicatori care să permită monitorizarea și evaluarea procesului de reindustrializare; subliniază că acești indicatori trebuie să fie nu doar cantitativi ci și calitativi, pentru a garanta că acest proces este durabil și compatibil cu protecția mediului;
11. speră ca, grație unei implementări corecte, RISE să poată revitaliza industria și să repatrieze producția în UE, acordând atenție gestionării lanțului de aprovizionare și luând în considerare culturile de producție și cererea locale și regionale specifice, cu promovarea în același timp a sectoarelor emergente importante, necesare unei economii și societăți durabile;
12. subliniază faptul că RISE va înregistra succese numai dacă va fi sprijinită de un cadru macroeconomic adecvat, clar și previzibil, evitând politicile conflictuale, și de resursele bugetare necesare pentru a atrage investiții publice și private și pentru a promova competitivitatea globală a UE; regretă faptul că politica macroeconomică dominantă actuală a Uniunii Europene nu oferă accesul adecvat la capitalurile destinate investițiilor și inovației, în special pentru IMM-uri opunându-se astfel unei politici industriale; în acest context, solicită o strategie de creștere europeană inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și regretă reducerile operate de Consiliu la rubrica 1A din cadrul financiar multianual (CFM), în special ale instrumentului „Orizont 2020”, COSME și mecanismul „Conectarea Europei”; invită statele membre să consolideze în mod substanțial puterea financiară a acestor programe;
13. subliniază faptul că crearea de resurse proprii ale bugetului european ar putea fi utilă pentru reindustrializarea Europei;
14. subliniază că politica industrială a Uniunii ar trebui să fie definită clar, data fiind faptul că în prezent există numeroase alte practici și tendințe care domină domeniul politicii industriale în UE și în statele membre;
15. salută abordarea transversală a Comisiei față de politica industrială și subliniază importanța unei abordări globale care este în același timp coerentă și coordonată în domenii în care alte politici (cum ar fi concurența, comerțul, energia, mediul, inovarea, fondurile structurale, piața unică etc.) iau în considerare obiectivele RISE; reamintește, în acest sens, Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO), care dovedește că o acțiune de succes, integrată și inovatoare este posibilă în cadrul politicii industriale și că aceasta generează creștere economică și locuri de muncă, promovează propria sa integrare și este de natura unui parteneriat social; susține faptul că RISE ar trebui să se bazeze pe un concept de politică industrială orizontală, și nu verticală; consideră că, în timp ce acordă o atenție corespunzătoare sectoarelor de bază, măsurile specifice sectoarelor ar trebui să sprijine lanțurile de valoare și clusterelor de activitate cu un potențial însemnat de creștere și că acestea trebuie să fie conectate la specializarea sectorială care promovează strategii de înaltă tehnologie și cu valoare adăugată ridicată, precum și inovarea, competențele, spiritul antreprenorial, ocuparea forței de muncă și creativitatea; ia notă, în acest sens, de strategiile sectoriale din industria autovehiculelor (Cars 2020) și a oțelului (planul de acțiune privind oțelul) și solicită Comisiei să adopte măsuri adecvate de implementare a strategiilor; solicită statelor membre și Comisiei să acorde o atenție suficientă sectoarelor care dispun de un know-how solid, de un nivel înalt de investiție în cercetare și dezvoltare și asupra creării unei valori adăugate, inclusiv în procesul de inovare;
16. recomandă Comisiei să examineze în mod aprofundat, pentru fiecare sector în parte, valoarea adăugată a producției industriale europene în cadrul lanțurilor mondiale de producție pentru a determina ancorarea diverselor sectoare industriale în diferitele state membre, precum și să elaboreze de o manieră mai eficientă o strategie comună de protejare a intereselor industriale europene;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

17. este de părere că Uniunea Europeană necesită o combinație inteligentă de industrii private și instituții publice în vederea intensificării formării de lanțuri de valoare adăugată în Uniunea Europeană;

18. subliniază că viitoarea politică de coeziune va fi una dintre principalele politici ale UE care va promova inovarea industrială prin specializare inteligentă, în vederea lansării unui răspuns la provocările legate de sursele durabile de energie, schimbările climatice și utilizarea eficientă a resurselor materiale și umane; consideră, așadar, că este esențial să se asigure un sprijin din partea viitoarei politici de coeziune și a fondurilor structurale și de investiții europene pentru reindustrializarea UE și a regiunilor sale prin intermediul unei politici industriale cu adevărat moderne, care trebuie să fie favorabilă incluziunii, durabilă, eficientă din punct de vedere energetic și foarte competitivă; solicită o mai bună coordonare și sinergii mai bune între politica de coeziune și programele Orizont 2020 în vederea înființării de incubatoare regionale și a optimizării inovării la nivel regional;

19. este de acord cu Comisia că politica industrială trebuie să fie o structură de guvernanță eficientă și integrată, care să includă monitorizarea activităților; reamintește recomandarea PE, inclusă în raportul Lange privind industria, de a institui un grup operativ permanent al Comisiei în materie de politică industrială, alcătuit din direcțiile generale relevante care ia în considerare contribuțiile părților interesate și coordonează și monitorizează punerea în aplicare; subliniază că Parlamentul ar trebui să fie informat în mod regulat cu privire la evoluțiile politicii industriale și solicită Comisiei să prezinte rapoarte anuale Parlamentului cu privire la progresele înregistrate de strategia RISE și măsura în care ambițiile sale sunt realizate cu instrumentele disponibile; propune ca grupul operativ pentru liniile de acțiune prioritară să publice, de asemenea, un raport anual; invită Comisia să studieze și să identifice provocările legate de supracapacitate și restructurare cu care se confruntă industria europeană și anumite sectoare specifice, în vederea prezentării unor soluții pe termen scurt, și invită Comisia să monitorizeze procesele de delocalizare a producției manufacturiere europene; subliniază faptul că strategia RISE necesită o alianță de parteneriat a părților interesate din industria din diferite sectoare (inclusiv IMM-uri), syndicate, mediul academic și societatea civilă, precum grupurile de supraveghere împotriva abuzurilor față de consumatori și organizațiile neguvernamentale; solicită Comisiei să aplice în totalitate articolul 173 alineatul (2) din tratat, pentru a promova strategia RISE și a mobiliza mai eficient resursele acesteia; subliniază importanța îmbunătățirii comunicării Uniunii privind politica sa industrială în atenția cetățenilor și, în special, a tinerilor, în vederea valorificării importanței industriei europene, a meseriilor sale și a know-how-ului său;

20. consideră că RISE trebuie orientată către crearea unui mediu atractiv și competitiv în Europa care revitalizează fluxurile de investiții din întreaga UE și regiunile ei, în special în sudul Europei, pentru a relansa creșterea, în special printr-o specializare inteligentă și prin formarea de grupuri (cluster), inclusiv de grupuri transnaționale și regionale, precum și rețele de întreprinderi;

21. salută activitatea vicepreședintelui Tajani în ceea ce privește coordonarea mai strânsă a politicii industriale cu Consiliul Competitivitate; recunoaște că o politică industrială pentru strategia RISE ar trebui să formeze o bază comună pentru UE, dar subliniază faptul că aceasta trebuie să ia în considerare diferitele circumstanțe naționale și regionale și să fie coordonată cu politica industrială a statelor membre; sprijină ideea unui Consiliu Competitivitate mai puternic care, în coordonare cu Comisia, să contribuie la coordonarea verticală a politicilor la nivel european, regional și de stat membru; constată, printre altele, că o reglementare inteligentă și reducerea birocrăției sunt condiții prealabile indispensabile pentru creșterea industrială;

22. consideră că diversele niveluri ale unităților teritoriale ar trebui să fie de deplin angrenate și să acționeze în mod coordonat în procesul de reindustrializare, în identificarea priorităților, potențialului și punctelor forte pentru industrie de pe teritoriile lor, precum și în stimularea dezvoltării IMM-urilor; subliniază că IMM-urile reprezintă un avantaj, având în vedere că au dimensiunea și reactivitatea suficiente pentru a răspunde schimbărilor, dar că ele au fost cel mai grav afectate de criză; solicită Comisiei și statelor membre să introducă programe specifice de sprijin și de însoțire a IMM-urilor și să le creeze facilități pentru a deveni lideri industriali în domeniul lor; salută activitatea întreprinsă de Comitetul Regiunilor, precum și eforturile Comisiei, în ceea ce privește strategiile de specializare inteligentă în vederea direcționării fondurilor UE către obiectivele Strategiei Europa 2020;

23. solicită statelor membre ca, în cazul unor eventuale modificări ale tratatelor, să elaboreze o politică industrială comună cu aspirații și mijloace comparabile cu cele ale politicii agricole comune, care să implice o veritabilă consultare transnațională pentru elaborarea unei strategii comune, înzestrate cu mijloace financiare importante și instrumente de reglementare a piețelor de care dispun celelalte mari zone comerciale mondiale, cum ar fi, de exemplu, un instrument monetar sau norme privind ajutoarele de stat adaptate la nevoile industriei UE, respectând, totodată, legislația internațională.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

24. salută interesul Comisiei pentru producători, în special cei industriali, și nu numai pentru consumatori;
25. regretă absența din propunerea Comisiei a unor măsuri împotriva dumpingului salarial și a dumpingului social și în ceea ce privește participarea și restructurarea angajaților;

O ofensivă orientată spre inovare, eficientă și tehnologii durabile

26. subliniază că o strategie pentru inovare, eficientă și noi tehnologii, inclusiv tehnologii pentru sustenabilitate, împreună cu noile modele economice, creativitate și producție avansate are potențialul de a regenera și moderniza baza industrială a UE, ducând la creșterea competitivității sale de bază la nivel regional și global; consideră că inovarea trebuie să fie promovată la toate nivelurile, luând în considerare toate părțile interesate, de la ateliere și inovare netehnică, la cercetarea și dezvoltarea de înaltă tehnologie în laboratoarele de cercetare; constată, în acest context, importanța implicării angajaților într-o manieră proactivă în procesul de inovare, stimulând întreprinderile inovatoare, care ocupă poziția de lideri în termeni economici, sociali și de mediu; subliniază necesitatea creării unui mediu propice, pe care îl consideră esențial pentru a asigura condițiile necesare pentru ca întreprinderile să funcționeze și să fie competitive; consideră necesară consolidarea bazei de cunoștințe a Europei, reducerea fragmentării prin promovarea excelenței în domeniul științei și al educației, crearea de condiții pentru transformarea ideilor bune în produse comercializabile și sporirea accesului la finanțare prin întreprinderi inovatoare, creând un mediu favorabil inovării și eliminând inegalitățile sociale și geografice făcând cunoscute pe teritoriul Europei beneficiile inovării; subliniază că, în acest context, ar trebui luat în considerare raportul anual al Comisiei privind inovarea („Tabloul de bord al Uniunii inovării 2013”), care arată modul în care inovarea afectează ameliorarea competitivității de lungă durată și care prevede o evaluare comparativă a statelor membre din UE în ceea ce privește cercetarea și inovarea și indică punctele tari și punctele slabe ale sistemelor lor de cercetare și inovare;

27. consideră că fondurile UE destinate cercetării și inovării ar trebui să funcționeze ca un catalizator și să fie utilizate în sinergie cu diverse instrumente și fonduri la nivel european, național și regional; reamintește obiectivul de 3 % destinat cercetării și dezvoltării, două treimi provenind din sectorul privat; sprijină instituirea de parteneriate public-private (PPP) în cadrul inițiativei „Orizont 2020” și solicită Comisiei să asigure o mobilizare suficientă a investițiilor din sectorul privat;

28. salută cota de 4 % din fonduri care vor fi implementate prin intermediul unui instrument specific pentru IMM-uri în cadrul programului Orizont 2020;

29. salută accentul pus de Comisie pe proiectarea ecologică, reciclabilitate cu specificații în ceea ce privește circuitul în natură, noile criterii de durabilitate pentru produsele și procesele din sectorul construcțiilor, precum și pe utilizarea eficientă a resurselor în conceptul de economie circulară; solicită ca proiectele de dispoziții legislative și de studii privind utilizarea eficientă a resurselor să ia în considerare viabilitatea investițiilor pe baza criteriilor de eficiență, de rentabilitate și de amortizare pe termen lung; solicită Comisiei să promoveze pe viitor abordarea bazată pe ciclul de viață prin intermediul unei politici integrate privind produsele, care ia în considerare întregul ciclu de viață al unui produs (abordarea „circuitului în natură”);

30. salută liniile de acțiune ale Comisiei, precum și posibilele PPP-uri; este preocupat însă de faptul că evoluțiile din domeniul volumelor mari de date („big data”) și al tehnologiilor de informare și comunicare (TIC) nu sunt incluse în mod adecvat; invită Comisia să integreze aceste evoluții în mod corespunzător; consideră că serviciile în bandă largă reprezintă cheia dezvoltării industriei UE și ar putea contribui la creșterea economică a UE și ocuparea forței de muncă și, prin urmare, că promovarea investiției în facilitățile în bandă largă în vederea atingerii unor rețele în bandă largă de înaltă capacitate și fibra optică în rețelele de acces ar trebui să continue să fie una dintre prioritățile UE; solicită Comisiei să sprijine formarea de clustere la nivelul liniilor de acțiune, promovând sinergii și efecte de contagiune între acestea;

31. subliniază rolul cheie al TIC în tranziția către o economie sustenabilă, care cuprinde domenii precum dematerializarea, ecomonitorizarea, eficiența în sectorul transporturilor și al logisticii, serviciile electronice și asistența medicală; salută noua strategie europeană industrială pentru electronică ce vizează dublarea producției de cipuri în UE la 20 % din producția globală; insistă asupra promovării ulterioare a TIC în sectoarele industriale tradiționale și asupra dezvoltării de noi produse și servicii digitale care contribuie la obiectivele dezvoltării durabile;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

32. salută linia de acțiune care vizează producția avansată; consideră că aceasta ar putea beneficia de pe urma PPP-urilor, cum ar fi SPIRE; consideră că lansarea, până în 2016, a unei comunități a cunoașterii și inovării în domeniul producției cu valoare adăugată reprezintă o prioritate; solicită Comisiei să integreze experiențele CEEP (Centrul European de expertiză în domeniul PPP-urilor al BEI) în viitoarele PPP; încurajează Comisia să creeze sinergii în producția avansată și în statele membre, industrie și institute de cercetare; solicită Comisiei să examineze măsura în care Rețeaua Națională din Statele Unite pentru inovarea producției ar putea servi ca model;

33. salută linia de acțiune privind rețelele inteligente și consideră că aceasta ar putea obține câștiguri din extinderea domeniului său de aplicare și adăugarea de noi propuneri; recomandă că activitatea sa ar trebui să includă și aspectele legate de o infrastructură energetică adecvată, stocarea energiei și capacitatea rezervei menționate de Comisie, cum ar fi o rețea de electricitate de înaltă eficiență cu interconectori care ajută la completarea pieței interne pentru energie și care poate manipula sursele de energie regenerabilă cum ar fi energia eoliană offshore, precum și o infrastructură digitală de ultimă generație;

34. invită Comisia să propună o politică privind clusterelor și rețele de cluster sub forma unei cooperări, în special în lanțurile de valoare adăugată, între întreprinderi, furnizori, prestatori de servicii, universități și centre de cercetare, care stimulează la rândul lor apariția organică de cluster într-o manieră ascendentă, ca reacție la nevoile întreprinderilor și/sau cercetării; evidențiază importanța creării de cluster transnaționale, în special în vederea integrării unor regiuni mai slabe din punct de vedere structural din lanțul industrial european de valoare adăugată, pe baza unei concurențe în întreaga Uniune care încurajează participarea țărilor/regiunilor subreprezentate și asigură transferul de know-how în rândul comunităților de cercetare din toate statele membre; consideră că acesta este un aspect esențial care trebuie integrat în politicile industriale regionale; ia notă de faptul că Comisia ar trebui, de asemenea, să acorde atenția cuvenită clusterelor existente; încurajează Comisia să instituie cluster care utilizează eficient resursele prin intermediul noului plan ecologic de acțiune pentru IMM-uri;

35. salută strategia pentru tehnologii generice esențiale (TGE) în care UE deține un avantaj competitiv puternic și posibilitatea de a-l consolida, având în vedere baza sa solidă de cercetare, însă consideră că este necesar un efort mult mai mare în ceea ce privește exploatarea rezultatelor pentru a obține acest avantaj; sprijină acțiunile propuse de îmbunătățire a coordonării și a sinergiilor între politici și instrumente, inclusiv Orizont 2020, BEI, fondurile structurale ale UE și alte fonduri publice și private; salută inițiativele de intensificare a acțiunilor specifice grupurilor și asociate TGE, precum și cooperarea transregională consolidată; solicită Comisiei să evite stabilirea unor „cluburi exclusiviste” pentru consorții individuale sau societăți individuale; remarcă faptul că finanțarea infrastructurii de cercetare trebuie să fie în beneficiul unei multitudini de actori și pentru utilizarea de către actori multipli;

36. invită Comisia să consolideze rețelele de comunicații în conformitate cu proiectele Smart Cities, prin colaborarea între regiuni, orașe, teritorii, pentru a gestiona serviciile comune, pentru a produce și a consuma energie în mod eficient, promovând măsuri de economisire a energiei care încurajează, de exemplu, construirea de clădiri cu un înalt conținut tehnologic și un consum energetic redus;

37. constată orientarea predominantă de „impulsionare a tehnologiei” a programelor de cercetare și inovare ale Comisiei; consideră că există o nevoie generală de a consolida măsurile și activitățile care au cerere pe piață (market pull) și care pot aduce soluții pe piețe în mod efektiv;

38. solicită Comisiei să asocieze instrumentele politicii privind oferta cu instrumentele legate de cerere prin crearea unor parteneriate de inovare (precum cele referitoare la orașele inteligente, îmbătrânirea activă sau materiile prime) și dezvoltarea unor „piețe de vârf”, care vizează promovarea absorbției pe piață a noilor produse și servicii pe măsura nevoilor societății;

39. solicită Comisiei să dezvolte o strategie care garantează că Europa atrage talentele din afara Uniunii, menținând totodată relațiile cu talentele europene de vârf din străinătate; subliniază importanța conectării cu comunitățile UE expatriate, încurajându-le să își utilizeze cunoștințele și relațiile în favoarea oportunităților de afaceri în cadrul UE;

40. consideră că încurajarea tipurilor de turism sustenabil legat de consumul de produse locale poate stimula redresarea activităților agricole și artizanale și răspândirea microîntreprinderilor la nivel local și ar putea acționa ca o rampă de lansare economică importantă care ar putea contribui la redresarea economică, asigurând în același timp gestionarea corespunzătoare a mediului, protecția culturilor și a așezărilor umane și prevenirea eroziunii și a alunecărilor de teren;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

41. consideră că sectorul științelor vieții este un sector strategic al Uniunii datorită potențialului său de inovare, rolului său în producția industrială europeană, numărului de locuri de muncă directe și indirecte create și potențialului său de a exporta produse;

42. consideră că, în vederea dezvoltării politicii sale industriale, UE trebuie să facă alegeri politice și să își concentreze eforturile pe sectoare strategice pe măsura provocărilor societății, sprijinindu-se pe know-how-ul european; încurajează, prin urmare, Comisia Europeană, să dezvolte o agendă strategică pentru industria europeană a științelor vieții, astfel cum este prevăzut în Comunicarea intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei – Actualizare a comunicării privind politica industrială”;

Realizarea pieței interne și deschiderea de piețe externe pentru strategia RISE

43. subliniază că piața europeană unică joacă un rol central ca piață-gază pentru industria europeană și că strategia pentru piața internă de stimulare a inovării bazate pe cerere trebuie dezvoltată în vederea promovării preluării de noi tehnologii, contribuind astfel la crearea de piețe noi, modele de afaceri și sectoare industriale; subliniază că acest aspect este pertinent în special atunci când vine vorba de difuzarea rezultatelor C-D pe piață; evidențiază că normele și standardele predictibile de pe piața internă, aplicate în mod eficient în statele membre, contribuie la furnizarea unui cadru stabil pentru întreprinderi; invită Comisia și statele membre să finalizeze de urgență piața unică privind bunurile, energia, telecomunicațiile, transportul, produsele ecologice (stabilite de Comisie în propunerea sa) și capitalul de risc și să asigure libera circulație a cercetătorilor, a cunoștințelor științifice și a tehnologiei; subliniază că nefinalizarea pieței interne constituie o barieră pentru creșterea economică și solicită Comisiei să realizeze un studiu pentru a evalua impactul crizei asupra pieței interne și pentru a aborda diferențele de cost din UE care pot crea dezavantaje întreprinderilor europene față de concurenții lor din țările terțe; avertizează asupra faptului că fragmentarea pieței interne ar putea conduce la denaturarea concurenței între statele membre în cadrul Uniunii; solicită ca Uniunea Europeană să își intensifice cooperarea în domeniul dreptului muncii și al avantajelor fiscale; îndeamnă Comisia să promoveze utilizarea brandului „Fabricat în Europa” pentru a consolida piața unică și produsele de origine europeană;

44. salută intenția Comisiei de a dezvolta un plan de acțiune orizontal care să încurajeze cererea de produse și de servicii inovatoare; invită Comisia să continue studiul privind ciclul de viață al produselor, de la materiile prime până la reciclare, pentru a realiza progrese în stabilirea de valori de referință pentru produse, care țin cont de raportul costuri/beneficii și potențialul de inovare;

45. subliniază faptul că achizițiile publice ar trebui să fie vectori ai inovării; reamintește că achizițiile publice sunt parte integrantă a politicii industriale a partenerilor comerciali ai Uniunii; consideră că orientările privind ajutoarele de stat ar trebui să urmărească stimularea competitivității industriei UE, preluând bunele practici și exemplele pozitive ale partenerilor noștri comerciali, și să fie deschise măsurilor politice de stimulare a inovării; consideră că standardizarea și etichetarea ecologică, precum și responsabilitatea socială a societăților, inclusiv pentru bunurile importate, joacă un rol important în stimularea absorbției noilor tehnologii; solicită Comisiei să prioritizeze activitățile pentru a sprijini standardizarea și interoperabilitatea pentru produsele, serviciile și tehnologiile emergente, ca un pilon pentru concurența internă europeană și oportunitățile comerciale internaționale;

46. confirmă faptul că supravegherea pieței constituie un pilon esențial în garantarea siguranței și a calității produselor în cadrul pieței interne; salută pachetul legislativ propus de Comisie privind siguranța produselor și supravegherea piețelor, subliniind importanța pe care o poate avea indicarea originii, nu numai pentru consumatori, dar și în vederea unui politici comerciale, interne și externe, mai transparente; invită Comisia să exploateze puterea și eficacitatea internetului în activitățile de supraveghere a piețelor, acordând publicului posibilitatea de a participa prin furnizarea de aprecieri calificate asupra produselor; subliniază, în această privință, importanța funcționării adecvate a protecției consumatorilor în Uniunea Europeană;

47. evidențiază că finalizarea pieței interne digitale este un element important al strategiei industriale a UE; reamintește importanța pentru IMM-uri a digitalizării pieței interne și a dezvoltării comerțului electronic pe piața internă; consideră că piața digitală și piața noilor tehnologii ale informației constituie o oportunitate de dezvoltare industrială care încă nu a fost exploatată pe deplin, iar Europa are argumente solide în acest sens; subliniază necesitatea stringentă de a adapta politica UE de standardizare în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) la evoluțiile pieței și ale politicilor, fapt ce ar conduce la realizarea obiectivelor politicii europene care necesită interoperabilitate, cum ar fi e-afacerile, e-comerțul, e-transportul și sistemele de transport inteligente (STI) etc.;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

48. evidențiază că finalizarea pieței interne digitale ar trebui să constituie un element important al strategiei industriale a UE; subliniază că un cadru de reglementare echivalent ar trebui aplicat piețelor online și offline pentru a asigura concurența loială și a proteja consumatorii;

49. salută recunoașterea de către Comisie a definirii industriilor culturale și creative de lux ca sectoare ale economiei, care acoperă nișele de lux ale piețelor de produse și servicii și care reflectă caracteristici specifice cum ar fi dimensiunea culturală și creativă a produsului sau serviciului, prestigiul produsului, proprietatea intelectuală, calitatea de fabricație, designul și inovarea, modul în care produsele și serviciile sunt comercializate și promovate; invită Comisia să recunoască specificul profesiilor cu înaltă calificare în cadrul industriilor europene, care creează un număr important de locuri de muncă în Europa și care se bazează pe patru criterii: creativitate, excelență, know-how și învățare pe întreaga durată a carierei;

50. salută intenția Comisiei Europene de a sprijini competitivitatea sectorului produselor de lux, care reprezintă 3 % din PIB-ul european și peste 1,5 milioane de locuri de muncă directe și indirecte și îi solicită să ia măsuri care să contracareze riscul penuriei de competențe în acest sector, în vederea protejării metodelor de producție și a know-how-ului specifice europene;

51. constată că siderurgia europeană funcționează la 50 % din capacitatea sa și că producția europeană de oțel a scăzut cu 25 % din 2008;

52. constată că sectorul european al autovehiculelor, care producea 16 milioane de automobile în 2007, nu va fi reușit să producă 12 milioane de automobile în 2013;

53. consideră că, dată fiind actuala criză financiară, economică și socială, investițiile publice și private sunt esențiale în cadrul unei strategii globale pentru creștere durabilă; sprijină, în acest sens, reforma globală a regimului de ajutoare de stat prin aplicarea unei abordări cu o bază socială și economică mai solidă și printr-o mai mare flexibilitate a normelor de concurență, astfel cum sunt prevăzute la articolele 101 și 102 din TFUE; reamintește importanța acordării unei mari atenții calității și a eficienței cheltuielilor publice;

54. subliniază că politica industrială ar trebui să utilizeze pe deplin instrumentele politicii privind concurența pentru a crea condiții de concurență echitabile și pentru a promova piețele competitive;

55. sugerează Comisiei să evalueze în ce măsură este în conformitate cu legislația europeană în materie de concurență refuzul unui grup de cu activități la nivel mondial de a ceda o unitate pe care a decis să o închidă altui grup sau unei entități publice pentru o utilizare temporară;

56. ia act de investigația Comisiei asupra reformei pieței interne a produselor industriale; solicită Comisiei să garanteze că standarde relevante sunt compatibile cu piața;

57. recunoaște eforturile Comisiei în materie de reglementare inteligentă, menite să reducă povara asupra industriei, fără să submineze eficiența legislației, care include evaluarea impactului, teste de competitivitate, verificarea adecvării și testul IMM-urilor, în special în cazul microintreprinderilor și al IMM-urilor și recunoaște necesitatea stabilității în domeniul reglementării în scopul încurajării investițiilor; consideră că povara birocratică și politicile contradictorii sunt adeseori obstacole în calea îmbunătățirii competitivității întreprinderilor industriale; consideră că demersurile de a reduce această povară ar trebui să se afle pe primul plan în agenda politică; așteaptă cu interes din partea Comisiei propuneri cu obiective concrete pe această temă; sprijină coerența și abordarea transversală în materie de reglementare, precum și testele de competitivitate îmbunătățite, care ar trebui să fie obligatorii și să facă parte integrantă din orientările privind evaluarea impactului; solicită statelor membre să utilizeze testul IMM-urilor și testele de competitivitate îmbunătățite și la nivel național; salută eforturile depuse de Comisie pentru a evalua efectul cumulativ al legislației în sectorul oțelului și invită Comisia să dezvolte în continuare metodologia, precum și să identifice alte sectoare care ar putea beneficia de o astfel de abordare;

58. încurajează valorificarea sporită a potențialului procedurii de notificare prevăzute de Directiva 98/34/CE și sugerează statelor membre să introducă testele de competitivitate în evaluările de impact realizate în etapele de elaborare ale proceselor legislative naționale, în cadrul mai extins al „testului pieței unice” solicitat în Rezoluția Parlamentului din 7 februarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind guvernanta pieței unice;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

59. solicită implementarea rapidă a inițiativei în favoarea întreprinderilor mici (Small Business Act) pentru a sprijini IMM-urile din Europa; constată importanța Rețelei întreprinderilor europene în sprijinirea IMM-urilor în comerțul transfrontalier din UE; subliniază importanța susținerii întreprinderilor mici și a ajutorului pentru ca acestea să devină întreprinderi mijlocii, iar IMM-urile să devină actori mai importanți, în vederea facilitării competitivității lor la nivel mondial; atrage atenția asupra beneficiului economic ale creării de legături între întreprinderi în anumite sectoare, cum ar fi industria apărării, în vederea realizării unor economii de scară și a unor proiecte industriale comune;

60. consideră că un acces mai simplu, mai puțin costisitor și mai rapid al IMM-urilor la procedurile antidumping este un element esențial pentru a le proteja mai eficient împotriva practicilor neloiale ale partenerilor comerciali; invită Uniunea Europeană să țină seama de acest punct în reforma instrumentelor de protecție comercială;

61. invită UE să-și consolideze producția industrială, furnizând informații mai precise consumatorilor, stabilind caracterul obligatoriu al mențiunii provenienței produselor UE și a produselor importate din țările terțe, precum și asigurând respectarea indicațiilor geografice ale produselor alimentare europene în țările terțe;

62. reamintește că dezvoltarea tehnologică este un sector sensibil și fragil; consideră că drepturile de proprietate intelectuală (DPI) sunt o componentă esențială a unei economii a cunoașterii și a unei politici industriale sănătoase care pot stimula inovarea și cercetarea și consolida industria europeană; salută, în acest sens, crearea unui brevet unitar al UE și invită statele membre să îl implementeze fără întârziere; consideră că procesul care a dus la crearea acestui brevet ar trebui să constituie un exemplu de bună practică în contextul consolidării integrării industriale și a pieței interne; își exprimă îngrijorarea legată de faptul că actualul regim DPI adeseori nu își îndeplinește misiunea de a stimula inovația; consideră că o transparență sporită, practici de gestionare și de autorizare inovatoare pot aduce soluții mai rapide pe piață; în acest context, salută activitatea inițiată de Comisie în acest context; solicită Comisiei și statelor membre să consolideze și protecția drepturilor de proprietate intelectuală, în special pentru combaterea contrafacerii și a spionajului industrial; subliniază că sunt necesare noi structuri și forumuri de guvernare pentru protecția DPI la nivel internațional; invită Comisia să stabilească o strategie europeană de protecție a secretelor comerciale;

63. subliniază importanța asigurării respectării DPI în mediile fizice și digitale pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă în industriile europene; salută, în această privință, reforma în desfășurare a sistemului UE de mărci, care are potențialul de a spori protecția mărcilor online, offline și în întreaga piață internă;

64. sprijină reforma în curs a sistemului dreptului mărcilor care va consolida protecția mărcilor online, offline, în întreaga piață internă și în cadrul schimburilor internaționale;

65. salută recunoașterea problemei reprezentate de suprapunerile de brevete și de „ambuscadele” realizate cu ajutorul brevetelor; sprijină modificarea sistemului de reglementare în vederea stimulării unor regimuri favorabile concurenței, care ar permite acordarea de licențe încrucișate sau stabilirea unor grupări de brevete;

66. solicită Comisiei să propună o legislație care să le permită societăților europene să producă medicamente generice și biosimilare în UE pe durata valabilității certificatului suplimentar de protecție (SPC), după expirarea protecției brevetului, pentru a pregăti lansarea imediată după expirarea SPC sau pentru a le exporta în țări în care nu există niciun brevet sau SPC; consideră că o astfel de dispoziție ar putea contribui la evitarea externalizării producției și la promovarea creării de locuri de muncă în UE, precum și la crearea unor condiții de concurență echitabile între societățile europene și concurenții lor din țări terțe;

67. subliniază că relațiile externe au implicații care depășesc domeniul de aplicare al acordurilor semnate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și că, la dezvoltarea dimensiunii externe a politicii industriale, UE și statele membre ar trebui să convină asupra unor poziții comune pentru a asigura că există condiții de concurență echitabile la nivel global;

68. reamintește că în comunicarea comună din 7 februarie 2013 intitulată „Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene: un spațiu cibernetic deschis, sigur și securizat”⁽¹⁾, Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și-a luat angajamentul de a dezvolta și de a promova resurse industriale și tehnologice pentru securitatea cibernetică;

⁽¹⁾ JOIN(2013)0001 – 7.2.2013.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

69. insistă asupra necesității de a îmbunătăți competitivitatea întreprinderilor europene pe piața mondială; remarcă importanța unei strategii comerciale a UE; invită Comisia, în contextul concurenței crescute a partenerilor noștri comerciali, să reorganizeze politica comercială pentru a garanta că politica comercială și în materie de concurență a Uniunii este compatibilă cu obiectivele politicii industriale europene și nu periclitează potențialul de inovare și competitivitate al societăților europene; solicită Comisiei, împreună cu VP/ÎR, să elaboreze o strategie prin care să fie incluse birouri pentru IMM-uri cu ocazia misiunilor UE; remarcă faptul că aceste birouri pentru IMM-uri ar trebui să ia în considerare activitatea camerelor de comerț și ar trebui să integreze experiența centrelor europene de afaceri; solicită Comisiei și statelor membre să își consolideze cooperarea pentru susținerea întreprinderilor europene pe piețele externe; le invită acorde prioritate, în special, instrumentelor pentru sprijinirea IMM-urilor și să centralizeze informațiile adresate IMM-urilor prin crearea de ghișee unice pe teritoriul întregii UE; solicită Comisiei să includă testele de competitivitate îmbunătățită în evaluările de impact ale acordurilor comerciale și ale impactului lor cumulat;

70. constată că din ce în ce mai mult costurile de mediu suportate de industria europeană îi determină pe industriașii europeni să investească în afara Uniunii Europene;

71. subliniază importanța standardelor de mediu și sociale în acordurile comerciale bilaterale și relațiile comerciale multilaterale pentru a stabili un comerț loial și echitabil și condiții de concurență echitabile la nivel global; solicită Comisiei, la semnarea de noi acorduri comerciale sau revizuirea celor existente, să se asigure că operatorii din UE și din afara UE își desfășoară activitatea în condiții de egalitate; menționează că UE ar trebui să ia măsuri reale pentru a ridica problema denaturărilor specifice, care sunt dăunătoare pentru interesele industriale europene și ar trebui să introducă treptat principiul reciprocității în relațiile comerciale, în special, în materie de acces la piețele de achiziții publice și de îmbunătățire a răspunsului, fapt ce ar contribui la deschiderea piețelor;

72. reamintește Comisiei că nivelurile scăzute de salarizare și de protecție a mediului constituie în continuare elemente foarte importante ale concurenței internaționale și că este imperativ să se urmărească o aliniere de jos în sus a acestor norme pentru ca Uniunea să se poată reindustrializa cu adevărat; în acest sens, invită Comisia să negocieze angajamente obligatorii în materie de drepturi ale lucrătorilor și de protecție a mediului în ALS cu țările terțe;

73. ia act de propunerea Comisiei de a moderniza instrumentele de protecție comercială ale UE, care reprezintă elemente esențiale ale politicii industriale; speră ca această modernizare să poată îmbunătăți eficacitatea lor; în acest sens, îndeamnă Comisia să nu slăbească aceste instrumente de jure sau de facto, ci să le consolideze pentru a proteja mai eficient și într-un timp mai scurt, întreprinderile europene, indiferent de dimensiunea lor, împotriva practicilor comerciale ilegale sau nelocale;

74. reamintește că este necesar, ori de câte ori circumstanțele o justifică, să se utilizeze instrumente de protecție comercială împotriva țărilor care nu respectă normele comerțului internațional sau dispozițiile acordurilor de liber schimb încheiate cu UE și solicită ca accesul IMM-urilor la procedurile antidumping să fie mai simplu, rapid și mai ieftin, astfel încât acestea să se poată proteja mai bine împotriva practicilor nelocale;

75. subliniază importanța cercetării și inovării pentru asigurarea competitivității întreprinderilor europene pe piețele globale și insistă asupra necesității ca întreprinderile noastre să anticipeze mai bine nevoile piețelor terțe, astfel încât să răspundă cererii mondiale;

76. consideră că este esențial ca Uniunea să se creeze, în cadrul revitalizării politicii sale industriale, instrumente care permit:

— adoptarea unei politici antidumping mai active și a unor măsuri adecvate ca reacție, printre altele, la subvențiile nelocale la export practicate de unele țări terțe;

— punerea în aplicare a unei veritabile politici a cursului de schimb care să apere interesele comerciale ale Uniunii Europene;

— susținerea aplicării principiului „comerțului echitabil”, care este bazat pe respectarea reciprocă a standardelor sociale, de mediu și culturale, precum și pe respectarea drepturilor omului în schimburile comerciale internaționale;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

77. invită Comisia să aducă îmbunătățiri semnificative evaluărilor acordurilor comerciale, în special evaluărilor impactului, ținând seama de aspectele legate de competitivitatea sectorului industrial și realizând evaluări ex post, precum și analize ale efectelor cumulative ale tuturor acordurilor deja încheiate sau în curs de negociere; subliniază importanța angajamentului privind parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții (TTIP) pentru realizarea obiectivelor reindustrializării europene, creșterii economice și ocupării forței de muncă, parteneriat care prezintă potențial în ceea ce privește simplificarea și creșterea exportului de produse industriale europene, îmbunătățirea competitivității industriei prin creșterea nivelului standardelor de producție internaționale și reducerea costurilor importurilor de materii prime și prelucrate efectuate de fabricanți; pledează în favoarea includerii în cadrul TTIP, la fel ca și în cazul altor acorduri comerciale, a unui capitol axat asupra unor aspecte legate de energie, cum ar fi cele care ar putea afecta piața internă; solicită Comisiei să îmbunătățească, prin eliminarea tarifelor, accesul pe piață al serviciilor și investițiilor, să intensifice cooperarea în materie de reglementare, să asigure îmbunătățirea normelor în materie de achiziții publice și a protecției proprietății intelectuale și să urmărească aceste obiective în mod activ în cadrul politicii din domeniul concurenței și în ceea ce privește energia și materiile prime; subliniază necesitatea simplificării reglementărilor, precum și a reducerii sarcinilor normative și administrative, astfel cum se vizează și în TTIP, și consideră că, la punerea în aplicare a acestor obiective, trebuie să se ia în considerare și să se protejeze cu strictețe standarde sociale și de mediu de înalt nivel și drepturile lucrătorilor; subliniază faptul că eventuala încheiere a TTIP va crea perspectiva unui spațiu economic vast care, la rândul său, ar consolida relațiile UE și ar acționa ca multiplicator pentru investițiile străine directe în UE;

78. solicită Comisiei să studieze exemplul oferit de SUA, care permit sindicatelor să depună reclamații legate de aspecte comerciale, întrucât distorsiunile schimburilor comerciale pot avea efecte negative asupra industriei și, în consecință, asupra lucrătorilor, și să propună măsuri similare pentru UE;

79. subliniază că lanțul valoric al industriei din Europa trebuie consolidat prin noi acorduri comerciale, de investiții și acorduri privind proprietatea intelectuală și că, în acest sens, trebuie ca în mandatul care va fi acordat să se integreze, încă de pe acum, o orientare strategică corespunzătoare;

80. invită Comisia să elaboreze o strategie europeană de export pentru tehnologiile eficiente din punctul de vedere al consumului energetic și al utilizării resurselor și pentru serviciile corespunzătoare, care să includă o diplomatie care să acționeze în serviciul standardizării, astfel încât standardele europene să fie promovate la nivel mondial;

81. semnalează că standardele și reglementările tehnice joacă un rol fundamental în garantarea supremației Uniunii Europene în sectoarele novatoare, inclusiv în domeniul tehnologiilor ecologice; invită Comisia, prin urmare, să consolideze capacitatea UE de a stabili standarde și norme tehnice internaționale în sectoarele novatoare; mai mult decât atât, îndeamnă Comisia, să amelioreze cooperarea cu țările terțe care prezintă o importanță determinantă, inclusiv cu țările emergente, pentru a elabora standarde și norme tehnice comune;

Finanțarea unei renașteri industriale

82. recunoaște existența constrângerilor legate de împrumuturilor bancare și impactul negativ al acestora, în special asupra IMM-urilor; consideră regretabil faptul că acest tip de constrângeri afectează, de asemenea, instrumentele de finanțare puse la dispoziție de Uniunea Europeană și consideră că Comisia ar trebui să solicite rapoarte anuale din partea intermediarilor financiari responsabili cu administrarea instrumentelor în cauză; salută Cartea verde a Comisiei privind finanțarea pe termen lung; subliniază necesitatea consolidării robusteții și credibilității sectorului bancar al UE prin intermediul Basel III, al unei uniuni bancare și al MES; subliniază cât de important este ca partenerii noștri internaționali să pună la rândul lor în aplicare normele Basel III; atrage atenția asupra faptului că investițiile în industrie sunt investiții pe termen lung; solicită Comisiei și statelor membre să aducă îmbunătățiri cadrului legislativ, pentru a-i spori gradul de claritate și previzibilitate și a încuraja, în acest mod, investițiile în industrie;

83. consideră că este necesar să se studieze noi căi de finanțare alternative și creative, în special în ceea ce privește finanțarea privată și prin capitaluri proprii; constată că promovarea unei culturi financiare de bază joacă, de asemenea, un rol important în această privință și că, în programa școlară, ar trebui integrate cunoștințe financiare de bază;

84. subliniază importanța resurselor financiare pentru întreprinderile nou create și IMM-uri, astfel încât întreprinzătorii să dispună de resursele necesare pentru a introduce idei novatoare pe piață;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

85. salută inițiativa Comisiei de a crea instrumente financiare comune cu BEI și constată că această inițiativă a fost aprobată în iunie 2013 în cadrul reuniunii Consiliului European; salută, de asemenea, faptul că Comisia și BEI intenționează să prezinte Consiliului European înainte de reuniunea din octombrie 2013 un raport global referitor la aplicarea lor, care stabilește obiective cantitative, instrumente și un calendar;

86. solicită Consiliului, în consultare cu Comisia și BEI, să specifice fără întârziere parametrii pentru aceste instrumente, pentru a se genera un efect de pârghie important; subliniază că aceste instrumente ar trebui să fie operaționale înainte de sfârșitul lui 2013;

87. salută majorarea capitalului Băncii Europene de Investiții și orientările referitoare la împrumuturi, recent publicate, care prevăd obligația de a respecta un nou standard de performanță în materie de emisii (SPE) de 550 grame de CO₂ pe kilowatt oră (g/kWh); consideră că BEI ar putea contribui la atenuarea problemelor legate de fragmentarea piețelor financiare din UE; solicită BEI să analizeze în continuare elaborarea de noi modele de creditare adaptate la necesitățile industriei; solicită BEI să își pună în aplicare planul de creștere a activității de creditare în UE cu peste 50 % în perioada 2013-2015;

88. subliniază că subsidiaritatea deschide calea către o gamă largă de politici fiscale și de sisteme de împrumuturi și subvenții în întreaga Europă;

89. invită Comisia să analizeze în ce mod ar putea fi valorificat efectul de levier al pieței titlurilor garantate cu active și al formulelor alternative de finanțare, cu supravegherea prudentială adecvată, pentru a se facilita finanțarea IMM-urilor; remarcă rolul pe care dezvoltarea afacerilor și băncile specializate în finanțarea infrastructurilor îl pot exercita în realizarea de investiții în obligațiuni garantate structurate emise de bănci, care să combine astfel de investiții cu obiective de creditare sporită a IMM-urilor; salută faptul că se propun parteneriate public-private de împrumut, în cadrul cărora o companie de asigurări și o bancă se asociază pentru a oferi împrumuturi pe termen scurt și pe termen lung;

90. consideră că este important să se promoveze noi modele novatoare de finanțare pentru IMM-uri, în special pentru cele cu un potențial ridicat de creștere; atrage atenția asupra multiplicării inițiativelor de finanțare participativă și a platformelor electronice pentru împrumuturi în Europa și asupra avantajelor financiare și nefinanciare pe care această finanțare le oferă IMM-urilor și întreprinzătorilor, precum furnizarea unei finanțări destinate întreprinderilor nou create, validarea produselor, feedback din partea clienților și o structură stabilă a acționariatului, bazată pe asumarea unui angajament; invită Comisia să publice o comunicare privind finanțarea participativă; solicită Comisiei să elaboreze un cadru de reglementare eficace privind finanțarea participativă, pe baza unei alocări de până la 1 milion EUR pe proiect, și să abordeze, în cadrul respectiv, și problema protecției investitorilor; solicită Comisiei să ia în considerare punerea la dispoziție a unor fonduri limitate pentru servicii de finanțare participativă, așa cum au făcut deja unele state membre;

91. invită Comisia să sprijine crearea de piețe locale de obligațiuni pentru IMM-uri în vederea asigurării unei finanțări pe termen lung, în special în regiunile în care creditarea este limitată; consideră că piețele locale de obligațiuni precum Bursa de la Stuttgart ar putea oferi un posibil model;

92. invită Comisia să sprijine dezvoltarea de bănci naționale de investiții pentru IMM-uri și să le permită celor existente să își extindă activitățile în alte state membre, implicându-se astfel în proiecte de finanțare situate în afara frontierelor lor naționale, elaborând orientări vizând depășirea crizei generalizate a creditelor;

93. consideră că întârzierea efectuării plăților este o sursă de instabilitate și de pierdere a competitivității pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri; felicită statele membre care au pus pe deplin în aplicare Directiva privind întârzierea efectuării plăților și solicită ca aceasta să fie pe deplin pusă în aplicare în UE; consideră că ajutoarele și instrumentele financiare puse la dispoziție de Uniunea Europeană nu sunt suficient cunoscute de către operatorii economici și, în special, de IMM-uri; solicită înființarea, în întreaga Uniune, a unor ghișee unice care să centralizeze informațiile destinate IMM-urilor privind finanțările puse la dispoziție de UE; subliniază importanța constituirii unor rețele de asociații de intermediere pentru întreprinzători, fără scop lucrativ, care să aibă drept obiective înființarea de IMM-uri și furnizarea de asistență, consiliere și de împrumuturi IMM-urilor în vederea dezvoltării spiritului antreprenorial;

94. consideră că concurența fiscală neloială între statele membre nu este adecvată pentru dezvoltarea unei PI europene puternice;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

95. susține o mai bună coordonare a sistemelor de impozitare a societăților din UE prin introducerea unor baze de impozitare armonizate;

96. solicită Comisiei să elaboreze un studiu global privind factorii de competitivitate, care să nu ia în considerare costurile și să abordeze diversele activități industriale desfășurate pe teritoriul Uniunii Europene (termenele de livrare, brevete, calitatea produselor, serviciul post-vânzare, calitatea rețelelor de transport, energia, rețelele de infrastructuri informatice etc.), comparându-i în general cu cei înregistrați în alte regiuni din lume; solicită Comisiei să realizeze o analiză permanentă a competitivității macroeconomice a Uniunii Europene, în special în ceea ce privește rețelele de transporturi, energie și cele informatice, și să elaboreze studii privind finanțarea pe termen lung a infrastructurilor noi sau a celor existente, necesare pentru ca UE să rămână competitivă;

97. subliniază importanța capitalului de risc și a rețelelor de investitori providențiali, în special pentru femei; solicită punerea promptă în funcțiune a portalului online pentru femeile antreprenor; salută sprijinul acordat de UE la stabilirea de rețele de investitori providențiali și de incubatoare de afaceri; salută în special constituirea unui mecanism de capitaluri proprii în cadrul programelor Orizont 2020 și COSME, prin care se urmărește sprijinirea creșterii cantitative și calitative a ofertei de fonduri de capital de risc; consideră că Fondul european de investiții trebuie să exercite un rol esențial în dezvoltarea piețelor de capital de risc, în special pentru dezvoltarea de noi tehnologii; este de părere că diferențierea, din rațiuni de ordin fiscal, între capital propriu și creanțe ar trebui eliminată;

98. invită Comisia să studieze efectele de multiplicare ale întreprinderilor care exercită un rol de unități principale de competență, cu referire la rețelele lor de producție, de creare de valori și de ocupare a forței de muncă în economie în ansamblul său; consideră că unitățile principale de competență nu se definesc neapărat prin dimensiunea lor, ci îndeplinesc o serie de criterii, precum orientarea internațională, o anumită cotă minimă a pieței naționale și mondiale, o activitate de C-D intensă și cooperarea cu o rețea largă de întreprinderi; consideră că un astfel de studiu ar putea atrage atenția înainte de toate asupra interdependenței întreprinderilor industriale și a IMM-urilor, infirmând astfel anumite stereotipuri în ceea ce privește baza industrială de prelucrare;

Dobândirea competențelor și crearea forței de muncă pentru o renaștere industrială

99. consideră că, de la începutul crizei, aproximativ 5 500 de întreprinderi industriale europene au fost restructurate, aproximativ 2,7 milioane de locuri de muncă fiind desființate ca urmare a acestor restructurări;

100. subliniază că strategia RISE reprezintă o oportunitate pentru stabilitatea ocupării forței de muncă, cu locuri de muncă bune și o remunerație decentă; subliniază parteneriatul indispensabil cu părțile interesate, în special partenerii sociali, camerele și organizațiile de tineret, în contextul integrării tinerilor pe piața forței de muncă; solicită Comisiei și statelor membre să intensifice dialogul social și la nivelul ramurilor industriale și al întreprinderilor; consideră că implicarea partenerilor sociali încă din primele etape în orice procedură legislativă ar prezenta importante avantaje; invită Comisia, de asemenea, să promoveze rolul partenerilor sociali la nivelul său, ținând seama de diferențele dintre diversele sisteme naționale; invită partenerii sociali să stabilească un dialog la nivelul Uniunii Europene de fiecare dată când acest lucru este posibil;

101. constată faptul că strategia RISE va necesita un acces mai larg și mai eficient la formare, la învățare pe tot parcursul vieții, la formare profesională pentru viitor, la studii universitare, precum și un accent puternic pus pe domeniile științei, tehnologiei, ingineriei și al matematicii (STEM), în special pentru femei, precum și sprijin pentru întreprinzători; pledează în favoarea includerii acestor materii în programele școlare; sprijină dezvoltarea de sisteme de formare profesională la locul de muncă și de ucenicie și a unor dispozitive adecvate de protecție socială, însoțite de o politică a celei de-a doua șanse; consideră, în această privință, că programele și instrumentele Uniunii Europene, precum Orizont 2020 și Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT) ar trebui să exercite un rol important;

102. consideră că sprijinirea unei forțe de muncă calificate oferă Europei un avantaj major și constituie un vector important al dezvoltării investițiilor în C-D; solicită să se acorde o atenție specială sprijinirii educației, în vederea creării unor centre de cercetare care să se situeze în avangarda internațională a excelenței academice;

103. consideră că inovarea la locul de muncă, dezvoltarea competențelor, creativitatea și autonomia lucrătorilor și lucrul în echipă reprezintă atuuiri importante, atât în ceea ce privește performanța socială, cât și performanța economică a întreprinderilor; subliniază că democratizarea locului de muncă, inclusiv participarea activă a reprezentanților personalului și a sindicatelor, trebuie să capete o amploare mai mare; invită statele membre sau organismele regionale competente să creeze un cadru pentru formarea continuă, indiferent de forma sa – drept individual la formare sau alte sisteme -, astfel încât

Miercuri, 15 ianuarie 2014

rezervele lor de lucrători calificați să anticipeze creșterea cererii din sectorul în cauză și să se poată adapta la o nouă piață sau să poată fi transferată, în caz de disponibilizări, către un alt sector industrial; constată că angajatorii și lucrătorii au o responsabilitate comună în ceea ce privește învățarea pe tot parcursul vieții; mai mult decât atât, constată că informarea și consultarea la locul de muncă constituie un drept fundamental prevăzut în tratat;

104. invită Comisia să colaboreze îndeaproape cu statele membre și cu partenerii sociali sectoriali interesați pentru a elabora previziuni pe termen mediu și lung în ceea ce privește competențele cerute de piața forței de muncă, în special prin crearea unor consilii europene pentru competențe industriale;

105. solicită statelor membre să abordeze carențele de competențe digitale la toate nivelurile educaționale și prin învățarea pe tot parcursul vieții, dat fiind faptul că evoluțiile TIC pot avea, pe termen lung, un impact important asupra industriilor de viitor, în sectoare precum eficiența energetică, planificarea ecologică, obiectivele legate de siguranță și alte aptitudini de comunicare (de exemplu, sisteme de transport eficiente și inteligente, sisteme de comunicare persoană-persoană, persoană-mașină și mașină-mașină);

106. subliniază că existența unor competențe puternice în inginerie și tehnologia informației îmbunătățește reziliența ocupării forței de muncă; solicită statelor membre, cu sprijinul Comisiei, să examineze oportunitatea stabilirii unor obiective naționale vizând creșterea numărului studenților care studiază materii din grupul STEM; consideră că înființarea de platforme STEM naționale, regionale și europene pentru schimbul de bune practici între regiuni, universități și industrie ar putea avea efecte benefice asupra stabilirii obiectivelor STEM; consideră, de asemenea, că platformele europene, dacă sunt înființate, ar putea fi importante în asigurarea coordonării și cooperării dintre platformele naționale la nivel european; subliniază că, în acest context, competențele TIC de bază ar trebui să fie, la rândul lor, încurajate în școli și în programele de formare profesională;

107. solicită Comisiei și statelor membre să ia în considerare modelul american de instituire a unor fonduri College-to-Career (C2C – de la universitate către mediul profesional), în vederea creării de parteneriate între industrie și universități, pentru a forma tinerii pentru locuri de muncă în sectoarele industriale de viitor; remarcă planurile de înființare a unor „colegii tehnice universitare” împreună cu partenerii din industrie, dezbătute în prezent în Regatul Unit;

108. subliniază importanța intensificării mobilității voluntare în rândul tinerilor, prin promovarea programului Erasmus pentru toți și eliminarea barierelor existente în calea ucenicilor și a stagiilor transfrontaliere, precum și prin consolidarea transferabilității pensiilor, a drepturilor de protecție socială și a drepturilor lucrătorilor pe întreg teritoriul Uniunii Europene; subliniază că programul „Erasmus pentru tinerii antreprenori”, în special, ar trebui să fie extins în mod semnificativ;

109. recomandă mobilizarea tuturor instrumentelor financiare și legislative disponibile pentru a promova relocalizarea economică și solicită să se creeze centre de informare pentru a crește nivelul de conștientizare în rândul întreprinzătorilor cu privire la avantajele menținerii sau relocalizării activităților lor în Europa, prin scurtarea lanțurilor de aprovizionare și, eventual, prin crearea de tradiții de producție locale și prin creșterea eficienței respectivului sector, creând, în același timp, mai multe locuri de muncă la nivel local; îndeamnă ca EURES să fie utilizat cât mai eficient posibil, pentru a se valorifica competențele tinerilor europeni aflați în căutarea unui loc de muncă; invită statele membre să pună aplicare într-un mod mai eficace Directiva privind serviciile și să elimine dumpingul social;

110. subliniază că educația reprezintă o cerință de bază și că toate nivelurile de educație, de la învățământul primar la cel universitar, ar trebui să fie accesibile tuturor;

111. subliniază necesitatea reducerii ratei abandonului școlar, accentuând faptul că persoanele care părăsesc școala au nevoie de oportunități în ceea ce privește plasamentele pentru formare, cum este cazul „garanției pentru formare” din Austria;

112. salută deciziile de a pune în aplicare garanția pentru tineret și aspirațiile acestui dispozitiv, precum și disponibilitatea statelor membre de a aloca fonduri pentru a combate șomajul în rândul tinerilor; salută promovarea unei alianțe pentru ucenicii; semnaleză că, în anumite state membre, uceniciele nu constituie într-o suficientă măsură o parte integrantă a politicii de ocupare a forței de muncă; solicită Comisiei să elaboreze indicatori comuni privind investițiile sociale, îndeosebi în ceea ce privește șomajul în rândul tinerilor; solicită industriei să exercite un rol activ în punerea în aplicare a garanției pentru tineret la nivelurile naționale respective, să le ofere tinerilor, pe cât posibil, locuri de muncă sau stagii de calitate și să creeze stagii de calitate remunerate decent; îndeamnă statele membre să sporească, printr-o gamă diversă de măsuri, gradul de atractivitate al sistemelor de ucenicie în rândul întreprinderilor;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

113. evidențiază faptul că statele membre care au sisteme robuste de formare profesională au dispus de piețe ale forței de muncă relativ solide în perioade de criză; invită toate statele membre să examineze și să introducă astfel de sisteme, în colaborare cu partenerii sociali și alte părți interesate relevante, precum camerele; ia act de încercarea pe care o reprezintă creșterea compatibilității Sistemului european de credite de învățare pentru educație și formare profesională (ECVET) cu Sistemul european de credite transferabile și acumulare de credite (ECTS); evidențiază, de asemenea, importanța comparabilității și a creșterii compatibilității dintre diferitele sisteme naționale de formare profesională, astfel încât să se faciliteze mobilitatea pe piața muncii în cadrul categoriilor relevante de locuri de muncă;

114. subliniază că școlile din învățământul tehnic secundar și sistemele de formare profesională exercită un rol esențial și sprijină inițiativele Comisiei de promovare a schimburilor transfrontaliere între statele membre;

115. consideră că îmbunătățirea imaginii educației și formării profesionale ar trebui să se realizeze nu doar prin scoaterea în evidență a valorii lor intrinseci, dar și prin asocierea sa cu o eventuală tranziție către educația universitară sau altă formă de învățământ superior; constată că, în acest scop, este necesar ca statele membre să atribuie educației profesionale și calificărilor profesionale de înaltă calitate, la rândul lor, un nivel mai înalt de clasificare în cadrele naționale de calitate; subliniază importanța îmbunătățirii competențelor educaționale în vederea îmbunătățirii calității dezvoltării de noi competențe industriale, inclusiv prin intermediul unor măsuri ale Uniunii Europene de standardizare a politicilor de resurse umane, începând de la formarea de bază;

116. invită statele membre să elaboreze, în colaborare cu partenerii sociali, și să pună în aplicare programe de orientare profesională pentru tineri în disciplinele științifice și tehnologice pentru a promova dezvoltarea unei economii viabile și durabile, precum și măsuri de informare și de sensibilizare în ceea ce privește aspectele ecologice și de mediu, atât prin intermediul sistemului de educație formală, cât și prin măsuri ale autorităților locale și regionale;

117. consideră că, dacă se dezvoltă în continuare libertatea de circulație a lucrătorilor, prin utilizarea unor instrumente precum recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale și formările pe tot parcursul vieții, în special în cazul lucrătorilor vulnerabili, este foarte posibil să se reducă deficitul de lucrători calificați și să se stimuleze creșterea favorabilă incluziunii;

118. solicită statelor membre să lanseze facilități de microcredite pentru tineri, în vederea promovării antreprenoriatului;

119. preconizează că măsurile și acțiunile adoptate pentru a promova antreprenoriatul la nivel european sau național se vor aplica tuturor tipurilor de întreprinderi, cooperative, activități meșteșugărești, profesii liberale și întreprinderi din economia socială;

120. subliniază că strategia RISE ar trebui să se ghideze după principiul „remunerației egale pentru muncă egală” pentru a asigura atât egalitatea de gen la locul de muncă, cât și condiții egale pentru angajați în cazul unor tipuri diferite de contract;

121. subliniază faptul că, în fiecare an, femeile reprezintă peste jumătate dintre absolvenții învățământului superior din Europa; subliniază impactul pozitiv pe care l-ar putea avea aportul competențelor femeilor calificate în cadrul întreprinderilor, în special asupra creșterii, a productivității și a competitivității industriei europene; invită, prin urmare, actorii din domeniul economiei, al educației și din domeniul social, precum și Comisia să promoveze și să consolideze rolul femeilor în sectoarele industriale din Europa;

122. subliniază importanța evitării dezechilibrului tradițional de gen în cadrul industriei; consideră că este important să se elimine acest dezechilibru astfel încât atât femeile, cât și bărbații să poată participa pe deplin la piața muncii, în special având în vedere provocările demografice cu care se confruntă UE;

123. subliniază rolul important al lucrătoarelor în cadrul RISE; subliniază că absența perspectivelor de gen din politicile industriale sporește inegalitatea de gen; consideră că este important să se elimine actualul dezechilibru de gen, astfel încât atât femeile, cât și bărbații să poată participa pe deplin la piața muncii, pe baza principiului remunerației egale pentru muncă egală; invită Comisia și statele membre să se asigure că lucrătoarele nu sunt subreprezentate sau chiar excluse din cursuri de formare, din proiecte și programe privind transformarea ecologică și subliniază necesitatea integrării dimensiunii de gen; îndeamnă statele membre să implementeze măsuri care să permită concilierea vieții familiale cu viața profesională, cu scopul de a garanta oportunități maxime femeilor în vederea unei evoluții continue și regulate a carierei;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

124. constată că trecerea la o economie cu emisii scăzute de carbon nu numai că va crea noi locuri de muncă în noi sectoare economice, dar ar putea conduce la pierderi de locuri de muncă în activități mai puțin sustenabile; recomandă, în acest context, instituirea și consolidarea unor instrumente pentru anticiparea la timp a schimbării, pentru a garanta o trecere fără dificultăți de la un loc de muncă la altul;

125. solicită Comisiei să elaboreze și să promoveze gama de instrumente pentru o politică sustenabilă privind societățile (care include responsabilitatea socială a întreprinderilor, raportarea privind sustenabilitatea, acțiuni de promovare a modelelor cu emisii scăzute de carbon sau cu o producție scăzută de deșeurii);

126. subliniază relevanța responsabilității sociale a întreprinderilor, instrument esențial pentru o politică privind societățile care acordă atenție unei utilizări eficiente a resurselor naturale, aspectelor sociale privind raportul cu comunitatea, cu lucrătorii și cu reprezentanții lor, precum și aspectelor economice privind gestionarea corectă a întreprinderii;

127. invită statele membre, în dialog cu partenerii sociali și părțile interesate relevante, să aibă în vedere politici care să flexibilizeze orele de muncă în perioade de recesiuni economice;

128. propune ca subiectul privind includerea convergenței unor standarde sociale minime în lanțul de prețuri de cumpărare al industriei europene să fie pus pe ordinea de zi a viitoarei reuniuni sociale tripartite la nivel înalt pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă, prevăzută la articolul 152 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

O politică energetică și a resurselor pentru un reviriment industrial

129. subliniază faptul că resursele și energia reprezintă fundamentul strategiei RISE, dat fiind faptul că acestea sunt esențiale pentru competitivitatea internațională; consideră că disponibilitatea materiilor prime are o importanță fundamentală pentru posibilitățile de dezvoltare ale industriei europene și avertizează că, în lipsa anumitor materii prime cheie, majoritatea industriilor strategice europene nu se vor putea dezvolta în viitor; solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri active pentru a combate costurile excesive din sectorul energetic și al resurselor; militează în favoarea unei abordări bazate pe triunghiul rentabilitate–sustenabilitate–accesibilitate, care să pună accentul pe toate cele trei dimensiuni menționate, având, în același timp, drept obiectiv separarea creșterii de utilizarea unui număr tot mai mare de resurse; subliniază importanța garantării unei piețe a energiei competitive și transparente care să evite dezechilibrele între statele membre și care să faciliteze accesul la o energie sigură, sustenabilă, accesibilă și fiabilă; ia act de necesitatea unei strategii care să faciliteze atât integrarea pieței europene a energiei, cât și dezvoltarea infrastructurilor energetice;

130. salută Inițiativa europeană privind materiile prime, Parteneriatul european pentru inovare privind materiile prime și planul său strategic de implementare, precum și Foaia de parcurs privind utilizarea eficientă a resurselor; subliniază necesitatea de a aborda precaritatea resurselor în ceea ce privește resursele esențiale precum apa și invită Comisia să își developeze în continuare strategia privind materiile prime, ce are la bază cei trei piloni ai comerțului și parteneriatelor internaționale, aprovizionării cu materii prime în UE și utilizarea eficientă, reciclarea și reutilizarea resurselor; solicită Comisiei să includă obiectivele politicii privind deșeurile în semestrul european și în recomandările pentru fiecare țară, precum și în programele naționale de reformă; îndeamnă Comisia să creeze în continuare etaloane sectoriale în materie de utilizare eficientă a resurselor, îndeosebi în scopuri legate de achiziții publice; invită Comisia să integreze o strategie 3R (reducere, reutilizare, reciclare) și să analizeze cu atenție propunerile vizând limitarea utilizării materiilor prime importante; accentuează importanța unui sistem de certificare global pentru reciclarea ca primă tratare a deșeurilor periculoase și pentru deșeurile de echipamentele electrice și electronice (DEEE); subliniază faptul că, în unele state membre, există sisteme adecvate de colectare și reciclare în clădiri; observă că industriile extractive din Europa respectă unele dintre cele mai înalte standarde din lume și solicită Comisiei să evalueze în următorii doi ani propunerea vizând înființarea unui institut european de geologie; solicită Comisiei să prezinte măsuri care vizează armonizarea normelor și a procedurilor de autorizare a extracției materiilor prime în Uniunea Europeană; solicită statelor membre, industriei, institutelor geologice și Comisiei să coopereze în ceea ce privește cartografierea localizării materiilor prime;

131. subliniază potențialul trecerii la o economie bazată în mai mare măsură pe conceptul bio, dat fiind faptul că materiile prime, cum ar fi cele obținute din păduri, de exemplu, pot avea un rol major în producerea de energie din surse regenerabile și în producția industrială sustenabilă;

132. solicită punerea rapidă în aplicare a Directivei privind eficiența energetică și a planurilor naționale de acțiune sprijinite prin stimulente financiare corespunzătoare; solicită crearea unei exceptări în bloc pentru toate schemele de eficiență energetică ce au fost notificate Comisiei Europene ca parte a planurilor de acțiune privind eficiența energetică ale statelor membre; consideră că statele membre ar trebui să stabilească strategii ambițioase pentru a renova în mod special stocul de clădiri existent în conformitate cu normele tehnice comune; subliniază că instrumentele financiare ar putea promova în continuare o agendă a eficienței; îndeamnă Comisia să depună eforturi pentru stabilirea unor criterii eficiente

Miercuri, 15 ianuarie 2014

din punctul de vedere al costurilor pentru energia regenerabilă; subliniază că o aprovizionare cu energie care să fie fiabilă, sigură, la un preț accesibil este indispensabilă pentru competitivitatea industriei europene; subliniază importanța unor obiective clare, pe termen lung privind clima, pentru a le permite întreprinderilor să investească, în special în industriile ecologice și invită Comisia să propună un cadru juridic și stabil de acțiuni pe termen mediu și lung pentru politica energetică și climatică europeană până în 2030, în vederea încurajării investițiilor în reducerea emisiilor de carbon, în eficiența energetică și în energia din surse regenerabile;

133. constată că UE este singura care are o schemă de comercializare a certificatelor de emisii și că, pe lângă statele membre, mai puțin de șase țări, care nu reprezintă nici măcar 15 % din emisiile globale de dioxid de carbon, inclusiv UE, continuă să respecte Protocolul de la Kyoto;

134. solicită Comisiei să prezinte o strategie industrială pentru energiile din surse regenerabile care să acopere întreaga gamă de activități de cercetare, inclusiv finanțarea, astfel încât să se asigure că poziția de lider a UE în domeniul energiilor din surse regenerabile este menținută;

135. consideră că industria europeană, precum și consumatorii individuali, ar beneficia de pe urma infrastructurii energetice modernizate, precum rețelele inteligente care ar putea ajuta la maximizarea potențialului energetic autohton și ar putea integra pe deplin sursele regenerabile în alimentarea cu energie electrică;

136. solicită Comisiei să se asigure că există un cadru stabil pentru aprovizionarea cu energie în deceniile următoare, astfel încât să se asigure securitatea investițiilor și, prin urmare, să fie posibilă luarea unor măsuri de intensificare a competitivității sustenabile;

137. evidențiază tendințele actuale ale prețurilor globale la energie, care sunt legate de resursele neconvenționale de petrol și gaze în SUA, precum și de evoluțiile din Orientul Mijlociu și constată că prețurile mari la energie constituie un factor important de slăbire a competitivității industriilor europene; subliniază necesitatea analizării factorilor care influențează prețul la energie; invită Comisia să țină cont de acest lucru, precum în evaluările sale ale impactului, atunci când prezintă propuneri viitoare; subliniază că RISE necesită coerență între politicile privind industria, energia și clima; constată că prețurile mai mici la energie din SUA au permis noi investiții industriale; trimite la rezoluțiile Parlamentului privind aceste investiții; subliniază rolul foarte important al industriilor mari consumatoare de energie, care produc materiale de bază esențiale; subliniază că aceste industrii sunt supuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și că, prin urmare, sunt necesare măsuri de precauție speciale pentru a le menține competitivitatea; solicită Comisiei să prezinte recomandări pentru a preveni riscul de relocare a emisiilor de carbon;

138. regretă faptul că Comisia nu și-a reiterat angajamentul față de principiul precauției în ceea ce privește sectoarele care utilizează tehnologii care nu au demonstrat lipsa de riscuri;

139. subliniază că țările din sudul Europei plătesc cele mai mari prețuri la gaze din Europa, lăsând astfel industriile, în special industriile intensive din punct de vedere energetic, cu un dezavantaj concurențial, dar sporind totodată creșterea riscului de relocare a emisiilor de carbon;

140. invită Comisia și statele membre să reexamineze condițiile aplicabile contractelor energetice pe termen lung și să revizuiască contractele privind gazele bazate pe mecanisme de stabilire a prețurilor prin indexarea petrolului și să se îndrepte către o stabilire a prețurilor bazată în mai mare măsură pe huburi cu o concurență mai mare pe piața internă; îndeamnă Comisia să participe la explorarea posibilităților de a renegocia acele contracte și de a facilita tranziția la alternative mai flexibile, promovând astfel obiectivele legate de un acces sporit la gaz pentru toate statele membre;

O strategie RISE regională cu o atenție deosebită acordată sudului Europei

141. militează în favoarea unei abordări bazate pe o politică industrială multiregională care să relanseze creșterea sustenabilă în economiile aflate în recesiune și în cele care sunt expuse la riscuri semnificative la adresa bazei lor industriale; menționează urgența punerii în aplicare a unor măsuri de sprijinire a sectoarelor industriale cel mai afectate de criză și de concurența mondială; susține o strategie cu valoare adăugată ridicată pentru integrarea economiilor regionale, în special a celor din sud, în lanțurile valorice mondiale; consideră că strategiile de specializare inteligentă sunt în special relevante în acest context și că punctele tari industriale existente trebuie promovate printr-o inovare și o specializare sporite; consideră că, în paralel cu strategiile de specializare inteligentă, în ceea ce privește accesul la finanțare, este necesară o strategie de investiții pentru partea sudică;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

142. subliniază că împrumuturile trebuie îmbunătățite în statele membre aflate în criză și susține că ar putea fi introdus un program de microcredite finanțat de BEI sau de băncile naționale de dezvoltare care să le permită IMM-urilor să proceseze comenzi;

143. constată că mai multe regiuni sunt afectate de poziția lor periferică și că lipsa unei infrastructuri adecvate și bine conectate afectează capacitatea lor de a fi competitive pe piața internă și în afara Uniunii; constată că acest aspect este în mod special important pentru anumite zone din sudul Europei, dar că zonele din estul și nordul Europei – unde se află o mare parte din resursele naturale ale Uniunii –, trebuie să fie, de asemenea, mai bine conectate cu restul Uniunii; solicită Comisiei să promoveze o integrare deplină a infrastructurii europene, în special pentru economiile sudice, în special căile ferate, energia și TIC, și subliniază necesitatea mobilizării mecanismului Conectarea Europei în acest sens; solicită instituțiilor europene și statelor membre să garanteze niveluri adecvate ale finanțării și proceduri birocratice simplificate pentru a consolida PPP, finanțarea proiectelor și obligațiunile pentru proiecte; regretă faptul că Peninsula Iberică nu este pe deplin integrată în piața europeană a căilor ferate și că, împreună cu părți ale Europei de sud și de est, nu este integrată în piața europeană a energiei;

144. menționează că regiunile sudice au un potențial mare de dezvoltare a sectorului strategic al surselor regenerabile de energie; solicită măsuri de stimulare a piețelor în aceste regiuni, inclusiv acțiuni de încurajare a microgenerării de către întreprinderile care doresc să își producă propria energie electrică și să vândă energia reziduală în rețea;

145. subliniază că diversitatea sporită a aprovizionării cu energie și utilizarea de resurse autohtone, inclusiv de energie din surse regenerabile, pot juca un rol semnificativ în redresarea economiilor țărilor sudice; constată că țările sudice sunt puternic dependente de importurile de energie, în unele cazuri, de la un singur furnizor;

146. subliniază importanța infrastructurii TIC, în special a unor soluții flexibile și mobile, în facilitarea dezvoltării industriei și în regiunile periferice și mai puțin populate;

147. subliniază importanța schimburilor de cele mai bune practici și a mecanismelor de reproducere a piețelor; salută propunerile de intensificare a cooperării, a simbiozei industriale și de dezvoltare a unor rețele de servicii de consultanță în materie de utilizare eficientă a resurselor; consideră că eforturile de simbioză industrială ar putea contribui la crearea unei valori adăugate și a unei eficiențe mai mari; constată că modelul de simbioză industrială din Regatul Unit ar putea servi ca șablon pentru alte state membre;

148. subliniază faptul că transformarea întreprinderilor de capital în cooperative a avut succes în unele regiuni care asigură în mod eficace o abordare pe termen lung, ancorându-le pe acestea în economia locală și acordându-le o miză în dezvoltarea locală sustenabilă; observă că, în UE, cooperativele reprezintă o realitate economică importantă, unde peste 160 000 de întreprinderi cooperative sunt deținute de 123 de milioane de membri, inclusiv peste 50 000 de întreprinderi cooperative din industrie și servicii care asigură locuri de muncă pentru 1,4 milioane de oameni și contribuie la PIB-ul fiecărui stat membru în medie cu 5 %; consideră, în acest sens, că modelele de afaceri ale cooperativelor ar trebui să fie luate, de asemenea, în considerare și că particularitățile lor ar trebui considerate în cadrul politicilor UE relevante;

149. consideră că economiile țărilor din sudul Europei pot beneficia de noile piețe de export și au o poziție strategică în special pentru piețele din sudul Mediteranei, în timp ce țările din estul Europei pot beneficia în mod similar de noi piețe de export în țările Comunității Statelor Independente (CSI); afirmă necesitatea promovării spiritului antreprenorial și îi îndeamnă pe migranții din sudul și estul Europei să creeze întreprinderi care să poată avea acces la aceste piețe de export; invită Comisia și statele membre să promoveze relații de afaceri între nordul și sudul Mediteranei; salută, de asemenea, misiunile pentru creștere conduse de vicepreședintele Tajani; este de părere că o concentrare mai atentă asupra punctelor forte industriale regionale și a clusterelor ar putea determina o competitivitate mai mare pentru dezvoltarea structurală a Europei; solicită ca acest aspect să fie luat în considerare în mod corespunzător în cadrul evoluțiilor instituționale și structurale viitoare din Europa;

150. este de părere că o concentrare mai atentă asupra punctelor forte industriale regionale și a clusterelor ar putea determina o competitivitate mai mare pentru dezvoltarea structurală a Europei; solicită ca acest aspect să fie luat în considerare în mod corespunzător în cadrul evoluțiilor instituționale și structurale viitoare din Europa;

o

o o

151. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0036

Introducerea pe piață, în vederea cultivării, a unui produs din porumb modificat genetic

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (*Zea mays* L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare (2013/2974(RSP))

(2016/C 482/14)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (*Zea mays* L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare (COM(2013)0758),
- având în vedere proiectul de decizie a Comisiei privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (*Zea mays* L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare (D003697/01), supusă la vot în cadrul comitetului menționat la articolul 30 din Directiva 2001/18/CE din 25 februarie 2009,
- având în vedere Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 18 alineatul (1) primul paragraf,
- având în vedere votul organizat la 25 februarie 2009 în cadrul comitetului menționat la articolul 30 din Directiva 2001/18/CE privind porumbul 1507, în urma căruia nu s-a emis niciun avis,
- având în vedere cele șase avize științifice referitoare la porumbul 1507 emise de Grupul pentru organisme modificate genetic al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), din 2005 până în noiembrie 2012,
- având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 365/2013 al Comisiei din 22 aprilie 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește condițiile de autorizare a substanței active glufosinat ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului Mediu privind organismele modificate genetic (OMG), adoptate la 4 decembrie 2008,
- având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 5 iulie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2001/18/CE în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea de OMG-uri pe teritoriul lor ⁽³⁾,
- având în vedere *Eurobarometrul special* 354 referitor la riscurile legate de produsele alimentare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șaptea) din 26 septembrie 2013 referitoare la cererea privind diseminarea deliberată în mediu a porumbului 1507 (Cauza T-164/10) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 111, 23.4.2013, p. 27.

⁽³⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 350.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/factsheet/docs/reporten.pdf>

⁽⁵⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?doclang=EN&text=&pageIndex=0&part=1&mode=lst&docid=142241&occ=first&dir=&cid=127901

Joi, 16 ianuarie 2014

- având în vedere articolul 5 alineatul (5) și articolul 8 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾,
- având în vedere articolul 88 alineatele (2) și (3) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2001/18/CE precizează că o decizie privind diseminarea deliberată a unui organism modificat genetic (OMG) trebuie să conțină aceleași informații ca cele prevăzute la articolul 19 alineatul (3);
- B. întrucât articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2001/18/CE prevede că autorizația scrisă menționată la articolul 18 trebuie să specifice explicit, în toate cazurile, condițiile pentru protecția anumitor ecosisteme/medii și/sau zone geografice, printre altele;
- C. întrucât această prevedere lipsește din propunerea Comisiei;
- D. întrucât, în urma votului comitetului permanent din 25 februarie 2009 referitor la o propunere de autorizare din partea Comisiei nu s-a emis niciun aviz; întrucât doar șase state membre au votat pentru propunere, în timp ce 12 au votat împotriva, iar șapte s-au abținut;
- E. întrucât, pe baza recomandărilor EFSA și pentru a îndeplini condițiile de autorizare, Comisia a modificat în mod substanțial propunerea, de pildă în ceea ce privește normele de etichetare, monitorizarea și practicile stabilite în planul de gestionare a rezistenței insectelor;
- F. întrucât printre modificările aduse versiunii supuse la vot în cadrul comitetului permanent din 25 februarie 2009 se numără eliminarea referirilor la toleranța la glufosinat a porumbului 1507, precum și introducerea cerinței de a informa operatorii să nu utilizeze produsul „cu erbicidul glufosinat într-un mod diferit față de practica tradițională aplicată în cazul porumbului care nu este tolerant la glufosinat”;
- G. întrucât propunerea modificată nu a fost discutată cu experții din statele membre și nu a fost votată în cadrul comitetului permanent, ci a fost înaintată direct Consiliului de Miniștri;
- H. întrucât Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 26 septembrie 2013 referitoare la cererea societății Pioneer Hi-Bred International privind diseminarea deliberată în mediu a porumbului 1507 nu împiedică Comisia să își reconsidere poziția și să prezinte comitetului permanent o nouă propunere, în urma unei rezoluții a Parlamentului European, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Decizia Consiliului 1999/468/CE, care să recomande neautorizarea porumbului 1507;

Evaluarea de risc a EFSA

- I. întrucât, în urma votului din cadrul comitetului permanent, EFSA a întocmit, la solicitarea Comisiei, trei avize științifice în care și-a actualizat evaluările de risc anterioare și recomandările privind managementul riscului;
- J. întrucât, în avizul său din februarie 2012, EFSA și-a exprimat în mod explicit dezacordul față de concluzia solicitantului, conform căreia studiul citat de acesta oferă dovezi adecvate că porumbul 1507 prezintă un risc neglijabil pentru speciile nevizate de insecte Lepidoptera în UE, și a atras în schimb atenția asupra faptului că unele specii nevizate de fluturi și molii extrem de sensibile pot fi în pericol atunci când sunt expuse la polenul porumbului 1507 ⁽²⁾;
- K. întrucât toxina Bt produsă de porumbul 1507, Cry1F, este diferită de tipurile obișnuite de toxine Bt și s-a dovedit că are efecte diferite asupra speciilor nevizate de insecte Lepidoptera; întrucât s-au efectuat câteva studii privind proteina Cry1F, însă nu s-a realizat niciun studiu privind efectele acesteia asupra speciilor acvatice sau asupra organismelor din sol; întrucât EFSA afirmă că cantitatea de proteină Cry1F din polenul porumbului 1507 este de circa 350 de ori mai mare decât conținutul de proteină Cry1Ab al polenului porumbului MON 810 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2429.pdf>

Joi, 16 ianuarie 2014

L. întrucât Pioneer a refuzat, în urma unei solicitări din partea Comisiei, să își revizuiască cererea de autorizare și să prezinte documente suplimentare privind monitorizarea și măsurile de diminuare a riscului pentru organismele nevizate;

M. întrucât EFSA recunoaște că nu a luat în considerare, în evaluarea riscului, potențialele riscuri legate de cealaltă caracteristică a porumbului 1507, și anume toleranța la erbicidul glufosinat de amoniu ⁽¹⁾, deși această caracteristică ar putea duce la o utilizare mai extinsă a glufosinatului;

Glufosinatul

N. întrucât EFSA trebuie să evalueze „efectele indirecte, cum ar fi utilizarea pesticidelor [...] ca parte a evaluării riscurilor asupra mediului” și să evalueze „posibilele efecte asupra biodiversității și asupra organismelor nevizate pe care orice cultură MG tolerantă la erbicide le-ar putea avea din cauza schimbărilor survenite în practicile agricole (inclusiv cele rezultate din utilizarea unor erbicide diferite)” ⁽²⁾;

O. întrucât glufosinatul este clasificat drept toxic pentru reproducere și se încadrează, prin urmare, la criteriile de excludere din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009; întrucât pentru substanțele deja autorizate criteriile de excludere se aplică la reînnoirea autorizării; întrucât autorizarea glufosinatului expiră în 2017 ⁽³⁾; întrucât utilizarea glufosinatului ar trebui, prin urmare, să ia sfârșit, în principiu, în 2017;

P. întrucât în unele țări terțe, ca de exemplu în Statele Unite și în Canada, porumbul 1507 este comercializat de către producător drept cultură tolerantă la glufosinat, în timp ce, în cererea de autorizare pentru UE, solicitantul susține că gena pentru toleranța la glufosinat ar urma să fie folosită doar ca genă marker;

Q. întrucât este neclar cum intenționează Comisia să pună în aplicare interzicerea iminentă a glufosinatului, atât timp cât această substanță este în continuare disponibilă pe piață;

Situația generală din Uniunea Europeană în ceea ce privește organismele modificate genetic

R. întrucât niciun organism modificat genetic nu a fost aprobat în vederea cultivării în UE din 2010, când a fost autorizat cartoful Amflora; întrucât această autorizare a fost anulată de Tribunalul Uniunii Europene la 13 decembrie 2013 și întrucât singura cultură autorizată în vederea cultivării este porumbul Monsanto MON 810, iar reînnoirea autorizației pentru acesta din urmă este în așteptare de mai mulți ani;

S. întrucât se acceptă în general – astfel cum confirmă și concluziile Consiliului Mediu din 4 decembrie 2008 menționate anterior – că efectele pe termen lung ale cultivării de organisme modificate genetic, precum și efectele asupra organismelor nevizate nu au fost până în prezent luate în considerare în mod adecvat în cadrul evaluării riscurilor;

T. întrucât atât Consiliul ⁽⁴⁾, cât și Parlamentul European ⁽⁵⁾ recunosc că este necesară o evaluare mai strictă a efectelor pe termen lung ale organismelor modificate genetic, precum și un studiu independent privind posibilele riscuri pe care le implică diseminarea deliberată sau introducerea pe piață a acestora, inclusiv facilitarea accesului cercetătorilor independenți la toate materialele pertinente;

U. întrucât marea majoritate a consumatorilor sunt îngrijorați cu privire la produsele alimentare modificate genetic, astfel cum se precizează, printre altele, în *Eurobarometrul special* 354 din 2010; întrucât porumbul 1507 modificat genetic nu prezintă niciun avantaj pentru consumatori,

1. se opune adoptării propunerii de decizie a Consiliului privind introducerea pe piață în vederea cultivării, în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unui produs din porumb (*Zea mays* L. linia 1507) modificat genetic pentru rezistență la anumite lepidoptere dăunătoare;

⁽¹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽²⁾ Scrisoarea adresată EFSA de Comisie la 8 septembrie 2008, referitoare la evaluarea riscurilor asupra mediului pe care le prezintă plantele tolerante la erbicide

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:111:0027:0029:RO:PDF>

⁽⁴⁾ Concluziile Consiliului Mediu din 4 decembrie 2008.

⁽⁵⁾ A se vedea poziția sa menționată mai sus din 5 iulie 2011.

Joi, 16 ianuarie 2014

2. consideră că propunerea de decizie a Consiliului depășește competențele de executare prevăzute în Directiva 2001/18/CE;
 3. solicită Consiliului să respingă propunerea Comisiei;
 4. solicită Comisiei să nu propună autorizarea niciunui soi nou de organism modificat genetic și să nu reînnoiască autorizațiile deja acordate până când metodele de evaluare a riscurilor nu vor fi îmbunătățite considerabil;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0037

Respectarea dreptului fundamental la liberă circulație în UE

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la respectarea dreptului fundamental la liberă circulație în UE (2013/2960(RSP))

(2016/C 482/15)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 21, 45 și 47 și 151 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolele 15, 21, 29, 34 și 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽¹⁾, în special articolul 7,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 iulie 2010 intitulată „Reafirmarea liberei circulații a lucrătorilor: drepturi și evoluții majore” (COM(2010)0373),
 - având în vedere studiul publicat la 14 octombrie 2013 privind impactul asupra sistemelor de securitate socială din statele membre al drepturilor migranților inactivi din interiorul UE la prestațiile speciale cu caracter necontributiv și la asistența medicală acordată pe baza reședinței;
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 noiembrie 2013 intitulată „Libera circulație a cetățenilor Uniunii Europene și a familiilor acestora: cinci acțiuni pentru a produce rezultate notabile” (COM(2013)0837),
 - având în vedere declarația făcută de vicepreședinta Comisiei, Viviane Reding, în cadrul Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 5 decembrie 2013 privind libera circulație,
 - având în vedere declarația comisarului László Andor din 1 ianuarie 2014 privind expirarea restricțiilor aplicate liberei circulații a lucrătorilor din Bulgaria și România,
 - având în vedere Rezoluția sa din 2 aprilie 2009 referitoare la aplicarea Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 29 martie 2012 referitoare la Raportul privind cetățenia UE în 2010: Eliminarea obstacolelor din calea drepturilor cetățenilor UE ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât dreptul la liberă circulație este unul dintre cele patru libertăți fundamentale ale UE, consacrate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ca piatră de temelie a integrării europene, și este legat direct de cetățenia UE;
- B. întrucât libera circulație se află la baza valorilor Uniunii Europene, oferind cetățenilor săi posibilitatea de a-și alege locul de trai și de muncă și asigurând mobilitatea și dezvoltarea pieței muncii, ale sistemului de învățământ și ale altor domenii;

⁽¹⁾ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

⁽²⁾ JO L 141, 27.5.2011, p. 1.

⁽³⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 284, 30.10.2009, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 137 E, 27.5.2010, p. 6.

⁽⁶⁾ JO C 257 E, 6.9.2013, p. 74.

Joi, 16 ianuarie 2014

- C. întrucât libertatea de circulație este un drept garantat tuturor cetățenilor europeni, indiferent de existența unor posibile controale la frontieră efectuate de către unele state membre la intrarea cetățenilor UE pe teritoriul lor; întrucât faptul că nu toate statele membre fac parte din spațiul Schengen nu afectează dreptul tuturor cetățenilor UE la liberă circulație în cadrul Uniunii;
- D. întrucât cetățenii UE consideră că libera circulație este dreptul pe care îl asociază cel mai mult cu cetățenia europeană, acesta reprezentând cea mai pozitivă realizare a Uniunii și aducând beneficii economice pentru economiile țărilor lor;
- E. întrucât contribuția lucrătorilor din UE la sistemul de securitate socială al țării-gazdă este egală cu cea a lucrătorilor naționali;
- F. întrucât, peste tot în Europa, pot fi observate avantajele aduse dezvoltării țării-gazdă de libera circulație a lucrătorilor mobili din UE, în special în domeniile sănătății, agriculturii și construcțiilor;
- G. întrucât libertatea cetățenilor UE de a locui oriunde în UE se aplică tuturor cetățenilor fără restricție, însă este condiționată, în conformitate cu Directiva 2004/38/CE, în sensul că, după trei luni, cetățenii în cauză trebuie să îndeplinească anumite condiții juridice pentru a nu reprezenta o povară pentru țara-gazdă; întrucât libera circulație a lucrătorilor este un pilon pe care se bazează succesul pieței unice a UE; întrucât, deși doar 2,8 % din totalul cetățenilor din UE trăiesc într-un alt stat membru decât cel de origine, ei reprezintă totuși un element-cheie al succesului pieței interne și impulsionează economia Europei;
- H. întrucât principiul egalității de tratament sau al nediscriminării implică faptul că toți cetățenii UE au aceleași drepturi și obligații ca cetățenii țării-gazdă (regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009 se bazează pe acest principiu); întrucât toate statele membre pot decide de sine stătător cu privire la aceste principii, și anume ce prestații sociale să acorde și în ce condiții; întrucât normele UE privind coordonarea sistemelor de securitate socială nu permit discriminarea în materie de prestații sociale în cazul cetățenilor UE care sunt lucrători, membri direcți ai familiilor lucrătorilor sau care își au reședința obișnuită în statul membru în cauză;
- I. întrucât societatea europeană modernă impune, în special din cauza schimbărilor industriale, globalizării, noilor modele de organizare a muncii, schimbărilor demografice și a dezvoltării mijloacelor de transport, un grad mai ridicat de mobilitate în rândul lucrătorilor;
- J. întrucât libera circulație a lucrătorilor constituie un exemplu socioeconomic pozitiv atât pentru UE, cât și pentru statele membre, fiind un element determinant pentru integrarea UE, dezvoltarea economică, coeziunea socială, perfecționarea profesională individuală, combaterea efectelor negative ale crizei economice și consolidarea Uniunii ca o mai mare putere economică, pregătită să facă față provocărilor generate de schimbările de la nivel mondial;
- K. întrucât dispozițiile tranzitorii pentru libera circulație a lucrătorilor din Bulgaria și România au fost eliminate începând cu 1 ianuarie 2014;
- L. întrucât Consiliul și-a reiterat sprijinul pentru libera circulație și a recunoscut beneficiile reciproce pe care le aduce, de exemplu în dezbaterile recente din cadrul Consiliului Justiție și Afaceri Interne (la 8 octombrie 2013, 5-6 decembrie 2013);
- M. întrucât, în contextul apropiatelor alegeri europene, libera circulație a cetățenilor UE a devenit un subiect de campanie pentru unele partide politice; întrucât există riscul ca această dezbatere, dacă nu este tratată rațional, să ducă la transformarea în țapi ispășitori a cetățenilor UE din unele state membre sau a cetățenilor mobili din UE și ar putea duce la o creștere a rasismului și xenofobiei; întrucât mai mulți politicieni europeni de rang înalt au făcut recent declarații care subminează dreptul la libera circulație;
- N. întrucât din studiile recente ale Comisiei reiese că lucrătorii mobili sunt contribuabili neți la economiile și bugetele țărilor-gazdă; întrucât lucrătorii mobili, ca grup separat, cotizează mai mult la bugetele țării-gazdă prin impozite și asigurări sociale decât primesc sub formă de prestații, în timp ce cheltuielile pentru îngrijiri medicale pentru cetățenii mobili inactivi din UE sunt foarte reduse în comparație cu cheltuielile generale în materie de sănătate (0,2 %) sau cu economiile țărilor-gazdă (0,01 % din PIB), iar cetățenii UE reprezintă o proporție foarte redusă din beneficiarii prestațiilor speciale cu caracter necontributiv,

Joi, 16 ianuarie 2014

1. invită statele membre să respecte dispozițiile din tratat privind normele UE care reglementează libertatea de circulație și să se asigure că principiile egalității și dreptul fundamental la libertatea de circulație sunt respectate pentru toate statele membre;
 2. contestă cu fermitate poziția adoptată de unii lideri europeni, care au solicitat să fie operate modificări și să fie limitată libera circulație a cetățenilor; solicită statelor membre să evite orice măsuri care ar putea afecta dreptul la libera circulație bazat pe legislația primară a UE;
 3. respinge total orice propunere de a plafona numărul de migranți din UE, deoarece contrazice principiul din Tratatul privind UE referitor la libera circulație a persoanelor; subliniază faptul că mobilitatea forței de muncă contribuie la competitivitatea economiei europene;
 4. invită Comisia și statele membre să asigure aplicarea strictă a dreptului Uniunii, astfel încât să garanteze că toți lucrătorii din UE sunt tratați în mod egal și nu sunt discriminați în ceea ce privește accesul la locuri de muncă, condițiile de angajare și de muncă, remunerarea, concedierea, prestațiile sociale și beneficiile fiscale, asigurând astfel concurența loială între întreprinderi; îndeamnă autoritățile naționale să combată toate restricțiile nejustificate sau obstacolele în calea dreptului de liberă circulație a lucrătorilor, împreună cu orice exploatare a lucrătorilor;
 5. reamintește că libera circulație a lucrătorilor oferă fiecărui cetățean al Uniunii, indiferent de locul său de reședință, dreptul de a circula liber în alt stat membru pentru a munci și/sau pentru ședere în scopul găsirii unui loc de muncă;
 6. salută Comunicarea Comisiei (COM(2013)0837) ce stabilește cinci acțiuni în sprijinul statelor membre și al autorităților locale pentru aplicarea legilor și instrumentelor UE la potențialul lor maxim și, în acest sens, sprijină pe deplin următoarele acțiuni care urmează să fie puse în aplicare împreună cu statele membre: acordarea de asistență statelor membre în combaterea căsătoriilor de conveniență (manual), acordarea de asistență autorităților în aplicarea normelor UE de coordonare a securității sociale (ghid practic), acordarea de asistență autorităților în soluționarea provocărilor legate de incluziunea socială (finanțare), schimburi de bune practici între autoritățile locale și formarea și acordarea de asistență autorităților locale în scopul aplicării normelor UE privind libera circulație;
 7. solicită statelor membre să nu discrimineze lucrătorii mobili din UE în urma asocierii eronate a dreptului la liberă circulație în scopul găsirii unui loc de muncă cu presupuse abuzuri ale sistemelor de securitate socială; subliniază faptul că niciunul dintre statele membre care proclamă existența acestei poveri nu a prezentat Comisiei dovezi, astfel cum li s-a solicitat;
 8. solicită Comisiei să întreprindă o monitorizare sistematică și detaliată a modului în care se respectă dreptul fundamental la libera circulație a lucrătorilor din UE; încurajează Comisia să depună în continuare eforturi pentru a se asigura că statele membre transpun și pun în aplicare pe deplin și în mod corect Directiva 2004/38/CE, exercitându-și pe deplin competența de a iniția acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor;
 9. invită statele membre să utilizeze pe deplin și în mod transparent resursele disponibile în cadrul fondurilor europene, cum ar fi Fondul social european și Fondul european de dezvoltare regională, pentru a promova integrarea, incluziunea socială și lupta împotriva sărăciei și pentru a sprijini eforturile comunităților locale de a face față unei eventuale creșteri a numărului de cetățeni marginalizați;
 10. reamintește statelor membre responsabilitatea lor socială de a trata cazurile de abuz al sistemelor lor de securitate socială, indiferent dacă sunt comise de propriii cetățeni sau de cetățeni din alte state membre; solicită statelor membre să respecte dispozițiile Directivei 2004/38/CE și să soluționeze eventualele probleme;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0038

Cetățenia UE de vânzare**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la vânzarea cetățeniei UE (2013/2995(RSP))**
(2016/C 482/16)*Parlamentul European,*

- având în vedere articolele 4, 5, 9 și 10 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere articolul 20 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât se așteaptă ca fiecare stat membru să acționeze în mod responsabil pentru menținerea valorilor și realizărilor comune ale Uniunii și întrucât aceste valori și realizări au o valoare inestimabilă și nu pot fi scoase la vânzare;
- B. întrucât anumite state membre ale UE au introdus sisteme care, în mod direct sau indirect, presupun vânzarea cetățeniei UE unor resortisanți ai țărilor terțe;
- C. întrucât din ce în ce mai multe state membre emit permise de ședere temporară sau permanentă resortisanților țărilor terțe care fac investiții în statul membru respectiv;
- D. întrucât, în câteva state membre, se poate obține reședință permanentă cu acces la întregul spațiu Schengen; întrucât în anumite state membre se adoptă măsuri care pot conduce, în practică, la vânzarea cetățeniei statului membru respectiv;
- E. întrucât, în anumite cazuri, aceste programe de investiții pot avea efecte secundare negative, precum denaturări ale pieței imobiliare locale;
- F. întrucât guvernul maltez, în special, a adoptat recent măsuri pentru introducerea unui sistem de vânzare directă a cetățeniei malteze, care, în mod automat, presupune vânzarea directă a cetățeniei UE în ansamblu, fără impunerea unei obligații de ședere;
- G. întrucât o astfel de vânzare directă a cetățeniei UE subminează încrederea reciprocă pe care se întemeiază Uniunea;
- H. întrucât cetățenii UE au dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul UE, dreptul de a vota și de a candida la alegerile municipale și la cele pentru Parlamentul European, indiferent de statul în care locuiesc în UE, în aceleași condiții ca și cele aplicate resortisanților aceluși stat, precum și dreptul de a beneficia, în exteriorul UE, de asistență din partea ambasadei sau consulatului altui stat membru al UE, în aceleași condiții ca și cetățenii țării respective, în cazul în care țara lor nu este reprezentată;
- I. întrucât UE se bazează pe încredere reciprocă între statele membre, construită pe parcursul a mulți ani de eforturi treptate și de bunăvoință din partea statelor membre, precum și din partea Uniunii în ansamblu;
- J. întrucât au fost exprimate, de asemenea, preocupări cu privire la abuzuri cu caracter penal ale acestor programe de investiții, printre care au fost semnalate chestiuni precum spălarea de bani;
- K. întrucât există preocupări cu privire la posibile situații de discriminare din cauza faptului că aceste practici ale statelor membre nu permit decât celor mai bogați resortisanți ai țărilor terțe să obțină cetățenia UE, fără a se lua în considerare niciun alt criteriu;
- L. întrucât nu este clar dacă cetățenii maltezi vor avea de câștigat de fapt de pe urma acestei noi politici, de exemplu, prin colectarea impozitelor, dat fiind că investitorilor străini nu li se vor percepe taxe; reamintește că cetățenia nu presupune numai drepturi, ci și responsabilități;
- M. întrucât cetățenia UE constituie una dintre cele mai mari realizări ale UE și întrucât, conform tratatelor UE, chestiunile referitoare la reședință și la cetățenie intră exclusiv în competența statelor membre,

Joi, 16 ianuarie 2014

1. este preocupat de faptul că această modalitate de obținere a cetățeniei malteze, precum și orice alt sistem național care poate implica vânzarea directă sau indirectă a cetățeniei UE subminează însuși conceptul de cetățenie europeană;
 2. invită statele membre să recunoască și să își asume responsabilitățile care le revin cu privire la protejarea valorilor și a obiectivelor Uniunii;
 3. invită Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, să indice clar dacă aceste sisteme respectă litera și spiritul tratatelor și al Codului frontierelor Schengen, precum și normele UE privind nediscriminarea;
 4. reiterează faptul că articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană consacră principiul „cooperării loiale”, în temeiul căruia Uniunea și statele membre se respectă și se ajută reciproc în îndeplinirea misiunilor care decurg din tratate;
 5. își exprimă preocuparea cu privire la implicațiile anumitor sisteme care vizează acordarea cetățeniei unor categorii de investitori și care au fost înființate recent de diferite state membre ale UE;
 6. recunoaște faptul că chestiunile legate de reședință și cetățenie intră în competența statelor membre; cu toate acestea, solicită statelor membre să își exercite competența în acest domeniu cu o atenție deosebită și să țină seama de posibilele efecte secundare;
 7. constată că cetățenia UE implică un interes în Uniune și depinde de legăturile unei persoane cu Europa și cu statele membre ale acesteia sau de legăturile personale cu cetățeni ai UE; reamintește că cetățenia UE nu ar trebui să devină niciodată un bun care poate fi comercializat;
 8. subliniază faptul că drepturile conferite de cetățenia UE se bazează pe demnitatea umană și nu ar trebui sub nicio formă cumpărate sau vândute;
 9. subliniază că accesul la fonduri nu ar trebui să constituie principalul criteriu de eligibilitate pentru acordarea cetățeniei UE resortisanților țărilor terțe; invită statele membre să țină seama de infracțiunile conexe fraudei, precum spălarea de bani;
 10. constată că rivalitatea din prezent pentru condiții de investiții sau resurse financiare mai atractive poate conduce la scăderea nivelului standardelor și al cerințelor pentru obținerea permiselor de ședere pentru spațiul Schengen și a cetățeniei UE;
 11. invită Comisia Europeană să evalueze diferitele sisteme de acordare a cetățeniei ținând seama de valorile europene și de spiritul și litera legislației și practicilor UE și să elaboreze recomandări pentru a preveni subminarea de către aceste sisteme a valorilor pe care se întemeiază UE, precum și orientări privind accesul la cetățenia UE prin intermediul sistemelor naționale;
 12. invită Republica Malta să modifice actualul sistem de acordare a cetățeniei astfel încât să fie în conformitate cu spiritul valorilor UE;
 13. invită statele membre care au adoptat sisteme naționale care permit vânzarea directă sau indirectă a cetățeniei UE resortisanților din țările terțe să le modifice astfel încât să fie în conformitate cu spiritul valorilor UE;
 14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0039

Raportul pe 2013 privind progresele înregistrate de Serbia**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la Raportul pe 2013 privind progresele realizate de Serbia (2013/2880(RSP))**

(2016/C 482/17)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Salonic, din 19-20 iunie 2003, privind perspectivele țărilor din Balcanii de Vest de a deveni membre ale Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia 2008/213/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în Parteneriatul european cu Serbia, inclusiv Kosovo, în conformitate cu statutul definit prin Rezoluția 1244 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 10 iunie 1999 și de abrogare a Deciziei 2006/56/CE⁽¹⁾,
- având în vedere Avizul Comisiei din 12 octombrie 2011 privind cererea Serbiei de aderare la Uniunea Europeană (SEC (2011)1208) și Comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2011 intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări 2011-2012” (COM(2011)0666),
- având în vedere concluziile consiliului Afaceri Generale din 11 decembrie 2012 privind extinderea și procesul de stabilizare și de asociere,
- având în vedere Acordul de stabilizare și de asociere (ASA) dintre Comunitățile Europene și statele membre, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, care a intrat în vigoare la 1 septembrie 2013; având în prima reuniune a Comisiei parlamentare de stabilizare și de asociere, responsabilă de implicarea Parlamentului European și a Adunării Naționale din Serbia într-un dialog continuu, desfășurată în noiembrie 2013,
- având în vedere Rezoluția 1244 (1999) a Consiliului de Securitate al ONU, Avizul consultativ al Curții Internaționale de Justiție din 22 iulie 2010 privind conformitatea cu dreptul internațional a declarației unilaterale de independență a Kosovo, precum și Rezoluția din 9 septembrie 2010 a Adunării Generale a ONU care a luat act de conținutul avizului și a salutat disponibilitatea UE de a facilita dialogul dintre Belgrad și Priștina⁽²⁾,
- având în vedere declarația comună a celei de-a șaptea Reuniuni interparlamentare UE-Serbia din 18-19 martie 2013,
- având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Energiei care a intrat în vigoare la 1 iulie 2006 și al cărui semnatar este și Serbia, și Decizia Comunității Energiei D/2012/04/MC/EnC din 18 octombrie 2012 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (SRE) și de modificare a articolului 20 din Tratatul de instituire a Comunității Energiei, care stabilește obiective obligatorii,
- având în vedere Acordul de readmisie UE-Serbia din 8 noiembrie 2007⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1244/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 octombrie 2013 referitoare la gestiunea bugetară a fondurilor Uniunii Europene de preaderare din domeniul sistemelor judiciare și al combaterii corupției din țările candidate și potențial candidate⁽⁵⁾ și observațiile sale privind Serbia cuprinse în aceasta,

⁽¹⁾ JO L 80, 19.3.2008, p. 46.⁽²⁾ A/RES/64/298⁽³⁾ JO L 334, 19.12.2007, p. 46.⁽⁴⁾ JO L 336, 18.12.2009, p. 1.⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0434.

Joi, 16 ianuarie 2014

- având în vedere concluziile Consiliului European din 28 iunie 2013,
- având în vedere constituirea echipei de negocieri pentru aderare a Serbiei,
- având în vedere Raportul Comisiei pe 2013 privind progresele realizate de Serbia din 16 octombrie 2013 (SWD(2013) 0412),
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare,
- având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât Consiliul European din 28 iunie 2013 a decis să deschidă negocierile de aderare cu Serbia și să organizeze prima conferință interguvernamentală cel târziu în ianuarie 2014, reconfirmând perspectiva europeană a Serbiei, în conformitate cu angajamentele UE față de întreaga regiune a Balcanilor de Vest;
- B. întrucât Serbia a făcut pași importanți către normalizarea relațiilor cu Kosovo, ce au condus la Primul acord privind principiile normalizării, din 19 aprilie 2013, și a depus eforturi pentru a îndeplini în mod suficient criteriile politice și condițiile aferente procesului de stabilizare și asociere; întrucât negocierile de aderare constituie un puternic instrument de monitorizare pentru implementarea reformelor;
- C. întrucât la 25 septembrie 2013, Comisia și Serbia au lansat procesul de examinare a aquis-ului, începând cu Capitolul 23 – drepturile fundamentale și judiciare;
- D. întrucât Serbia, la fel ca fiecare țară care aspiră să devină membră a UE, trebuie evaluată în funcție de propriile merite în ceea ce privește implementarea și respectarea aceluiași set de criterii;
- E. întrucât, pentru UE, statul de drept constituie un element central în cadrul politicii de extindere,
- F. întrucât punerea în aplicare a cadrului juridic privind protecția minorităților trebuie asigurată pe deplin, în special în domeniul educației, al utilizării limbii și al accesului la mass-media și servicii religioase în limbile minoritare;
- G. întrucât Comisia a subliniat necesitatea consolidării guvernării economice în toate țările din Balcanii de Vest;

1. așteaptă cu nerăbdare începerea oficială a negocierilor de aderare cu Serbia, care va avea loc la prima Conferință interguvernamentală UE-Serbia (CIG) la 21 ianuarie 2014; consideră că CIG este un pas istoric pentru procesul de integrare europeană a Serbiei și demonstrează angajamentul UE de a procesul de extindere; invită autoritățile sârbe să își accelereze reformele legate de UE în țară ca urmare a conferinței, pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor sârbi legate de un proces de aderare la UE fără sincope și pentru a consolida redresarea economică transpunând în practică perspectiva aderării la UE;

2. salută angajarea guvernului sârb în procesul de integrare europeană și încurajează Serbia să continue reformele sistemice și socio-economice, care îi vor permite să-și asume și să pună în aplicare în mod eficient obligațiile de viitor membru; subliniază că implementarea reformelor rămâne un indicator esențial al unui proces de integrare reușit și, prin urmare, îndeamnă autoritățile să-și intensifice eforturile de reformă în domeniul sistemului judiciar, combaterea corupției în sectorul public, controlul civil al sectoarelor de apărare și securitate, politica energetică în ceea ce privește, în special, economisirea energiei și sursele regenerabile de energie, libertatea mass-media, protecția tuturor minorităților și a grupurilor vulnerabile, precum și drepturile lor fundamentale, modificări structurale ale economiei, dialogul social, îmbunătățirea mediului de afaceri și gestionarea sustenabilă a resurselor naturale;

3. salută intrarea în vigoare la 1 septembrie 2013 a Acordului de stabilizare și de asociere, precum și convocarea primului Consiliu de stabilizare și asociere care a fost organizat la 21 octombrie 2013; subliniază că intrarea în vigoare a ASA reprezintă un pas important către procesul de integrare europeană a Serbiei și asigură cadrul general pentru ca Serbia și UE să își intensifice cooperarea privind criteriile politice, apropierea aquis-urilor și pregătirea participării pe viitor a Serbiei pe piața unică; încurajează toate părțile implicate să concluzeze într-un mod responsabil;

Joi, 16 ianuarie 2014

4. salută Primul acord privind principiile normalizării, încheiat în cadrul dialogului la nivel înalt dintre prim-miniștrii Serbiei și Kosovo la 19 aprilie 2013, care a deschis calea unor etape ulterioare în procesul de integrare europeană a Serbiei și Kosovo; salută măsurile adoptate până acum de ambele părți în implementarea acordului și încurajează autoritățile să continue implementarea tuturor acordurilor cu bunăcredință și în timp util; salută acordurile privind telecomunicațiile și energia, încheiate în cadrul dialogului din 8 septembrie 2013; solicită, în special Serbiei, dar și Kosovo, să coopereze în mod activ și constructiv cu EULEX în ceea ce privește punerea în aplicare a acordului privind asistența judiciară reciprocă pentru a face față numărului tot mai mare de cereri privind proprietățile din Kosovo; invită ambele părți să mențină această abordare constructivă, punându-se de acord totodată asupra detaliilor controversate și sensibile care trebuie elaborate și convenite; îndeamnă ambele părți să continue să abordeze problema persoanelor dispărute și salută, în această privință, primele rezultate obținute în cadrul grupului de lucru prezidat de Crucea Roșie privind persoanele dispărute; recunoaște eforturile depuse în vederea reducerii comerțului subteran între Serbia și Kosovo; constată că sunt necesare eforturi constante din partea liderilor sârbi și kosovari pentru a integra minoritatea sârbă în societatea din Kosovo și pentru a apropia comunitățile de etnici albanezi și sârbi;

5. salută primele alegeri locale generale la nivel de țară organizate vreodată în Kosovo la 3 noiembrie 2013 și, în special, prezența semnificativă la vot în municipalitățile dominate de sârbi de la sud de râul Ibar, precum și buna desfășurare generală a alegerilor locale din Kosovo, potrivit evaluării din declarația preliminară a misiunii UE de observare a alegerilor, ca un pas important spre procesul de normalizare; salută eforturile făcute de Belgrad și Priștina pentru a se asigura că alegerile sunt pașnice și în conformitate cu normele democratice; condamnă cu vehemență violența și intimidarea persistentă care au avut loc în localitățile din nord Mitrovica și Zvečan și solicită autorităților sârbe să depună toate eforturile pentru a facilita aducerea autorilor actelor de violență în fața justiției; la act în acest context, de promisiunea liderilor sârbi de a aduce în fața justiției pe cei responsabili de izbucnirea violențelor; constată că sunt necesare eforturi suplimentare precaute pentru a distruge rețeaua de crimă organizată și legăturile sale cu elitele politice locale și pentru a restabili statul de drept în nordul Kosovo; salută poziția liderilor politici sârbi care au încurajat în mod activ etnicii sârbi din Kosovo să participe la alegeri, însă, constată totodată că Belgradul nu ar trebui să înăbușe pluralismul politic din comunitatea sârbă din Kosovo prin realizarea de campanii în numele oricărui partid de pe lista electorală;

6. subliniază nevoia unei transparențe mai mari în comunicarea rezultatelor dialogului Belgrad-Priștina și implicarea parlamentelor și a societăților civile respective în procesul de implementare; subliniază, în acest sens, faptul că negocierii sârbi și kosovari trebuie să consolideze încrederea publicului și să consulte cetățenii, femeii și bărbații; invită autoritățile sârbe din Belgrad, din Mitrovica și de la sud de râului Ibar să se străduiască mai mult pentru a crește interacțiunea comunitară dintre sârbii și albanezii din Kosovo, în special prin încurajarea școlilor și a centrelor comunitare de a preda limba albaneză; subliniază că albanezii din Kosovo trebuie să fie, de asemenea, puternic încurajați să interacționeze mai mult cu comunitățile sârbe din jurul lor și să învețe limba sârbă, ca un element esențial al interacțiunii comunității sârbe în societatea kosovară, al dialogului viitor și al guvernării bicomunale;

7. regretă dificultățile cu care se confruntă în prezent cetățenii UE în încercarea lor de a intra în Serbia, din Kosovo, și de a părăsi, apoi Serbia pentru o țară terță, din cauza nerecunoașterii de către Serbia a frontierelor externe ale Kosovo și a afirmației sale că o primă intrare în Kosovo constituie o pătrundere ilegală în Serbia; regretă, de asemenea, existența timbrelor de anulare ale Poliției de Frontieră sârbe suprapuse timbrelor din Kosovo pe pașapoartele străine; încurajează Serbia să regândească aceste politici ca pe o măsură puternică de consolidare a încrederii, un pas important către normalizarea relațiilor cu Kosovo și un mijloc concret de promovare a unei integrări europene viitoare în conformitate cu spiritul liberei circulații;

8. solicită autorităților din Serbia și din țările învecinate să continue să arate bunăvoință, să coopereze pe deplin și să sprijine Grupul special de investigații instituit ulterior raportului din decembrie 2010 al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și încurajează urgentarea pe viitor a activității sale;

9. apreciază abordarea constructivă a guvernului sârb în ceea ce privește relațiile cu țările învecinate, întrucât aceasta a făcut posibil un progres substanțial în obținerea atât a unei cooperări regionale, cât și a unor relații mai strânse cu UE; reiterează importanța crucială a cooperării și reconcilierii regionale, în special în ceea ce privește problemele legate de energie, combaterea crimei organizate și dezvoltarea rețelelor de transport și energie, precum și a soluționării treptate a aspectelor bilaterale cu țările învecinate, în primul rând pentru a face progrese în depășirea urmărilor recentului conflict și, ulterior, pentru integrarea cu succes a Serbiei în UE; încurajează autoritățile să coopereze pe deplin cu țările fostei Iugoslavii în vederea soluționării tuturor problemelor existente încă, legate de succesiunea legală, precum și implementarea integrală a tuturor acordurilor bilaterale cu țările învecinate în timp util; invită Serbia să-și intensifice eforturile pentru a rezolva toate

Joi, 16 ianuarie 2014

problemele încă nerezolvate cu Croația, în special situația persoanelor dispărute, demarcarea frontierelor și examinarea crimelor de război, permițând înlăturarea acuzațiilor reciproce de genocid la Curtea Internațională de Justiție; invită autoritățile de la Belgrad să sprijine și să faciliteze în mod activ schimbările constituționale ale Bosniei și Herțegovinei care vizează alinierea legislației electorale în la hotărârea CEDO privind cauza Sejdić-Finci și consolidarea și modernizarea instituțiilor Bosniei și Herțegovinei la nivel de stat, astfel încât țara să poată merge mai departe pe calea sa către aderarea la UE;

10. recunoaște progresele recente în localizarea gropilor comune și identificarea persoanelor dispărute în urma războaielor din Croația și Bosnia și Herțegovina și îndeamnă autoritățile sârbe să realizeze o examinare amănunțită a arhivelor și a funcționarilor Armatei Populare a fostei Iugoslavii;

11. îndeamnă Serbia să asigure un puternic control parlamentar al procesului negocierilor de aderare; reiterează importanța implicării parlamentului cât mai devreme în transpunerea legislativă a angajamentelor asumate și a implicării societății civile prin intermediul unui mecanism consultativ constructiv pe parcursul întregului proces de aderare, deoarece parlamentul are un rol major de jucat ca observator critic al implementării continue a reformelor europene, garantând totodată că dialogul și bunele relații de vecinătate cu vecinii Serbiei prind rădăcini ferme în cadrul societății; salută cooperarea cu Croația și Muntenegru prin eforturile de schimb de bune practici în urma recenteii experiențe, pentru a ajuta Serbia într-un mod rapid și fără probleme în procesul de aderare;

12. salută adoptarea Strategiei și a Planului de acțiune privind reforma sistemului judiciar pentru 2013-2018, construite în jurul principiilor-cheie ale independenței, imparțialității, competenței, calității sistemului judiciar și libertății față de intervenția politică; solicită autorităților să intensifice această reformă conform recomandărilor Comisiei de la Veneția, în special în ceea ce privește rolul parlamentului în numirile judiciare și independența urmăririi penale, și în vederea procesului de examinare analitică a Capitolului 23 care a început la 25 septembrie 2013; subliniază importanța consolidării independenței Consiliului Superior al Magistraturii și a Consiliului Procuraturii de Stat și reducerea numărului de cazuri nesoluționate, ca o condiție necesară pentru etapizarea reușită a întregului proces de reforme; invită autoritățile să furnizeze toate resursele necesare pentru Academia Judiciară care ar trebui să fie utile în garantarea recrutărilor pe bază de merit; subliniază necesitatea unei formări continue a judecătorilor și procurorilor pentru a face față cazurilor financiare și infracțiunilor economice complexe; îndeamnă autoritățile responsabile să asigure un proces transparent și bazat pe merit de numire a judecătorilor și procurorilor, precum și o evidență solidă a procedurilor disciplinare față de personalul judiciar; insistă asupra necesității de a asigura o justiție la timp, împreună cu unificarea jurisprudenței, publicarea și accesul facil la toate deciziile judiciare imediat după adoptare și alocarea aleatorie a cazurilor către toate instanțele; este îngrijorat cu privire la nesiguranța juridică determinată de numărul judecătorilor care își desfășoară activitatea cu titlu interimar; reiterează faptul că un sistem judiciar puternic și independent reprezintă soluția pentru capacitatea Serbiei de a îndeplini criteriile de aderare la UE;

13. recomandă ca prin modificarea legii privind restituirea să fie înlăturate toate obstacolele procedurale și impedimentele legale din calea restituirii în natură; invită guvernul sârb să implementeze integral și nediscriminatoriu legea privind reabilitarea; observă că implementarea acesteia ar trebui să se desfășoare în conformitate cu principiile fundamentale ale dreptului penal, cum ar fi respectarea prezumției de nevinovăție;

14. salută adoptarea Strategiei naționale anticorupție și a Planului de acțiune pentru 2013-2018 și subliniază necesitatea depunerii unor eforturi continue în vederea implementării autentice a acestora, ca parte a condiționalității UE, fără de care aderarea nu ar avea succes; subliniază importanța unei finanțări adecvate pentru punerea în aplicare adecvată a strategiei; subliniază că voința politică este esențială pentru realizarea unui bilanț solid de anchete și condamnări în cazurile de corupție la nivel înalt, inclusiv cele 24 de cazuri de privatizare evidențiate de către Consiliul anti-corupție; salută, în această privință, primele rezultate și condamnările finale în combaterea corupției; subliniază, în același timp, necesitatea construirii de capacități instituționale, precum și a consolidării cooperării între agenții, în special în ceea ce privește organele judiciare și de procuratură, pentru a aborda cazurile complexe de corupție sistemică și investigațiile financiare; consideră că competența juridică, precum și resursele Agenției anticorupție ar trebui consolidate; subliniază că toate finanțările partidelor politice trebuie să fie transparente și în conformitate cu standardele UE; invită autoritățile să adopte Legea privind denunțatorii și să asigure punerea sa în aplicare imediată și neperturbată ca parte necesară a Strategiei anticorupție;

Joi, 16 ianuarie 2014

15. ia act de faptul că corupția și crima organizată sunt larg răspândite în regiune și reprezintă, de asemenea, un obstacol în calea dezvoltării democratice, sociale și economice a Serbiei; consideră că o strategie regională și o cooperare consolidată între toate țările din regiune sunt esențiale pentru a combate eficient aceste probleme;

16. recunoaște rolul femeilor ca agenți importanți ai schimbării în societatea sârbă; ia act de faptul că femeile sunt mai bine reprezentate în parlamentul sârb în urma alegerilor din 2012; încurajează autoritățile sârbe să depună în continuare eforturi în vederea garantării reprezentării egale; subliniază faptul că femeile se confruntă în continuare cu discriminarea pe piața muncii și în alte sectoare ale societății și că încă nu sunt pe deplin reprezentate în viața politică a țării, inclusiv în posturi guvernamentale; subliniază că punerea în aplicare în mod eficace a legislației existente privind combaterea discriminării și egalitatea de gen și consolidarea pe viitor a capacității administrative continuă să fie preocupări majore și îndeamnă autoritățile sârbe să își intensifice eforturile în rezolvarea acestor chestiuni;

17. solicită autorităților să garanteze credibilitatea și profesionalismul programului de protecție a martorilor, precum și să ofere resurse adecvate pentru acesta, astfel încât sistemul judiciar să poată continua în mod eficient procedurile penale împotriva crimelor de război și a crimei organizate; atrage atenția asupra faptului că o serie de foști ofițeri de poliție au ales în mod voluntar să părăsească PPM din cauza deficiențelor sale grave;

18. subliniază în mod repetat îngrijorările survenite în urma deciziei Curții Constituționale care abrogă cele 22 de competențe garantate ale Provinciei Autonome Vojvodina, lăsând un număr îngrijorător de probleme nerezolvate care trebuie rezolvate; solicită, în acest sens, respectarea principiilor statului de drept și a subsidiarității; reamintește din nou părților că, în conformitate cu Constituția, Legea privind finanțarea provinciei autonome ar fi trebuit să fie adoptată până la sfârșitul anului 2008; încurajează prin urmare, guvernul să transmită fără întârziere această lege parlamentului, întrucât acest lucru este indispensabil pentru funcționarea democrației și a statului de drept în Serbia;

19. subliniază importanța dialogului social constructiv pentru dezvoltarea economică a Serbiei; îndeamnă guvernul să promoveze consolidarea capacității pentru sindicatele cu adevărat independente și pentru organizațiile de angajatori și să creeze un cadru și un spațiu politic pentru dialog social și acorduri colective;

20. subliniază importanța promovării și protejării drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a principiului nediscriminării din orice motive; salută adoptarea Strategiei antidiscriminare și subliniază că implementarea acesteia este crucială; salută progresele realizate până acum, dar continuă să fie îngrijorat cu privire la nivelurile discriminării în această țară și solicită respectarea tuturor minorităților în ceea ce privește naționalitatea, originea etnică, genul, orientarea sexuală și garantarea drepturilor lor socioeconomice și culturale; subliniază faptul că o atenție deosebită ar trebui acordată categoriilor expuse cel mai mult discriminării și practicilor discriminatorii, precum romii, femeile și persoanele cu dizabilități și copiii; solicită implementarea adecvată a strategiei privind romii din Serbia; solicită o mai bună protecție a drepturilor femeilor și a politicilor privind egalitatea de gen și subliniază necesitatea implementării integrale a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al ONU și includerea perspectivei de gen în toate politicile guvernamentale relevante; condamnă cu fermitate decizia autorităților de a interzice parada „Gay Pride” din Belgrad, planificată să aibă loc în septembrie 2013, la fel ca în ultimii doi ani, și solicită sprijinirea politică a drepturilor omului pentru persoanele LGBTI la cel mai înalt nivel politic; insistă că dreptul la adunare publică trebuie garantat pentru toți cetățenii și toate minoritățile, inclusiv minoritatea LGBTI; invită autoritățile sârbe să elaboreze o abordare proactivă pentru o incluziune mai eficientă a populației LGBTI; îndeamnă guvernul să își intensifice eforturile pe durata întregului an pentru a combate în mod global grupurile violente care vizează tulburarea și atacarea demonstrațiilor pașnice ale comunității LGBTI, pentru a împiedica aceste grupuri să submineze statul de drept și exercitarea drepturilor omului în Serbia; invită, de asemenea, autoritățile sârbe să se ocupe de consecințele traumatice ale violențelor din 1990 ca parte a unei strategii pe termen lung de prevenire a reapariției huliganismului și nerespectării legii;

21. subliniază rolul central al organizațiilor societății civile active și independente în consolidarea proceselor politice democratice în țară; recunoaște activitatea importantă desfășurată de OSC și de organizațiile femeilor în ceea ce privește promovarea drepturilor LGBT, violența împotriva femeilor, participarea crescută a femeilor la viața politică, eforturile depuse în vederea instaurării unui climat de pace și rolul de gardian al societății civile; subliniază importanța dialogului cu organizațiile societății civile și evidențiază contribuția crucială pe care actorii din societatea civilă o aduc la consolidarea cooperării regionale cu privire la aspectele sociale și politice; salută îmbunătățirea cooperării dintre guvern și ONG-uri, dar solicită consultarea mai frecventă a acestora la elaborarea politicilor, inclusiv formularea politicilor și a legislației și monitorizarea activităților autorităților;

Joi, 16 ianuarie 2014

22. solicită un angajament politic mai ferm în reforma administrației publice și depunerea de eforturi pentru a stabili un sistem bazat pe merit, în special prin asigurarea finalizării cadrului legislativ și alinierii sale depline la standardele internaționale; consideră regretabil că Legea privind funcționarii publici nu se aplică autorităților locale;

23. subliniază că Serbia a ratificat convențiile principale privind drepturile în domeniul muncii ale OIM, precum și Carta Socială Europeană; atrage atenția asupra faptului că drepturile lucrătorilor și drepturile sindicale încă sunt limitate, în pofida garanțiilor constituționale, și invită Serbia să consolideze și mai mult aceste drepturi; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că dialogul social este în continuare insuficient, iar partenerii sociali nu sunt consultați cu regularitate; solicită luarea unor măsuri suplimentare pentru consolidarea Consiliului economic și social, astfel încât acesta să își poată asuma un rol activ în intensificarea dialogului social și un rol consultativ mai activ în procesul legislativ;

24. subliniază necesitatea de a garanta libertatea media și salută în acest sens dezincriminarea defăimării; subliniază necesitatea menținerii unui serviciu public puternic de radiodifuziune și de televiziune și a garantării finanțării sale stabile și sustenabile, precum și a garantării transparenței depline în ceea ce privește proprietatea asupra media; încurajează implementarea rapidă a strategiei privind media și a proiectului legislativ aferent, inclusiv furnizarea timpurie a unui acces larg răspândit la internet; este profund preocupat cu privire la amenințările continue la adresa jurnaliștilor și reiterează apelul său către autorități de a finaliza investigațiile pendinte ale jurnaliștilor uciși; consideră că ar trebui luate măsuri suplimentare pentru a asigura jurnaliștilor un mediu sigur, astfel încât să își poată realiza munca în mod eficient și fără autocenzură; atrage atenția în special asupra utilizării în mod necorespunzător a fondurilor publice pe reclame pentru exercitarea influenței politice asupra canalelor de difuzare a mass-mediei;

25. invită guvernul sârb să conlucreze și mai mult cu instituțiile europene pentru a asigura un acces mai bun la fonduri europene disponibile organizațiilor societății civile în vederea sprijinirii activității lor în calitate de actori esențiali în procesul de integrare europeană a Serbiei;

26. subliniază necesitatea intensificării eforturilor de combatere a traficului de ființe umane și încurajează oficializarea rolurilor și a responsabilităților funcționarilor și ale furnizorilor de servicii în identificarea victimelor și îndreptarea lor către serviciile adecvate;

27. solicită din nou autorităților ca, în vederea consolidării democrației în Serbia, să se continue eforturile de a elimina moștenirea fostelor servicii secrete comuniste; invită Serbia să accelereze procesul de succesiune și de implementare a obligațiilor pe care și le-a asumat în domeniul împărțirii bunurilor mobile și imobile și acordul privind împărțirea arhivelor comune ale fostei Iugoslavii; reiterează în acest sens, că accesul deplin la materialele arhivei, în special cele ale Serviciilor Secrete ale fostei Iugoslavii (UDBA), are o importanță crucială; își reiterează apelul către autorități de a facilita accesul la arhivele care privesc fostele republici ale Iugoslaviei și de a le returna guvernelor respective dacă acestea le solicită;

28. invită guvernul sârb să permită cercetarea fostelor regimuri dictatoriale, să se reabiliteze atât din punct de vedere politic, cât și judiciar și să compenseze fostele victime și familiile lor, care au suferit în timpul acestor regimuri, în eforturile de consolidare a coeziunii sociale și de asigurare a unei păci durabile și a justiției contextul procesului de integrare europeană a Serbiei;

29. solicită implementarea efectivă a legislației și a acordurilor bilaterale și multilaterale referitoare la apărarea drepturilor minorităților naționale și etnice⁽¹⁾, într-o manieră egală, nediscriminatorie și proporțională în întreaga țară; solicită autorităților să promoveze un climat de toleranță și un tratament egal, fără nicio discriminare, a minorităților naționale și etnice, inclusiv accesul la educație în limba maternă, precum și utilizarea limbilor în administrația publică locală și regională; solicită totodată, îmbunătățiri în vederea eliminării discriminării în legislațiile și practicile existente privind restituirea bunurilor pentru membrii care aparțin minorităților naționale și etnice; subliniază importanța consiliilor naționale ale minorităților, rolul lor în integrarea minorităților naționale, cum ar fi în punerea în aplicare a drepturilor individuale și colective ale minorităților naționale, și solicită autorităților să asigure continuu resurse adecvate pentru activitățile lor; invită autoritățile să garanteze un proces electoral fără probleme pentru alegerile din 2014 ale consiliilor naționale ale minorităților, în conformitate cu recomandările făcute de organisme independente; își exprimă îngrijorarea cu privire la posibila întrerupere în difuzarea de programe în limbile minorităților din cauza privatizării anunțate a mass-media;

⁽¹⁾ Serbia recunoaște următoarele minorități etnice: albanezi, bosniaci, bulgari, bunjevci, croați, cehi, germani, gorani, maghiari, macedoneni, romi, români, rusini, slovaci, ucraineni, vlahi și alții.

Joi, 16 ianuarie 2014

30. subliniază necesitatea de a aborda cu mai multă fermitate situația femeilor și bărbaților de etnie romă, care se confruntă încă cu condiții dificile de viață, evacuări forțate și discriminare pe piața muncii; invită autoritățile sârbe să asigure accesul la locuințe și la servicii de asistență medicală; subliniază necesitatea unei armonizări depline a legislației privind combaterea discriminării cu politicile UE, precum și a aplicării unei abordări holiste a incluziunii romilor; Subliniază totodată, necesitatea unei monitorizări eficiente a măsurilor de incluziune în vederea limitării decalajului dintre legislație și implementarea sa;

31. ia act de eforturile depuse în vederea modificării Codului Penal; observă, cu toate acestea, persistența incertitudinii juridice în sectorul privat în urma amendamentelor adoptate; își reiterează îngrijorarea cu privire la dispozițiile noului articol 234 privind abuzul de poziție responsabilă care lasă în continuare loc unei interpretări arbitrare și solicită ca urmărirea penală nedrepte actuale efectuate în temeiul articolului 359 în sectorul privat să fie abandonate imediat, pentru a restabili statul de drept în țară și introduce certitudinea juridică pentru comunitatea de afaceri din Serbia;

32. insistă asupra faptului că instituțiile de stat trebuie să acționeze într-un mod transparent și responsabil; salută activitatea organismelor de reglementare independente, cum ar fi Ombudsmanul, comisarul pentru informațiile de importanță publică și altele, și recunoaște contribuția acestora la îmbunătățirea cadrului juridic și a răspunderii instituțiilor statului; îndeamnă autoritățile să monitorizeze sistematic recomandările și constatările lor;

33. subliniază beneficiile procesului de descentralizare și încurajează consolidarea gradului de competență al autorităților locale; regretă faptul că Consiliul Național pentru Descentralizare continuă să fie inactiv; rămâne deosebit de îngrijorat cu privire la incertitudinea juridică a statutului Voivodinei și întârzierile în adoptarea Legii privind propriile resurse ale Voivodinei;

34. salută măsurile luate de autorități de a îmbunătăți situația socioeconomică în Valea Preševo și Sandžak, însă subliniază că sunt necesare eforturi suplimentare, întrucât aceste regiuni sunt în continuare în mare parte subdezvoltate și cu o rată ridicată a șomajului; atrage atenția asupra faptului că minoritățile albaneze și bosniace continuă să fie subreprezentate în administrația locală; solicită Consiliului și Comisiei să sprijine cu fermitate aceste strategii de dezvoltare;

35. își reiterează sprijinul pentru inițiativa REKOM și încurajează cu tărie țările fostei Iugoslavii să stabilească o comisie interguvernamentală responsabilă cu stabilirea faptelor în legătură cu victimele și persoanele dispărute în urma războaielor din 1991-2001;

36. salută cooperarea dintre Serbia și TPII, ce a condus la deferirea tuturor suspectilor de crime de război către Tribunalul de la Haga în vederea judecării, ceea ce reprezintă un pas important în calea integrării europene; încurajează o mai mare cooperare cu Tribunalul și cu alte republici ale fostei Iugoslavie pentru a face dreptate victimelor și familiilor lor;

37. solicită guvernului să se ocupe de recomandările cuprinse în raportul final OSCE/ODIHR privind alegerile parlamentare, locale și cel prezidențiale anticipate din mai 2012, în special în ceea ce privește rezolvarea disputelor electorale, transparența înregistrării votanților și a finanțărilor pentru partidele politice, precum și armonizarea cadrului legal pentru alegerile din Serbia, având în vedere că, în conformitate cu standardele internaționale orice modificare a legii electorale trebuie realizate cu mult timp înainte de alegeri;

38. își reafirmă sprijinul ferm pentru liberalizarea regimului vizelor pentru țările din Balcanii de Vest, ca un pilon important al procesului de integrare europeană pentru întreaga regiune, dar își exprimă totodată îngrijorarea față de numărul mare de solicitanți de azil falși; solicită statelor membre să nu abuzeze de mecanismul de suspendare în materie de vize, adoptat în septembrie 2013, ci, mai degrabă, să abordeze acest aspect prin adaptarea cadrelor lor legislative relevante și să desemneze Serbia ca țară de origine sigură, ca măsură principală pentru a diminua numărul de solicitanți de azil falși; solicită totodată, adoptarea unor măsuri la nivel național, în special măsuri socio-economice vizând grupurile mai vulnerabile, precum și măsuri active de reprimare a rețelelor de crimă organizată implicate în traficul de ființe umane;

39. încurajează autoritățile sârbe să consolideze colectarea impozitelor și să desfășoare o politică fiscală responsabilă; subliniază faptul că reformele structurale ample ar trebui să sprijine consolidarea fiscală și încurajează guvernul, prin urmare, să întreprindă reformele economice structurale restante, cum ar fi Legea cu privire la planificare și construcție, astfel încât să îmbunătățească climatul investițional și de afaceri, să sprijine mai mult proliferarea unor întreprinderi mici și mijlocii, să combată nivelul ridicat al șomajului și sărăciei, în special în regiunile predominant populate de minorități naționale, precum și să efectueze o reformă a sistemului de pensii, pentru a introduce un sistem de pensii sustenabil; insistă asupra nevoii urgente de a elimina obstacolele administrative din calea afacerilor și subliniază importanța restructurării

Joi, 16 ianuarie 2014

rapide a întreprinderilor publice în vederea reducerii pierderilor și a prezenței statului în economie; Invită, în acest scop, autoritățile sârbe să promoveze o economie de piață pe deplin funcțională, pentru a crea o bază de impozitare solidă și a elabora o strategie privind sărăcia ca elemente esențiale pentru a face viabilă aderarea Serbiei la UE; îndeamnă autoritățile sârbe să consulte societatea civilă și comunitatea de afaceri și să le includă în grupuri de lucru la elaborarea noii legislații; îndeamnă autoritățile sârbe să restabilească încrederea mediului de afaceri printr-o reformă la nivelul juridic și al reglementării; constată că introducerea și implementarea cu succes a unor reforme economice structurale vor contribui la atenuarea nivelului ridicat al migrației;

40. salută activitatea desfășurată până în prezent de Agenția pentru restituire; încurajează restituirea în natură de fiecare dată când se consideră că acest lucru este posibil; salută decizia Ministerului Economiei de a alcătui o listă completă a bunurilor publice și de stat și, astfel, să pună capăt achiziționării lor ilegale de către interese private; subliniază că lista detaliată a bunurilor publice și de stat rămâne esențială pentru succesul în combaterea sistemică a corupției, întrucât există o breșă între bunurile de stat și cele publice înregistrate efectiv și oficial;

41. solicită autorităților să depună eforturi pentru a minimiza efectele adverse ale politicilor economice precum sărăcia, șomajul, excluziunea socială, dar și să abordeze și să combată cauzele principale ale acestora și să promoveze dezvoltarea;

42. regretă lipsa progreselor și întârzierile constante în transpunerea în practică a cadrului de energie din surse regenerabile; ia act de faptul că Serbia se situează în urma altor țări solicitante în utilizarea energiei din surse regenerabile și își exprimă îngrijorarea că obiectivele pentru 2020 ale Serbiei privind energia nu vor fi îndeplinite; subliniază necesitatea unei transparențe în procesele de consultare ale guvernului și regretă eșecul autorităților sârbe de a ține seama de opiniile instituțiilor financiare internaționale în adoptarea Acordului privind puterea de cumpărare (APC);

43. regretă că în domeniul mediului și al schimbărilor climatice au fost realizate prea puține progrese și invită autoritățile sârbe să adopte rapid o strategie cuprinzătoare privind clima, în conformitate cu obiectivele UE;

44. subliniază că Serbia, la fel ca și restul țărilor din regiune vor fi nevoite ca în anii următori să pună în aplicare standardele de mediu ale UE și să adopte obiective vizând reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, deoarece ele au adoptat deja obiective pentru energia din surse regenerabile pentru 2020; constată că, în Strategia energetică a Comunității Energetice adoptată în 2012, Serbia indică planuri de creștere a producției de energie electrică din cărbune în instalațiile de ardere de dimensiuni mari și subliniază că aceasta este în contradicție cu reducerea planificată a emisiilor de gaze cu efect de seră; invită, în această privință, autoritățile sârbe să adopte o politică energetică în conformitate cu obiectivele UE și, în special, să beneficieze de pe urma unei decizii recente a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) de a finanța un proiect de 75 de milioane de euro, conceput să furnizeze linii de credit băncilor locale din țările din Balcanii de Vest pentru a acorda credite creditorilor privați și municipali dedicate investițiilor vizând eficiența energetică și energia din surse regenerabile;

45. îndeamnă autoritățile sârbe să îmbunătățească politicile de protecție a consumatorilor, în special în ceea ce privește principiile generale de siguranță alimentară și înființarea unui laborator național de referință; consideră regretabil că legea privind organismele modificate genetic nu a fost aliniată încă la legislația UE;

46. sprijină campania autorităților municipale din Belgrad în favoarea desemnării orașului Belgrad drept capitală europeană a culturii în 2020 și încurajează proiectele conexe menite să apropie Belgradul și Serbia de UE din punct de vedere cultural, în special în ceea ce privește conviețuirea interetnică, înțelegerea multiculturală și dialogul interreligios;

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, și guvernului și parlamentului Serbiei.

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0040

Procesul de integrare europeană a Kosovo**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la procesul de integrare europeană a Kosovo (2013/2881(RSP))**

(2016/C 482/18)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Salonic, din 19-20 iunie 2003, privind perspectivele țărilor din Balcanii de Vest de a deveni membre ale Uniunii Europene,
- având în vedere primul acord referitor la principiile de bază privind normalizarea relațiilor dintre prim-miniștrii Ivica Dacic și Hasim Thaci din 19 aprilie 2013 și planul de acțiune și punere în aplicare din 22 mai 2013, care a fost rezultatul a zece runde de dialog la nivel înalt între Belgrad și Pristina,
- având în vedere Raportul comun al Vicepreședintelui/Înaltul Reprezentant și al Comisiei Europene din 22 aprilie 2013 adresat Parlamentului European și Consiliului privind progresele înregistrate de Kosovo în soluționarea problemelor menționate în Concluziile Consiliului din decembrie 2012, în vederea unei posibile decizii cu privire la începerea negocierilor privind Acordul de stabilizare și de asociere,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 28 iunie 2013 de adoptare a Deciziei de autorizare a deschiderii negocierilor privind un acord de stabilizare și de asociere între UE și Kosovo,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2012 referitoare la Studiul de fezabilitate pentru un Acord de stabilizare și de asociere între Uniunea Europeană și Kosovo (COM(2012)0602),
- având în vedere Decizia Consiliului din 22 octombrie 2012 de autorizare a Comisiei în vederea deschiderii negocierilor referitoare la acordul-cadru cu Kosovo privind participarea la programele Uniunii,
- având în vedere rapoartele Secretarului General al Națiunilor Unite privind activitățile în desfășurare ale administrației interimare a Misiunii Organizației Națiunilor Unite în Kosovo și evoluțiile aferente, inclusiv raportul din 29 august 2013, care acoperă perioada 23 aprilie-15 iulie, precum și cel mai recent raport din 28 octombrie 2013,
- având în vedere Acțiunea comună 2008/124/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a statului de drept în Kosovo, EULEX Kosovo, modificată prin Acțiunea comună 2009/445/PESC a Consiliului din 9 iunie 2009, Decizia Consiliului 2010/322/PESC din 8 iunie 2010 și prin Decizia Consiliului 2012/291/PESC din 5 iunie 2012,
- având în vedere concluziile reuniunii Consiliului Afaceri Generale din 7 decembrie 2009, 14 decembrie 2010 și 5 decembrie 2011, care au subliniat și reafirmat că, fără a aduce atingere poziției exprimate de statele membre cu privire la statutul său, Kosovo ar trebui să beneficieze, de asemenea, de perspectiva unei eventuale liberalizări a vizelor, odată cu îndeplinirea tuturor condițiilor; având în vedere lansarea dialogului privind vizele în ianuarie 2012, prezentarea foii de parcurs privind vizele în iunie 2012, și primul raport al Comisiei din 8 februarie 2013 privind progresele înregistrate de Kosovo în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor prevăzute de foaia de parcurs privind liberalizarea vizelor (COM(2013) 0066),
- având în vedere Dialogul structurat privind statul de drept, lansat la 30 mai 2012,

Joi, 16 ianuarie 2014

- având în vedere existența Consiliului Național pentru Integrare Europeană din Kosovo, în subordinea Președintelui, care este un organism de coordonare la nivel înalt responsabil de edificarea unui consens privind agenda europeană, printr-o abordare integratoare și transpartinică, creat în martie 2012,
 - având în vedere Rezoluția 1244(1999) a Consiliului de Securitate al ONU, Avizul consultativ al Curții Internaționale de Justiție din 22 iulie 2010 privind conformitatea cu dreptul internațional a declarației unilaterale de independență a Kosovo, precum și rezoluția din 9 septembrie 2010 a Adunării Generale a ONU ⁽¹⁾, care a luat act de conținutul avizului și a salutat disponibilitatea UE de a înlesni dialogul dintre Belgrad și Pristina,
 - având în vedere declarațiile comune ale reuniunilor interparlamentare PE-Kosovo din 28-29 mai 2008, 6-7 aprilie 2009, 22-23 iunie 2010, 20 mai 2011, 14-15 martie 2012 și din 30-31 octombrie 2013,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 octombrie 2013 privind Strategia de extindere și principalele provocări 2013-2014 (COM(2013)0700),
 - având în vedere Rezoluția sa din 22 octombrie 2013 referitoare la gestiunea bugetară a fondurilor Uniunii Europene de preaderare din domeniul sistemelor judiciare și al combaterii corupției din țările candidate și potențial candidate ⁽²⁾ și observațiile sale privind Kosovo cuprinse în aceasta,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât acordul la care au ajuns, în aprilie 2013, prim-miniștrii Thaci și Dacic marchează un pas important și consolidează responsabilitatea ambelor părți de a pune în aplicare acordul cu bună credință, de a continua normalizarea relațiilor și de a adopta reformele necesare pe calea spre integrarea europeană;
- B. întrucât 104 din cele 193 de state membre ale Organizației Națiunilor Unite, inclusiv 23 din cele 28 de state membre ale UE, recunosc independența Kosovo;
- C. întrucât toate statele membre ale UE susțin perspectiva europeană a Kosovo, în conformitate cu angajamentele UE față de Balcanii de Vest și fără a aduce atingere pozițiilor statelor membre privind statutul Kosovo;
- D. întrucât autoritățile și populația din Republica Kosovo au realizat reforme politice, administrative și economice importante; întrucât încă trebuie depuse eforturi pentru a consolida statul de drept, care este piatra de temelie a dezvoltării pe termen lung a democrației și a economiei de piață sociale;
- E. întrucât Kosovo și-a mărit capacitatea de abordare a priorităților procesului de integrare europeană prin monitorizarea priorităților pe termen scurt identificate de studiul de fezabilitate și prin pregătirea pentru negocierea Acordului de stabilizare și asociere (ASA);
- F. întrucât, în contextul dialogului privind liberalizarea vizelor, Kosovo a modificat și a adoptat legislația importantă, inclusiv legislația privind azilul, finanțarea partidelor și traficul de ființe umane;
- G. întrucât sunt necesare eforturi suplimentare pentru a răspunde provocărilor agendei de reformă europeană în vederea ASA, în special în domeniile prioritare precum statul de drept, reforma judiciară, administrației publice și electorală, drepturile omului și drepturile fundamentale,

⁽¹⁾ A/RES/64/298.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0434.

Joi, 16 ianuarie 2014

1. salută încheierea, la 19 aprilie 2013, a primului acord privind principiile de normalizare de către cei doi prim-miniștri, precum și a acordului privind planul de punere în aplicare și subliniază importanța implementării depline a acestuia cu bună credință și în timp util; de asemenea, salută alocarea de fonduri europene în temeiul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) în sprijinirea punerii în aplicare a acordului;
2. felicită Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant pentru activitățile sale vizând facilitarea dialogului dintre Belgrad și Pristina;
3. salută lansarea negocierilor dintre UE și Kosovo privind ASA la 28 octombrie 2013; regretă, cu toate acestea, că în urma diviziunii interne de la nivelul Consiliului, mandatul de negociere diferă de cele ale ASA anterioare; subliniază că acest ASA va crea un puternic stimulent pentru reforme și noi posibilități care vor întări relațiile de vecinătate ale Kosovo și vor asigura o stabilizare mai mare a regiunii;
4. subliniază că alegerile locale din 3 noiembrie 2013 au reprezentat un test crucial în procesul de normalizare a relațiilor dintre Belgrad și Pristina;
5. salută primele alegeri locale la nivel de țară organizate vreodată în Kosovo la 3 noiembrie, 17 noiembrie și 1 decembrie 2013, în temeiul legislației Kosovo, ca fiind un pas imens spre democrație în Kosovo și pentru încrederea cetățenilor în procesele democratice aflate la baza procesului de normalizare și salută buna desfășurare generală a alegerilor, potrivit evaluării din declarațiile preliminare ale misiunii UE de observare a alegerilor (MOA); salută alegerea primului primar femeie din Kosovo; continuă să sublinieze necesitatea de a încuraja femeile să candideze la alegerile viitoare; salută măsurile luate de autoritățile din Kosovo pentru a consolida încrederea în instituțiile țării, cum ar fi, de exemplu, puternicul mecanism de stand-by prin intermediul căruia cetățenii pot face plângeri cu privire la intimidarea și neregulile din ziua alegerilor; salută prezența vizibilă la vot a votanților în municipalitățile preponderent sârbești la sud de râul Ibar ca un pas crucial spre formarea de asociații de municipalități sârbe; subliniază, în această privință, că eșecul de a inaugura un nou primar în Mitrovica de Nord și apelul ulterior pentru noi alegeri în această municipalitate nu trebuie să împiedice continuarea procesului și punerea în aplicare în întregime a acordului din 19 aprilie 2013; condamnă cu fermitate uciderea lui Dimitrije Janicijevic, consilier municipal în Mitrovica de Nord, și solicită autorităților competente să înceapă imediat ancheta și să îi aducă în fața justiției pe autori;
6. condamnă cu vehemență violența și intimidarea persistentă care au avut loc în localitățile Mitrovica (nord) și Zvečan; subliniază că aceste incidente pun în pericol stabilitatea și securitatea în regiunea înconjurătoare și solicită autorităților relevante să depună toate eforturile, astfel încât autorii actelor de violență să fie aduși în fața justiției; constată că sunt necesare eforturi suplimentare vigilente pentru a distruge rețeaua de crimă organizată și legăturile sale cu elitele politice locale și pentru a restabili statul de drept în nordul Kosovo; salută poziția liderilor politici sârbi care au încurajat în mod activ etnicii sârbi din Kosovo să participe la alegeri; regretă totuși că liderii de la Belgrad nu au vizitat în mod activ nordul Kosovo înainte de 3 noiembrie 2013;
7. îndeamnă autoritățile din Kosovo să adopte cât mai curând posibil, în consultare cu Comisia de la Veneția, o nouă lege electorală, pentru a face procedurile electorale mai transparente, pentru a simplifica votarea și pentru a restabili încrederea cetățenilor kosovari în procesul democratic și pentru a asigura participarea societății civile la procesul de reformă electorală;
8. constată în același timp că vor fi necesare eforturi suplimentare constante pentru a apropia și mai mult comunitățile de etnici albanezi și sârbi;
9. salută acordurile cu privire la telecomunicații și energie, subliniind importanța atribuirii, cât mai curând posibil, a unui indicativ telefonic internațional propriu pentru Kosovo, care va contribui la modelarea identității Kosovo și a vizibilității sale pe plan internațional;
10. subliniază necesitatea unei transparențe totale în comunicarea rezultatelor dialogului dintre Belgrad și Pristina și a implicării parlamentelor și societăților civile în procesul de implementare; salută desemnarea de funcționari de legătură de ambele părți și îndeamnă ca aceștia să fie sprijiniți în mod constant;

Joi, 16 ianuarie 2014

11. subliniază importanța liberalizării regimului de vize pentru cetățenii din Kosovo și încurajează autoritățile din Kosovo să își intensifice eforturile vizând îndeplinirea priorităților stabilite în planul de acțiune privind vizele; îndeamnă Comisia și statele membre să fie mai receptive la eforturile depuse de guvernul din Kosovo și solicită în acest context Comisiei să accelereze activitatea tehnică privind procesul de liberalizare a vizelor;

12. solicită Consiliului să adopte, cât mai curând posibil, deciziile necesare care să îi permită Kosovo să participe la programele UE;

13. încurajează restul de cinci state membre să procedeze la recunoașterea Kosovo; solicită tuturor statelor membre ale UE să facă tot ce le stă în putință pentru a facilita contactele interpersonale, relațiile economice, sociale și politice între cetățenii lor și cei din Kosovo; evidențiază necesitatea de a se efectua în mod activ pași în direcția deplinei implementări a IPA, precum și de a se ameliora cooperarea dintre EULEX, Europol și Interpol, inclusiv, atâta vreme cât încă nu s-a realizat deplina recunoaștere, măsuri practice pentru a include Kosovo în activitatea acestor agenții și invită Comisia să lucreze la acorduri care să permită cooperarea Kosovo cu agențiile UE;

14. salută înființarea, în nord, a unei echipe de comandament regional a poliției din Kosovo ca parte a procesului de edificare a unei poliții kosovare unificate;

15. subliniază importanța activității EULEX pentru consolidarea statului de drept în instituțiile din Kosovo, însă constată nemulțumirea larg răspândită în ceea ce privește performanța EULEX în rândul sârbilor și al albanezilor din Kosovo; invită, prin urmare, EULEX să sporească transparența, eficacitatea și gradul de responsabilitate a activității sale, să informeze cu regularitate Parlamentul European și Parlamentul din Kosovo cu privire la activitățile și deciziile sale și, în special, să demonstreze rezultate mai concrete atât autorităților din Kosovo, cât și celor din Serbia, și populației largi; atrage atenția asupra existenței unor domenii în care ar trebui să se aștepte îmbunătățiri, inclusiv o definire mai clară a obiectivelor de consolidare a capacității și a legăturii lor cu criteriile de referință specifice; subliniază necesitatea unei mai bune coordonări a obiectivelor interne și externe, a unei mai bune coordonări între instituțiile UE și a coordonării acestora din urmă cu autoritățile kosovare și comunitatea internațională; în această privință, îndeamnă EULEX, în măsura în care este posibil, să acorde prioritate obiectivelor sale, să optimizeze utilizarea resurselor și a personalului său și să accelereze punerea în aplicare a documentului operațional al Consiliului privind punerea în aplicare a RCSONU 1325 în PESA (începând din noiembrie 2005);

16. invită autoritățile kosovare să respecte în continuare mandatul EULEX și să sprijine exercitarea competențelor sale executive; ia act de interesul guvernului kosovar în preluarea atribuțiilor EULEX; insistă asupra prezenței EULEX în vederea sprijinirii implementării acordului de la 19 aprilie 2013 în domeniul statului de drept; subliniază că siguranța publică este esențială pentru ca acordurile să fie puse în aplicare cu succes; subliniază nevoia urgentă de măsuri pentru abordarea acestui aspect; subliniază faptul că, în prezent, peste 250 de cazuri sunt în curs de anchetare de către EULEX, inclusiv cazuri de crimă organizată, corupție, crime de război și alte acuzații grave în care sunt implicați, printre alții, zeci de politicieni; subliniază că orice transfer de responsabilități trebuie să fie treptat, bazat pe progrese reale pe teren și ar trebui să implice societatea civilă și instituțiile democratice din Republica Kosovo; prin urmare, invită guvernul kosovar să fie de acord cu extinderea mandatului EULEX Kosovo după iunie 2014;

17. solicită, în special Kosovo, dar și Serbiei, să coopereze în mod activ și constructiv cu EULEX în ceea ce privește punerea în aplicare a acordului privind asistența juridică reciprocă pentru a face față numărului tot mai mare de cereri privind proprietățile din Kosovo;

18. condamnă cu fermitate atacul ce a dus la uciderea unui funcționar al EULEX la 19 septembrie 2013 lângă municipalitatea Zvečan/Zvečan și solicită efectuarea cu promptitudine a unei anchete; îndeamnă toate părțile să se abțină de la orice acțiune care ar putea tensiona situația;

19. subliniază din nou nevoia de responsabilitate și de asumare a procesului de reconciliere la nivel local și, în același timp, condamnă retorica naționalistă de ambele părți; consideră că autoritățile din Kosovo ar trebui să ia măsuri suplimentare decisive în consolidarea încrederii dintre sârbii și albanezii din Kosovo, în special în nord, și să lanseze un dialog cu minoritatea sârbă și cu alte minorități, pentru a asigura integrarea largă în societate; solicită, de asemenea, aplicarea integrală a principiului constituțional prin care se garantează sârbilor din Kosovo dreptul de acces la servicii publice în propria limbă; subliniază, în același timp, importanța unei educații pe deplin bilingve; îi încurajează pe toți sârbii

Joi, 16 ianuarie 2014

din Kosovo și pe reprezentanții lor politici să utilizeze toate posibilitățile acordate de Constituția Kosovo pentru a juca un rol constructiv în politică și societate și astfel, printr-o participare activă în cadrul instituțiilor din Kosovo, împreună cu albanezii din Kosovo, să partajeze responsabilitatea pentru dezvoltarea socială și a instituțiilor și să acorde o atenție deosebită implicării femeilor în acest proces; salută progresul făcut în organizarea administrației municipale;

20. salută acțiunile UE de încurajare a dialogului intracomunitar și a reconcilierii; solicită ca toți actorii să continue să acorde o atenție deosebită detaliilor tehnice ale integrării în UE, precum și gesturilor simbolice de reconciliere;

21. subliniază că punerea în aplicare a legislației privind protecția minorităților și a drepturilor culturale continuă să fie o preocupare importantă în Kosovo; subliniază necesitatea punerii în aplicare a unei legislații privind patrimoniul cultural și Biserica Ortodoxă Sârbă, precum și strategia și planul de acțiune pentru comunitățile de romi, ashkali și egipteni, a căror situație pe teren rămâne o preocupare majoră; deși salută puținul progres făcut în îmbunătățirea mijloacelor de subsistență ale comunităților romilor, ashkalilor și egiptenilor, este în continuare preocupat de situația lor, dat fiind faptul că în special copiii sunt în continuare vulnerabili și marginalizați; subliniază necesitatea abordării situației romilor ca problemă esențială a drepturilor omului; solicită autorităților și Comisiei să acorde o atenție corespunzătoare îmbunătățirii nivelului de trai al acestor comunități, inclusiv a accesului lor la educație; subliniază poziția minorităților croate, bosniace, ashkale, turce, gorani și balcano-egiptene în ceea ce privește importanța educației multilingve, pentru ca aceste minorități etnice să nu se simtă izolate din punct de vedere politic;

22. salută finanțarea suplimentară furnizată de către Comisie în temeiul IPA al UE pentru a sprijini municipalitățile majoritar sârbe de pe teritoriul Kosovo;

23. invită autoritățile din Kosovo să îmbunătățească eficacitatea, transparența, responsabilitatea și imparțialitatea sistemului judiciar și să îi respecte independența în scopul de a garanta că publicul larg și comunitatea de afaceri au încredere în sistemul judiciar și să abordeze în mod eficace toate formele de violență împotriva femeilor; îndeamnă autoritățile să consolideze statul de drept, în special prin reducerea interferențelor politice în sistemul judiciar, garantând că sancțiunile disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor dau naștere unor acțiuni concrete, depunând eforturi spre independența și eficacitatea Consiliului procurorilor și a procurorului de stat și punând în aplicare noul cod penal și codul de procedură penală;

24. invită autoritățile să își sporească angajamentul față de o reformă judiciară reală și să își consolideze capacitățile punând accent pe recrutarea pe bază de merit a personalului judiciar necesar, pentru a depăși întârzierile existente în cauzele aflate pe rol și pentru a garanta un mediu sigur pentru judecători și procurori, fără intervenții politice;

25. este deosebit de preocupat de lipsa de progrese concrete în domeniul combaterii corupției în Kosovo; consideră corupția ca fiind în continuare o provocare majoră și un obstacol serios în calea funcționării instituțiilor publice; regretă în această privință că Agenția pentru combaterea corupției înființată în 2006 nu are competențe de anchetă; constată că Adunarea de la Kosovo a adoptat o nouă strategie de combatere a corupției și un plan de acțiune; solicită autorităților să asigure punerea lor în aplicare prin stabilirea unor roluri și responsabilități clare pentru instituțiile de combatere a corupției care să le permită să asigure rezultate concrete și sustenabile;

26. este în continuare preocupat de cadrul limitat pentru protecția martorilor în Kosovo, deosebit de important în cazurile de mare importanță și îndeamnă la mai multă cooperare între statele membre ale UE în ce privește posibila schimbare a domiciliului martorilor;

27. este preocupat de lipsa de progrese semnificative în combaterea corupției și a crimei organizate și în special în ceea ce privește nivelul ridicat al crimei organizate în nordul Kosovo; ia act de faptul că corupția și crima organizată sunt larg răspândite în regiune și reprezintă, de asemenea, un obstacol în calea dezvoltării democratice, sociale și economice a Kosovo; subliniază că Kosovo trebuie să prezinte, în mod prioritar, dovezi concrete ale rezultatelor obținute în lupta împotriva crimei organizate și a corupției; consideră că o strategie regională și de cooperare consolidată între toate țările din regiune sunt vitale pentru combaterea mai eficientă a acestor fenomene, în special în ceea ce privește îmbunătățiri ale supravegherii frontierelor și eforturi de combatere a traficului de femei și minori și exploatarea acestora, în special cei care sunt victime ale exploatarea sexuală sau ale cerșetoriei forțate; îndeamnă instituțiile de la nivel central și local să furnizeze rezultate concrete în combaterea crimei organizate, a traficului de ființe umane și a traficului de droguri și arme; subliniază

Joi, 16 ianuarie 2014

importanța unei abordări cuprinzătoare, multidisciplinare și orientate spre victime, cu un acces nestingherit la asistență, sprijin și protecția victimelor; regretă că corupția la nivel înalt și crima organizată au rămas în mare parte neatinse de EULEX;

28. subliniază importanța punerii în aplicare a reformei necesare a administrației publice și a creșterii numărului de femei și persoane care aparțin minorităților la toate nivelurile administrației; este în continuare preocupat de faptul că numeroși funcționari publici au locuri de muncă suplimentare care, în principiu, ar putea să genereze conflicte de interese sau să faciliteze practicile care implică corupția;

29. sprijină continuarea urmăririi crimelor de război la nivel național, inclusiv importanța urmăririi penale a cazurilor de viol de război; regretă faptul că, datorită războiului din 1999 din Kosovo, 1 869 de persoane sunt încă dispărute; remarcă faptul că această problemă impune un răspuns prompt din partea autorităților din Serbia și Kosovo, ca o condiție prealabilă esențială a reconcilierii dintre comunități și a unui viitor pașnic în regiune și subliniază că, pentru ca dialogul dintre Kosovo și Serbia să continue, cooperarea în găsirea persoanelor dispărute și a altor aspecte ale justiției tranziționale trebuie să fie o prioritate;

30. solicită, în acest context, autorităților din Serbia să furnizeze asistență deplină în vederea repatrierii corpurilor persoanelor kosovare dispărute și descoperite recent în Serbia și să continue căutările în zona identificată în care se presupune că sunt îngropate persoane dispărute;

31. îndeamnă autoritățile din Kosovo și Serbia să coopereze și să își asume responsabilitatea deplină pentru găsirea unor soluții de durată pentru persoanele strămutate pe plan intern în Serbia și Kosovo; subliniază că autoritățile din Kosovo ar trebui să își consolideze eforturile în găsirea unei soluții la problema persoanelor strămutate pe plan intern în contextul unui proces de aderare la UE, în special în ceea ce privește problema soluționării eficiente a litigiilor privind proprietățile;

32. solicită autorităților din Kosovo și țărilor învecinate să arate în continuare bunăvoință și să coopereze pe deplin și să sprijine Grupul special de investigații instituit ulterior raportului din decembrie 2010 al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, precum și orice acuzație care poate apărea ca urmare a activității Grupului special de investigații și încurajează urgentarea pe viitor a activității sale;

33. solicită instituțiilor de la nivel central și local să aplice efectiv legislația privind drepturile omului și să contribuie la dezvoltarea în continuare a unei societăți multietnice, punând un accent deosebit asupra educației și a ocupării forței de muncă în rândul reprezentanților tuturor grupurilor minoritare;

34. sprijină profesionalizarea funcției publice și solicită punerea în aplicare a legislației necesare în această privință; este preocupat în legătură cu implicarea politică în recrutarea și numirea angajaților publici;

35. este preocupat de faptul că discriminarea constituie, încă, o problemă gravă și invită autoritățile să pună în practică principiul constituțional al nediscriminării; subliniază necesitatea unei strategii cuprinzătoare de combatere a discriminării și a deplinei implementări a Legii privind combaterea discriminării, astfel încât să garanteze, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a UE, egalitatea tuturor persoanelor, indiferent de originea lor etnică, religie, gen, orientare sexuală, vârstă sau handicap;

36. ia act de punerea sub acuzare a celor trei cetățeni kosovari pentru implicarea lor în atacul din Kosovo 2.0 din 14 decembrie 2012 în Sala roșie a Centrului pentru tineret și sport și se așteaptă ca autorii să fie urmăriți penal în timp util;

37. subliniază că, deși libertatea de a se afilia la sindicate este garantată prin lege, sunt necesare în continuare îmbunătățiri în ceea ce privește drepturile de bază ale forței de muncă și ale sindicatelor; încurajează Kosovo să consolideze dialogul social în cadrul procesului decizional și în elaborarea politicilor, precum și consolidarea capacităților partenerilor sociali;

38. solicită autorităților kosovare să pună în aplicare pe deplin Convenția privind drepturile copilului și recomandă revizuirea politicilor privind sărăcia în rândul copiilor, inclusiv modificarea sistemului de asistență socială și introducerea unui sistem universal de prestații sociale pentru copii testate pe baza mijloacelor;

Joi, 16 ianuarie 2014

39. este îngrijorat de rata mare a sărăciei și a mortalității în rândul copiilor, de acoperirea scăzută oferită de sistemul de protecție socială din Kosovo și de cheltuielile personale ridicate pentru îngrijirea medicală care expun familiile vulnerabile la sărăcie cronică;

40. solicită ameliorarea relațiilor pe care Kosovo le are cu instituțiile culturale și de patrimoniu internaționale și a reprezentării sale în cadrul acestora, pentru a îmbunătăți protecția lăcașurilor și monumentelor religioase și culturale, precum și îmbunătățirea reprezentării Kosovo în mass-media internațională și în cadrul organizațiilor sportive europene și internaționale, pentru a permite artiștilor și atleților din Kosovo să participe la toate evenimentele culturale și sportive internaționale, inclusiv la concursul muzical Eurovision și la campionate europene și mondiale și la Jocurile Olimpice;

41. subliniază importanța unor mijloace de comunicare în masă libere și independente și solicită Comisiei să urgenteze programele de îmbunătățire a calității și profesionalismului jurnaliștilor; subliniază rolul unor servicii publice de mass-media sustenabile; este îngrijorat în ceea ce privește lipsa de protecție a jurnaliștilor independenți și presiunea exercitată asupra acestora; solicită autorităților din Kosovo să asigure un mecanism de finanțare sustenabil al serviciilor publice de mass-media și să finalizeze numirea membrilor organismului său de conducere; subliniază necesitatea garantării unei proprietăți clare a mass-mediei și a unui serviciu de radiodifuziune liber și de înaltă calitate; sprijină eforturile instituțiilor de a acorda Kosovo propriul cod de internet;

42. subliniază rolul central al organizațiilor active și independente ale societății civile în consolidarea proceselor democratice politice și în construirea unei societăți integrate în țară; subliniază importanța dialogului cu organizațiile societății civile și evidențiază contribuția crucială pe care actorii din societatea civilă o aduc la consolidarea cooperării regionale cu privire la aspectele sociale și politice; salută îmbunătățirea cooperării guvernului cu ONG-urile și solicită autorităților din Kosovo să stabilească un dialog structurat și un mecanism de consultare cu societatea civilă în elaborarea de politici, inclusiv în cadrul formulării de politici și de legislație și pentru monitorizarea procesului de integrare europeană;

43. ia act de procesul în curs de privatizare a activelor statului în ceea ce privește, în special, compania de poștă și telecomunicații din Kosovo (PTK); îndeamnă autoritățile kosovare să întreprindă măsuri concrete pentru a consolida transparența, responsabilitatea și legitimitatea procesului în ansamblu, de exemplu prin punerea informațiilor la dispoziția tuturor părților interesate în timp util;

44. solicită Kosovo să îmbunătățească mediul de afaceri pentru întreprinderile mici și mijlocii prin reducerea sarcinii administrative și a costurilor conexe, prin creșterea accesului la finanțare și prin oferirea unui sprijin special întreprinderilor nou-înființate; salută cu căldură semnarea unui memorandum de înțelegere între Camera de Comerț din Kosovo și Serbia;

45. salută faptul că, la 17 decembrie 2012, Kosovo a devenit al 66-lea membru al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD); mai mult, salută adoptarea primei strategii complete de țară a BERD la 8 mai 2013, care va contribui la accelerarea procesului de reformă și sprijinirea economiei Kosovo, va îmbunătăți viețile oamenilor, va facilita tranziția și va contribui la stabilitatea regională;

46. salută angajamentul provizoriu al UE de a acorda o subvenție suplimentară de finanțare a acoperirii totalității costurilor de dezafectare a vechii centrale electrice Kosovo A până în 2017; invită Kosovo să își intensifice eforturile și să ia măsurile concrete imediate necesare pentru dezafectarea centralei electrice Kosovo A și solicită o evaluare cuprinzătoare a impactului asupra mediului în conformitate cu standardele UE pentru noua centrală electrică din Kosovo; invită, de asemenea, Kosovo să depună eforturi cu privire la dezvoltarea energiei regenerabile și diversificarea surselor de energie, în conformitate cu angajamentele sale potrivit cărora 25 % din consumul total de energie va proveni din surse regenerabile până în 2020 și subliniază, în acest sens, necesitatea de a consacra mai mult din ajutorul financiar al UE și al BERD economiilor de energie, eficienței energetice, integrării pe piețele regionale de energie și proiectelor privind sursele regenerabile de energie;

47. regretă întârzierile autorităților din Kosovo în pregătirea și adoptarea unei strategii de mediu credibile și efective în ceea ce privește în special normele privind evaluarea impactului asupra mediului și obiectivele UE privind clima;

48. constată cu îngrijorare nivelul ridicat al șomajului, inclusiv în rândul tinerilor și solicită guvernului să abordeze problema prin asigurarea unor oportunități adecvate pentru tineri și prin orientarea educației către necesitățile pieței muncii;

Joi, 16 ianuarie 2014

49. subliniază că apartenența Kosovo la organizații de cooperare regională ar trebui promovată și încurajată de toate țările din regiune; sprijină, în acest context, angajamentul Kosovo în cadrul organizațiilor regionale și solicită îndepărtarea tuturor obstacolelor, astfel încât Kosovo să poată face parte din aceste organizații, inclusiv din Consiliul Europei;

50. subliniază importanța dezvoltării transportului public, în special în ceea ce privește modernizarea sau crearea de noi legături feroviare în cadrul unui sistem sustenabil de transporturi; sugerează construirea unui sistem transfrontalier de căi ferate de mare viteză, între toate țările din Balcanii de Vest, care să fie conectat cu rețeaua transeuropeană din Uniunea Europeană;

51. constată cu îngrijorare situația economică actuală din Kosovo; subliniază că statistica economică trebuie îmbunătățită în vederea evaluării adecvate a situației economice înainte de identificarea unor modalități de abordare a acesteia;

52. invită autoritățile din Kosovo să depună eforturi pentru îmbunătățirea fiabilității informațiilor statistice în conformitate cu standardele europene și metodologiile internaționale;

53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Serviciului European pentru Acțiune Externă, precum și guvernului și Adunării Naționale a Kosovo.

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0041

Raportul pe 2012 privind progresele înregistrate de Islanda și perspectivele de după alegeri**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la raportul de țară pentru 2012 privind Islanda și perspectivele postelectorale (2013/2932(RSP))**

(2016/C 482/19)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere decizia Consiliului European din 17 iunie 2010 de a deschide negocierile de aderare cu Islanda,
 - având în vedere rezultatele conferinței de aderare cu Islanda,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări în perioada 2012-2013” și raportul de țară pentru 2012 privind Islanda, adoptat la 10 octombrie 2012 (COM(2012)0600),
 - având în vedere rezoluțiile anterioare privind Islanda, îndeosebi Rezoluția din 7 iulie 2010 referitoare la cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană ⁽¹⁾, Rezoluția din 7 aprilie 2011 referitoare la raportul de țară pentru 2010 privind Islanda ⁽²⁾ și Rezoluția din 14 martie 2012 referitoare la raportul de țară pentru 2011 privind Islanda ⁽³⁾,
 - având în vedere acordul privind gestionarea negocierilor de aderare la UE în perioada premergătoare alegerilor parlamentare, adoptat la 14 ianuarie 2013, și platforma guvernamentală adoptată de Partidul Progresist și Partidul Independenței la 22 mai 2013,
 - având în vedere declarațiile din 13 iunie 2013 de ministrul afacerilor externe al Islandei, Gunnar Bragi Sveinsson, și de comisarul pentru extindere și politica de vecinătate, Ștefan Füle,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Islanda îndeplinește criteriile de la Copenhaga, iar negocierile de aderare cu Islanda au fost începute la 27 iulie 2010, în urma aprobării de către Consiliu;
- B. întrucât 27 de capitole au fost deschise negocierilor, dintre care 11 au fost închise în mod provizoriu;
- C. întrucât Guvernul nou-ales al Islandei a suspendat procesul de aderare și o evaluare a negocierilor de aderare și a evoluțiilor din cadrul Uniunii Europene în vederea unei dezbateri în cadrul Althingi (Parlamentul Islandei) cu privire la aceste chestiuni este în curs;
- D. întrucât guvernul Islandei a declarat că negocierile de aderare nu vor fi continuate fără un referendum național prealabil;
1. ia act de faptul că, în conformitate cu articolul 49 din Tratatul Uniunii europene și în urma unui vot favorabil în cadrul Althingi, guvernul islandez a solicitat, la 17 iulie 2009, aderarea la Uniunea Europeană;
 2. salută perspectiva de a avea ca nou stat membru o țară cu o tradiție democratică ce funcționează bine, cu instituții și o societate civilă puternice;
 3. observă că Islanda are o bună capacitate generală de asumare a obligațiilor ce decurg din calitatea de stat membru, având în vedere îndeosebi participarea sa la Spațiul Economic European;
 4. subliniază desfășurarea transparentă și deschisă a negocierilor de aderare și salută deschiderea celor 27 de capitole de negociere și închiderea provizorie a 11 dintre acestea, ceea ce demonstrează că procesul de aderare evoluează în mod satisfăcător;

⁽¹⁾ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 73.⁽²⁾ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 89.⁽³⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 61.

Joi, 16 ianuarie 2014

5. subliniază că Uniunea Europeană își menține angajamentul total în vederea continuării și finalizării procesului negocierilor de aderare;
 6. ia act de faptul că recente sondaje de opinie atestă că majoritatea islandezilor doresc finalizarea negocierilor de aderare;
 7. ia act de faptul că Islande este considerată în continuare țară candidată;
 8. ia act de decizia guvernului Islandei de a nu aștepta încheierea negocierilor de aderare pentru a organiza un referendum; așteaptă cu interes dezbaterile parlamentare privind evaluarea negocierilor de aderare, și evoluțiile din cadrul Uniunii Europene, precum și analiza acestora făcută în cadrul Althingi; oferă asistență pentru elaborarea unei astfel de evaluări; speră ca evaluarea relevantă poate fi finalizată în timp util și așteaptă deciziile ulterioare cu privire la calea de urmat, inclusiv o decizie cu privire la dacă sau nu pentru a organiza un referendum cu privire la continuarea negocierilor de aderare;
 9. își exprimă speranța că referendumul va fi organizat într-un interval de timp rezonabil;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, președintelui Althingi precum și guvernului Islandei.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0042

Situația din Sudanul de Sud**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la situația din Sudanul de Sud (2014/2512(RSP))**

(2016/C 482/20)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Sudanul și Sudanul de Sud, în special cea din 10 decembrie 2013 referitoare la eforturile comunității internaționale în domeniul dezvoltării și al „construcției statale” a Sudanului de Sud ⁽¹⁾,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, din 2 ianuarie 2014 și 24 decembrie 2013 privind situația din Sudanul de Sud,
- având în vedere declarațiile din 16 decembrie și 28 decembrie 2013 ale purtătorului de cuvânt al Înaltului Reprezentant referitoare la situația din Sudanul de Sud,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 22 iulie 2013 privind Sudanul și Sudanul de Sud,
- având în vedere declarația locală a UE din 20 decembrie 2013 făcută de delegația Uniunii Europene,
- având în vedere Rezoluțiile 2132 (2013) din 24 decembrie 2013 și 2126 (2013) din 25 noiembrie 2013 ale Consiliului de Securitate al ONU,
- având în vedere declarația Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din 24 decembrie 2013 prin care acesta îndeamnă factorii de conducere din Sudanul de Sud să reducă actele de violență îngrijorătoare împotriva civililor,
- având în vedere raportul OCHA (Oficiul ONU pentru coordonarea afacerilor umanitare) asupra situației la 7 ianuarie 2014 – Raportul nr. 8 referitor la criza din Sudanul de Sud,
- având în vedere discuțiile privind situația din Sudanul de Sud, solicitate de Consiliul pentru pace și securitate al Uniunii Africane (CPS), în special la reuniunea sa de la Banjul din 30 decembrie 2013, și de Summitul Autorității Interguvernamentale pentru Dezvoltare (IGAD) care a avut loc la Nairobi la 27 decembrie 2013,
- având în vedere declarația din 8 ianuarie 2014 făcută de trimișii speciali ai IGAD în urma vizitei lor la Juba cu scopul de a debloca dialogul dintre guvern și rebeli,
- având în vedere Acordul global de pace (AGP) semnat în Sudan în 2005,
- având în vedere foaia de parcurs pentru Sudan și Sudanul de Sud stabilită în comunicatul emis de Consiliul pentru pace și securitate al Uniunii Africane la 24 aprilie 2012, pe care UE o susține fără rezerve,
- având în vedere comunicatul de presă emis în numele Uniunii Africane de către Președintele Comisiei Uniunii Africane, Dr Nkosazana Dlamini-Zuma, la 4 ianuarie 2014,
- având în vedere declarația Secretariatului executiv al IGAD din 19 decembrie 2013,
- având în vedere Acordul de la Cotonou revizuit,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
- având în vedere Pactul internațional privind drepturile civile și politice,

⁽¹⁾ Texte adoptate P7_TA(2013)0546.

Joi, 16 ianuarie 2014

- având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor,
- având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât conflictul politic a început după ce Salva Kiir, președintele țării și membru al grupului etnic Dinka, l-a acuzat pe vicepreședintele demis, Riek Machar, aparținând grupului etnic Nuer, de complot în vederea unei lovituri de stat împotriva sa; întrucât Riek Machar a negat tentativa de lovitură de stat;
- B. întrucât guvernul Sudanului de Sud a arestat 11 politicieni marcanți, inclusiv pe fostul ministru de finanțe și pe fostul secretar general al partidului MEPS, pe motiv că ar fi participat la un complot privind o tentativă de lovitură de stat împotriva președintelui Kirr; întrucât, la 23 iulie 2013, președintele Kiir a dizolvat întregul cabinet și l-a demis pe vicepreședintele Riek Machar;
- C. întrucât pentru actualul conflict ar trebui să se găsească o soluție politică democratică, deschizând drumul către crearea unor instituții în legătură cu care să existe un acord democratic în vederea construirii noului stat înființat după referendumul asupra independenței; întrucât societatea civilă a cerut găsirea unei soluții politice pașnice pentru această problemă;
- D. întrucât părțile implicate în conflictul din Sudanul de Sud au inițiat negocieri la 7 ianuarie 2014 la Addis Abeba, sub egida IGAD; întrucât încetarea ostilităților, deschiderea de coridoare umanitare, problema prizonierilor politici și protecția civililor vor constitui principalele teme ale discuțiilor;
- E. întrucât, în pofida negocierilor de pace în curs de desfășurare, instabilitatea, luptele și mobilizarea forțelor armate au continuat; întrucât forțele guvernamentale încearcă în prezent să recucerească orașul Bor, ultima capitală de stat aflată încă sub controlul rebelilor;
- F. întrucât reprezentantul SUA Donald Booth și reprezentanții țărilor care se învecinează cu Sudanul de Sud s-au întâlnit la 11 ianuarie 2014 cu Riek Machar pentru a încerca să includă propunerile ambelor părți într-un proiect de document de încetare a focului;
- G. întrucât, la 8 ianuarie 2014, câteva zeci de persoane au organizat un marș pentru pace la Juba, denunțând luptele dintre tabăra președintelui și cea a vicepreședintelui demis;
- H. întrucât la baza actualului conflict, care a căpătat și dimensiuni etnice, se află separarea din 1991 a A/MEPS în facțiunea condusă de Garang, liderul A/MEPS susținut de Salva Kiir și care a decedat, și facțiunea lui Riek Machar, care a contestat rolul de lider al lui Garang;
- I. întrucât Consiliul de Securitate al ONU a adoptat o rezoluție în temeiul căreia vor fi trimise întăriri sub formă a 5 500 de soldați și 440 de ofițeri de poliție, pentru a consolida contingentele misiunii ONU în Sudanul de Sud;
- J. întrucât la 15 decembrie 2013 au avut loc ciocniri armate între gărzile prezidențiale în cazărmile militare din Juba; întrucât luptele au început să se răspândească în regiunea din jurul Jonglei;
- K. întrucât au fost raportate execuții extrajudiciare în masă, vizarea persoanelor pe criterii etnice și detenții arbitrare, fiind identificate cel puțin trei grupuri comune la 6 ianuarie 2014;
- L. întrucât potrivit ONU mii de persoane au fost ucise și sute de mii de civili au fost strămutați din cauza crizei actuale din Sudanul de Sud, câteva zeci de mii aflându-se în bazele ONU din întreaga țară și având nevoie urgentă de servicii medicale de bază, de apă potabilă și de condiții sanitare mai bune; întrucât numărul persoanelor din Sudanul de Sud care caută adăpost în Uganda și Etiopia a crescut în mod dramatic; întrucât, la 14 ianuarie 2014, cel puțin 200 de civili s-au înecat într-un accident de feribot care s-a produs pe Nilul Alb, în timp ce fugeau din calea luptelor din orașul Malakal;
- M. întrucât ostilitățile active reprezintă principala provocare din punctul de vedere al accesului pentru operațiunile de răspuns umanitar; întrucât accesul la alimente rămâne limitat pentru persoanele din întreaga țară, iar distribuția de produse alimentare de bază este necesară în special în Bor și Bentiu; întrucât violența și strămutarea au dus la pierderea mijloacelor de trai, afectând în special sursele alimentare, iar acest lucru poate duce în cele din urmă la o criză nutrițională;

Joi, 16 ianuarie 2014

- N. întrucât recent s-au înregistrat atacuri împotriva populației Nuba, crime, violuri în masă și arestări arbitrare în rândul populației civile din munții Nuba; întrucât pe parcursul ultimelor două săptămâni din decembrie 2013, forțe armate și paramilitare ale guvernului sudanez, cu sprijinul unor forțe de securitate, au atacat numeroase zone din jurul Kadugli și Dillanj, mii de civili și-au părăsit locuințele și au fost raportate crime și violuri în masă; întrucât este posibil ca această criză să afecteze o regiune cu mult mai largă, deja înclinată către instabilitate, iar acest lucru trebuie să fie luat în considerare în permanență de răspunsul internațional la fața locului;
- O. întrucât țările învecinate din Africa de Est, inclusiv Kenya și Etiopia, au exercitat presiuni asupra ambelor părți să încheie un acord de pace; întrucât Uganda, la solicitarea președintelui Kiir, a trimis 1 200 de soldați și echipamente militare pentru a asigura protecția unor obiective precum aeroportul și instituțiile de stat;
- P. întrucât, în urma unei cereri de asistență prezentate de ONU, mecanismul de protecție civilă al Uniunii a fost activat la 4 ianuarie 2014 pentru a sprijini Sudanul de Sud cu asistență în natură în vederea furnizării de adăposturi, materiale medicale, medicamente, bunuri de primă necesitate și produse alimentare;
- Q. întrucât Republica Sudanul de Sud este una dintre țările cele mai sărace și mai puțin dezvoltate din lume, 50 % din populația acesteia aflându-se sub pragul sărăciei, având cea mai ridicată rată a mortalității materne, una dintre cele mai ridicate rate a mortalității infantile, un nivel de analfabetism de aproximativ 75 % și numai o treime din populație având acces la apă curată; întrucât insecuritatea alimentară constituie o amenințare pentru mai mult de un milion de persoane în fiecare an; întrucât în Sudanul de Sud aproximativ 80 % din serviciile medicale și cele de bază sunt furnizate de organizații neguvernamentale, iar accesul la ajutorul umanitar este în continuare limitat de ostilități active și de atacuri asupra lucrătorilor din domeniul asistenței umanitare și a bunurilor folosite în acest domeniu;
- R. întrucât UE a anunțat că va acorda 50 milioane EUR pentru acțiuni umanitare în Sudanul de Sud; întrucât acest lucru înseamnă că asistența umanitară acordată de UE s-a ridicat la 170 milioane EUR în exercițiile financiare 2013 și 2014;
- S. întrucât agențiile umanitare au lansat Planul de răspuns la situația de criză din Sudanul de Sud la 31 decembrie 2013; întrucât OCHA a lansat un apel consolidat în vederea colectării a 166 milioane USD pentru a reacționa la criză și a sprijini, conform estimărilor, 628 000 de oameni din ianuarie până în martie 2014;
- T. întrucât construcția statală și depășirea fragilității necesită o perspectivă pe termen lung și un angajament solid, previzibil și stabil din partea comunității internaționale,
1. condamnă cu fermitate recenta izbucnire a luptelor în Sudanul de Sud și invită toate părțile să depună armele și să pună capăt imediat violenței care a avut drept rezultat morți, răniți și daune în rândul populației civile și a dus la strămutarea a sute de mii de persoane de la începutul crizei în decembrie 2013;
 2. își exprimă profunde îngrijorare cu privire la recenta escaladare a violenței în Sudanul de Sud, care are grave consecințe umanitare, în materie de securitate, politice, economice și sociale într-o țară deja fragilă și volatilă, și ar putea destabiliza întreaga regiune a Africii de Est; este deosebit de îngrijorat cu privire la dimensiunea etnică a conflictului; subliniază că încercarea de a obține puterea prin intermediul violenței sau al separării pe criterii de origine etnică este contrară principiilor statului de drept democratic și contravine dreptului internațional;
 3. condamnă cazurile raportate de încălcare a drepturilor omului și de abuzuri, invită toate părțile să pună capăt imediat tuturor încălcărilor drepturilor omului, inclusiv celor care afectează refugiații și persoanele strămutate, femeile și persoanele care aparțin grupurilor vulnerabile, precum și jurnaliștii, și solicită ca persoanele responsabile de încălcarea drepturilor omului să fie trase la răspundere; consideră că președintele Kiir și Riek Machar ar trebui să facă tot ce le stă în putință pentru a împiedica soldații aflați sub comanda lor să comită astfel de abuzuri împotriva populației;
 4. îndeamnă toate părțile implicate să respecte legislația internațională umanitară și în materie de drepturi ale omului, precum și să acorde acces și protecție agențiilor umanitare care vin în sprijinul populației civile aflate în suferință și să deschidă coridoare umanitare pentru furnizarea de provizii și echipamente; constată că o serie de agenții umanitare străine s-au retras deja din Sudanul de Sud, iar cele care au rămas depun eforturi pentru a face față nevoilor persoanelor strămutate; constată, de asemenea, că aceste agenții umanitare nu pot ajunge în multe regiuni în care se preconizează că se află zeci de mii de persoane care așteaptă ajutor sau care se deplasează în căutare de ajutor;

Joi, 16 ianuarie 2014

5. îndeamnă ambele părți să ajungă la un acord, sprijină pe deplin negocierile aflate în desfășurare la Addis Abeba și solicită, totodată, încetarea imediată a focului și sporirea eforturilor pentru găsirea unui mod de a asigura pacea și stabilitatea pe termen lung; îndeamnă guvernul și rebelii să inițieze un dialog politic necondiționat, integrator și cuprinzător cu bună-credință în vederea încheierii cu succes a negocierilor; salută eforturile Uniunii Africane (UA) și ale IGAD în scopul promovării dialogului și medierii integratoare;
 6. solicită eliberarea tuturor deținuților politici și a celor 11 lideri politici aflați în detenție, a căror detenție a devenit un punct sensibil în cadrul negocierilor de pace;
 7. invită toate țările care se învecinează cu Sudanul de Sud și puterile regionale să colaboreze îndeaproape pentru a îmbunătăți situația securității din țară și din regiune și a identifica o soluție politică pașnică și pe termen lung la actualul conflict; subliniază că cooperarea cu Sudanul în special ar reprezenta o îmbunătățire a legăturilor, după ce foștii dușmani din războiul civil au fost pe punctul de a intra într-un nou conflict ca urmare a unor dispute privind taxele pe petrol și granițele țării în prima parte a anului 2012;
 8. salută decizia Consiliului pentru pace și securitate al Uniunii Africane de a crea o comisie care să investigheze încălcările drepturilor omului și alte abuzuri și recomandă metode și mijloace pentru a asigura responsabilizarea, reconcilierea și vindecarea în rândul tuturor comunităților; salută consolidarea capacității de anchetă privind drepturile omului a misiunii ONU în Sudanul de Sud (UNMISS) cu sprijinul Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului;
 9. regretă decizia Înaltului Reprezentant al UE de a rezilia mandatul Reprezentantului Special al UE pentru Sudan/Sudanul de Sud, având în vedere gravitatea tensiunilor politice din Sudan și conflictele armate; consideră că, fără un Reprezentant Special desemnat al UE pentru Sudan/Sudanul de Sud, UE va avea o poziție marginală în cadrul negocierilor și al eforturilor internaționale; solicită, prin urmare, Înaltului Reprezentant să revină asupra acestei decizii și să prelungească mandatul Reprezentantului Special pentru Sudan/Sudanul de Sud;
 10. solicită comunității internaționale să-și onoreze angajamentele privind finanțarea acordată Sudanului de Sud și regiunii și să-și mobilizeze resursele pentru a reacționa cât mai repede cu putință la situația umanitară din ce în ce mai gravă din Sudanul de Sud;
 11. își exprimă îngrijorarea cu privire la corupția larg răspândită; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea, cu privire la faptul că astfel de cazuri de corupție dăunează perspectivelor de instituire a unei democrații libere și echitabile, stabilității, dezvoltării durabile și creșterii economice;
 12. salută decizia de a consolida UNMISS sporind personalul său militar, de poliție, logistic și civil; cu toate acestea, subliniază că este responsabilitatea primară a statului de a-și proteja populația civilă; salută eforturile depuse de reprezentantul special al ONU și, totodată, președintele UNMISS, dna Hilde Johnson;
 13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului Sudanului de Sud, Comisarului pentru drepturile omului din Sudanul de Sud, Adunării Naționale Legislative din Sudanul de Sud, instituțiilor Uniunii Africane, Autorității Interguvernamentale pentru Dezvoltare, co-președinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, precum și Secretarului General al ONU.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0043

Strategia UE privind persoanele fără adăpost**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost (2013/2994(RSP))**

(2016/C 482/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 2 și 3,
 - având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 9, 14, 151 și 153,
 - având în vedere Carta socială europeană (revizuită) a Consiliului Europei, în special articolul 31,
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 34 și 36,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2010 intitulată „Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale: un cadru european pentru coeziunea socială și teritorială” (COM(2010)0758),
 - având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
 - având în vedere declarația sa din 22 aprilie 2008 privind soluționarea problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă ⁽²⁾,
 - având în vedere Conferința de consens european din decembrie 2010,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2011 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost ⁽³⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 februarie 2013 intitulată „Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020” (COM(2013) 0083),
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 20 februarie 2013 intitulat „Combaterea lipsei de adăpost în Uniunea Europeană” (SWD(2013)0042),
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 iunie 2013 referitoare la locuințele sociale din Uniunea Europeană ⁽⁴⁾,
 - având în vedere cele șase principii convenite la Masa rotundă a miniștrilor privind problema persoanelor fără adăpost, care a avut loc la Leuven la 1 martie 2013, la inițiativa Președinției irlandeze,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi, iar statele membre au responsabilitatea de a promova și a garanta aceste drepturi;

⁽¹⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.⁽²⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 19.⁽³⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 101.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0246.

Joi, 16 ianuarie 2014

- B. întrucât lipsa de adăpost constituie o încălcare a demnității umane și a drepturilor omului; întrucât a avea o locuință constituie o nevoie umană de bază și o condiție necesară pentru o viață decentă și pentru incluziunea socială;
 - C. întrucât combaterea lipsei de adăpost a devenit o prioritate a politicii UE de eradicare a sărăciei în cadrul Strategiei Europa 2020 și al inițiativei sale emblematice „Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale”, precum și al pachetului UE pentru investiții sociale; întrucât nivelurile actuale ale sărăciei și excluziunii sociale periclitează obiectivul Strategiei Europa 2020 de a reduce cu cel puțin 20 de milioane numărul de persoane aflate în situație de sărăcie și excluziune socială sau care riscă să ajungă într-o astfel de situație;
 - D. întrucât lipsa de adăpost reprezintă cea mai gravă formă de sărăcie și precaritate și întrucât în ultimii ani acest fenomen a luat proporții în aproape toate statele membre;
 - E. întrucât în statele membre cele mai afectate de criza economică și financiară s-a înregistrat o creștere fără precedent a numărului de persoane fără adăpost;
 - F. întrucât profilurile sociale și familiale ale persoanelor care fac apel la locuințe sociale s-au schimbat și, în prezent, există o cerere crescută pentru astfel de locuințe;
 - G. întrucât unele state membre ale UE se confruntă cu un deficit de locuințe sociale și o nevoie tot mai mare de locuințe accesibile din punct de vedere financiar;
 - H. întrucât mai multe organisme ale UE, cum ar fi Consiliul Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori (COPSSC), Comitetul Regiunilor, Comitetul Economic și Social European și Parlamentul European, au solicitat Comisiei să elaboreze o strategie a UE privind persoanele fără adăpost sau un cadru similar;
 - I. întrucât, fiind prin natura sa o problemă multidimensională, lipsa de adăpost necesită o abordare politică multidimensională;
 - J. întrucât există din ce în ce mai multe dovezi în sprijinul faptului că abordările axate pe oferirea unor locuințe sunt cele mai eficiente;
 - K. întrucât în cadrul semestrului european se acordă din ce în ce mai multă atenție problema lipsei de adăpost, câteva state membre incluzând-o printre prioritățile legate de combaterea sărăciei în programele naționale de reformă pe 2012 și 2013;
 - L. întrucât actualul cadru de politică al UE și realitatea socială de pe teren deschid calea pentru acțiuni mai ferme și mai ambițioase la nivelul UE pentru a soluționa problema lipsei de adăpost;
 - M. întrucât statele membre ale UE dispun de cel mai avansat sistem de protecție socială din lume, înregistrând cele mai ridicate contribuții pentru prestații sociale pentru cetățeni;
 - N. întrucât responsabilitatea directă pentru tratarea problemei lipsei de adăpost revine statelor membre, în special autorităților regionale și locale, o strategie a UE având un rol complementar;
 - O. întrucât actualele domenii de competență fac posibilă asumarea unui rol mai important de către Comisie, respectând principiul subsidiarității;
 - P. întrucât tot mai multe state membre au o strategie holistică privind persoanele fără adăpost, iar cooperarea europeană le-ar putea fi de ajutor pentru a-și dezvolta în continuare politicile;
 - Q. întrucât sărăcia nu constituie o infracțiune, iar lipsa de adăpost nu este nici o infracțiune, nici o alegere ca stil de viață,
1. subliniază că persoanele fără adăpost se zbat pentru a se descurca și sunt obligate să trăiască în condiții inumane;

Joi, 16 ianuarie 2014

2. solicită insistent Comisiei să elaboreze fără întârziere o strategie a UE privind persoanele fără adăpost, urmând liniile stabilite în Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost și în propunerile altor instituții și organe ale UE;
3. consideră că o strategie a UE privind persoanele fără adăpost ar trebui să respecte pe deplin tratatul, care afirmă „rolul esențial și competențele discreționare ample ale autorităților naționale, regionale și locale în ceea ce privește furnizarea, punerea în funcțiune și organizarea serviciilor de interes economic general într-un mod care să răspundă cât mai bine nevoilor utilizatorilor”; consideră că responsabilitatea pentru combaterea lipsei de adăpost revine statelor membre și că, prin urmare, o strategie a UE privind persoanele fără adăpost ar trebui să sprijine cât mai eficace statele membre în asumarea acestei responsabilități, cu respectarea deplină a principiului subsidiarității;
4. solicită Comisiei să înființeze un grup de experți la nivel înalt care să asiste Comisia la pregătirea și dezvoltarea ulterioară a unei strategii a UE pentru persoanele fără adăpost;
5. invită Comisia să acorde atenția cuvenită problemei lipsei de adăpost în recomandările specifice fiecărei țări adresate statelor membre în care este imperios necesar să se realizeze progrese în această privință; solicită statelor membre să acorde mai multă atenție problemei lipsei de adăpost în programele lor naționale de reformă;
6. subliniază necesitatea de a colecta date complete și comparabile cu privire la problema persoanelor fără adăpost, fără a stigmatiza aceste persoane; subliniază faptul că colectarea datelor este o condiție necesară pentru dezvoltarea unor politici eficiente, care să conducă în final la eradicarea fenomenului lipsei de adăpost;
7. salută dispozițiile noului Regulament privind Fondul social european referitoare la stabilirea unor indicatori pentru monitorizarea eficacității investițiilor în ceea ce privește persoanele fără adăpost sau persoanele afectate de excluderea locativă; solicită Comisiei să fructifice la maximum potențialul acestor noi instrumente;
8. invită Comisia să utilizeze Programul european pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială ca principală sursă de fonduri pentru o strategie a UE care să finanțeze cercetarea și schimburile transnaționale și să își consolideze în continuare cooperarea cu partenerii europeni-cheie;
9. solicită Comisiei să integreze problema lipsei de adăpost în toate domeniile relevante de politică ale UE;
10. invită Comisia să trateze următoarele elemente ca priorități ale strategiei UE privind persoanele fără adăpost:
 - abordări ale problemei persoanelor fără adăpost bazate pe locuințe sau vizând în primul rând asigurarea unei locuințe;
 - aspectele transfrontaliere ale problemei persoanelor fără adăpost;
 - calitatea serviciilor pentru persoanele fără adăpost;
 - prevenirea lipsei de adăpost;
 - tinerii fără adăpost;
11. reamintește Rezoluția sa din 14 septembrie 2011 referitoare la lipsa de adăpost pentru elementele fundamentale pe care le precizează pentru o strategie UE în domeniu, subliniind în special următoarele aspecte:
 - monitorizarea regulată a problemei lipsei de adăpost;
 - cercetarea și acumularea de cunoștințe privind politicile și serviciile legate de lipsa de adăpost;
 - inovarea socială în politicile și serviciile legate de lipsa de adăpost;
12. îndeamnă statele membre să asigure locuințe sociale accesibile din punct de vedere financiar și adaptate pentru persoanele cele mai vulnerabile pentru a preveni excluderea socială și lipsa de adăpost;
13. solicită statelor membre să nu încalce tratatele internaționale privind drepturile omului și să respecte pe deplin orice acord pe care l-au semnat, inclusiv Carta drepturilor fundamentale, Pactul internațional al ONU cu privire la drepturile civile și politice și Carta socială europeană (revizuită) a Consiliului Europei;

Joi, 16 ianuarie 2014

14. solicită statelor membre să înceteze imediat să incrimineze persoanele fără adăpost și să modifice practicile discriminatorii utilizate pentru a împiedica accesul persoanelor fără adăpost la servicii sociale și adăposturi;
 15. invită statele membre să utilizeze resursele Fondului de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane (FEAD), precum și alte programe, cum ar fi Fondul social european (FSE), pentru a îmbunătăți situația persoanelor fără adăpost și pentru a crea o cale către incluziunea socială și integrarea pe piața forței de muncă;
 16. invită statele membre și Președinția UE să organizeze periodic o masă rotundă a miniștrilor din UE responsabili pentru problema persoanelor fără adăpost, în continuarea inițiativei din martie 2013 a Președinției irlandeze a UE; invită Comisia să ofere sprijin practic și financiar pentru această reuniune;
 17. invită statele membre să coopereze mai strâns pentru a intensifica schimbul de experiență și bune practici și pentru a construi o abordare politică comună;
 18. solicită statelor membre să aplice o abordare holistică pentru elaborarea de strategii comprehensive privind persoanele fără adăpost care să se bazeze pe asigurarea de locuințe și să includă o puternică componentă preventivă;
 19. consideră că statele membre și autoritățile lor locale, în colaborare cu organizațiile de chiriași, ar trebui să aplice politici de prevenire eficiente, pentru a reduce rata evacuărilor;
 20. invită Consiliul să ia în considerare introducerea unei recomandări privind o garanție prin care să se asigure că nicio persoană din UE nu este obligată să doarmă în stradă din cauza lipsei unor servicii (de urgență);
 21. invită statele membre să coopereze conform practicilor naționale cu organizațiile umanitare relevante pentru a oferi consiliere și cazare persoanelor fără adăpost;
 22. subliniază necesitatea stringentă de a combate orice formă de discriminare împotriva persoanelor fără adăpost și de marginalizare a unor comunități întregi;
 23. subliniază că materializarea dreptului la locuință este esențială pentru exercitarea unei serii întregi de alte drepturi, printre care mai multe drepturi politice și sociale;
 24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European, Comitetului pentru protecția socială, precum și Consiliului Europei.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0044

Situația apărătorilor drepturilor și a militanților din opoziție în Cambodgia și Laos**Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la situația apărătorilor drepturilor și a activiștilor din opoziție în Cambodgia și Laos (2014/2515(RSP))**

(2016/C 482/22)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Cambodgia și Laos,
- având în vedere Declarațiile locale ale UE din 4 ianuarie 2014 privind violențele asociate conflictelor de muncă și din 23 septembrie 2013 privind noua legislatură din Cambodgia,
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Vicepreședintei/Înaltei Reprezentante Catherine Ashton în urma alegerilor din Cambodgia din 29 iulie 2013,
- având în vedere raportul din 5 august 2013 al raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului în Cambodgia,
- având în vedere raportul intitulat „Bittersweet harvest – A human rights impact assessment of the European Union’s Everything But Arms initiative in Cambodia”, prezentat de organizațiile Equitable Cambodia și Inclusive Development International în 2013,
- având în vedere Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și Regatul Cambodgia din 1997,
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Vicepreședintei/Înaltei Reprezentante Catherine Ashton din 21 decembrie 2012 privind dispariția lui Sombath Somphone în Laos,
- având în vedere declarația Partenerilor Europeni de Dezvoltare din 19 noiembrie 2013 cu ocazia mesei rotunde organizate de Republica Democrată Populară Laos,
- având în vedere Acordul de cooperare dintre UE și Republica Democrată Populară Laos din 1 decembrie 1997,
- având în vedere Orientările UE din 2008 cu privire la apărătorii drepturilor omului,
- având în vedere Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate și Declarația ONU din 18 decembrie 1992 privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

Cambodgia

- A. întrucât la 3 ianuarie 2014, în cadrul unor demonstrații pașnice organizate de lucrătorii din industria textilă pentru a solicita creșterea salariilor, devenite ulterior violente, forțele de securitate au deschis focul cu muniție adevărată asupra demonstranților, fiind ucise cinci persoane și mai mult de 30 de persoane fiind rănite; întrucât la 4 ianuarie 2014, forțele de securitate au evacuat forțat Parcul Libertății, unde erau adunați activiștii din opoziție;
- B. întrucât 23 de persoane, printre care apărători ai drepturilor, au fost arestate în timpul evenimentelor recente și, potrivit relatărilor, au fost bătute și torturate;
- C. întrucât tensiunile, care au escaladat cu prezența poliției, au dus la o interzicere a demonstrațiilor;

Joi, 16 ianuarie 2014

- D. întrucât dreptul la libertatea de întrunire pașnică este consacrat în constituția Cambodgiei, la articolul 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și la articolul 21 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;
- E. întrucât liderii Partidului Salvării Naționale din Cambodgia, Sam Rainsy și Kem Sokha, au fost citați să apară în fața instanței municipale Phnom Penh la data de 14 ianuarie 2014 pentru un interogatoriu; întrucât Sam Rainsy și Kem Sokha ar putea fi condamnați pentru incitare la tulburări civile;
- F. întrucât autoritățile nu au luat toate măsurile necesare pentru a aborda unele dintre principalele deficiențe ale procesului electoral, cum ar fi îmbunătățirea fiabilității listei electorale, asigurarea accesului echitabil la mass-media și împiedicarea utilizării resurselor de stat, inclusiv a campaniilor desfășurate de funcționarii publici și armată;
- G. întrucât regele l-a amnistiat pe Sam Rainsy la 14 iulie 2013, ceea ce i-a permis acestuia să revină în Cambodgia; întrucât, însă, dreptul său de a vota și de a candida la alegeri nu a fost restabilit;
- H. întrucât, în septembrie 2013, în urma anunțării rezultatelor alegerilor, Partidul Salvării Naționale din Cambodgia a lansat trei zile de demonstrații în masă în semn de protest la rezultatele oficiale ale alegerilor pentru Adunarea Națională; întrucât în reacție la aceste proteste pașnice guvernul a mobilizat un număr mare de polițiști și jandarmi;
- I. întrucât apărătorii drepturilor omului au fost hărțuiți în mod constant, de exemplu prin arestări arbitrare sau condamnări bazate pe acuzații false sau exagerate pentru exercitarea pașnică a drepturilor omului; întrucât predomină un climat al impunității pentru asemenea acte;
- J. întrucât Cambodgia s-a confruntat cu provocări importante în ceea ce privește situația drepturilor omului, în special ca urmare a exproprierii sistematice a terenurilor și a actelor de corupție comise de guvern, partidul aflat la putere și actorii din domeniul privat cu protecție și sprijin oficial;
- K. întrucât Raportorul special al ONU privind situația drepturilor omului în Cambodgia va efectua o vizită oficială în această țară în perioada 12-17 ianuarie 2014;
- L. întrucât UE este cel mai mare donator individual pentru Cambodgia;
- M. întrucât numeroase companii internaționale, printre care și companii europene, se presupune că au fost implicate în încălcarea drepturilor funciare, în special în sectorul zahărului, și întrucât în noiembrie 2013 Coca-Cola a promis să aplice zero toleranță în cazul evacuărilor necompensate de pe terenuri;

Laos

- N. întrucât Sombath Somphone, un activist pentru drepturile omului și drepturile de mediu și lider al societății civile, copreședinte al celui de-al 9-lea Forum al Popoarelor Asia-Europa organizat la Vientiane în octombrie 2012 înaintea summitului ASEM 9, se presupune că ar fi fost victima unei dispariții forțate la data de 15 decembrie 2012 în Vientiane; întrucât familia lui Sombath Somphone nu a mai fost în măsură să-l localizeze din acea zi, în pofida apelurilor repetate adresate autorităților locale și a căutărilor întreprinse în împrejurimi;
- O. întrucât în timpul vizitei Delegației pentru relațiile cu țările din Asia de Sud-Est și cu Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN) în Laos la 28 octombrie 2013 dispariția lui Sombath Somphone a fost adusă în discuție cu autoritățile din Laos;
- P. întrucât unele întrebări esențiale legate de acest caz, inclusiv dacă a fost efectuată sau nu o anchetă, rămân fără răspuns la mai mult de un an de la dispariția acestuia, iar autoritățile din Laos au respins orice asistență din exterior pentru anchetarea dispariției;
- Q. întrucât partenerii europeni ai Laosului consideră că dispariția inexplicabilă a lui Sombath Somphone este o chestiune foarte importantă și privesc declarațiile guvernului legat de acest caz ca nefiind nici suficiente, nici convingătoare;
- R. întrucât, la 15 decembrie 2013, 62 de ONG-uri au solicitat efectuarea unei noi anchete privind dispariția sa; întrucât la 16 decembrie 2013, Grupul de lucru al ONU pentru disparițiile forțate sau involuntare a îndemnat guvernul din Laos să facă tot posibilul pentru a-l localiza pe Sombath Somphone, pentru a stabili care a fost soarta acestuia și unde se află și pentru a-i trage la răspundere pe făptași;

Joi, 16 ianuarie 2014

- S. întrucât au existat mai multe alte cazuri de dispariții forțate; întrucât nu se cunoaște nici până în ziua de astăzi locul în care se află nouă alte persoane – două femei, Kingkeo și Somchit, și șapte bărbați, Soubinh, Souane, Sinpasong, Khamson, Nou, Somkhit și Sourigna – care au fost deținute arbitrar de forțele de securitate din Laos în noiembrie 2009 în diverse locuri din țară;
- T. întrucât în Laos s-a înregistrat cea mai rapidă creștere economică în ultimii ani în sud-estul Asiei, iar activitatea societății civile este esențială pentru asigurarea faptului că drepturile omului nu sunt trecute pe planul doi în timpul dezvoltării rapide a Laosului;

Cambodgia

1. transmite condoleanțe familiilor victimelor; condamnă utilizarea disproporționată și excesivă a forței de către forțele de securitate din Cambodgia, care a dus la pierderea de vieți omenești și la rănirea unor persoane;
2. invită autoritățile din Cambodgia să manifeste reținere în fața protestatarilor și reamintește faptul că utilizarea forței de către oficialități trebuie să se facă după principiile legalității, necesității și proporționalității;
3. invită autoritățile din Cambodgia să elibereze de îndată cele 23 de persoane deținute pe nedrept;
4. îndeamnă autoritățile din Cambodgia să desfășoare o anchetă riguroasă și să îi tragă la răspundere pe cei care sunt responsabili de uciderea și rănirea protestatarilor pașnici;
5. este îngrijorat de situația apărătorilor drepturilor și activiștilor din opoziție din Cambodgia; condamnă toate acuzațiile, sentințele și condamnările motivate politic îndreptate împotriva criticilor regimului politic, politicienilor din opoziție, apărătorilor drepturilor omului și activiștilor funciari din Cambodgia; subliniază faptul că autoritățile trebuie să se asigure că drepturile indivizilor și organizațiilor de apărare și promovarea drepturilor omului sunt protejate, printre acestea numărându-se și dreptul de a critica în mod pașnic politicile guvernului și de a obiecta la acestea prin intermediul unor proteste publice și greve;
6. invită guvernul din Cambodgia să consolideze democrația, statul de drept, precum și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și să revoce imediat interzicerea întrunirilor publice;
7. îndeamnă guvernul din Cambodgia să recunoască rolul legitim pe care l-a avut opoziția politică în a contribui la dezvoltarea economică și politică generală a Cambodgiei; invită autoritățile din Cambodgia să suspende cu efect imediat citațiile trimise liderilor Partidului Salvării Naționale din Cambodgia, Sam Rainsy și Kem Sokha, și liderului de sindicat Rong Chhun de la CITA (Asociația Independentă a Profesorilor din Cambodgia) și CCFU (Confederația Sindicatelor din Cambodgia);
8. ia act cu îngrijorare de controversele actuale legate de presupusele nereguli care ar fi avut loc în cadrul procesului electoral; invită partidele politice să colaboreze pentru a identifica eventualele nereguli care au avut loc și să stabilească de comun acord măsuri pentru îmbunătățirea procesului electoral, în special în ceea ce privește o reformă a listei electorale, accesul la mass-media și o informare echilibrată, și a Comisiei Electorale Naționale, precum și reforme structurale în domeniul care vor contribui la dezvoltarea pe termen lung a Cambodgiei, inclusiv la reforma judiciară, reforma Adunării Naționale și la alte eforturi de stimulare a bunei guvernante și democrației;
9. invită guvernul din Cambodgia să accepte efectuarea unei anchete independente, cu sprijin internațional, în ceea ce privește acuzațiile de fraudă electorală și alte nereguli legate de alegerile din iulie 2013;
10. invită guvernul și parlamentul din Cambodgia să adopte și să pună în aplicare legi prin care să asigure că sistemul de justiție funcționează independent de controlul politic și corupție;
11. invită guvernul din Cambodgia să înființeze o instituție națională pentru drepturile omului, să coopereze din plin la procedurile speciale ale ONU și să permită, în special, o vizită a Raportorului special privind independența judecătorilor și a avocaților și a Raportorului special privind dreptul la întrunire pașnică și dreptul de asociere;
12. îndeamnă guvernul din Cambodgia să pună capăt tuturor evacuărilor forțate și să introducă și să pună în aplicare un moratoriu asupra evacuărilor în Cambodgia, până la instituirea unui cadru juridic transparent și fiabil și a politicilor relevante care să garanteze că evacuările au loc numai în conformitate cu standardele internaționale; solicită companiilor internaționale să nu tragă beneficii directe de pe urma acestor evacuări forțate fără a acorda compensații echitabile;

Joi, 16 ianuarie 2014

13. salută vizita Raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului în Cambodgia în perioada 12-17 ianuarie 2014 și solicită guvernului din Cambodgia să respecte recomandările incluse în rapoartele raportorului;
14. salută inițiativele precum recent lansata inițiativă pentru transparență în industria îmbrăcăminte (GITI), concepută ca o abordare comună a guvernelor, sectorului comercial și societății civile atât din țările producătoare, cât și din țările consumatoare prin care se urmărește găsirea unui acord în privința unor standarde de muncă cuprinzătoare, monitorizate în comun;
15. solicită instituțiilor UE, statelor membre și companiilor europene și multinaționale să sprijine activ această inițiativă și altele similare și să adopte practici corporatiste etice, caracterizate de responsabilitate socială, care să includă garantarea unor standarde de muncă echitabile și a unor venituri de subsistență, recunoașterea dreptului de constituire în sindicate și de negocieri colective, precum și asigurarea unor condiții de muncă sigure și umane pentru toți lucrătorii;
16. invită Comisia să acționeze, de urgență, pe baza concluziilor recente evaluări a impactului pe care îl are asupra drepturilor omului funcționarea inițiativei UE „Totul în afară de arme” (EBA) în Cambodgia și să ia în considerare includerea în criteriile pentru exportatorii din țările cel mai puțin dezvoltate care doresc să beneficieze de privilegiile EBA a unei obligații de a atesta faptul că nu au evacuat oameni de pe terenurile și din casele lor fără a le acorda compensații adecvate;
17. invită Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant să monitorizeze îndeaproape situația din Cambodgia;

Laos

18. invită guvernul din Laos să clarifice în ce stadiu se află ancheta privind locul în care se află Sombath Somphone, să răspundă la numeroasele întrebări rămase fără răspuns în ceea ce privește dispariția lui Sombath și să solicite și să accepte asistență din partea experților legiști și a experților din domeniul aplicării legii proveniți din străinătate;
19. consideră că lipsa unei reacții din partea guvernului din Laos dă naștere unor suspiciuni că autoritățile ar putea fi implicate în răpire;
20. reiterează apelul său adresat Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant de a monitoriza îndeaproape ancheta efectuată de guvernul din Laos în legătură cu dispariția lui Sombath Somphone;
21. invită statele membre să continue să aducă în discuție cazul lui Sombath Somphone cu guvernul din Laos; subliniază faptul că disparițiile forțate continuă să fie un obstacol major în calea aderării Laosului la Consiliul ONU pentru drepturile omului;
22. invită guvernul din Laos să efectueze o anchetă riguroasă, imparțială și eficace în privința tuturor acuzațiilor de dispariții forțate și să abordeze chestiunea reprimării actuale a drepturilor civile și politice, inclusiv a libertății de exprimare, de asociere și de întrunire pașnică, în Laos, să asigure respectarea și protecția drepturilor tuturor apărătorilor drepturilor omului, activiștilor, minorităților și membrilor societății civile și să protejeze dreptul la libertatea religioasă și a credinței;
23. invită guvernul din Laos să ratifice fără întârziere Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate, semnată în 2008;
24. invită autoritățile din Laos să asigure promovarea reformelor care garantează respectarea drepturilor fundamentale ale omului și reamintește țării obligațiile sale internaționale care decurg din tratatele privind drepturile omului pe care le-a ratificat;
25. își exprimă îngrijorarea cu privire la exproprierile și evacuările forțate fără compensare și la corupția din Laos;

o

o o

26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretariatului ASEAN, Secretarului General al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru drepturile omului, guvernului și Adunării Naționale ale Regatului Cambodgia, precum și guvernului și parlamentului din Laos.

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0045

Alegerile recente din Bangladesh

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la alegerile recente din Bangladesh (2014/2516(RSP))

(2016/C 482/23)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la Bangladesh, în special cea din 21 noiembrie 2013 referitoare la drepturile omului și viitoarele alegeri ⁽¹⁾, cea din 23 mai 2013 referitoare la condițiile de muncă și standardele de sănătate și de siguranță în urma incendiilor ce au avut loc recent în mai multe fabrici și a prăbușirii unei clădiri în Bangladesh ⁽²⁾, cea din 14 martie 2013 referitoare la situația din Bangladesh ⁽³⁾ și cea din 17 ianuarie 2013 referitoare la victimele provocate recent de incendii ce au avut loc în fabrici de produse textile, îndeosebi în Bangladesh ⁽⁴⁾,
 - având în vedere declarația Înalțului Reprezentant Catherine Ashton în numele Uniunii Europene în legătură cu alegerile legislative din Bangladesh din 9 ianuarie 2014 și declarația Înalțului Reprezentant Catherine Ashton în legătură cu pregătirile pentru alegerile generale din Bangladesh din 30 noiembrie 2013,
 - având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al Înalțului Reprezentant Catherine Ashton în legătură cu misiunea de observare a alegerilor din Bangladesh din 20 decembrie 2013,
 - având în vedere comunicatul de presă al Înalțului Comisar al ONU pentru drepturile omului, Navi Pillay, intitulat („Political brinkmanship driving Bangladesh to the edge”) „Joaca cu focul în politică împinge Bangladeshul pe marginea prăpastiei” din 1 decembrie 2013,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură,
- A. întrucât la 5 ianuarie 2014 în Bangladesh au fost organizate alegeri generale sub auspiciile unui guvern interimar condus de fostul și actualul prim ministru Sheikh Hasina, care a desființat sistemul tradițional din Bangladesh caracterizat prin guverne interimare neutre prin intermediul celui de-al 15-lea amendament la Constituția din 2011;
- B. întrucât 2013 a fost, potrivit relatărilor, cel mai violent an din istoria Bangladeshului de după cucerirea independenței și îndeosebi perioadele preelectorale și electorale au fost marcate de violențe pe scară largă, cu baricade, greve și intimidarea votanților orchestrată mai ales de opoziție și cu peste 300 de persoane ucise de la începutul lui 2013, inclusiv cel puțin 18 în ziua alegerilor, rezultatul fiind paralizarea economiei fragile a Bangladeshului;
- C. întrucât alegerile au fost boicotate de alianța de opoziție condusă de PNB (Partidul Naționalist din Bangladesh), care stăruise asupra ideii unui guvern interimar „apolitic”, rezultatul fiind o victorie în mare parte nedisputată a Ligii Awami aflate la putere, fără contracandidat în peste jumătate din circumscripții și cu participare scăzută la vot; întrucât potrivit relatărilor Comisia electorală a trebuit să suspende procesul de votare la peste 300 de secții de votare din cauza violențelor;
- D. întrucât principalele două partide din Bangladesh au o tradiție veche de confruntări, refuz al compromisului și neîncredere care riscă să pună în pericol progresele sociale și economice impresionante făcute de Bangladesh în ultimul deceniu;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0516.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0230.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0100.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0027.

Joi, 16 ianuarie 2014

- E. întrucât o misiune a ONU condusă de Óscar Fernández-Taranco, care a urmărit să intermedieze un compromis și-a încheiat vizita de cinci zile pe 5 octombrie 2013 fără a fi reușit să obțină rezultate semnificative;
- F. întrucât Secretarul-general al ONU, Ban Ki-moon a spus că regretă faptul că părțile nu au ajuns la un acord înainte de alegeri și făcut un apel la toate părțile să asigure un mediu pașnic „în care oameni să beneficieze în continuare de dreptul la întrunire și la libera exprimare”;
- G. întrucât UE întreține relații bune și de lungă durată cu Bangladeshul, inclusiv prin Acordul de cooperare privind parteneriatul și dezvoltarea; întrucât, cu toate acestea, nu a trimis o misiune de observare a alegerilor în țară, deoarece condițiile de alegeri reprezentative nu au fost respectate din cauza absenței candidaților din partea opoziției;
- H. întrucât comisia electorală din Bangladesh a declarat alegerile ca fiind libere, corecte și credibile și întrucât noul guvern condus de prim-ministrul reales Sheikh Hasina a depus jurământul de instalare; întrucât participarea la vot la aceste alegeri a fost foarte scăzută, 40 % conform cifrelor guvernului, 20 % potrivit diplomaților aflați la Dhaka și chiar mai scăzută potrivit reprezentanților opoziției;
- I. întrucât liderului opoziției, Khaleda Zia, i-a fost restricționată libertatea de mișcare, alți membri marcanți ai PNB au fost recent arestați și numeroși susținători ai PNB se pare că se ascund de frica represaliilor;
- J. întrucât partidul de opoziție PNB continuă să coopereze cu Jamaat-e-Islami și grupul desprins din acesta Hafezat-e-Islam, care sunt privity ca principali instigatori la violență;
- K. întrucât la 12 decembrie 2013 Abdul Quader Molla, lider proeminent al Jamaat-e-Islami, a devenit prima persoană care a fost executată pentru crime de război comise în timpul războiului de independență al Bangladeshului și lucrările Tribunalului pentru crime internaționale (TCI) au fost o chestiune electorală foarte disputată, cu șase persoane din șapte declarate vinovate de crime de război condamnate la moarte;
- L. întrucât în timpul alegerilor și după alegeri mii de cetățeni aparținând grupurilor minoritare vulnerabile, în special hinduși, au fost atacați violent și izgoniți din casele lor, se pare că în principal de militanți ai Jammata e-Islami, din motive legate parțial de procesele TCI, întrucât mulți dintre martorii acuzării sunt hinduși;
- M. întrucât cel puțin un martor al TCI, Mustafa Howlader, a fost omorât în locuința sa pe 10 decembrie 2013;
- condamnă ferm asasinările și violența generalizată care a izbucnit pe tot cuprinsul țării în perioada premergătoare și în timpul alegerilor din ianuarie 2014, mai ales atacurile asupra minorităților religioase și culturale și altor grupuri vulnerabile; își exprimă profunda îngrijorare față de paralizarea vieții de zi cu zi în Bangladesh din cauza grevelor și baricadelor și a confruntării între cele două tabere politice;
 - solicită guvernului Bangladeshului să înceteze imediat toate măsurile represive folosite de forțele de securitate, inclusiv tirurile de armă trase la întâmplare cu muniție de război și tortura în arest și să elibereze politicienii din opoziție care au fost arestați în mod arbitrar; solicită insistent să se efectueze investigații independente și transparente în legătură cu cazurile recente de decese în urma violențelor înainte de alegeri și după alegeri și ca vinovații, inclusiv cei din forțele de securitate, să fie aduși în fața justiției;
 - subliniază reputația Bangladeshului de societate tolerantă în cadrul unui stat secular și solicită autorităților din Bangladesh să asigure mai multă protecție pentru minoritățile etnice și religioase expuse la riscuri și urmărirea în justiție efectivă a tuturor celor care instigă la violențe intercomunitare;

Joi, 16 ianuarie 2014

4. regretă sincer faptul că Parlamentul Bangladeshului și partidele politice nu au reușit să cadă de acord asupra unui mecanism incluziv pentru alegeri și solicită guvernului și opoziției să pună de urgență interesele superioare ale Bangladeshului mai presus de orice și să ajungă la un compromis care ar oferi poporului din Bangladesh șansa de a-și exprima alegerile democratice într-un mod reprezentativ; consideră că ar trebui luate în calcul toate opțiunile, inclusiv alegeri anticipate dacă toate partidele politice legitime doresc să se prezinte și să ofere votanților o opțiune;
 5. solicită UE să se folosească de toate mijloacele și resursele de care dispune pentru a pune umărul la acest proces dacă i se cere ajutorul, în special de instrumentul european pentru democrație și drepturile omului și instrumentul pentru stabilitate; solicită, de asemenea, Direcției sale pentru sprijinirea democrației să considere Bangladeshul un punct central al activităților Biroului de promovare a democrației parlamentare (OPPD);
 6. consideră că, în interesul viitorului Bangladeshului, partidele cu reputație democratică trebuie să dezvolte o cultură de respect reciproc; îndeamnă PNB să se delimiteze fără echivoc de Jamaat-e-Islami și Hafezat-e-Islam;
 7. subliniază faptul că partidele care recurg la acte teroriste ar trebui interzise;
 8. recunoaște că, în ciuda numeroaselor sale deficiențe, Tribunalul pentru crime internaționale a jucat un rol important oferind o cale de atac și un verdict final pentru victimele și persoanele afectate de războiul pentru independența Bangladeshului;
 9. își exprimă îngrijorarea, totuși, față de numărul tot mai mare de persoane condamnate la moarte în Bangladesh, în afara celor șase persoane condamnate de TCI, îndeosebi față de condamnarea la moarte a 152 de soldați în contextul unei revolte sângeroase din 2009 și față de executarea recentă a lui Abdul Quader Molla; solicită guvernului și parlamentului să abolească pedeapsa cu moartea și să comute toate condamnările la moarte; solicită, de asemenea, autorităților să introducă de urgență un mecanism eficace de protecție a martorilor în cauzele înaintate TCI;
 10. solicită, totodată, guvernului să revizuiască Legea privind tehnologiile informației și comunicațiilor și Legea împotriva terorismului, ale căror dispoziții au fost înăsprite de fostul guvern și care pot duce la învinuirea arbitrară a cetățenilor;
 11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă, Vicepreședintelui Comisiei Europene/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, precum și guvernului și parlamentului Bangladeshului.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0046

Tentativele recente de a incrimina persoanele LGBTI

Rezoluția Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la măsurile recente în vederea incriminării persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI) (2014/2517(RSP))

(2016/C 482/24)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, Carta africană a drepturilor omului și popoarelor și Constituția Indiei,
- având în vedere Rezoluția Consiliului ONU pentru Drepturile Omului A/HRC/17/19 din 17 iunie 2011 privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen,
- având în vedere cea de-a doua revizuire a Acordului de parteneriat dintre membrii grupului de state din Africa, zona Caraibilor și Pacific, de pe o parte, și Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte (Acordul de la Cotonou) și clauzele referitoare la drepturile omului cuprinse în acesta, în special articolul 8 alineatul (4) și articolul 9,
- având în vedere articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 10 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin care Uniunea Europeană și statele sale membre se angajează să sprijine și să promoveze drepturile universale ale omului și protecția persoanelor, în relațiile lor cu restul lumii,
- având în vedere orientările pentru promovarea și protejarea respectării tuturor drepturilor omului pentru persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), adoptate de Consiliu la 24 iunie 2013,
- având în vedere declarația din 20 decembrie 2013 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind adoptarea Proiectului de lege împotriva homosexualității în Uganda,
- având în vedere declarația lui Catherine Ashton din 15 ianuarie 2014, în care și-a exprimat preocuparea cu privire la promulgarea Legii privind interzicerea căsătoriei între persoane de același sex în Nigeria,
- având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2012 referitoare la violențele împotriva femeilor lesbiene și drepturile persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI) din Africa⁽¹⁾, poziția sa din 13 iunie 2013 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de modificare pentru a doua oară a Acordului de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000, astfel cum a fost modificat pentru prima dată la Luxemburg la 25 iunie 2005⁽²⁾ și rezoluția sa din 11 decembrie 2013 referitoare la Raportul anual 2012 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință⁽³⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare din 17 decembrie 2009, referitoare la „Uganda: proiect de legislație anti-homosexuală”⁽⁴⁾, din 16 decembrie 2010, referitoare la „Uganda: așa-numita «lege Bahati» și discriminarea împotriva persoanelor LGBT”⁽⁵⁾ și din 17 februarie 2011, referitoare la „Uganda: asasinarea lui David Kato”⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO C 349 E, 29.11.2013, p. 88.

⁽²⁾ Texte adopte, P7_TA(2013)0273.

⁽³⁾ Texte adopte, P7_TA(2013)0575.

⁽⁴⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 25.

⁽⁵⁾ JO C 169 E, 15.6.2012, p. 134.

⁽⁶⁾ JO C 188 E, 28.6.2012, p. 62.

Joi, 16 ianuarie 2014

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare din 15 martie 2012 ⁽¹⁾ și 4 iulie 2013 ⁽²⁾ referitoare la situația din Nigeria,
 - având în vedere rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Acordul de liber schimb UE-India ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură
- A. întrucât toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi; întrucât toate statele au obligația de a preveni violența, instigarea la ură și stigmatizarea bazată pe caracteristici individuale, cum ar fi orientarea sexuală, identitatea de gen și exprimarea de gen;
- B. întrucât nu mai puțin de 78 de țări continuă să considere activitățile consensuale între adulți de același sex o infracțiune, 7 dintre ele aplicând pedeapsa cu moartea pentru aceste „infracțiuni” (Iran, Mauritania, părți din Nigeria, Arabia Saudită, părți din Somalia, Sudan și Yemen); întrucât aceste constrângeri juridice sunt depășite, având în vedere integrarea generală a drepturilor persoanelor lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI) din ultimele decenii și întrucât evoluțiile pozitive din multe țări ar trebui să servească drept exemplu pentru îmbunătățirea la nivel mondial a aspectelor legate de LGBTI;
- C. întrucât actele consensuale între adulți de același sex se pedepseau deja cu 14 ani de închisoare, în Uganda, și cu 7 ani de închisoare, în Nigeria (sau cu pedeapsa cu moartea în cele 12 state unde se aplică legea sharia), iar în India nu mai constituie o infracțiune ca urmare a hotărârii din 2009 a Înaltei Curți din Delhi;
- D. întrucât, la 20 decembrie 2013, Parlamentul din Uganda a adoptat Proiectul de lege împotriva homosexualității, care sancționează sprijinirea drepturilor persoanelor LGBTI cu până la 7 ani de închisoare, nedenuțarea persoanelor LGBTI cu până la 3 ani de închisoare și „recidiviștii sau infractorii infectați cu HIV cu închisoarea pe viață și întrucât actele homosexuale consensuale sunt incriminate în temeiul Secțiunii 145 din Codul penal ugandez;
- E. întrucât, la 17 decembrie 2013, senatul nigerian a adoptat Legea privind interzicerea căsătoriei între persoane de același sex, care sancționează relațiile dintre persoanele de același sex cu până la 14 ani de închisoare, iar persoanele care sunt martore ale unor căsătorii homosexuale sau care gestionează baruri și organizații sau conduc reuniuni LGBTI cu până la 10 ani de închisoare; întrucât proiectul de lege a fost promulgat de președintele Goodluck Jonathan în ianuarie 2014;
- F. întrucât, la 11 decembrie 2013, Curtea Supremă din India a răsturnat hotărârea Înaltei Curți din Delhi din 2009, potrivit căreia Secțiunea 377 din Codul penal indian, o lege din epoca colonială care declară ilegală homosexualitatea, violează principiul egalității consacrat în Constituția Indiei, incriminând din nou homosexualitatea, căreia i se aplică pedepse cu închisoarea, inclusiv pe viață;
- G. întrucât, în iunie 2013, duma de stat a Rusiei a adoptat o lege care interzice „propaganda homosexuală”, care limitează în mod grav libertatea de exprimare și de adunare a organizațiilor LGBTI, și întrucât președintele Vladimir Putin a promulgat această lege;
- H. întrucât mass media, publicul și liderii politici și religioși din țările respective depun tot mai multe eforturi de intimidare a persoanelor LGBTI, le îngrădesc drepturile și autorizează violența la adresa acestora;
- I. întrucât numeroși șefi de stat și de guvern, lideri ai Organizației Națiunilor Unite, reprezentanți ai guvernelor și parlamentelor, UE (inclusiv Consiliul, Parlamentul, Comisia și Înalțul Reprezentant), precum și numeroase personalități de talie mondială au condamnat cu fermitate legile care incriminează persoanele LGBTI,
1. condamnă cu fermitate aceste amenințări grave la adresa dreptului universal la viață, a dreptului de a nu fi supus torturii și tratamentelor inumane sau degradante, a dreptului la viața privată și la libertatea de exprimare și de adunare, precum și discriminarea persoanelor LGBTI și a persoanelor care le apără drepturile umane și impunerea unor constrângeri juridice care îi vizează; subliniază faptul că egalitatea persoanelor LGBTI este un element incontestabil al drepturilor fundamentale ale omului;

⁽¹⁾ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 97.

⁽²⁾ Texte adopte, P7_TA(2013)0335.

⁽³⁾ JO C 377 E, 7.12.2012, p. 13.

Joi, 16 ianuarie 2014

2. condamnă cu fermitate adoptarea unor legi și mai represive, care vizează persoanele LGBTI; reiterează faptul că orientarea sexuală și identitatea de gen sunt chestiuni care țin de dreptul indivizilor la viața privată, garantat prin dreptul internațional și constituțiile naționale; solicită celor 78 de țări menționate mai sus să pună capăt incriminării actelor consensuale între adulții de același sex;
 3. solicită președintelui Ugandei să nu promulge Legea împotriva homosexualității și să abroge Secțiunea 145 din Codul penal ugandez; reamintește guvernului ugandez obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional și cu dispozițiile Acordului de la Cotonou, care prevede respectarea drepturilor universale ale omului;
 4. condamnă cu fermitate adoptarea și promulgarea Legii privind interzicerea căsătoriei între persoane de același sex în Nigeria; solicită președintelui Nigeriei să abroge această lege, precum și Secțiunile 214 și 217 din Codul penal nigerian;
 5. subliniază faptul că actele consensuale dintre adulții de același sex sunt legale în Burkina Faso, Benin, Ciad, Republica Centrafricană, Congo, Republica Democratică Congo, Guineea Ecuatorială, Gabon, Guineea-Bissau, Côte d'Ivoire, Madagascar, Mali, Niger, Rwanda și Africa de Sud și că discriminarea pe baza orientării sexuale este interzisă în Constituția Africii de Sud, demonstrând că punctele de vedere africane în ceea ce privește aceste aspecte sunt diferite;
 6. solicită Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și statelor membre să își exprime cu cea mai mare fermitate opoziția față de cele trei acte legislative în cauză și să clarifice faptul că acestea vor avea consecințe semnificative asupra relațiilor bilaterale ale UE și ale statelor sale membre cu țările implicate;
 7. salută inițiativa guvernului indian de a solicita Curții Supreme revizuirea hotărârii sale, având în vedere că aceasta încalcă principiul constituțional al egalității; solicită Parlamentului indian să abroge Secțiunea 377 din Codul penal indian în cazul în care Curtea Supremă nu își revizuieste hotărârea;
 8. își manifestă profunda îngrijorare cu privire la efectele negative ale legii care interzice propaganda în favoarea „relațiilor sexuale netradiționale în Rusia, ceea ce sporește nivelul de discriminare și violența împotriva persoanelor LGBTI; invită autoritățile ruse să abroge legea în cauză și solicită vigilență permanentă la nivel internațional în ceea ce privește acest aspect;
 9. reamintește că legile care incriminează actele consensuale între adulții de același sex și apărarea drepturilor omului ale persoanelor LGBTI reprezintă un obstacol major în combaterea HIV/SIDA, ducând la creșterea sistematică a transmiterii HIV și a bolilor cu transmisie sexuală, întrucât grupurile care fac obiectul riscurilor se tem să interacționeze cu specialiștii din domeniul medical, ceea ce contribuie la un climat de homofobie și discriminare extreme; ia act de faptul că, printre altele, aceste legi vor ridica și mai multe obstacole în calea prevenirii HIV/SIDA în țările în care se înregistrează deja numeroase cazuri;
 10. subliniază că incriminarea în continuare a actelor consensuale între adulții de același sex va ridica și mai multe obstacole în calea realizării Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, în special a celor care vizează egalitatea de gen și combaterea bolilor, precum și a succesului cadrului de dezvoltare post-2015;
 11. solicită Comisiei, SEAE și statelor membre să utilizeze toate mijloacele existente, inclusiv forurile bilaterale și multilaterale, precum și negocierile în curs în vederea unui acord de liber schimb cu India pentru a-și exprima opoziția față de incriminarea persoanelor LGBTI;
 12. solicită Comisiei, SEAE și statelor membre să acorde toată asistența posibilă ONG-urilor și apărătorilor drepturilor omului, din fondurile rezervate orientărilor pentru LGBTI adoptate de Consiliu, Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului și altor programe;
 13. solicită Comisiei și Consiliului ca, la următoarea revizuire a Acordului de la Cotonou, să includă o mențiune specifică privind nediscriminarea pe baza orientării sexuale, astfel cum li s-a solicitat în repetate rânduri de către Parlament;
 14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, Serviciului European de Acțiune Externă, statelor membre, guvernelor și parlamentelor naționale ale Ugandei, Nigeriei, Indiei și Rusiei, precum și președinților Ugandei, Nigeriei și Rusiei.
-

Marți, 14 ianuarie 2014

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2014)0001

Cerere de apărare a imunității parlamentare a dnei Lara Comi**Decizia Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la cererea de apărare a imunității și privilegiilor
doamnei Lara Comi (2013/2190(IMM))**

(2016/C 482/25)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea depusă la 30 iulie 2013 de Lara Comi în vederea apărării imunității sale în cadrul procedurii penale aflate pe rolul Tribunalului din Ferrara și anunțată în plen la 9 septembrie 2013,
 - în urma audierii lui Lara Comi la 5 noiembrie 2013, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010 și 6 septembrie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0469/2013),
- A. întrucât Lara Comi, deputată în Parlamentul European, a solicitat apărarea propriei imunități în legătură cu o procedură judiciară inițiată de Parchetul Republicii din Ferrara ca urmare a unei plângeri pentru infracțiunea de defăimare agravată prevăzută la articolul 595 al doilea și al treilea paragraf din Codul penal italian și la articolul 30 din Legea nr. 223 din 6 august 1990, pentru cuvintele pe care le-ar fi pronunțat pe parcursul unei dezbateri politice din cadrul unei transmisii de televiziune;
- B. întrucât articolul 8 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, la care face trimitere în mod expres Lara Comi în cererea sa de apărare, prevede că deputații în Parlamentul European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor;

⁽¹⁾ Hotărârea din 12 mai 1964 în cauza 101/63 Wagner/Fohrmann și Krier (Rec. 1964, p. 387), hotărârea din 10 iulie 1986 în cauza 149/85 Wybot/Faure și alții (Rec. 1986, p. 2391), hotărârea din 15 octombrie 2008 în cauza T-345/05 Mote/Parlamentul (Rep. 2008, p. II-2849), hotărârea din 21 octombrie 2008 în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07 Marra/De Gregorio și Clemente (Rep. 2008, p. I-7929), hotărârea din 19 martie 2010 în cauza T-42/06 Gollnisch/Parlamentul (Rep. 2010, p. II-1135), hotărârea din 6 septembrie 2011 în cauza C-163/10 Patriciello (Rep. 2011, p. I-7565).

Marti, 14 ianuarie 2014

- C. întrucât articolul 6 din Regulamentul său de procedură prevede că în exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul urmărește în special conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și asigurarea independenței deputaților în exercitarea funcțiilor care le revin;
- D. întrucât Parlamentul are o putere de apreciere în ceea ce privește direcția pe care dorește să o confere unei decizii ca urmare a unei cereri de apărare a imunității parlamentare din partea unuia dintre deputații săi ⁽¹⁾;
- E. întrucât Curtea de Justiție a recunoscut că o declarație expresă a unui deputat din afara Parlamentului European poate constitui o opinie expresă în exercitarea funcțiilor sale în sensul articolului 8 din Protocol, luând în considerare nu locul în care a fost efectuată declarația, ci natura și conținutul acesteia ⁽²⁾;
- F. întrucât Lara Comi a fost invitată să participe la transmisia de televiziune în cauză în calitate de deputat în Parlamentul European și nu ca reprezentant național al unui partid, de altfel deja reprezentat de o altă gazdă, conform dispozițiilor naționale care urmăresc să asigure o prezență echilibrată a reprezentanților politici la dezbaterile de televiziune care se desfășoară pe durata unei campanii electorale, ca în cazul de față;
- G. întrucât, în cadrul democrațiilor moderne, dezbaterile politice nu se desfășoară numai în Parlament, ci și prin intermediul unor mijloace de comunicare care variază de la declarațiile de presă până la internet,
- H. întrucât, în transmisia de televiziune în cauză, Lara Comi a intervenit în calitate de deputat în Parlamentul European pentru a discuta despre problemele politice, inclusiv cu privire la tema contractelor de achiziții publice și a criminalității organizate, de care ea însăși s-a ocupat întotdeauna la nivel european;
- I. întrucât, în ziua următoare, doamna Comi a transmis scuzele sale reclamantului, reluate ulterior într-o altă transmisie de televiziune națională;
1. decide apărarea privilegiilor și imunităților doamnei Lara Comi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente autorităților competente din Republica Italiană și doamnei Lara Comi.

⁽¹⁾ Cauza T-42/06 *Gollnisch/Parlamentul*, punctul 101.

⁽²⁾ *Patriciello*, hotărârea citată, punctul 30.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0003

Regulile de vot și conținutul rapoartelor în cadrul procedurii de aprobare**Decizia Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 privind modificarea articolului 81 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European referitor la procedura de aprobare (2012/2124(REG))**

(2016/C 482/26)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisoarea președintelui Conferinței președinților de comisie din 9 decembrie 2011,
 - având în vedere articolele 211 și 212 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0412/2013),
1. decide să aducă Regulamentului său de procedură modificările de mai jos;
 2. decide că aceste modificări intră în vigoare în prima zi a următoarei perioade de sesiune și se aplică procedurilor de aprobare pentru care comisia competentă nu a adoptat încă o recomandare;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

Amendamentul 1**Regulamentul de procedură al Parlamentului European****Articolul 50 – interpretare – paragraful 2***Textul în vigoare*

În scopul examinării acordurilor internaționale în temeiul articolului 90, procedura comisiilor asociate stabilită la prezentul articol nu poate fi aplicată în ceea ce privește **procedura de aprobare** în temeiul articolului 81.

Amendamentul

Procedura comisiilor asociate stabilită la prezentul articol nu poate fi aplicată în ceea ce privește **recomandarea care urmează să fie adoptată de comisia competentă** în temeiul articolului 81.

Amendamentul 2**Regulamentul de procedură al Parlamentului European****Articolul 81 – alineatul 1 – paragraful 1***Textul în vigoare*

În cazul în care este invitat să își dea aprobarea cu privire la un act propus, Parlamentul **își adoptă decizia pe baza unei recomandări** a comisiei competente pentru adoptarea sau respingerea actului respectiv.

Amendamentul

În cazul în care este invitat să își dea aprobarea cu privire la un act propus, Parlamentul **ține seama, la adoptarea deciziei sale, de o recomandare** a comisiei competente pentru adoptarea sau respingerea actului respectiv. **Recomandarea include referiri, însă nu include considerente. Recomandarea poate include o justificare succintă, care ține de responsabilitatea raportorului și care nu se supune la vot. Dispozițiile articolului 52 alineatul (1) se aplică mutatis mutandis. Amendamentele depuse în comisie sunt admisibile doar dacă vizează inversarea recomandării propuse de raportor.**

Marți, 14 ianuarie 2014

Amendamentul 3

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 81 – alineatul 1 – paragraful 1 a (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

Comisia competentă poate depune o propunere de rezoluție fără caracter legislativ. În conformitate cu articolul 188 alineatul (3) coroborat cu articolele 49, 50 sau 51, la redactarea rezoluției pot participa și alte comisii.

Amendamentul 4

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 81 – alineatul 1 – paragraful 2

Textul în vigoare

Amendamentul

Parlamentul se pronunță **ulterior printr-un vot unic** cu privire la actul care, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană sau al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, necesită aprobarea sa, fără posibilitatea depunerii vreunui amendament. Majoritatea necesară pentru adoptarea deciziei de aprobare este cea prevăzută la articolul corespunzător din Tratatul privind Uniunea Europeană sau din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care constituie temeiul juridic al actului propus.

Parlamentul se pronunță cu privire la actul care, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană sau al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, necesită aprobarea sa, printr-un vot unic **privind aprobarea, indiferent dacă recomandarea comisiei competente vizează aprobarea sau respingerea actului în cauză**, fără posibilitatea depunerii vreunui amendament. Majoritatea necesară pentru adoptarea deciziei de aprobare este cea prevăzută la articolul corespunzător din Tratatul privind Uniunea Europeană sau din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care constituie temeiul juridic al actului propus **sau, în cazul în care în tratate nu se indică majoritatea necesară, majoritatea voturilor exprimate. Dacă nu se obține majoritatea necesară, se consideră că actul propus a fost respins.**

Amendamentul 5

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 81 – alineatul 2

Textul în vigoare

Amendamentul

(2) Pentru tratatele de aderare, **acordurile internaționale și** constatarea unei încălcări grave și persistente a principiilor **comune** de către un stat membru, se aplică articolele 74c, 74e și, respectiv, **90. Pentru procedura de cooperare consolidată într-un domeniu care se află sub incidența procedurii legislative ordinare, se aplică articolul 74 g din prezentul regulament.**

(2) **În plus**, pentru **acordurile internaționale**, tratatele de aderare, constatarea unei încălcări grave și persistente a principiilor **fundamentale** de către un stat membru, **stabilirea componenței Parlamentului, instituirea unei cooperări consolidate între statele membre sau adoptarea cadrului financiar multianual**, se aplică articolele **90, 74c, 74e, 74f, 74 g și**, respectiv, **75.**

Marți, 14 ianuarie 2014

Amendamentul 6
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 81 – alineatul 3

Textul în vigoare

(3) În cazul în care, pentru o propunere de act legislativ sau pentru un acord internațional preconizat, este necesară aprobarea Parlamentului, comisia competentă poate **decide, în vederea ajungerii la un rezultat pozitiv în urma procedurii**, să prezinte Parlamentului un raport **interimar privind propunerea**, care conține o propunere de rezoluție cuprinzând recomandările privind modificarea sau punerea în aplicare a actului propus.

Amendamentul

(3) În cazul în care, pentru o propunere de act legislativ sau pentru un acord internațional preconizat, este necesară aprobarea Parlamentului, comisia competentă poate să prezinte Parlamentului un raport **intermediar**, care conține o propunere de rezoluție cuprinzând recomandările privind modificarea sau punerea în aplicare a actului **legislativ** propus **sau a acordului internațional preconizat**.

Amendamentul 7
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 81 – alineatul 3 a – paragraful 1 (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

(3a) Comisia competentă examinează cererea de aprobare fără întârzieri nejustificate. În cazul în care comisia competentă decide să nu emită o recomandare sau nu a adoptat o recomandare în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată cu cererea de aprobare, Conferința președinților poate include chestiunea pentru examinare pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune ulterioare sau, în cazurile justificate corespunzător, poate decide să prelungească termenul de șase luni.

Amendamentul 8
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 81 – alineatul 3 a – paragraful 2 (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

În cazul în care este necesară aprobarea Parlamentului pentru un acord internațional preconizat, Parlamentul poate decide, pe baza unei recomandări a comisiei competente, suspendarea procedurii de aprobare pentru cel mult un an.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0018

Competențele și atribuțiile comisiilor parlamentare permanente

Decizia Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 privind competențele și atribuțiile comisiilor parlamentare permanente (2013/2996(RSO))

(2016/C 482/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Conferinței președinților,
- având în vedere articolul 183 din Regulamentul său de procedură,

1. decide să înlocuiască anexa VII la Regulamentul său de procedură cu următorul text:

„Anexa VII – Competențele și atribuțiile comisiilor parlamentare permanente

I. Comisia pentru afaceri externe

Această comisie este competentă în chestiuni legate de promovarea, punerea în aplicare și monitorizarea politicii externe a Uniunii în ceea ce privește:

1. politica externă și de securitate comună (PESC) și politica de securitate și de apărare comună (PSAC). În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru securitate și apărare;
2. relațiile cu celelalte instituții și organe ale Uniunii, cu Organizația Națiunilor Unite și cu celelalte organizații internaționale și adunări interparlamentare pentru domeniile sale de competență;
3. supravegherea Serviciului European de Acțiune Externă;
4. consolidarea relațiilor politice cu țările terțe prin programe cuprinzătoare de cooperare și asistență sau prin acorduri internaționale cum ar fi acordurile de asociere și de parteneriat;
5. deschiderea, monitorizarea și încheierea negocierilor privind aderarea statelor europene la Uniune;
6. întreaga legislație, programare și supraveghere a acțiunilor întreprinse în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului, al Instrumentului European de vecinătate, al Instrumentului de asistență pentru preaderare, al Instrumentului care contribuie la stabilitate și pace și al Instrumentului de parteneriat pentru cooperarea cu țări terțe și politicile aflate la baza acestora;
7. monitorizarea, printre altele, a politicii europene de vecinătate (PEV) și luarea măsurilor ulterioare necesare, în special în ceea ce privește rapoartele anuale privind progresele înregistrate în domeniul PEV;
8. aspectele legate de democrație, statul de drept, drepturile omului, inclusiv drepturile minorităților, din țările terțe și de principiile dreptului internațional. În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru drepturile omului, care ar trebui să asigure coerența tuturor politicilor externe ale Uniunii cu politica sa privind drepturile omului. Fără a aduce atingere normelor aplicabile, membrii altor comisii și organe care exercită responsabilități în acest domeniu sunt invitați să asiste la reuniunile subcomisiei.
9. participarea Parlamentului la misiuni de observare a alegerilor, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente, dacă este cazul;

Comisia asigură supravegherea politică și coordonarea lucrărilor comisiilor parlamentare mixte și a comisiilor parlamentare de cooperare, precum și ale delegațiilor interparlamentare și ale delegațiilor ad-hoc care intră în domeniul său de competență.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

II. Comisia pentru dezvoltare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. promovarea, punerea în aplicare și controlul politicii de dezvoltare și de cooperare a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește:
 - (a) dialogul politic cu țările în curs de dezvoltare, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul organizațiilor și organismelor interparlamentare internaționale pertinente,
 - (b) ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare și acordurile de cooperare cu acestea, mai ales supravegherea eficacității finanțării ajutorului și evaluarea rezultatelor, inclusiv în legătură cu eradicarea sărăciei,
 - (c) monitorizarea relației dintre politicile statelor membre și cele puse în aplicare la nivelul Uniunii,
 - (d) promovarea valorilor democratice, a bunei guvernări și a drepturilor omului în țările în curs de dezvoltare,
 - (e) punerea în aplicare, monitorizarea și creșterea coerenței politicilor în ceea ce privește politica de dezvoltare;
2. întreaga legislație, programare și supraveghere a acțiunilor realizate în cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD), al Fondului european de dezvoltare (FED) – în strânsă cooperare cu parlamentele naționale – și al Instrumentului de ajutor umanitar, precum și toate aspectele legate de ajutorul umanitar din țările în curs de dezvoltare și politica aflată la baza acestora;
3. Acordul de parteneriat ACP-UE și relațiile cu organismele competente;
4. chestiunile privind țările și teritoriile de peste mări (TTPM);
5. participarea Parlamentului la misiuni de observare a alegerilor, dacă este necesar, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente.

Comisia asigură coordonarea lucrărilor delegațiilor interparlamentare și ad-hoc care intră în atribuțiile sale.

III. Comisia pentru comerț internațional

Această comisie este competentă în chestiuni privind definirea, punerea în aplicare și monitorizarea politicii comerciale comune a Uniunii și a relațiilor sale economice externe, în special:

1. relațiile financiare, economice și comerciale cu țări terțe și cu organizații regionale;
2. tariful extern comun și facilitarea comerțului, precum și aspectele externe ale dispozițiilor vamale și gestionării vămilor;
3. inițierea, monitorizarea și încheierea de acorduri comerciale bilaterale, multilaterale și plurilaterale care să reglementeze relațiile economice, comerciale și de investiții cu țări terțe și organizații regionale, precum și luarea măsurilor ulterioare necesare;
4. măsurile de armonizare sau de standardizare tehnică în domeniile reglementate de instrumentele de drept internațional;
5. relațiile cu organizațiile internaționale pertinente, cu forurile internaționale care abordează aspectele legate de comerț și cu organizațiile de promovare a integrării economice și comerciale regionale în afara granițelor Uniunii;
6. relațiile cu Organizația Mondială a Comerțului, inclusiv cu dimensiunea sa parlamentară.

Comisia asigură legătura cu delegațiile interparlamentare și ad-hoc competente în ceea ce privește aspectele economice și comerciale în relațiile cu țările terțe.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

IV. Comisia pentru bugete

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. cadrul financiar multianual de venituri și cheltuieli ale Uniunii și sistemul resurselor proprii ale Uniunii;
2. competențele bugetare ale Parlamentului, respectiv bugetul Uniunii, precum și negocierea și punerea în aplicare a acordurilor interinstituționale în acest domeniu;
3. estimarea bugetului Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul de procedură;
4. bugetul organelor descentralizate;
5. activitățile financiare ale Băncii Europene de Investiții care nu fac parte din guvernarea economică europeană;
6. includerea în buget a Fondului european de dezvoltare, fără a aduce atingere competențelor comisiei competente pentru Acordul de parteneriat ACP-UE;
7. implicațiile financiare ale tuturor actelor Uniunii și compatibilitatea acestora cu cadrul financiar multianual, fără a aduce atingere competențelor comisiilor pertinente;
8. monitorizarea și evaluarea execuției bugetului pentru exercițiul financiar curent, sub rezerva articolului 78 alineatul (1), transferurile de credite, procedurile privind organigramele, creditele de funcționare și avizele cu privire la proiecte imobiliare cu implicații financiare importante;
9. Regulamentul financiar, cu excepția chestiunilor privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

V. Comisia pentru control bugetar

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. controlul execuției bugetului Uniunii și al Fondului european de dezvoltare, precum și deciziile privind descărcarea de gestiune care trebuie luate de Parlament, inclusiv procedura internă de descărcare de gestiune, și orice altă măsură de însoțire sau de punere în aplicare a acestor decizii;
2. închiderea, prezentarea și controlul conturilor și bilanțurilor Uniunii, ale instituțiilor acesteia și ale oricărui organism care beneficiază de finanțarea acesteia, inclusiv stabilirea creditelor care urmează a fi reportate și fixarea soldurilor;
3. controlul activităților financiare ale Băncii Europene de Investiții;
4. evaluarea raportului costuri-beneficii al diferitelor finanțări ale Uniunii pentru punerea în aplicare apoliticilor Uniunii, cu implicarea, la solicitarea Comisiei pentru control bugetar, a comisiilor specializate și acționând, la solicitarea Comisiei pentru control bugetar, în cooperare cu acestea pentru a examina rapoartele speciale ale Curții de Conturi;
5. relațiile cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), examinarea fraudelor și neregulilor care aduc atingere execuției bugetului Uniunii, acțiunile care vizează prevenirea acestor acte și declanșarea de proceduri judiciare, protecția strictă a intereselor financiare ale Uniunii și acțiunile relevante întreprinse de Parchetul European în acest domeniu;
6. relațiile cu Curtea de Conturi, numirea membrilor și analizarea rapoartelor acesteia;
7. Regulamentul financiar pentru chestiunile privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

VI. Comisia pentru afaceri economice și monetare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politicile economice și monetare ale Uniunii, funcționarea Uniunii Economice și Monetare și Sistemul Monetar și Financiar European, inclusiv relațiile cu instituțiile sau organizațiile pertinente;
2. libera circulație a capitalurilor și plăților (plăți transfrontaliere, spațiul unic de plăți, balanța de plăți, fluxurile de capital și politicile de împrumut și creditare, controlul fluxurilor de capital provenite din țări terțe, măsuri de încurajare a exporturilor de capital din Uniune);
3. sistemul monetar și financiar internațional, inclusiv relațiile cu instituțiile și organizațiile financiare și monetare;
4. regulile privind concurența, ajutoarele de stat sau ajutoarele publice;
5. reglementarea în domeniul fiscal;
6. reglementarea și supravegherea serviciilor, instituțiilor și piețelor financiare, inclusiv rapoartele financiare, verificările contabile, normele contabile, conducerea întreprinderilor și alte chestiuni din domeniul dreptului societăților comerciale privind în special serviciile financiare;
7. activitățile financiare pertinente ale Băncii Europene de Investiții ca parte din guvernarea economică europeană în zona euro.

VII. Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica ocupării forței de muncă și toate aspectele de politică socială, inclusi condițiile de muncă, securitatea socială, integrarea socială și protecția socială;
2. drepturile lucrătorilor;
3. măsurile de garantare a sănătății și securității la locul de muncă;
4. Fondul social european;
5. politica de formare profesională, inclusiv calificările profesionale;
6. libera circulație a lucrătorilor și pensionarilor;
7. dialogul social;
8. toate formele de discriminare la locul de muncă și pe piața muncii, altele decât cele fondate pe gen;
9. relațiile cu:
 - Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop),
 - Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă,
 - Fundația Europeană de Formare,
 - Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă,precum și relațiile cu alte organisme ale Uniunii și organizații internaționale pertinente.

VIII. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica de mediu și măsurile de protecție a mediului, privind în special:
 - (a) schimbările climatice,
 - (b) poluarea aerului, a solului și a apei, gestionarea și reciclarea deșeurilor, substanțele și preparatele periculoase, nivelul sonor și protecția biodiversității,

Miercuri, 15 ianuarie 2014

- (c) dezvoltarea durabilă,
 - (d) măsurile și convențiile internaționale și regionale în vederea conservării mediului,
 - (e) repararea prejudiciilor cauzate mediului,
 - (f) protecția civilă,
 - (g) Agenția Europeană de Mediu,
 - (h) Agenția Europeană pentru Produse Chimice;
2. sănătatea publică, privind în special:
- (a) programele și acțiunile specifice în domeniul sănătății publice,
 - (b) produsele farmaceutice și cosmetice,
 - (c) aspectele sanitare ale terorismului biologic,
 - (d) Agenția Europeană pentru Medicamente și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor;
3. aspectele privind siguranța alimentară, inclusiv, în special:
- (a) etichetarea și siguranța produselor alimentare,
 - (b) legislația veterinară privind protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană; controalele de sănătate publică ale produselor alimentare și sistemele de producție alimentară,
 - (c) Agenția Europeană pentru Siguranța Alimentară și Oficiul Alimentar și Veterinar European.

IX. Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica industrială a Uniunii și măsurile aferente, precum și aplicarea noilor tehnologii, în special în ceea ce privește măsurile privind întreprinderile mici și mijlocii;
2. politica de cercetare și inovare a Uniunii, inclusiv știința și tehnologia, precum și difuzarea și exploatarea rezultatelor cercetării;
3. politica spațială europeană;
4. activitățile Centrului Comun de Cercetare, ale Consiliului European pentru Cercetare, ale Institutului European de Inovare și Tehnologie și ale Institutului pentru Materiale de Referință și Măsurători, precum și JET, ITER și celelalte proiecte aparținând aceluiași domeniu;
5. măsurile de la nivelul Uniunii în domeniul politicii energetice în general și în contextul creării și funcționării pieței interne a energiei, inclusiv măsurile legate de:
 - (a) securitatea aprovizionării cu energie în Uniune,
 - (b) promovarea eficienței energetice și a economiei de energie, precum și de dezvoltarea de noi surse de energie și energii regenerabile,
 - (c) promovarea interconectării rețelelor energetice și eficiența energetică, în special stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor energetice;
6. Tratatul Euratom și Agenția de Aprovizionare a Euratom; securitatea nucleară, scoaterea din funcțiune a instalațiilor și eliminarea deșeurilor în domeniul nuclear;
7. societatea informațională, tehnologiile informației și rețelele și serviciile de comunicații, inclusiv tehnologiile și aspectele legate de securitate, stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de telecomunicații, precum și activitățile Agenției Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

X. Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. coordonarea, la nivelul Uniunii, a legislațiilor naționale în domeniul pieței interne și privind Uniunea vamală, în special în ceea ce privește:
 - (a) libera circulație a mărfurilor, inclusiv armonizarea standardelor tehnice,
 - (b) libertatea de stabilire,
 - (c) libertatea de a presta servicii, cu excepția sectorului financiar și poștal;
2. funcționarea pieței unice, inclusiv măsurile de identificare și eliminare a potențialelor obstacole în calea punerii în aplicare a pieței unice, inclusiv piața unică digitală;
3. promovarea și protecția intereselor economice ale consumatorilor, cu excepția chestiunilor privind sănătatea publică și siguranța alimentară;
4. politica și legislația în materie de asigurare a aplicării normelor privind piața unică și de asigurare a respectării drepturilor consumatorilor.

XI. Comisia pentru transport și turism

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. dezvoltarea unei politici comune privind transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile, precum și transportul maritim și aerian, în special:
 - (a) normele comune aplicabile transporturilor pe teritoriul Uniunii Europene,
 - (b) stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de transport,
 - (c) furnizarea serviciilor de transport și relațiile cu țările terțe în domeniul transporturilor,
 - (d) securitatea transporturilor,
 - (e) relațiile cu organizațiile internaționale de transport;
 - (f) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, Agenția Europeană a Căilor Ferate, Agenția Europeană de Siguranță a Aviației și întreprinderea comună SESAR;
2. serviciile poștale;
3. turismul.

XII. Comisia pentru dezvoltare regională

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii Uniunii de dezvoltare regională și de coeziune, astfel cum este instituită prin tratate,
2. Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune și celelalte instrumente de politică regională ale Uniunii,
3. evaluarea efectelor celorlalte politici ale Uniunii asupra coeziunii economice și sociale,
4. coordonarea instrumentelor structurale ale Uniunii,
5. dimensiunea urbană a politicii de coeziune,
6. regiunile ultraperiferice și insulele, precum și cooperarea transfrontalieră și interregională,
7. relațiile cu Comitetul Regiunilor, organizațiile de cooperare interregională și autoritățile locale și regionale.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

XIII. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii agricole comune;
2. dezvoltarea rurală, inclusiv activitățile instrumentelor financiare pertinente;
3. legislația în domeniile:
 - (a) veterinar și fitosanitar și al alimentației animalelor, cu condiția ca aceste măsuri să nu aibă drept scop protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană,
 - (b) creșterea și bunăstarea animalelor;
4. îmbunătățirea calității produselor agricole;
5. aprovizionarea cu materii prime agricole;
6. Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante;
7. silvicultura și agrosilvicultura.

XIV. Comisia pentru pescuit

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii comune în domeniul pescuitului și gestionarea acesteia;
2. conservarea resurselor de pescuit, gestionarea pescuitului și a flotelor care exploatează acest tip de resurse, cercetarea marină și cercetarea aplicată din domeniul pescuitului;
3. organizarea comună a pieței produselor pescărești și de acvacultură și prelucrarea și comercializarea acestora;
4. politica structurală în sectoarele pescuitului și acvaculturii, inclusiv instrumentele financiare și fondurile de orientare în domeniul pescuitului în sprijinul acestor sectoare;
5. politica maritimă integrată în ceea ce privește activitățile de pescuit;
6. acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului durabil, organizațiile regionale de gestionare a pescuitului și punerea în aplicare a obligațiilor internaționale din domeniul pescuitului.

XV. Comisia pentru cultură și educație

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. aspectele culturale ale Uniunii Europene, în special:
 - (a) îmbunătățirea cunoașterii și difuzării culturii,
 - (b) protejarea și promovarea diversității culturale și lingvistice,
 - (c) conservarea și protejarea patrimoniului cultural, schimburile culturale și creația artistică;
2. politica educațională a Uniunii, inclusiv în domeniul învățământului superior în Europa și promovarea sistemului de școli europene și de formare pe tot parcursul vieții;
3. politica în domeniul audiovizual și aspectele culturale și educative ale societății informaționale;
4. politica în domeniul tineretului;
5. dezvoltarea unei politici în domeniul sportului și al activităților recreative;
6. politica informațională și politica în domeniul mass-media;
7. cooperarea cu țările terțe în domeniile culturii și al educației și relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale pertinente.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

XVI. Comisia pentru afaceri juridice

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. interpretarea, aplicarea și monitorizarea dreptului Uniunii și conformitatea actelor Uniunii cu legislația primară, inclusiv alegerea temeiurilor juridice și respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
2. interpretarea și aplicarea dreptului internațional, în măsura în care este vizată Uniunea Europeană;
3. o mai bună legiferare și simplificarea dreptului Uniunii;
4. protecția juridică a drepturilor și prerogativelor Parlamentului, în special participarea Parlamentului la acțiunile introduse înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene;
5. actele Uniunii care influențează ordinile juridice ale statelor membre, în special în domeniile următoare:
 - (a) dreptul civil și comercial,
 - (b) dreptul societăților comerciale,
 - (c) dreptul de proprietate intelectuală,
 - (d) dreptul procedural;
6. măsurile privind cooperarea judiciară și administrativă în materie civilă;
7. răspunderea pentru prejudiciul cauzat mediului și sancțiunile care se aplică în contextul infracțiunilor împotriva mediului;
8. chestiunile etice privind noile tehnologii, în aplicarea procedurii comisiilor asociate cu comisiile competente;
9. Statutul deputaților și Statutul funcționarilor Uniunii Europene;
10. privilegiile și imunitățile, precum și verificarea prerogativelor deputaților;
11. organizarea și statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene;
12. Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne.

XVII. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. protecția, pe teritoriul Uniunii, a drepturilor cetățenilor, a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, inclusiv protecția minorităților, astfel cum sunt enunțate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
2. măsurile necesare pentru combaterea oricăror forme de discriminare, altele decât cele pe fondate pe gen, sau cele care se produc la locul de muncă și pe piața forței de muncă;
3. legislația în domeniul transparenței și protecției persoanelor fizice în cazul prelucrării datelor cu caracter personal;
4. aplicarea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, respectând totodată principiile subsidiarității și proporționalității, în special:
 - (a) măsurile privind intrarea și circulația persoanelor, politica privind azilul și migrația,
 - (b) măsurile privind gestionarea integrată a frontierelor externe,
 - (c) măsurile privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală, inclusiv în materie de terorism, și măsurile de fond și de procedură legate de dezvoltarea unei abordări mai coerente a dreptului penal la nivelul Uniunii;

Miercuri, 15 ianuarie 2014

5. Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie și Agenția Uniunii Europene pentru Drepturile Fundamentale, EuroPol, Eurojust, CEPOL, Parchetul European, precum și alte organe și agenții care operează în aceste domenii;
6. constatarea unui risc evident de încălcare gravă, de către un stat membru, a principiilor comune statelor membre.

XVIII. Comisia pentru afaceri constituționale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. aspectele instituționale ale procesului de integrare europeană, în special pregătirea, inițierea și desfășurarea procedurilor ordinare și simplificate de revizuire a tratatelor;
2. punerea în aplicare a tratatelor și evaluarea funcționării acestora;
3. consecințele instituționale ale negocierilor privind extinderea Uniunii sau retragerea din Uniune;
4. relațiile interinstituționale, inclusiv examinarea acordurilor interinstituționale prevăzute la articolul 127 alineatul (2) din prezentul regulament, în vederea aprobării acestora de către Parlament;
5. procedura electorală uniformă;
6. partidele politice și fundațiile politice la nivel european, fără a aduce atingere competențelor Biroului;
7. constatarea existenței unei încălcări grave și persistente, de către un stat membru a principiilor comune statelor membre;
8. interpretarea și aplicarea Regulamentului de procedură, precum și propunerile de modificare a regulamentului.

XIX. Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. definirea, promovarea și apărarea drepturilor femeii în Uniune și măsurile luate în acest scop de către Uniune;
2. promovarea drepturilor femeii în țările terțe;
3. politica de egalitate de șanse, inclusiv promovarea egalității dintre femei și bărbați în ceea ce privește șansele pe piața forței de muncă și tratamentul la locul de muncă;
4. eliminarea oricărei forme de violență și discriminare fondate pe gen;
5. punerea în aplicare și continuarea integrării dimensiunii privind egalitatea de șanse în toate sectoarele;
6. controlul și aplicarea acordurilor și convențiilor internaționale privind drepturile femeii;
7. încurajarea conștientizării cu privire la drepturile femeii.

XX. Comisia pentru petiții

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. petițiile;
 2. organizarea de audieri publice consacrate inițiativelor cetățenești, în temeiul articolului 197a;
 3. relațiile cu Ombudsmanul European.”
 2. hotărăște că prezenta decizie va intra în vigoare în prima zi a primei perioade de sesiune a celei de-a opta legislaturi;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0035

Modificarea Regulamentului de procedură al Parlamentului în ceea ce privește ridicarea și apărarea imunității parlamentare

Decizia Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 privind modificarea Regulamentului de procedură al Parlamentului în ceea ce privește ridicarea și apărarea imunității parlamentare (2013/2031(REG))

(2016/C 482/28)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisoarea președintelui Comisiei pentru afaceri juridice din 9 noiembrie 2012,
 - având în vedere articolele 211 și 212 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0012/2014),
1. decide să aducă Regulamentului său de procedură modificările de mai jos;
 2. atrage atenția asupra faptului că aceste modificări vor intra în vigoare în prima zi a următoarei perioade de sesiune;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

Amendamentul 1

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 5 – alineatul 1 a (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

(1a) Imunitatea parlamentară nu este un privilegiu personal al deputaților, ci o garanție pentru independența Parlamentului în ansamblu și a membrilor săi.

Amendamentul 2

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 6 – alineatul 1

Textul în vigoare

Amendamentul

(1) În exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul **urmărește în special** conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

(1) În exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul **acționează pentru** conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin. **Cererile de ridicare a imunității se analizează în conformitate articolele 7, 8 și 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și cu principiile menționate în prezentul articol.**

Joi, 16 ianuarie 2014

Amendamentul 3
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 6 – alineatul 2

Textul în vigoare	Amendamentul
(2) Orice cerere adresată Președintelui de o autoritate competentă a unui stat membru în vederea ridicării imunității unui deputat este comunicată în ședință plenară și trimisă comisiei competente.	eliminat

Amendamentul 4
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 6 – alineatul 3

Textul în vigoare	Amendamentul
(3) Orice cerere adresată Președintelui de un deputat sau un fost deputat în vederea apărării imunității și privilegiilor este comunicată în ședință plenară și trimisă comisiei competente.	eliminat

Amendamentul 5
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 6 – alineatul 4

Textul în vigoare	Amendamentul
(4) În cazul în care un deputat este arestat sau privat de libertatea de circulație prin presupusa încălcare a privilegiilor și imunităților sale, Președintele Parlamentului poate lua de urgență, după consultarea președintelui și a raportorului comisiei competente, o inițiativă vizând confirmarea privilegiilor și imunităților deputatului în cauză. Președintele Parlamentului comunică această inițiativă comisiei și informează Parlamentul cu privire la aceasta.	eliminat

Amendamentul 6
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 6 – alineatul 4 a (nou)

Textul în vigoare	Amendamentul
	<p>(4a) În cazul în care un deputat este obligat să compare în calitate de martor sau de expert, nu este necesar să se solicite ridicarea imunității sale, cu condiția ca deputatul:</p> <ul style="list-style-type: none"> — să nu fie obligat să compare la o dată sau într-un moment care împiedică sau îngreunează exercitarea funcțiilor sale parlamentare, sau să aibă posibilitatea de a prezenta o declarație scrisă ori în orice altă formă care să nu îngreuneze exercitarea funcțiilor sale parlamentare și

Joi, 16 ianuarie 2014

Textul în vigoare

Amendamentul

- să nu fie obligat să depună mărturie în legătură cu informații obținute în mod confidențial în timpul exercitării mandatului său pe care nu consideră oportun să le divulge.

Amendamentul 7

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 6 a (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

Articolul 6a

Apărarea privilegiilor și imunităților

(1) În cazul în care are loc o presupusă încălcare a privilegiilor și imunităților unui deputat sau ale unui fost deputat de către autoritățile unui stat membru, se poate solicita, în conformitate cu articolul 7 alineatul (-1), o decizie a Parlamentului care să determine dacă, într-adevăr, a avut loc o încălcare a privilegiilor și imunităților respective.

(2) Se poate depune o astfel de cerere de apărare a privilegiilor și imunităților în special în cazul în care se consideră că circumstanțele respective constituie o restricție administrativă sau de altă natură în privința liberei circulații a deputaților spre locul de desfășurare a reuniunilor Parlamentului sau la întoarcere sau în privința opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor, sau în cazul în care se consideră că circumstanțele respective intră sub incidența articolului 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

(3) O cerere de apărare a privilegiilor și imunităților unui deputat nu este admisibilă dacă a fost deja depusă o cerere de apărare sau de ridicare a imunității deputatului respectiv în legătură cu aceleași proceduri judiciare, indiferent dacă s-a luat sau nu o decizie la momentul respectiv.

(4) O cerere de apărare a privilegiilor și imunităților unui deputat nu mai este luată în considerație dacă s-a primit o cerere de ridicare a imunității deputatului respectiv în legătură cu aceleași proceduri judiciare.

(5) În cazurile în care s-a luat decizia de a nu se apăra privilegiile și imunitățile unui deputat, acesta poate solicita reanalizarea deciziei, prezentând noi probe. Cererea de reanalizare nu este admisibilă în cazul în care a fost formulată deja o acțiune împotriva deciziei în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau în cazul în care Președintele consideră că noile mijloace de probă prezentate nu sunt suficiente pentru a justifica reanalizarea deciziei.

Joi, 16 ianuarie 2014

Amendamentul 8
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 6 b (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

Articolul 6b

Acțiunea de urgență a Președintelui pentru susținerea imunității

(1) În cazul în care un deputat este arestat sau privat de libertatea de circulație pe motivul unei presupuse încălcări a privilegiilor și imunităților sale, Președintele poate lua de urgență, după consultarea președintelui și a raportorului comisiei competente, inițiativa de a susține privilegiile și imunitățile deputatului în cauză. Președintele Parlamentului comunică această inițiativă comisiei și informează Parlamentul cu privire la aceasta.

(2) În cazul în care Președintele face uz de competențele conferite la alineatul (1), comisia ia act de inițiativa Președintelui în cursul reuniunii următoare. Dacă este necesar, comisia poate întocmi un raport care să fie prezentat Parlamentului.

Amendamentul 9
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul - 1 (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

(-1) Orice cerere adresată Președintelui de către o autoritate competentă a unui stat membru în vederea ridicării imunității unui deputat, sau de către un deputat sau un fost deputat în vederea apărării privilegiilor și imunităților, se anunță în Parlament și se transmite comisiei competente.

Amendamentul 10
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul 1

Textul în vigoare

Amendamentul

(1) Comisia **competentă** examinează fără întârziere **și în ordinea în care i-au fost prezentate** cererile de ridicare a imunității sau de apărare **a imunității și** privilegiilor.

(1) Comisia examinează fără întârziere, **dar ținând cont de complexitatea lor relativă**, cererile de ridicare a imunității sau de apărare a privilegiilor **și imunităților**.

Joi, 16 ianuarie 2014

Amendamentul 11
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul 3

Textul în vigoare

(3) Comisia poate solicita autorității interesate furnizarea tuturor informațiilor și precizărilor pe care le consideră necesare pentru a stabili dacă este cazul să se ridice sau să se apere imunitatea. **Deputatul în cauză are posibilitatea să ofere explicații, poate prezenta toate documentele și mijloacele de probă scrise pe care le consideră pertinente și poate fi reprezentat de un alt deputat.**

Amendamentul

(3) Comisia poate solicita autorității interesate furnizarea tuturor informațiilor și precizărilor pe care le consideră necesare pentru a stabili dacă este cazul să se ridice sau să se apere imunitatea.

Amendamentul 12
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul 3 a (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

(3a) Deputatul în cauză are posibilitatea să ofere explicații, poate prezenta toate documentele și mijloacele de probă scrise pe care le consideră pertinente și poate fi reprezentat de un alt deputat.

Deputatul nu asistă la dezbaterile privind cererea de ridicare sau de apărare a imunității sale, cu excepția audierii propriuzise.

Președintele comisiei invită deputatul la audiere, precizând data și ora. Deputatul poate renunța la dreptul de a fi audiat.

Dacă deputatul nu se prezintă la audierea la care a fost invitat, se consideră că a renunțat la dreptul de a fi audiat, cu excepția cazului în care deputatul a anunțat că nu poate participa la audiere la data și ora indicate, motivând această imposibilitate. Președintele comisiei decide dacă motivele invocate justifică absența, neexistând posibilitatea atacării acestei decizii.

Dacă decide că absența este justificată, președintele comisiei îl invită pe deputat la audiere la o altă dată și oră. Dacă deputatul nu dă curs celei de-a doua invitații la audiere, procedura continuă fără audierea deputatului. Nu se acceptă noi justificări pentru neprezentare sau noi cereri de audiere.

Joi, 16 ianuarie 2014

Amendamentul 13
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul 5

Textul în vigoare	Amendamentul
<p>(5) În cazul în care un deputat este obligat să compară în calitate de martor sau de expert, nu este necesar să se solicite ridicarea imunității sale, dacă deputatul:</p> <p>— nu este obligat să compară la o dată sau într-un moment care împiedică sau afectează exercitarea activității sale parlamentare sau poate să prezinte o declarație scrisă sau de orice altă natură care nu afectează îndeplinirea funcțiilor sale parlamentare,</p> <p>— nu este obligat să depună mărturie în legătură cu informații obținute în mod confidențial în timpul exercitării mandatului său pe care nu consideră oportun să le divulge.</p>	<p>eliminat</p>

Amendamentul 14
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul 6

Textul în vigoare	Amendamentul
<p>(6) În cazurile de apărare a unui privilegiu sau a unei imunități, comisia precizează dacă circumstanțele constituie un obstacol de ordin administrativ sau de altă natură în ceea ce privește, pe de o parte, libertatea de circulație a deputaților care se deplasează către sau dinspre locul de reuniune a Parlamentului sau, pe de altă parte, exprimarea unei opinii sau a unui vot în exercitarea mandatului, sau dacă se încadrează în aspectele prevăzute la articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile care nu se află sub incidența dreptului intern și prezintă o propunere prin care invită autoritatea în cauză să tragă concluziile care se impun.</p>	<p>eliminat</p>

Joi, 16 ianuarie 2014

Amendamentul 15
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul 10

Textul în vigoare

(10) În cazul în care Președintele face uz de competențele care îi sunt conferite prin articolul 6 alineatul (4), comisia competentă ia act de inițiativa Președintelui în cursul reuniunii următoare. Dacă este necesar, comisia poate întocmi un raport care să fie prezentat Parlamentului.

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 16
Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 7 – alineatul 12 a (nou)

Textul în vigoare

Amendamentul

(12a) Comisia stabilește principiile pentru aplicarea prezentului articol.

Marți, 14 ianuarie 2014

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2014)0004

Emisiile de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/29)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0394),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0185/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 12 decembrie 2012 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 4 octombrie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru transport și turism (A7-0168/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 44, 15.2.2013, p.109.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TC1-COD(2012)0191

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 253/2014.)

Marti, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0005

Programul privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la un program privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 (COM(2011)0707 – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/30)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0707),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0397/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 28 martie 2012 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 4 mai 2012 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 23 octombrie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru bugete, precum și pe cel al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0214/2012),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0340

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind un program multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1926/2006/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 254/2014.)

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 89.

⁽²⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 217.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0006

Contingentele tarifare comunitare pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară, carnea de porc, carnea de pasăre, grâu, borceag și tărâțe, brizuri și alte reziduuri *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 774/94 al Consiliului privind deschiderea și modul de gestionare a anumitor contingente tarifare comunitare pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară, carnea de porc, carnea de pasăre, grâu, borceag și tărâțe, brizuri și alte reziduuri (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/31)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0906),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0524/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 28 octombrie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0212/2012),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽¹⁾;
 2. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0445

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 774/94 al Consiliului în ceea ce privește competențele de executare și competențele delegate conferite Comisiei

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 252/2014.)

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ**Declarația Comisiei privind codificarea**

Adoptarea prezentului regulament va avea drept consecință un număr substanțial de modificări ale actelor în cauză. Pentru a îmbunătăți lizibilitatea acestor acte, Comisia va propune codificarea lor cât mai rapid posibil după adoptarea regulamentului și nu mai târziu de 30 septembrie 2014.

⁽¹⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 12 septembrie 2012 (Texte adoptate, P7_TA(2012)0328).

Mărti, 14 ianuarie 2014

Declarația Comisiei privind actele delegate

În contextul prezentului regulament, Comisia reamintește angajamentul, pe care și l-a asumat la punctul 15 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, de a furniza Parlamentului informații și documentație complete cu privire la reuniunile desfășurate de aceasta cu experți naționali în cadrul lucrărilor sale de pregătire a actelor delegate.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0007

Importul de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 în domeniul importului de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia în ceea ce privește competențele delegate și competențele de executare care trebuie conferite Comisiei (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/32)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0918),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0005/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 28 octombrie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0209/2012),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽¹⁾;
 2. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0453

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 ale Consiliului în domeniul importului de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia, în ceea ce privește competențele delegate și competențele de executare conferite Comisiei

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 255/2014.)

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ**Declarația Comisiei cu privire la codificare**

Adoptarea prezentului regulament va implica aducerea unui număr substanțial de modificări actelor în cauză. Pentru a îmbunătăți lizibilitatea actelor în cauză, Comisia va propune codificarea actelor cât mai rapid posibil odată ce prezentul regulament este adoptat, și nu mai târziu de 30 septembrie 2014.

⁽¹⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 12 septembrie 2012 (Texte adoptate, P7_TA(2012)0329).

Marți, 14 ianuarie 2014

Declarația Comisiei cu privire la actele delegate

În contextul prezentului regulament, Comisia reamintește angajamentul pe care și l-a asumat la punctul 15 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, de a furniza Parlamentului informații și documentație complete cu privire la reuniunile desfășurate de aceasta cu experți naționali în cadrul lucrărilor sale pentru pregătirea actelor delegate.

Marți, 14 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0008

Indicațiile geografice ale produselor vitivinicole aromatizate *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, denumirea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/33)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0530),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 43 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0234/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul motivat prezentat de către Camera Deputaților din Luxemburg în cadrul Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 7 decembrie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 14 octombrie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0158/2012),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0231

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 251/2014.)

⁽¹⁾ JO C 43, 15.2.2012, p.67.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0019

Abrogarea Deciziei 2007/124/CE, Euratom a Consiliului ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de abrogare a Deciziei 2007/124/CE, Euratom a Consiliului de stabilire pentru perioada 2007-2013, în cadrul programului general „Securitate și protecția libertăților”, a programului specific „Prevenirea, pregătirea și gestionarea consecințelor terorismului și ale altor riscuri legate de securitate” (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP))

(Procedura legislativă specială – aprobare)

(2016/C 482/34)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (15187/2013),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 352 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 203 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (C7-0418/2013),
 - având în vedere articolul 81 alineatul (1) și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0432/2013),
1. aprobă proiectul de decizie a Consiliului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0020

Reînnoirea Acordului de cooperare în domeniul științei și al tehnologiei dintre UE și Rusia
*********Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind reînnoirea Acordului de cooperare în domeniul științei și al tehnologiei dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Federației Ruse (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE))****(Procedura de aprobare)**

(2016/C 482/35)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului privind reînnoirea Acordului de cooperare în domeniul științei și al tehnologiei dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Federației Ruse (13152/2013),
 - având în vedere Decizia Consiliului 2000/742/CE din 16 noiembrie 2000 privind încheierea Acordului de cooperare în domeniul științei și al tehnologiei dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Federației Ruse,
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 186 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0370/2013),
 - având în vedere articolul 81, articolul 90 alineatul (7) și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru afaceri externe, precum și cel al Comisiei pentru bugete (A7-0473/2013),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Federației Ruse.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0021

Valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație (reformare) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE))

(Procedura de consultare – reformare)

(2016/C 482/36)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2013)0184),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0132/2013),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri juridice din 17 iunie 2013 adresată Comisiei pentru afaceri economice și monetare în temeiul articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0479/2013),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora;
1. aprobă propunerea Comisiei, astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

Amendamentul 1

Propunere de regulament

Considerentul 4

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
(4) Sistemul unic de emisiune monetară al Uniunii ar trebui să obțină încrederea publicului și să determine inovații tehnologice care să asigure faptul că acesta este un sistem sigur, fiabil și eficace.	(4) Sistemul unic de emisiune monetară al Uniunii ar trebui să obțină încrederea publicului și să determine inovații tehnologice care să asigure faptul că acesta este un sistem sigur, fiabil și eficace. Acesta ar trebui să permită și combaterea contrafacerii.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 2
Propunere de regulament
Articolul 10 – alineatul 8

Textul propus de Comisie

(8) Comisia publică toate informațiile relevante cu privire la noile desene pentru fețele naționale ale monedelor de circulație în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Amendamentul

(8) Comisia publică toate informațiile relevante cu privire la noile desene pentru fețele naționale ale monedelor de circulație în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Eventualele obiecții emise de Comisie în temeiul alineatului 5 sunt comunicate Parlamentului European.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0023

Aparatura de înregistrare în transportul rutier și legislația din domeniul social referitoare la transportul rutier *II**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD))

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

(2016/C 482/37)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (11532/4/2013 – C7-0410/2013),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 7 decembrie 2011 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0451),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 72 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A7-0471/2013),
1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 5. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Comisiei privind Regulamentul (CE) nr. 561/2006

Pentru a asigura punerea în aplicare efectivă și uniformă a legislației privind perioadele de conducere și perioadele de repaus, Comisia va continua să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a respectivei legislații și, dacă este cazul, va lua inițiativele corespunzătoare.

⁽¹⁾ JO C 43, 15.2.2012, p. 79.

⁽²⁾ JO C 349 E, 29.11.2013, p. 105.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0024

Atribuirea contractelor de concesiune *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind atribuirea contractelor de concesiune (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2016/C 482/38)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0897),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62 și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0004/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Bundesrat, Congresul Deputaților din Spania și Consiliul Federal al Austriei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 26 aprilie 2012 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 19 iulie 2012 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 17 iulie 2013, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0030/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0437**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind atribuirea contractelor de concesiune***(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2014/23/UE.)*⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 84.⁽²⁾ JO C 277, 13.9.2012, p. 74.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0025

Achizițiile publice ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/39)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0896),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62 și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0006/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul Suediei și Camera Comunelor din Regatul Unit al Marii Britanii în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 26 aprilie 2012 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 9 octombrie 2012 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 17 iulie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0007/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0438

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2014/24/UE.)

⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 84.

⁽²⁾ JO C 391, 18.12.2012, p. 49.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0026

Achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (COM(2011)0895 – C7-0007/2012 – 2011/0439(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/40)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0895),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62 și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0007/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul Suediei și Camera Comunelor din Regatul Unit al Marii Britanii în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 26 aprilie 2012 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 9 octombrie 2012 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 17 iulie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0034/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0439

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2014/25/UE.)

⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 84.

⁽²⁾ JO C 391, 18.12.2012, p.49.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0027

Accesul bunurilor și al serviciilor pe piețele achizițiilor publice *I**

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piața internă a achizițiilor publice a Uniunii și procedurile de sprijinire a negocierilor referitoare la accesul bunurilor și al serviciilor din Uniune pe piețele achizițiilor publice din țări terțe (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD)) ⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/41)

Amendamentul 1**Propunere de regulament****Titlul 1**

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
Propunere de	Propunere de
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI	REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piața internă a achizițiilor publice a Uniunii și procedurile de sprijinire a negocierilor referitoare la accesul bunurilor și al serviciilor din Uniune pe piețele achizițiilor publice din țări terțe	privind accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piața internă a achizițiilor publice și a concesiunilor din Uniune și procedurile de sprijinire a negocierilor referitoare la accesul bunurilor și al serviciilor din Uniune pe piețele achizițiilor publice și ale concesiunilor din țări terțe
(Text cu relevanță pentru SEE)	(Text cu relevanță pentru SEE)

Amendamentul 2**Propunere de regulament****Referirea 3 a (nouă)**

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
	având în vedere directivele revizuite privind achizițiile publice (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) și 2011/0437(COD));

Amendamentul 3**Propunere de regulament****Referirea 3 b (nouă)**

<i>Textul propus de Comisie</i>	<i>Amendamentul</i>
	având în vedere Acordul multilateral revizuit privind achizițiile publice (AAP);

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0454/2013).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 4
Propunere de regulament
Considerentul 1

Textul propus de Comisie

- (1) Articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Uniunea trebuie să definească și să desfășoare politici comune și acțiuni și să acționeze pentru asigurarea unui nivel înalt de cooperare în toate domeniile relațiilor internaționale, în scopul, printre altele, de a încuraja integrarea tuturor țărilor în economia mondială, inclusiv prin eliminarea treptată a barierelor în calea comerțului internațional.

Amendamentul

- (1) Articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Uniunea trebuie să definească și să desfășoare politici comune și acțiuni și să acționeze pentru asigurarea unui nivel înalt de cooperare în toate domeniile relațiilor internaționale, în scopul, printre altele, de **a-și proteja valorile, interesele fundamentale, securitatea, independența și integritatea și de** a încuraja integrarea tuturor țărilor în economia mondială, inclusiv prin eliminarea treptată a barierelor în calea comerțului internațional.

Amendamentul 86
Propunere de regulament
Considerentul 4 a (nou)

Textul propus de Comisie

- (4a) **Acordul multilateral al OMC privind achizițiile publice revizuit (AAP) prevede doar un acces limitat al întreprinderilor din Uniune la piețele de achiziții publice din țările terțe și se aplică doar unui număr limitat al membrilor OMC, semnatarii ai AAP. AAP revizuit a fost ratificat de Uniune în decembrie 2013.**

Amendamentul

Amendamentul 5
Propunere de regulament
Considerentul 5

Textul propus de Comisie

- (5) În cadrul Organizației Mondiale a Comerțului și prin relațiile sale bilaterale, Uniunea susține o deschidere ambițioasă a piețelor internaționale ale achizițiilor publice ale Uniunii și ale partenerilor săi comerciali, într-un spirit de reciprocitate și **avantaje pentru toate părțile.**

Amendamentul

- (5) În cadrul Organizației Mondiale a Comerțului și prin relațiile sale bilaterale, Uniunea susține o deschidere ambițioasă a piețelor internaționale ale achizițiilor publice **și concesiunilor din Uniune** și ale partenerilor săi comerciali, într-un spirit de reciprocitate și **beneficiu reciproc.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 6
Propunere de regulament
Considerentul 5 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (5a) *Achizițiile publice constituie o parte importantă din produsul intern brut al Uniunii și, prin urmare, ar trebui utilizate pentru a consolida potențialul UE de inovare și producție industrială. În vederea aplicării unei strategii privind politica industrială sustenabilă în Uniune, ofertele inechitabile care includ bunuri și/sau servicii originare din afara Uniunii ar trebui așadar excluse. În același timp, ar trebui asigurate condiții echitabile și de reciprocitate pentru accesul pe piață al sectoarelor industriale ale Uniunii.*

Amendamentul 7
Propunere de regulament
Considerentul 5 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (5b) *Politica comercială a Uniunii ar trebui să contribuie la reducerea sărăciei la nivel mondial, prin promovarea îmbunătățirii condițiilor de muncă, a sănătății și siguranței la locul de muncă și a drepturilor fundamentale.*

Amendamentul 8
Propunere de regulament
Considerentul 6

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (6) Multe țări terțe sunt reticente față de deschiderea propriilor piețe de achiziții publice pentru concurența internațională sau față de a-și deschide piețele mai mult decât au făcut-o până în prezent. În consecință, operatorii economici din Uniune se confruntă cu practici restrictive de achiziții din partea multor parteneri comerciali ai Uniunii. Respectivul practici restrictive privind achizițiile duc la pierderea unor oportunități comerciale importante.

- (6) Multe țări terțe sunt reticente față de deschiderea propriilor piețe de achiziții publice și **concesiuni** pentru concurența internațională sau față de a-și deschide piețele mai mult decât au făcut-o până în prezent. În consecință, operatorii economici din Uniune se confruntă cu practici restrictive de achiziții din partea multor parteneri comerciali ai Uniunii. Respectivul practici restrictive privind achizițiile duc la pierderea unor oportunități comerciale importante.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 87
Propunere de regulament
Considerentul 7

Textul propus de Comisie

- (7) Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale⁽¹⁰⁾ și Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii⁽¹¹⁾ conțin doar câteva dispoziții referitoare la dimensiunea externă a politicii de achiziții publice a Uniunii, în special articolele 58 și 59 din Directiva 2004/17/CE. Aceste dispoziții au însă doar o sferă de aplicare limitată și, din cauza lipsei orientărilor, nu **sunt** aplicate prea mult de entitățile contractante.

⁽¹⁰⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

Amendamentul

- (7) Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale⁽¹⁰⁾ și Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii⁽¹¹⁾ conțin doar câteva dispoziții referitoare la dimensiunea externă a politicii de achiziții publice a Uniunii, în special articolele 58 și 59 din Directiva 2004/17/CE. Aceste dispoziții au **avut** însă doar o sferă de aplicare limitată și, din cauza lipsei orientărilor, nu **au fost** aplicate prea mult de entitățile contractante, **impunându-se astfel înlocuirea lor cu dispoziții mai concise și mai ușor de aplicat.**

⁽¹⁰⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

Amendamentul 88
Propunere de regulament
Considerentul 7 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (7a) **Accesul la piețele de achiziții publice din Uniune trebuie asigurat pentru ofertanții din țările terțe în conformitate cu directivele 2014/.../UE⁽¹²⁾, 2014/.../UE⁽¹³⁾ și 2014/.../UE⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.**

⁽¹²⁾ Directiva 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind achizițiile publice (JO L ...).

⁽¹³⁾ Directiva 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L ...).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L ...).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 9
Propunere de regulament
Considerentul 8

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(8) În conformitate cu articolul 207 din TFUE, politica comercială comună în domeniul achizițiilor publice trebuie să se bazeze pe principii uniforme.

(8) În conformitate cu articolul 207 din TFUE, politica comercială comună în domeniul achizițiilor publice **și al concesiunilor** trebuie să se bazeze pe principii uniforme.

Amendamentul 10
Propunere de regulament
Considerentul 9

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(9) În interesul securității juridice a operatorilor economici și a autorităților/entităților contractante din Uniune și din țările terțe, angajamentele internaționale referitoare la accesul pe piață pe care și le-a asumat Uniunea Europeană față de țările terțe în domeniul achizițiilor publice **trebuie** să se reflecte în ordinea juridică a UE, asigurând astfel aplicarea eficientă a acestora. Comisia **trebuie** să elaboreze niște orientări referitoare la aplicarea angajamentelor internaționale existente ale Uniunii Europene privind accesul pe piață. Aceste orientări **trebuie** actualizate periodic și **trebuie** să ofere informații ușor de folosit.

(9) În interesul securității juridice a operatorilor economici și a autorităților/entităților contractante din Uniune și din țările terțe, angajamentele internaționale referitoare la accesul pe piață pe care și le-a asumat Uniunea Europeană față de țările terțe în domeniul achizițiilor publice **și al concesiunilor ar trebui** să se reflecte în ordinea juridică a UE, asigurând astfel aplicarea eficientă a acestora. Comisia **ar trebui** să elaboreze niște orientări referitoare la aplicarea angajamentelor internaționale existente ale Uniunii Europene privind accesul pe piață. Aceste orientări **ar trebui** actualizate periodic și **ar trebui** să ofere informații ușor de folosit.

Amendamentul 11
Propunere de regulament
Considerentul 9 a (nou)

*Textul propus de Comisie**Amendamentul*

(9a) **Comisia ar trebui să se asigure că nu finanțează programe în cadrul cărora se atribuie și se pun în aplicare contracte publice internaționale într-un mod care nu este conform cu principiile stabilite în directivele privind achizițiile publice (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) și 2011/0437(COD)).**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 12
Propunere de regulament
Considerentul 10

Textul propus de Comisie

- (10) Obiectivele de a îmbunătăți accesul operatorilor economici din UE pe piețele achizițiilor publice din anumite țări terțe protejate prin măsuri restrictive referitoare la achiziții publice și de a menține condiții egale de concurență în cadrul pieței unice europene impun ca tratarea bunurilor și a serviciilor din țări terțe care nu fac obiectul angajamentelor internaționale ale Uniunii să fie armonizată în întreaga Uniune Europeană.

Amendamentul

- (10) Obiectivele de a îmbunătăți accesul operatorilor economici din UE pe piețele achizițiilor publice **și ale concesiunilor** din anumite țări terțe protejate prin măsuri restrictive referitoare la achiziții publice și de a menține condiții egale de concurență în cadrul pieței unice europene impun ca tratarea bunurilor și a serviciilor din țări terțe care nu fac obiectul angajamentelor internaționale ale Uniunii să fie armonizată în întreaga Uniune Europeană.

Amendamentul 13
Propunere de regulament
Considerentul 11

Textul propus de Comisie

- (11) În acest scop, regulile de origine **trebuie** stabilite astfel încât autoritățile/entitățile contractante să știe dacă bunurile și serviciile fac obiectul angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene. Originea unui bun **trebuie** stabilită în conformitate cu **articolele 22-26 din Regulamentul (CE) nr. 2913/1992** al Parlamentului European și al Consiliului **din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar** ⁽¹²⁾. În conformitate cu acest regulament, bunurile **trebuie** considerate ca fiind bunuri din Uniune atunci când sunt obținute sau produse în întregime în Uniune. Bunurile în producerea cărora au intervenit una sau mai multe țări terțe sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important. Originea unui serviciu **trebuie** stabilită pe baza originii persoanei fizice sau juridice care îl prestează. Orientările menționate în considerentul 9 **trebuie** să vizeze aplicarea în practică a regulilor de origine.

Amendamentul

- (11) În acest scop, regulile de origine **ar trebui** stabilite astfel încât autoritățile/entitățile contractante să știe dacă bunurile și serviciile fac obiectul angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene. Originea unui bun **ar trebui** stabilită în conformitate cu **articolele 59-63 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013** al Parlamentului European și al Consiliului, **inclusiv cu dispozițiile suplimentare de adoptat în temeiul articolului 65 din acest regulament**. În conformitate cu acest regulament, bunurile **ar trebui** considerate ca fiind bunuri din Uniune atunci când sunt obținute sau produse în întregime în Uniune. Bunurile în producerea cărora au intervenit una sau mai multe țări terțe sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important. Originea unui serviciu **ar trebui** stabilită pe baza originii persoanei fizice sau juridice care îl prestează. **Stabilirea originii unui serviciu ar trebui să se facă în conformitate cu principiile Acordului General privind Comerțul cu Servicii (GATS) al OMC. Dispozițiile care determină regulile de origine pentru servicii ar trebui să prevină eludarea restricțiilor privind accesul la piața de achiziții publice a Uniunii prin constituirea unor societăți de tip „cutie poștală”**. Orientările menționate în considerentul 9 **ar trebui** să vizeze aplicarea în practică a regulilor de origine.

⁽¹²⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentele 14 și 89

Propunere de regulament

Considerentul 12

Textul propus de Comisie

- (12) Comisia **trebuie** să evalueze dacă ar trebui să **aprobe** excluderea, de către autoritățile/entitățile contractante în sensul Directivelor [2004/17/CE, 2004/18/CE și al Directivei [...]] a Parlamentului European și a Consiliului din [...],... privind atribuirea contractelor de concesiune⁽¹³⁾, din procedurile de atribuire a contractelor, în ceea ce privește **contractele** cu o valoare estimată **egală cu sau mai mare de 5 000 000 EUR, a bunurilor și serviciilor care nu fac obiectul angajamentelor internaționale asumate de Uniunea Europeană**.

⁽¹³⁾ JO L

Amendamentul

- (12) **În cazul în care inițiază o anchetă externă privind achizițiile pentru a determina dacă se poate constata sau nu o lipsă de reciprocitate semnificativă în ceea ce privește accesul la piețele de achiziții publice din țările terțe**, Comisia **ar trebui** să evalueze dacă **aprobă** excluderea de către autoritățile/entitățile contractante în sensul Directivelor [2004/17/CE, 2004/18/CE și al Directivei [...]] a Parlamentului European și a Consiliului din [...],... privind atribuirea contractelor de concesiune⁽¹³⁾ **a bunurilor și serviciilor care nu fac obiectul unor angajamente internaționale asumate de Uniunea Europeană** din procedurile de atribuire a contractelor, în ceea ce privește **procedurile de atribuire a contractelor sau concesiunilor** cu o valoare estimată mai mare sau egală cu 5 000 000 EUR. **Aceasta nu privește procedurile de atribuire a contractelor de bunuri și servicii originare din țări din Spațiul Economic European, conform regulilor de origine aplicabile, a contractelor de bunuri și servicii originare din țări care beneficiază de regimul „Totul în afară de arme” conform anexei IV la Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului^(13a), precum și a contractelor de bunuri și servicii originare din țări în curs de dezvoltare care sunt considerate vulnerabile din cauza lipsei diversificării și a integrării insuficiente în sistemul comercial internațional conform definiției din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 978/2012.**

⁽¹³⁾ JO L

^(13a) Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului (JO L 303, 31.10.2012, p. 1).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentele 15 și 90**Propunere de regulament****Considerentul 13***Textul propus de Comisie*

- (13) Din considerente de transparență, autoritățile/entitățile contractante care intenționează să își utilizeze competențele, în conformitate cu prezentul regulament, pentru a exclude ofertele ce conțin bunuri și/sau servicii originare din afara Uniunii Europene, în cadrul cărora valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a bunurilor sau serviciilor respective din procedurile de atribuire a contractelor **trebuie** să informeze operatorii economici în legătură cu acest lucru **prin anunțul de participare publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**.

Amendamentul

- (13) Din considerente de transparență, autoritățile/entitățile contractante care intenționează să își utilizeze competențele, în conformitate cu prezentul regulament, pentru a exclude ofertele ce conțin bunuri și/sau servicii originare din afara Uniunii Europene, în cadrul cărora valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a bunurilor sau serviciilor respective din procedurile de atribuire a contractelor **sau a concesiunilor ar trebui** să informeze operatorii economici în legătură cu acest lucru **în partea introductivă a „specificățiilor tehnice” sau a „documentului descriptiv” prevăzute la articolul 2 punctul 15 din Directiva [2014/.../UE] privind achizițiile publice și la articolul 2 punctul 15 din Directiva [2014/.../UE] privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ori în partea introductivă a „cerințelor tehnice și funcționale” menționate la articolul 2 punctul 13 din Directiva [2014/.../UE] privind atribuirea contractelor de concesiune**.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 16
Propunere de regulament
Considerentul 15

Textul propus de Comisie

- (15) Pentru contractele a căror valoare estimată este egală cu sau mai mare de 5 000 000 EUR, Comisia **trebuie** să aprobe excluderea planificată dacă acordul internațional privind accesul pe piață în domeniul achizițiilor publice existent între Uniune și țara de unde sunt originare bunurile și/sau serviciile conține, pentru bunurile și/sau serviciile pentru care este propusă excluderea respectivă, rezerve explicite privind accesul pe piață formulate de Uniune. Dacă nu există un astfel de acord, Comisia **trebuie** să aprobe excluderea dacă țara terță menține măsuri restrictive referitoare la achiziții publice care duc la o lipsă a reciprocității substanțiale în privința deschiderii pieței între Uniune și respectiva țară terță. **Trebuie** să se considere că lipsește o reciprocitate substanțială atunci când măsurile restrictive referitoare la achiziții duc la discriminări grave și repetate ale operatorilor economici, bunurilor și serviciilor din UE.

Amendamentul

- (15) Pentru contractele **și concesiunile** a căror valoare estimată este egală cu sau mai mare de 5 000 000 EUR, Comisia **ar trebui** să aprobe excluderea planificată dacă acordul internațional privind accesul pe piață în domeniul achizițiilor publice **și al concesiunilor** existent între Uniune și țara de unde sunt originare bunurile și/sau serviciile conține, pentru bunurile și/sau serviciile pentru care este propusă excluderea respectivă, rezerve explicite privind accesul pe piață formulate de Uniune. Dacă nu există un astfel de acord, Comisia **ar trebui** să aprobe excluderea dacă țara terță menține măsuri restrictive referitoare la achiziții publice **în domeniul achizițiilor sau al atribuirii de concesiuni** care duc la o lipsă a reciprocității substanțiale în privința deschiderii pieței între Uniune și respectiva țară terță. **Ar trebui** să se considere că lipsește o reciprocitate substanțială atunci când măsurile restrictive referitoare la achiziții **în domeniul achizițiilor sau al atribuirii de concesiuni** duc la discriminări grave și repetate ale operatorilor economici, bunurilor și serviciilor din UE **sau în măsura în care nerespectarea dispozițiilor dreptului internațional în domeniul muncii, enumerate în anexa XI la Directiva privind achizițiile publice [...] (2014) și în anexa XIV la Directiva privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale [...] (2014), de către autoritățile publice a dus la dificultățile întâmpinate și raportate Comisiei de întreprinderile europene atunci când acestea au încercat să obțină atribuirea de contracte de achiziții și concesiuni în țări terțe.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 17
Propunere de regulament
Considerentul 16

Textul propus de Comisie

- (16) Atunci când evaluează existența unei lipse a reciprocității substanțiale, Comisia **trebuie** să examineze în ce măsură legislația referitoare la achizițiile publice din țara în cauză asigură transparența în conformitate cu standardele internaționale în domeniul achizițiilor publice și împiedică orice fel de discriminare a bunurilor, serviciilor și operatorilor economici din Uniune. În plus, Comisia **trebuie** să examineze în ce măsură autoritățile publice și/sau entitățile contractante individuale mențin sau adoptă practici discriminatorii față de bunurile, serviciile și **operatorii economici** din Uniune.

Amendamentul

- (16) Atunci când evaluează existența unei lipse a reciprocității substanțiale, Comisia **ar trebui** să examineze în ce măsură legislația referitoare la achizițiile publice **și concesiunile** din țara în cauză asigură transparența în conformitate cu standardele internaționale în domeniul achizițiilor publice și **al concesiunilor și** împiedică orice fel de discriminare a bunurilor, **a** serviciilor și **a** operatorilor economici din Uniune. În plus, Comisia **ar trebui** să examineze în ce măsură autoritățile publice și/sau entitățile contractante individuale mențin sau adoptă practici discriminatorii față de bunurile, serviciile și **operatorul economic** din Uniune **sau în ce măsură nerespectarea dispozițiilor dreptului internațional în domeniul muncii, enumerate în anexa XI la Directiva privind achizițiile publice [...] (2014) și în anexa XIV la Directiva privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale [...] (2014), de către autoritățile publice a dus la dificultățile întâmpinate și raportate Comisiei de întreprinderile europene atunci când acestea au încercat să obțină atribuirea de contracte de achiziții și concesiuni în țări terțe.**

Amendamentul 18
Propunere de regulament
Considerentul 16 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (16a) **Atunci când evaluează oferte care includ bunuri și/sau servicii originare din afara Uniunii, autoritățile contractante și Comisia ar trebui să asigure respectarea criteriilor pentru un comerț echitabil, precum și respectarea drepturilor în domeniul muncii și a standardelor de mediu, astfel cum sunt prevăzute la articolul 15 alineatul (2), precum și în anexa XI la Directiva privind achizițiile publice [...] (2014) XXX.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 19
Propunere de regulament
Considerentul 17

Textul propus de Comisie

- (17) Comisia **trebuie** să poată împiedica **o excludere planificată să producă un posibil efect negativ** asupra negocierilor comerciale aflate în desfășurare cu țara în cauză. Prin urmare, Comisia **trebuie** să poată adopta, în cazul în care o țară se angajează în negocieri importante cu Uniunea în ceea ce privește accesul pe piață în domeniul achizițiilor publice și Comisia consideră că există perspective rezonabile de a elimina practicile restrictive de achiziții publice în viitorul apropiat, un act de punere în aplicare care să prevadă că bunurile și serviciile din țara respectivă nu **trebuie** excluse din procedurile de atribuire a contractelor pentru o perioadă de un an.

Amendamentul

- (17) Comisia **ar trebui** să poată împiedica **eventualele efecte negative ale unei excluderi planificate** asupra negocierilor comerciale aflate în desfășurare cu țara în cauză. Prin urmare, Comisia **ar trebui** să poată adopta, în cazul în care o țară se angajează în negocieri importante cu Uniunea în ceea ce privește accesul pe piață în domeniul achizițiilor publice **și/sau al concesiunilor** și Comisia consideră că există perspective rezonabile de a elimina practicile restrictive de achiziții publice **și/sau de concesiuni** în viitorul apropiat, un act de punere în aplicare care să prevadă că bunurile și serviciile din țara respectivă nu **ar trebui** excluse din procedurile de atribuire a contractelor pentru o perioadă de un an.

Amendamentul 20
Propunere de regulament
Considerentul 18

Textul propus de Comisie

- (18) Dat fiind că accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piața achizițiilor publice din Uniune se încadrează în domeniul de aplicare al politicii comerciale comune, statele membre sau autoritățile/entitățile contractante ale acestora nu **trebuie** să poată restricționa accesul bunurilor sau al serviciilor din țări terțe la propriile proceduri de achiziții prin niciun fel de alte măsuri decât cele prevăzute în prezentul regulament.

Amendamentul

- (18) Dat fiind că accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piața achizițiilor publice **și a concesiunilor** din Uniune se încadrează în domeniul de aplicare al politicii comerciale comune, statele membre sau autoritățile/entitățile contractante ale acestora nu **ar trebui** să poată restricționa accesul bunurilor sau al serviciilor din țări terțe la propriile proceduri de achiziții prin niciun fel de alte măsuri decât cele prevăzute în prezentul regulament **sau în legislația relevantă a Uniunii**.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 21
Propunere de regulament
Considerentul 19

Textul propus de Comisie

- (19) Având în vedere dificultatea mai mare a autorităților/entităților contractante de a evalua explicațiile ofertanților, în contextul ofertelor care conțin bunuri și/sau servicii provenind din afara Uniunii Europene în cazul cărora valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a acestor bunuri sau servicii, este necesar să se asigure o mai mare transparență în tratarea ofertelor anormal de scăzute. Pe lângă normele prevăzute la articolul 69 din Directiva **privind achizițiile publice** și la articolul 79 din Directiva **privind achizițiile realizate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale**, autoritatea/entitatea contractantă care intenționează să accepte o astfel de ofertă anormal de scăzută *trebuie să-i* informeze pe ceilalți ofertanți în scris în legătură cu acest lucru, inclusiv cu privire la motivele caracterului anormal de scăzut al prețului sau al costurilor percepute. Acest fapt permite ofertanților respectivi să contribuie la o evaluare mai exactă a capacității ofertantului câștigător de a executa pe deplin contractul în condițiile prevăzute în documentația aferentă procedurii de achiziții. Prin urmare, aceste informații suplimentare ar duce la crearea unor condiții de concurență mai echitabile pe piața UE a achizițiilor publice.

Amendamentul

- (19) Având în vedere dificultatea mai mare a autorităților/entităților contractante de a evalua explicațiile ofertanților, în contextul ofertelor care conțin bunuri și/sau servicii provenind din afara Uniunii Europene în cazul cărora valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a acestor bunuri sau servicii, este necesar să se asigure o mai mare transparență în tratarea ofertelor anormal de scăzute. **Ofertele care par anormal de scăzute în raport cu lucrările, bunurile sau serviciile ar putea să se bazeze pe ipoteze sau practici necorespunzătoare din punct de vedere tehnic, economic sau juridic.** Pe lângă normele prevăzute la articolul 69 din Directiva **2014/XXX/UE a Parlamentului European și a Consiliului** ^(13a) și la articolul 79 din Directiva **2014/XXX/UE a Parlamentului European și a Consiliului** ^(13b), autoritatea/entitatea contractantă care intenționează să accepte o astfel de ofertă anormal de scăzută *ar trebui să îi* informeze pe ceilalți ofertanți în scris în legătură cu acest lucru, inclusiv cu privire la motivele caracterului anormal de scăzut al prețului sau al costurilor percepute. **Dacă ofertantul nu poate furniza o explicație satisfăcătoare, autoritatea contractantă ar trebui să aibă dreptul de a refuza oferta.** Acest fapt permite ofertanților respectivi să contribuie la o evaluare mai exactă a capacității ofertantului câștigător de a executa pe deplin contractul în condițiile prevăzute în documentația aferentă procedurii de achiziții. Prin urmare, aceste informații suplimentare ar duce la crearea unor condiții de concurență mai echitabile pe piața UE a achizițiilor publice.

^(13a) Directiva 2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice (JO XXX) (2011/0438(COD)).

^(13b) Directiva 2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO XXX) (2011/0439(COD)).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentele 22 și 91**Propunere de regulament****Considerentul 20***Textul propus de Comisie*

- (20) Comisia **trebuie** să poată iniția în orice moment, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri a părților interesate ori a unui stat membru, o anchetă externă în materie de achiziții cu privire la practicile restrictive de achiziții pe care se presupune că le-ar menține o țară terță. **În special, aceasta trebuie să țină seama de faptul că Comisia a aprobat o serie de excluderi planificate referitoare la o țară terță în temeiul articolului 6 alineatul (2) din prezentul regulament.** Aceste proceduri de anchetă nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ JO L 349, 31.12.1994

Amendamentul

- (20) Comisia **ar trebui** să poată iniția în orice moment, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri a părților interesate ori a unui stat membru, o anchetă externă în materie de achiziții cu privire la practicile restrictive de achiziții **și concesiuni** pe care se presupune că le-ar menține o țară terță. **În decizia sa de a iniția o anchetă externă, Comisia trebuie să țină seama de numărul de cereri depuse de autoritățile/entitățile contractante sau de statele membre.** Aceste proceduri de anchetă nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ JO L 349, 31.12.1994

Amendamentul 23**Propunere de regulament****Considerentul 21***Textul propus de Comisie*

- (21) În cazul în care Comisia, pe baza informațiilor aflate la dispoziția sa, are motive să creadă că o țară terță a adoptat sau menține o practică restrictivă de achiziții publice, aceasta **trebuie** să poată iniția o anchetă. Dacă se confirmă existența unei practici restrictive privind achizițiile publice într-o țară terță, Comisia **trebuie** să invite țara în cauză să participe la consultări cu scopul de a ameliora oportunitățile de achiziții pentru operatorii economici, bunuri și servicii în cadrul achizițiilor publice din țara respectivă.

Amendamentul

- (21) În cazul în care Comisia, pe baza informațiilor aflate la dispoziția sa, are motive să creadă că o țară terță a adoptat sau menține o practică restrictivă de achiziții publice **și de concesiuni**, aceasta **ar trebui** să poată iniția o anchetă. Dacă se confirmă existența unei practici restrictive privind achizițiile publice într-o țară terță, Comisia **ar trebui** să invite țara în cauză să participe la consultări cu scopul de a ameliora oportunitățile de achiziții pentru operatorii economici, bunuri și servicii în cadrul achizițiilor publice din țara respectivă.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 24
Propunere de regulament
Considerentul 22

Textul propus de Comisie

- (22) Dacă consultările cu țara în cauză nu duc la o ameliorare suficientă a oportunităților de achiziții pentru operatorii economici, bunurile și serviciile din UE, Comisia trebuie să ia măsuri restrictive adecvate.

Amendamentul

- (22) Dacă consultările cu țara în cauză nu duc la o ameliorare suficientă a oportunităților de achiziții pentru operatorii economici, bunurile și serviciile din UE **într-un termen rezonabil sau dacă măsurile de remediere/corective luate de țara terță respectivă nu sunt considerate satisfăcătoare**, Comisia trebuie să ia măsuri restrictive adecvate.

Amendamentul 25
Propunere de regulament
Considerentul 23

Textul propus de Comisie

- (23) Aceste măsuri pot implica excluderea obligatorie a anumitor bunuri și servicii din țări terțe din procedurile de achiziții publice din Uniunea Europeană sau pot aplica ofertelor alcătuite din bunuri sau servicii originare din țara respectivă o penalizare obligatorie privind prețul. Pentru a evita eludarea acestor măsuri, este posibil să fie necesară și excluderea anumitor persoane juridice aflate sub control străin sau în proprietate străină stabilite în Uniunea Europeană, care nu sunt implicate în activități comerciale semnificative astfel încât să aibă o legătură directă și efectivă cu economia unui stat membru în cauză. Măsurile adecvate nu **trebuie** să fie disproporționate în raport cu practicile restrictive de achiziții pentru care sunt aplicate.

Amendamentul

- (23) Aceste măsuri pot implica excluderea obligatorie a anumitor bunuri și servicii din țări terțe din procedurile de achiziții publice **sau din procedurile de atribuire a concesiunilor** din Uniunea Europeană sau pot aplica ofertelor alcătuite din bunuri sau servicii originare din țara respectivă o penalizare obligatorie privind prețul. Pentru a evita eludarea acestor măsuri, este posibil să fie necesară și excluderea anumitor persoane juridice aflate sub control străin sau în proprietate străină stabilite în Uniunea Europeană, care nu sunt implicate în activități comerciale semnificative astfel încât să aibă o legătură directă și efectivă cu economia unui stat membru în cauză. Măsurile adecvate nu **ar trebui** să fie disproporționate în raport cu practicile restrictive de achiziții pentru care sunt aplicate **și ar trebui să se aplice pe o perioadă de cel mult cinci ani, care poate fi prelungită cu cinci ani**.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 26

Propunere de regulament

Considerentul 24 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (24a) Este, de asemenea, imperativ ca, în vederea unei integrări adecvate a cerințelor de mediu, sociale și de muncă, autoritățile contractante să adopte măsuri relevante pentru a asigura respectarea obligațiilor din legislația socială, a muncii și a mediului care se aplică în locul în care sunt executate lucrările și care decurg din obligațiile internaționale, din legile, reglementările, decretele și deciziile de la nivel național și de la nivelul Uniunii, precum și din contractele colective de muncă.

Amendamentul 27

Propunere de regulament

Considerentul 26

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (26) În contextul politicii globale a Uniunii referitoare la țările cel mai puțin dezvoltate prevăzută, printre altele, în Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011, este necesar ca bunurile și serviciile din aceste țări să fie asimilate bunurilor și serviciilor din Uniune.
- (26) În contextul obiectivului politicii globale a Uniunii de a sprijini creșterea economică a țărilor în curs de dezvoltare și integrarea acestora în lanțul valoric global, care stă la baza instituirii de către Uniune a unui sistem generalizat de preferințe conform Regulamentului (UE) nr. 978/2012, este oportun să se asimileze drept bunuri și servicii ale Uniunii bunurile și serviciile din țările cel mai puțin dezvoltate care beneficiază de regimul „Totul în afară de arme”, precum și bunurile și serviciile din țările în curs de dezvoltare considerate ca fiind vulnerabile din cauza lipsei diversificării și a integrării insuficiente în sistemul comercial internațional, conform definiției din anexele IV și respectiv VII la Regulamentul (UE) nr. 978/2012.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 28
Propunere de regulament
Considerentul 27

Textul propus de Comisie

- (27) Pentru a reflecta în ordinea juridică a Uniunii Europene angajamentele internaționale privind accesul pe piață asumate în domeniul achizițiilor publice după adoptarea prezentului regulament, **trebuie să se confere Comisiei** competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene **cu privire la** modificări ale listei acordurilor internaționale anexate la prezentul regulament. **De o importanță deosebită este faptul că**, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia **trebuie** să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia **trebuie să garanteze transmiterea** simultană, **promptă** și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.

Amendamentul

- (27) Pentru a reflecta în ordinea juridică a Uniunii Europene angajamentele internaționale privind accesul pe piață asumate în domeniul achizițiilor publice **și al concesiunilor** după adoptarea prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene **ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește** modificări ale listei acordurilor internaționale anexate la prezentul regulament. **Este deosebit de important ca**, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia **ar trebui să asigure o transmitere** simultană, **în timp util** și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

Amendamentul 29
Propunere de regulament
Considerentul 30

Textul propus de Comisie

- (30) Comisia trebuie să transmită, cel puțin o dată la trei ani, un raport privind aplicarea prezentului regulament.

Amendamentul

- (30) Comisia trebuie să transmită, cel puțin o dată la trei ani, un raport privind aplicarea prezentului regulament. **În cadrul raportului său, Comisia ar trebui să analizeze funcționarea prezentului regulament, precum și progresele înregistrate în privința asigurării reciprocității în ceea ce privește deschiderea piețelor de achiziții publice. Împreună cu cel de-al doilea raport privind aplicarea prezentului regulament, care are ca termen șase ani de la intrarea în vigoare a regulamentului, Comisia ar trebui fie să facă o propunere de îmbunătățire a regulamentului, fie să menționeze motivele pentru care consideră că nu este nevoie să se modifice prezentul regulament. În cazul în care Comisia nici nu face o propunere, nici nu menționează motivele pentru care consideră că nu este nevoie să se modifice prezentul regulament, prezentul regulament ar trebui să nu se mai aplice.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 30
Propunere de regulament
Considerentul 31

Textul propus de Comisie

(31) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și adecvat, în vederea realizării obiectivului fundamental de a institui o politică externă comună în domeniul achizițiilor publice, să se stabilească norme cu privire la tratamentul aplicat bunurilor și serviciilor care nu fac obiectul angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene. Prezentul regulament privind accesul operatorilor economici, al bunurilor și serviciilor din țări terțe nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 **al treilea paragraf** din Tratatul privind Uniunea Europeană,

Amendamentul

(31) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și adecvat, în vederea realizării obiectivului fundamental de a institui o politică externă comună în domeniul achizițiilor publice **și al concesiunilor**, să se stabilească norme cu privire la tratamentul aplicat bunurilor și serviciilor care nu fac obiectul angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene. Prezentul regulament privind accesul operatorilor economici, al bunurilor și serviciilor din țări terțe nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 **alineatul (3)** din Tratatul privind Uniunea Europeană,

Amendamentul 31
Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) Prezentul regulament stabilește norme referitoare la accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe la procedura de atribuire de contracte pentru executarea unor lucrări sau a unei **opere**, furnizarea de bunuri și prestarea de servicii de către autorități/entități contractante din Uniune și stabilește proceduri de sprijinire a negocierilor pe tema accesului bunurilor și serviciilor din Uniune la piețele de achiziții publice din țări terțe.

Amendamentul

(1) Prezentul regulament stabilește norme referitoare la accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe la procedura de atribuire de contracte pentru executarea unor lucrări sau a unei **lucrări**, furnizarea de bunuri și prestarea de servicii de către autorități/entități contractante din Uniune și stabilește proceduri de sprijinire a negocierilor pe tema accesului bunurilor și serviciilor din Uniune la piețele de achiziții publice din țări terțe. **Statele membre sau autoritățile/entitățile contractante ale acestora pot restricționa accesul bunurilor și serviciilor din țări terțe la procedurile lor de achiziții numai prin măsurile prevăzute de prezentul regulament sau prin legislația relevantă a Uniunii.**

Amendamentul 93
Propunere de regulament
Articolul 1 – alineatul 2 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Prezentul regulament se aplică atribuirii contractelor în cazul cărora bunurile sau serviciile sunt achiziționate pentru uz public și nu în scopul revânzării ori în vederea utilizării în producția de bunuri sau în prestarea de servicii în scopul vânzării.

Amendamentul

Prezentul regulament se aplică atribuirii contractelor în cazul cărora bunurile sau serviciile sunt achiziționate pentru uz public **și atribuirii de concesiuni de lucrări și servicii furnizate pentru uz public**, și nu în scopul revânzării ori în vederea utilizării în producția de bunuri sau în prestarea de servicii în scopul vânzării.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 33

Propunere de regulament

Articolul 2 – alineatul 1 – litera a

Textul propus de Comisie

(a) „furnizor” înseamnă **persoanele fizice sau juridice** care oferă pe piață **bunuri**;

Amendamentul

(a) „operator economic” înseamnă **orice persoană fizică sau juridică sau entitate publică sau grup de astfel de persoane și/sau entități** care oferă pe piață **execuția uneia sau a mai multor lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii**;

Amendamentul 34

Propunere de regulament

Articolul 2 – alineatul 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) „prestator de servicii” înseamnă **persoanele fizice sau juridice** care **prezintă pe piață oferte pentru executarea unor lucrări sau a unei opere ori servicii**;

Amendamentul

(b) „ofertant” înseamnă **un operator economic** care **a depus o ofertă**;

Amendamentul 35

Propunere de regulament

Articolul 2 – alineatul 1 – litera d

Textul propus de Comisie

(d) „bunuri sau servicii care fac obiectul unor acorduri” înseamnă un bun sau un serviciu **originare** din țări cu care Uniunea a încheiat un acord internațional în domeniul achizițiilor publice, inclusiv angajamente privind accesul pe piață, și în cazul cărora se aplică acordul relevant. Anexa I la prezentul regulament conține o listă a acordurilor relevante;

Amendamentul

(d) „bunuri sau servicii care fac obiectul unor acorduri” înseamnă un bun sau un serviciu **originar** din țări cu care Uniunea a încheiat un acord internațional în domeniul achizițiilor publice **și al concesiunilor**, inclusiv angajamente privind accesul pe piață, și în cazul cărora se aplică acordul relevant. Anexa I la prezentul regulament conține o listă a acordurilor relevante;

[Această modificare se aplică întregului text legislativ supus examinării (adăugarea mențiunii privind concesiunile, atunci când se face referire la achizițiile publice); adoptarea regulamentului impune adaptări tehnice în întregul text.]

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 39

Propunere de regulament

Articolul 2 – alineatul 1 – litera ga (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ga) „lipsă de reciprocitate substanțială” înseamnă existența oricăror măsuri, proceduri sau practici legislative, administrative sau de reglementare, adoptate sau executate de autoritățile publice sau de entitățile contractante individuale dintr-o țară terță, care restricționează accesul pe piața achizițiilor publice sau a concesiunilor, în special prin lipsa transparenței în comparație cu standardele internaționale și prin acte cu putere de lege sau practici administrative discriminatorii, fapt ce conduce la un tratament discriminatoriu grav și recurent împotriva operatorilor economici, a bunurilor și a serviciilor din Uniune.

Se consideră „lipsă de reciprocitate substanțială” și în cazul în care nerespectarea de către autoritățile publice a dispozițiilor din dreptul internațional al muncii enumerate în anexa XI la Directiva privind achizițiile publice [...] 2014 și în anexa XIV la Directiva privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale [...] (2014) a dus la dificultățile întâmpinate și raportate Comisiei de întreprinderile europene atunci când au încercat să obțină atribuirea de contracte și concesiuni în țări terțe.

Amendamentul 36

Propunere de regulament

Articolul 2 – alineatul 2 – litera b

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(b) termenul „operator economic” include deopotrivă conceptul de furnizor și pe cel de prestator de servicii;

eliminat

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 37
Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 2 – litera c

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(c) *operatorul economic care a depus o ofertă se numește „oferant”;*

eliminat

Amendamentul 38
Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 2 – litera e

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(e) o „penalizare obligatorie privind prețul” se referă la o obligație a entităților contractante de a crește, sub rezerva anumitor excepții, prețul pentru serviciile și/sau bunurile originare din anumite țări terțe care au fost oferite în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor.

(e) o „penalizare obligatorie privind prețul” se referă la o obligație a entităților contractante de a crește, sub rezerva anumitor excepții, prețul pentru serviciile și/sau bunurile originare din anumite țări terțe care au fost oferite în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor **sau al procedurilor de atribuire a concesiunilor**.

[Această modificare se aplică întregului text legislativ (adăugarea mențiunii privind „procedurile de atribuire a concesiunilor”, atunci când se face trimitere la „proceduri de atribuire a contractelor”, atât la singular, cât și la plural); dacă amendamentul este adoptat va fi necesară realizarea adaptărilor tehnice în întregul text.]

Amendamentul 40
Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(1) Originea unui bun se stabilește în conformitate cu **articolele 22-26 din Regulamentul (CE) nr. 2913/1992** al Parlamentului European și al Consiliului **din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar** ⁽¹⁸⁾.

(1) Originea unui bun trebuie stabilită în conformitate cu articolele 59-63 din **Regulamentul (UE) nr. 952/2013** al Parlamentului European și al Consiliului, **inclusiv cu dispozițiile suplimentare de adoptat în temeiul articolului 65 din acest regulament**.

⁽¹⁸⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 41**Propunere de regulament****Articolul 3 – alineatul 2 – paragraful 1 – partea introductivă***Textul propus de Comisie*

Originea unui serviciu se stabilește pe baza originii persoanei fizice sau juridice care îl prestează. Originea **prestatorului de servicii** se consideră a fi:

Amendamentul

Originea unui serviciu se stabilește pe baza originii persoanei fizice sau juridice care îl prestează. Originea **operatorului economic care prestează serviciul** se consideră a fi:

Amendamentul 42**Propunere de regulament****Articolul 4***Textul propus de Comisie*

Tratamentul acordat bunurilor și serviciilor care fac obiectul unor acorduri

La atribuirea contractelor pentru executarea unor lucrări și/sau a unei **opere**, pentru furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii, autoritățile/entitățile contractante **trebuie să acorde** bunurilor și serviciilor care fac obiectul unor acorduri același tratament ca și cel acordat bunurilor și serviciilor originare din Uniunea Europeană.

Bunurile sau serviciile originare din țările cel mai puțin dezvoltate enumerate în anexa **I** la Regulamentul (CE) nr. **732/2008** sunt tratate ca bunuri și servicii care fac obiectul unor acorduri.

Amendamentul

Tratamentul acordat bunurilor și serviciilor care fac obiectul unor acorduri

La atribuirea contractelor pentru executarea unor lucrări și/sau a unei **lucrări**, pentru furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii **sau la atribuirea concesiunilor pentru lucrări sau servicii**, autoritățile/entitățile contractante **acordă** bunurilor și serviciilor care fac obiectul unor acorduri același tratament ca și cel acordat bunurilor și serviciilor originare din Uniune.

Bunurile sau serviciile originare din țările cel mai puțin dezvoltate enumerate în anexa **IV** la Regulamentul (UE) nr. **978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului sau din țările în curs de dezvoltare care sunt considerate a fi vulnerabile din cauza lipsei diversificării și a integrării insuficiente în sistemul comercial internațional și în economia mondială, în sensul definiției din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 978/2012, sunt** tratate ca bunuri și servicii care fac obiectul unor acorduri.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 43
Propunere de regulament
Articolul 6 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

(1) La cererea autorităților/entităților contractante, **Comisia** evaluează dacă este cazul să aprobe, pentru contractele cu o valoare estimată egală cu sau mai mare de 5 000 000 EUR, **exclusiv** TVA, excluderea din procedurile de atribuire a contractelor a ofertelor care cuprind bunuri sau servicii originare din afara Uniunii, dacă valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a bunurilor sau a serviciilor care constituie oferta, în condițiile prezentate în continuare.

Amendamentul

(1) **Atunci când Comisia inițiază o anchetă externă în materie de achiziții conform articolului 8, Comisia, la cererea autorităților/entităților contractante și după publicarea anunțului de inițiere în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene,** evaluează dacă este cazul să aprobe, pentru contractele cu o valoare estimată egală cu sau mai mare de 5 000 000 EUR, fără TVA, excluderea din procedurile de atribuire a contractelor a ofertelor care cuprind bunuri sau servicii originare din afara Uniunii, dacă valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a bunurilor sau a serviciilor care constituie oferta, în condițiile prezentate în continuare.

Amendamentul 44
Propunere de regulament
Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Dacă autoritățile/entitățile contractante intenționează să solicite excluderea din procedurile de atribuire a contractelor pe baza alineatului (1), ele indică acest lucru în **anunțul de participare pe care îl publică în temeiul articolului 35** din Directiva 2004/18/CE sau al articolului 42 din Directiva 2004/17/CE sau al articolului 26 din Directiva privind atribuirea contractelor de concesiune.

Amendamentul

Dacă autoritățile/entitățile contractante intenționează să solicite excluderea din procedurile de atribuire a contractelor pe baza alineatului (1), ele indică acest lucru în **mod clar, în partea introductivă a „specificațiilor tehnice” sau a „documentului descriptiv” prevăzute la articolul 2 alineatul (15)** din Directiva [2014/.../UE] privind achizițiile publice și din Directiva [2014/.../UE] privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ori în partea introductivă a „cerințelor tehnice și funcționale” menționate la articolul 2 alineatul (13) din Directiva [2014/.../UE] privind atribuirea contractelor de concesiune.

Amendamentul 45
Propunere de regulament
Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 3

Textul propus de Comisie

În cazul în care autoritățile/entitățile contractante primesc oferte care îndeplinesc condițiile de la alineatul (1) pentru care intenționează să solicite excluderea din motivul respectiv, ele notifică **Comisia**. În timpul procedurii de notificare, autoritatea/entitatea contractantă își poate continua analiza ofertelor.

Amendamentul

În cazul în care autoritățile/entitățile contractante primesc oferte care îndeplinesc condițiile de la alineatul (1) pentru care intenționează să solicite excluderea din motivul respectiv, ele notifică **acest lucru Comisiei în termen de opt zile calendaristice**. În timpul procedurii de notificare, autoritatea/entitatea contractantă își poate continua analiza ofertelor.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 46**Propunere de regulament****Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 4 – litera b**

Textul propus de Comisie

(b) descrierea obiectului contractului;

Amendamentul(b) descrierea obiectului contractului **sau al concesiunii**;**Amendamentul 47****Propunere de regulament****Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 4 – litera da (nouă)**

Textul propus de Comisie

*Amendamentul***(da) dacă este cazul, orice alte informații considerate utile de Comisie.****Amendamentul 48****Propunere de regulament****Articolul 6 – alineatul 3 – paragraful 5**

*Textul propus de Comisie***Comisia poate solicita informații suplimentare autorității/entității contractante.**

*Amendamentul***eliminat****Amendamentul 49****Propunere de regulament****Articolul 6 – alineatul 2 – paragraful 6**

*Textul propus de Comisie*Informațiile respective se transmit în termen de opt zile **lucrătoare**, începând cu prima zi **lucrătoare** care urmează datei la care autoritatea/entitatea contractantă respectivă primește cererea de informații suplimentare. Dacă Comisia nu primește niciun fel de informații în acest termen, perioada stabilită la alineatul (3) se suspendă până ce Comisia primește informațiile solicitate.

*Amendamentul*Informațiile respective se transmit în termen de opt zile **calendaristice**, începând cu prima zi **calendaristică** care urmează datei la care autoritatea/entitatea contractantă respectivă primește cererea de informații suplimentare. Dacă Comisia nu primește niciun fel de informații în acest termen, perioada stabilită la alineatul (3) se suspendă până ce Comisia primește informațiile solicitate.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 50
Propunere de regulament
Articolul 6 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

(3) Pentru contractele menționate la alineatul (1), Comisia adoptă un act de punere în aplicare privind aprobarea excluderii planificate în termen de două luni începând cu prima zi lucrătoare care urmează datei la care Comisia primește notificarea. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2). Această perioadă poate fi prelungită o dată cu maximum două luni în cazuri justificate corespunzător, în special dacă informațiile conținute în notificare sau în documentele anexate la aceasta sunt incomplete sau inexacte ori dacă faptele raportate suferă modificări substanțiale. Dacă, la sfârșitul acestei perioade de două luni sau a perioadei prelungite, Comisia nu a adoptat nicio decizie, nici de aprobare, nici de respingere a excluderii, se consideră că excluderea a fost respinsă de Comisie.

Amendamentul

(3) **În cazul în care constată, pentru bunurile și/sau serviciile pentru care se propune excluderea, o lipsă de reciprocitate substanțială în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) litera (ga), Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care aprobă excluderea ofertanților vizați de anchetă, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).** Actul de punere în aplicare se adoptă în termen de o lună începând din prima zi calendaristică de la primirea cererii menționate la alineatul (1). Această perioadă poate fi prelungită o dată cu maximum o lună în cazuri justificate corespunzător, în special dacă informațiile conținute în notificare sau în documentele anexate la aceasta sunt incomplete sau inexacte ori dacă faptele raportate suferă modificări substanțiale. Dacă, la sfârșitul acestei perioade de o lună sau a perioadei prelungite, Comisia nu a adoptat nicio decizie, nici de aprobare, nici de respingere a excluderii, se consideră că excluderea a fost respinsă de Comisie.

Această excludere rămâne o măsură cu caracter temporar în așteptarea rezultatelor anchetei externe în materie de achiziții prevăzute la articolul 8, a concluziilor procedurii de consultare prevăzute la articolul 9 și, după caz, a adoptării unor eventuale măsuri care să limiteze accesul bunurilor și serviciilor care nu fac obiectul unui acord pe piața achizițiilor publice din Uniune, în temeiul articolului 10.

Amendamentul 51
Propunere de regulament
Articolul 6 – alineatul 4 – paragraful 1 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) dacă nu există un acord precum cel menționat la litera (a), iar țara terță menține măsuri restrictive referitoare la achiziții care duc la o lipsă de reciprocitate substanțială în privința deschiderii pieței între Uniune și țara terță în cauză.

Amendamentul

(b) dacă nu există un acord precum cel menționat la litera (a), iar țara terță menține măsuri restrictive referitoare la achiziții **sau la atribuirea concesiunilor** care duc la o lipsă de reciprocitate substanțială în privința deschiderii pieței între Uniune și țara terță în cauză, **mai ales în cazul în care respectivele măsuri restrictive prejudiciază politica industrială a Uniunii.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 52

Propunere de regulament

Articolul 6 – alineatul 4 – paragraful 2

Textul propus de Comisie

În sensul literei (b), se consideră că lipsește o reciprocitate substanțială atunci când măsurile restrictive referitoare la achiziții duc la discriminări grave și repetate ale operatorilor economici, bunurilor și serviciilor din Uniune.

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 53

Propunere de regulament

Articolul 6 – alineatul 5

Textul propus de Comisie

(5) Atunci când evaluează dacă există o lipsă de reciprocitate substanțială, Comisia analizează următoarele elemente:

(a) măsura în care legislația în materie de achiziții publice din țara în cauză asigură transparența în conformitate cu standardele internaționale în domeniul achizițiilor publice și împiedică discriminarea bunurilor, a serviciilor și a operatorilor economici din Uniune;

(b) măsura în care autoritățile publice și/sau entitățile contractante individuale mențin sau adoptă practici discriminatorii față de bunurile, serviciile și operatorii economici din Uniune.

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 92

Propunere de regulament

Articolul 6 – alineatul 7

Textul propus de Comisie

(7) Autoritățile/entitățile contractante care au exclus oferte în temeiul alineatului (1) trebuie să indice acest lucru în anunțul privind atribuirea contractelor, pe care îl publică în temeiul articolului 35 din Directiva 2004/18/CE, în temeiul articolului 42 din Directiva 2004/17/CE sau al articolului 27 din Directiva privind atribuirea contractelor de concesiune. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește formularele standard pentru anunțurile privind atribuirea contractelor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 17 alineatul (3).

Amendamentul

(7) În cazul în care au fost excluse oferte în temeiul alineatului (3), autoritățile/entitățile contractante trebuie să indice acest lucru, inclusiv motivele pentru excludere, în anunțul privind atribuirea contractelor, pe care îl publică în temeiul articolului 35 din Directiva 2004/18/CE, în temeiul articolului 42 din Directiva 2004/17/CE sau al articolului 27 din Directiva privind atribuirea contractelor de concesiune. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește formularele standard pentru anunțurile privind atribuirea contractelor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 17 alineatul (3).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 55
Propunere de regulament
Articolul 6 – alineatul 8

Textul propus de Comisie

(8) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care Comisia a adoptat actul de punere în aplicare privind accesul temporar al bunurilor și serviciilor dintr-o țară implicată în negocieri importante cu Uniunea conform dispozițiilor de la articolul 9 alineatul (4).

Amendamentul

(8) Este posibil ca alineatul (1) să nu fie aplicat în cazul în care Comisia a adoptat actul de punere în aplicare privind accesul temporar al bunurilor și serviciilor dintr-o țară implicată în negocieri cu Uniunea conform dispozițiilor de la articolul 9 alineatul (4). **Comisia își justifică în mod adecvat decizia respectivă entităților contractante care a depus cererea.**

Amendamentul 56
Propunere de regulament
Articolul 7 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Dacă autoritatea/entitatea contractantă intenționează, în temeiul articolului 69 din Directiva privind achizițiile publice sau al articolului 79 din Directiva privind achizițiile publice efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, după verificarea explicațiilor ofertantului, să accepte o ofertă anormal de scăzută care conține bunuri și/sau servicii originare din afara Uniunii în cazul cărora valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a bunurilor sau a serviciilor care constituie oferta, aceasta îi informează în scris pe ceilalți ofertanți cu privire la acest lucru, incluzând motivele caracterului neobișnuit de scăzut al prețului sau al costurilor percepute.

Amendamentul

Dacă autoritatea/entitatea contractantă intenționează, în temeiul articolului 69 din Directiva privind achizițiile publice sau al articolului 79 din Directiva privind achizițiile publice efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, după verificarea explicațiilor ofertantului, să accepte o ofertă anormal de scăzută care conține bunuri și/sau servicii originare din afara Uniunii în cazul cărora valoarea bunurilor sau a serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri depășește 50 % din valoarea totală a bunurilor sau a serviciilor care constituie oferta, aceasta îi informează în scris pe ceilalți ofertanți cu privire la acest lucru, incluzând motivele caracterului neobișnuit de scăzut al prețului sau al costurilor percepute. **Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a se asigura că, în executarea contractelor de achiziții publice, operatorii economici respectă obligațiile aplicabile în domeniul mediului, social și al muncii instituite prin dreptul Uniunii, prin dreptul național, prin acorduri colective sau prin dispozițiile internaționale de dreptul mediului, social și al muncii enumerate în anexa XI la Directiva privind achizițiile publice [...] 2013.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 57**Propunere de regulament****Articolul 7 – alineatul 2***Textul propus de Comisie*

O autoritate/entitate contractantă poate să nu dezvăluie informații a căror comunicare ar împiedica punerea în aplicare a legislației, ar fi contrară în alt mod interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici, publici ori privați, sau ar putea afecta concurența loială dintre aceștia.

Amendamentul

După ce au fost informați de către autoritatea/entitatea contractantă cu privire la intenția sa de a accepta o ofertă anormal de scăzută, ceilalți ofertanți au posibilitatea de a furniza autorității/entității contractante, într-o perioadă de timp rezonabilă, informații relevante pentru a-i permite autorității/entității contractante să ia o decizie privind acceptarea cunoscând întru totul potențialii factori care ar putea avea o influență asupra evaluării caracterului anormal de scăzut al prețului sau al costurilor percepute.

Amendamentul 58**Propunere de regulament****Articolul 8 – alineatul 1 – paragraful 1***Textul propus de Comisie*

Dacă consideră că este în interesul Uniunii, Comisia poate iniția în orice moment, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri depuse de părțile interesate ori de un stat membru, o anchetă externă în materie de achiziții cu privire la presupusele măsuri restrictive referitoare la achiziții.

Amendamentul

Comisia poate iniția în orice moment, din proprie inițiativă sau în urma unei cereri depuse de părțile interesate, **de o autoritate/entitate contractantă** ori de un stat membru, o anchetă externă în materie de achiziții cu privire la presupusele măsuri restrictive referitoare la achiziții. **În decizia sa de a iniția o anchetă externă privind achizițiile, Comisia ține seama de numărul de cereri depuse de autoritățile/entitățile contractante sau de statele membre. În cazul în care refuză să inițieze o anchetă, Comisia își justifică decizia în fața statului membru, a părții interesate sau a entității contractante care a depus cererea.**

Amendamentul 59**Propunere de regulament****Articolul 8 – alineatul 1 – paragraful 2***Textul propus de Comisie*

În special, Comisia ia în considerare dacă au fost aprobate, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din prezentul regulament, o serie de excluderi planificate.

Amendamentul

eliminat

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 60
Propunere de regulament
Articolul 8 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

(2) *Ancheta menționată la alineatul (1) se desfășoară pe baza criteriilor stabilite la articolul 6.*

Amendamentul

(2) *Ancheta menționată la alineatul (1) se desfășoară pe baza criteriilor stabilite la articolul 2 alineatul (1) litera (ga).*

Amendamentul 61
Propunere de regulament
Articolul 8 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

(3) Comisia analizează dacă măsurile restrictive referitoare la achizițiile publice sunt menținute de țara terță în cauză pe baza informațiilor furnizate de părțile interesate și de statele membre și/sau a faptelor constatate de Comisie în timpul anchetei desfășurate, iar evaluarea situației **trebuie să** se încheie în termen de **nouă** luni de la inițierea anchetei. În cazuri justificate corespunzător, acest termen poate fi prelungit cu **trei luni**.

Amendamentul

(3) Comisia analizează dacă măsurile restrictive referitoare la achizițiile publice sunt menținute de țara terță în cauză pe baza informațiilor furnizate de părțile interesate și de statele membre și/sau a faptelor constatate de Comisie în timpul anchetei desfășurate **și al rapoartelor sale periodice privind barierele în calea comerțului existente în țările terțe**, iar evaluarea situației se încheie în termen de **trei** luni de la inițierea anchetei. În cazuri justificate corespunzător, acest termen poate fi prelungit cu **o lună**.

Evaluarea Comisiei ține seama de cererile depuse de autoritățile/entitățile contractante pentru anchete în temeiul articolului 6 alineatul (1) după inițierea procedurii prevăzute la prezentul articol.

Amendamentul 62
Propunere de regulament
Articolul 9 – alineatul 3 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Dacă, după inițierea unei consultări, țara în cauză ia măsuri de remediere/corective satisfăcătoare, însă fără a-și asuma noi angajamente privind accesul pe piață, Comisia poate suspenda sau încheia consultarea.

Amendamentul

Dacă, după inițierea unei consultări, țara în cauză ia măsuri de remediere/corective satisfăcătoare, însă fără a-și asuma noi angajamente privind accesul pe piață, Comisia poate suspenda sau încheia consultarea **ori poate invita țara în cauză să se angajeze în negocieri în temeiul articolului 9 alineatul (4).**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 63**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 3 – paragraful 3 – partea introductivă***Textul propus de Comisie*

Dacă măsurile de remediere/corective luate de țara terță în cauză sunt anulate, suspendate sau puse în aplicare în mod inadecvat, Comisia **poate**:

Amendamentul

Dacă măsurile de remediere/corective luate de țara terță în cauză sunt anulate, suspendate sau puse în aplicare în mod inadecvat, Comisia **acționează în temeiul articolului 10 pentru a adopta acte de punere în aplicare pentru a limita accesul bunurilor și serviciilor originare dintr-o țară terță.**

Amendamentul 64**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 3 – paragraful 3 – litera i***Textul propus de Comisie*

(i) **relua sau reîncepe consultarea cu țara terță în cauză și/sau**

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 65**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 3 – paragraful 3 – litera ii***Textul propus de Comisie*

(ii) **acționa în temeiul articolului 10 pentru a adopta acte de punere în aplicare prin care să limiteze accesul bunurilor și al serviciilor originare dintr-o țară terță.**

Amendamentul

eliminat

Amendamentul 66**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 4***Textul propus de Comisie*

(4) Dacă, după inițierea unei consultări, reiese că cel mai adecvat mod de a pune capăt unei practici restrictive privind achizițiile este încheierea unui acord internațional, se poartă negocieri în conformitate cu dispozițiile articolelor 207 și 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În cazul în care o țară s-a angajat în negocieri **importante** cu Uniunea Europeană în ceea ce privește accesul pe piață în domeniul achizițiilor publice, Comisia poate adopta un act de punere în aplicare care să prevadă că bunurile și serviciile din respectiva țară nu pot fi excluse din procedurile de atribuire a contractelor în temeiul articolului 6.

Amendamentul

(4) Dacă, după inițierea unei consultări, reiese că cel mai adecvat mod de a pune capăt unei practici restrictive privind achizițiile este încheierea unui acord internațional, se poartă negocieri în conformitate cu dispozițiile articolelor 207 și 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În cazul în care o țară s-a angajat în negocieri cu Uniunea Europeană în ceea ce privește accesul pe piață în domeniul achizițiilor publice, Comisia poate adopta un act de punere în aplicare care să prevadă că bunurile și serviciile din respectiva țară nu pot fi excluse din procedurile de atribuire a contractelor în temeiul articolului 6. **Comisia își justifică în mod adecvat decizia respectivă statului membru, părții interesate sau entității contractante care a depus cererea.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 67**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 5 – paragraful 1 – partea introductivă***Textul propus de Comisie*

Comisia poate pune capăt consultării dacă țara în cauză **își asumă angajamente internaționale convenite** cu Uniunea **în oricare dintre cadrele următoare:**

Amendamentul

Comisia poate pune capăt consultării dacă țara în cauză **a luat, împreună** cu Uniunea **sau pe plan internațional, următoarele măsuri:**

Amendamentul 68**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 5 – paragraful 1 – litera a (nouă)***Textul propus de Comisie*

(a) au fost convenite cu Uniunea Europeană angajamente internaționale în oricare dintre următoarele cadre:

*Amendamentul***Amendamentul 69****Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 5 – paragraful 1 – litera c***Textul propus de Comisie*

(c) Extinderea propriilor angajamente privind accesul pe piață asumate în cadrul Acordului OMC privind achizițiile publice sau al unui acord bilateral încheiat cu Uniunea în cadrul respectiv.

Amendamentul

(c) Extinderea propriilor angajamente privind accesul pe piață asumate în cadrul Acordului OMC privind achizițiile publice sau al unui acord bilateral încheiat cu Uniunea în cadrul respectiv **și**

Amendamentul 70**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 5 – paragraful 1 – litera b (nouă)***Textul propus de Comisie*

(b) țara în cauză a adoptat acțiuni corective.

Amendamentul

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 71**Propunere de regulament****Articolul 9 – alineatul 6***Textul propus de Comisie*

(6) Dacă o consultare cu o țară terță nu duce la rezultate satisfăcătoare în termen de **15** luni de la data la care a început consultarea cu țara terță, Comisia pune capăt consultării și are în vedere posibilitatea de a acționa în temeiul articolului 10 în vederea adoptării unui act de punere în aplicare prin care să se limiteze accesul bunurilor și al serviciilor originare dintr-o țară terță.

Amendamentul

(6) Dacă o consultare cu o țară terță nu duce la rezultate satisfăcătoare în termen de **12** luni de la data **calendaristică** la care a început consultarea cu țara terță, Comisia pune capăt consultării și are în vedere posibilitatea de a acționa în temeiul articolului 10 în vederea adoptării unui act de punere în aplicare prin care să se limiteze accesul bunurilor și al serviciilor originare dintr-o țară terță.

Amendamentul 72**Propunere de regulament****Articolul 10 – alineatul 1***Textul propus de Comisie*

(1) Dacă se constată, în cadrul unei anchete efectuate în temeiul articolului 8 și după urmarea procedurii prevăzute la articolul 9, că **măsurile restrictive referitoare la achiziții adoptate sau menținute de țara terță respectivă duc la** o lipsă de reciprocitate substanțială în privința deschiderii pieței între Uniune și țara terță, **astfel cum se menționează la articolul 6**, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a limita temporar accesul bunurilor și al serviciilor care nu fac obiectul unor acorduri, **originare dintr-o țară terță**. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

Amendamentul

(1) Dacă se constată, în cadrul unei anchete efectuate în temeiul articolului 8 și după urmarea procedurii prevăzute la articolul 9, că **există** o lipsă de reciprocitate substanțială în privința deschiderii pieței între Uniune și țara terță, **în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (ga)**, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a limita temporar accesul bunurilor și al serviciilor **originare dintr-o țară terță** care nu fac obiectul unor acorduri **pentru o perioadă de până la cinci ani, care poate fi prelungită încă cinci ani**. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

Amendamentul 73**Propunere de regulament****Articolul 10 – alineatul 3 – partea introductivă***Textul propus de Comisie*

Măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) pot fi limitate în special la:

Amendamentul

Comisia nu aprobă excluderea planificată în cazurile în care aceasta ar încălca angajamentele de acces pe piață asumate de Uniune în cadrul acordurilor sale internaționale. Măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) pot fi limitate în special la:

Amendamentul 74**Propunere de regulament****Articolul 11 – alineatul 1 – paragraful 2 a (nou)***Textul propus de Comisie**Amendamentul*

Dacă nu au fost suspendate sau abrogate între timp, măsurile adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (4) și al articolului 10 expiră la cinci ani de la intrarea lor în vigoare.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 75**Propunere de regulament****Articolul 13 – alineatul 1 – partea introductivă***Textul propus de Comisie*

(1) Autoritățile/entitățile contractante pot **decide** să nu aplice măsurile adoptate în temeiul articolului 10 în privința unei proceduri de achiziții dacă:

Amendamentul

(1) Autoritățile/entitățile contractante pot **solicita Comisiei** să nu aplice măsurile adoptate în temeiul articolului 10 în privința unei proceduri de achiziții dacă:

Amendamentul 76**Propunere de regulament****Articolul 13 – alineatul 1 – paragraful 2 (nou)***Textul propus de Comisie**Amendamentul*

Dacă, după 15 zile calendaristice, Comisia nu a adoptat o decizie prin care să aprobe sau să respingă o astfel de cerere, se consideră că cererea fost respinsă de Comisie. În situații excepționale, acest termen poate fi prelungit cu o perioadă maximă de cinci zile calendaristice.

Amendamentul 77**Propunere de regulament****Articolul 13 – alineatul 2 – paragraful 1***Textul propus de Comisie*

Dacă o autoritate/entitate contractantă are intenția să nu aplice măsurile restrictive adoptate în temeiul articolului 10 din prezentul regulament sau reînstituite în temeiul articolului 11, aceasta își menționează intenția în anunțul de participare pe care îl publică în temeiul articolului 35 din Directiva 2004/18/CE sau al articolului 42 din Directiva 2004/17/CE. ***Aceasta notifică Comisia într-un termen de cel mult zece zile calendaristice de la data publicării anunțului de participare.***

Amendamentul

Dacă o autoritate/entitate contractantă are intenția să nu aplice măsurile restrictive adoptate în temeiul articolului 10 din prezentul regulament sau reînstituite în temeiul articolului 11, aceasta își menționează intenția în anunțul de participare pe care îl publică în temeiul articolului 35 din Directiva 2004/18/CE sau al articolului 42 din Directiva 2004/17/CE.

Amendamentul 78**Propunere de regulament****Articolul 13 – alineatul 2 – paragraful 2***Textul propus de Comisie*

Notificarea respectivă se transmite pe cale electronică, utilizându-se un formular standard. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc formularele standard pentru anunțuri de participare ***și notificări*** în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 17 alineatul (3).

Amendamentul

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc formularele standard pentru anunțuri de participare în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 17 alineatul (3).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 79
Propunere de regulament
Articolul 13 – alineatul 2 – paragraful 3

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Notificarea conține următoarele informații:

eliminat

- (a) **numele și datele de contact ale autorității/entității contractante;**
- (b) **descrierea obiectului contractului;**
- (c) **informații privind originea operatorilor economici, a bunurilor și/sau a serviciilor care urmează să fie acceptate;**
- (d) **motivul care stă la baza deciziei de a nu aplica măsurile restrictive și o justificare detaliată pentru utilizarea excepției;**
- (e) **dacă este cazul, orice altă informație considerată utilă de autoritatea/entitatea contractantă.**

Amendamentul 80
Propunere de regulament
Articolul 15 – alineatul 3

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 14 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor precizate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. **Revocarea** nu aduce atingere validității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 14 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor precizate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua **calendaristică** care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. **Decizia** nu aduce atingere validității actelor delegate aflate deja în vigoare.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 81
Propunere de regulament
Articolul 16 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Articolul 16a

Condiții referitoare la procedurile de achiziții în cadrul programelor finanțate de Uniune în țările terțe

În cadrul achizițiilor publice finanțate de Uniunea Europeană și de statele sale membre, Comisia asigură instituirea unui cadru legislativ obligatoriu care să reglementeze atribuirea și executarea contractelor de achiziții publice. În acest cadru, Uniunea adoptă norme uniforme prin care să asigure condiții de concurență echitabile între operatorii economici din Uniune și cei din țările terțe.

Amendamentul 82
Propunere de regulament
Articolul 18 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(2) Nici Comisia, nici Consiliul, nici Parlamentul European, nici statele membre, nici reprezentanții oficiali ai acestora nu dezvăluie niciun fel de informații de natură confidențială primite în temeiul prezentului regulament, fără permisiunea specială a furnizorului informațiilor respective.

eliminat

Amendamentul 83
Propunere de regulament
Articolul 18 – alineatul 4 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(4a) Informațiile primite în conformitate cu prezentul regulament și declarate de către furnizorul informațiilor drept confidențiale nu sunt, în niciun caz, dezvăluite, cu excepția cazului în care furnizorul își dă acordul explicit.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 84
Propunere de regulament
Articolul 19

Textul propus de Comisie

Până la data de 1 ianuarie 2017 și cel puțin o dată la trei ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament, precum și la progresul înregistrat în negocierile internaționale referitoare la accesul operatorilor economici din UE la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice în țări terțe, desfășurate în temeiul prezentului regulament. În acest scop, statele membre furnizează Comisiei, la cerere, informațiile necesare.

Amendamentul

Cel puțin o dată la trei ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament, precum și la progresul înregistrat în negocierile internaționale referitoare la accesul operatorilor economici din UE la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice în țări terțe, desfășurate în temeiul prezentului regulament. În acest scop, statele membre furnizează Comisiei, la cerere, informațiile necesare. **Atunci când își prezintă al doilea raport, Comisia prezintă, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de regulament modificat sau, dacă nu, descrie motivele pentru care consideră că nu sunt necesare modificări. În cazul în care Comisia nu respectă aceste obligații, regulamentul încetează să se aplice la finalul celui de-al doilea an de la prezentarea celui de-al doilea raport.**

Amendamentul 85
Propunere de regulament
Articolul 20

Textul propus de Comisie

Articolele 58 și 59 din Directiva 2004/17/CE **se abrogă** de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Amendamentul

Comisia analizează dacă articolele 58 și 59 din Directiva 2004/17/CE **trebuie menținute. Având în vedere concluziile acestei analize, Comisia prezintă o propunere legislativă de abrogare a articolelor respective** de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0028

Mierea *I**

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/110/CE a Consiliului privind mierea (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD)) ⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/42)

Amendamentul 17**Propunere de directivă****Considerentul 1**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(1) În urma hotărârii Curții de Justiție din 6 septembrie 2011 în cauza C-442/09[8], polenul din miere trebuie considerat ingredient în sensul Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora⁹. Hotărârea Curții s-a bazat pe considerațiile care au rezultat din faptele care i-au fost prezentate, conform cărora prezența polenului în miere se datorează în principal procedurii de centrifugare la care recurg apicultorii pentru colectarea mierii. Cu toate acestea, polenul pătrunde în stup doar ca urmare a activității albinelor și este prezent în mod natural în miere, indiferent dacă apicultorul extrage sau nu mierea prin centrifugare. Prin urmare, este necesar să se precizeze, fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic¹⁰ în cazul polenului modificat genetic din miere, că polenul este un component al mierii – o substanță naturală care nu conține ingrediente, și nu un ingredient în sensul Directivei 2000/13/CE. Prin urmare, Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea ⁽¹¹⁾ ar trebui modificată în consecință.

(1) Directiva 2001/110/CE ⁽¹⁾ a Consiliului definește mierea ca o substanță naturală dulce produsă de albine. Mierea este formată în mod esențial din diferite tipuri de zaharuri, în special fructoză și glucoză, și alte substanțe, precum acizi organici, enzime și particule solide apărute în urma colectării mierii. Directiva 2001/110/CE asigură păstrarea caracteristicilor naturale ale mierii, prin limitarea intervenției omului care ar putea modifica compoziția mierii. În special, directiva respectivă interzice adăugarea oricărui ingredient alimentar în miere, inclusiv aditivi alimentari sau orice alte adaosuri, altele decât mierea. În mod similar, directiva interzice îndepărtarea oricărui element constitutiv al mierii, inclusiv polenul, cu excepția cazului în care acest lucru este de neevitat la îndepărtarea impurităților. Aceste cerințe sunt în conformitate cu standardul Codex alimentarius pentru miere.

⁽¹⁾ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

⁽¹¹⁾ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0440/2013).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 2
Propunere de directivă
Considerentul 1 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1a) *Pentru a ține seama de sensibilitatea tot mai mare a consumatorilor la prezența organismelor modificate genetic în alimente, precum și de dreptul lor de a fi informați în acest sens și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, Directiva 2001/110/CE a Consiliului (*) ar trebui modificată în mod corespunzător.*

- (*) *Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).*

Amendamentul 18
Propunere de directivă
Considerentul 1 b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1b) *Polenul face parte din criteriile de compoziție a mierii stabilite în Directiva 2001/110/CE. Dovezile disponibile, inclusiv datele empirice și științifice, confirmă faptul că albinele stau la baza prezenței polenului în miere. Granulele de polen cad în nectarul care este colectat de albine. În stup, nectarul colectat care conține granule de polen este transformat de albine în miere. Potrivit datelor disponibile, polenul excedentar din miere poate proveni de la polenul de pe perii albinei, de la polenul din aer din interiorul stupului și de la polenul ambalat de albine în celulele care pot să se deschidă accidental în momentul extragerii mierii de către apicultori. Prin urmare, polenul pătrunde în stup doar ca urmare a activității albinelor și este prezent în mod natural în miere, indiferent dacă apicultorul extrage sau nu mierea. Mai mult, apicultorii nu adaugă în mod intenționat polen în miere, un astfel de adaos fiind interzis prin Directiva 2001/110/CE.*

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 19
Propunere de directivă
Considerentul 1 c (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1c) **Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului**⁽¹⁾ **definește un „ingredient” ca orice substanță utilizată în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezentă încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată. Această definiție implică o utilizare intenționată a unei substanțe în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar. Având în vedere caracterul natural al mierii și, în special, prezența în mod natural a elementelor constitutive ale mierii, inclusiv polenul, este necesar să se clarifice faptul că polenul și orice alt element constitutiv al mierii nu ar trebui considerate drept „ingrediente” ale mierii în sensul Regulamentului (UE) nr. 1169/2011.**

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

Amendamentul 6
Propunere de directivă
Considerentul 1 d (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1d) **Întrucât mierea este un produs natural, ea ar trebui să fie scutită de obligația de a fi însoțită de o listă a ingredientelor.**

Amendamentul 23
Propunere de directivă
Considerentul 1 e (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (1e) **Măsurile privind coexistența la nivel de stat membru stabilite în conformitate cu articolul (26a) din Directiva 2001/18/CE ar trebui să garanteze că analizele standard ale mierii nu sunt necesare, printre altele, prin stabilirea unor cerințe privind distanța minimă.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 7
Propunere de directivă
Considerentul 4

Textul propus de Comisie	Amendamentul
(4) <i>Anexele la Directiva 2001/110/CE conțin elemente tehnice care ar putea fi adaptate sau actualizate pentru a ține seama de evoluția standardelor internaționale în domeniu. Directiva respectivă nu conferă Comisiei competențele necesare pentru a adapta sau a actualiza rapid aceste anexe astfel încât să țină seama de evoluția standardelor internaționale. Prin urmare, pentru punerea în aplicare coerentă a Directivei 2001/110/CE, Comisiei ar trebui să i se confere, de asemenea, competența de a adapta sau a actualiza anexele la directiva menționată, astfel încât să țină seama nu numai de progresul tehnic, ci și de evoluția standardelor internaționale.</i>	<i>eliminat</i>

Amendamentul 8
Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie	Amendamentul
(6) <i>Prin urmare, pentru a ține seama de progresul tehnic și, după caz, de evoluția standardelor internaționale, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat pentru a adapta sau a actualiza caracteristicile tehnice legate de descrierile produselor și definițiile din anexele la Directiva 2001/110/CE.</i>	<i>eliminat</i>

Amendamentul 20
Propunere de directivă
Articolul 1 – punctul 1
Directiva 2001/110/CE
Articolul 2 – punctul 5

Textul propus de Comisie	Amendamentul
5. Polenul, fiind o componentă naturală specifică mierii, nu este considerat ingredient în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 2000/13/CE al produselor definite în anexa 1 la prezenta directivă.	5. Polenul, fiind o componentă naturală specifică mierii, nu este considerat ingredient în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al produselor definite în anexa 1 la prezenta directivă.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 12
Propunere de directivă
Articolul 1 – paragraful 1 – punctul 3
 Directiva 2001/110/CE
 Articolul 6

Textul propus de Comisie

Articolul 6

Amendamentul

eliminat

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 6a, pentru a modifica caracteristicile tehnice referitoare la denumiri, la descrierile și definițiile produselor din anexa I și la criteriile de compoziție a mierii din anexa II, în funcție de progresul tehnic și, după caz, de evoluția standardelor internaționale în domeniu.

Amendamentul 13

Propunere de directivă
Articolul 1 – punctul 3
 Directiva 2001/110/CE
 Articolul 6a – alineatul 2

Textul propus de Comisie

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la **articolele 4 și 6 este conferită** Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând de la (...). (Oficiul pentru Publicații va completa data intrării în vigoare a prezentului act de modificare).

Amendamentul

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la **articolul 4 se conferă** Comisiei pe o perioadă **de cinci ani** de la ... (*). **Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.**

(*) **Data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 14**Propunere de directivă****Articolul 1 – punctul 3**

Directiva 2001/110/CE

Articolul 6 a – alineatul 3

Textul propus de Comisie

(3) Delegarea **competenței menționate** la **articolele 4 și 6** poate fi revocată **în orice moment** de Parlamentul European sau de Consiliu. **Decizia** de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua **următoare** datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

Amendamentul

(3) Delegarea **de competențe menționată** la **articolul 4** poate fi revocată **oricând** de Parlamentul European sau de Consiliu. **O decizie** de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua **care urmează** datei publicării **acesteia** în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare.

Amendamentul 15**Propunere de directivă****Articolul 1 – punctul 3**

Directiva 2001/110/CE

Articolul 6 a – alineatul 5

Textul propus de Comisie

5. Un act delegat adoptat în temeiul **articolelor 4 și 6** intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat **obiecții** în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. **Termenul respectiv este prelungit** cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Amendamentul

5. Un act delegat adoptat în temeiul **articolului 4** intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European **și** nici Consiliul nu au formulat **obiecțiuni** în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. **Perioada respectivă se prelungeste** cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 16
Propunere de directivă
Articolul 2 – alineatul 1 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Statele membre **asigură intrarea în vigoare a actelor** cu putere de lege și **a actelor** administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctul (1), până la [*data*]. Statele membre comunică Comisiei textul acestor acte.

Amendamentul

Statele membre **pun în aplicare actele** cu putere de lege și **actele** administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctul (1), până la [...] (*). Statele membre comunică **de îndată** Comisiei textul acestor acte.

(*) **12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0029

Programul Hercule III și protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind programul Hercule III în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/43)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0914),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0513/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Curții de Conturi Europene din 15 mai 2012 ⁽¹⁾
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 14 noiembrie 2013 de aprobare a poziției Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizul Comisiei pentru bugete (A7-0385/2012),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0454

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 15 ianuarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (programul „Hercule III”) și de abrogare a Deciziei nr. 804/2004/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 250/2014.)

⁽¹⁾ JO C 201, 7.7.2012, p. 1.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0030

Statistici ale comerțului cu mărfuri între statele membre în ceea ce privește acordarea de competențe delegate și de executare Comisiei pentru adoptarea anumitor măsuri, comunicarea de informații de către administrația vamală, schimbul de date confidențiale între statele membre și definiția valorii statistice *I**

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 15 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 638/2004 privind statisticile comunitare ale comerțului cu mărfuri între statele membre în ceea ce privește acordarea de competențe delegate și de executare Comisiei pentru adoptarea anumitor măsuri, comunicarea de informații de către administrația vamală, schimbul de date confidențiale între statele membre și definiția valorii statistice (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD))⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2016/C 482/44)

Amendamentul 1

Propunere de regulament

Considerentul 6

Textul propus de Comisie

- (6) Este deosebit de importantă realizarea de către Comisie a unor consultări adecvate în etapa pregătitoare, inclusiv la **nivel** de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

Amendamentul

- (6) Este deosebit de importantă realizarea de către Comisie a unor consultări adecvate în etapa pregătitoare, inclusiv la **nivelul cel mai eficient** de experți, **după informarea statelor membre cu privire la persoanele care vor fi consultate și pe ce bază va fi asigurată respectarea imparțialității și vor fi evitate posibile conflicte de interes**. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

Amendamentul 2

Propunere de regulament

Considerentul 7

Textul propus de Comisie

- (7) Comisia ar trebui să se asigure că aceste acte delegate nu implică sarcini administrative suplimentare semnificative pentru statele membre și pentru unitățile respondente.

Amendamentul

- (7) Comisia ar trebui să se asigure că aceste acte delegate nu implică sarcini **sau costuri** administrative suplimentare semnificative pentru statele membre și pentru unitățile respondente **și că acestea presupun în continuare costuri cât mai reduse cu putință**.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0457/2013).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 3
Propunere de regulament
Considerentul 8

Textul propus de Comisie

- (8) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 638/2004, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare care să îi permită să adopte modalitățile de colectare a informațiilor, în special în ceea ce privește codurile care trebuie utilizate, dispozițiile tehnice pentru elaborarea de statistici anuale privind comerțul în funcție de caracteristicile întreprinderilor și orice măsuri necesare pentru a garanta calitatea statisticilor transmise în conformitate cu criteriile de calitate. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Amendamentul

- (8) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 638/2004, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare care să îi permită să adopte modalitățile de colectare a informațiilor, în special în ceea ce privește codurile care trebuie utilizate, dispozițiile tehnice pentru elaborarea de statistici anuale privind comerțul în funcție de caracteristicile întreprinderilor și orice măsuri necesare pentru a garanta calitatea statisticilor transmise **gratuit** în conformitate cu criteriile de calitate. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Amendamentul 4
Propunere de regulament
Considerentul 10

Textul propus de Comisie

- (10) În cadrul strategiei de reorganizare a Sistemului statistic european (denumit în continuare SSE), care vizează îmbunătățirea coordonării și a parteneriatului în cadrul SSE grație unei structuri piramidale clare, Comitetul Sistemului statistic european (Comitetul SSE), instituit prin Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene⁽⁹⁾, ar trebui să aibă un rol consultativ și să asiste Comisia în exercitarea competențelor sale de executare.

⁽⁹⁾ JO L 87, 31.3.2009, p. 164.

Amendamentul

- (10) În cadrul strategiei de reorganizare a Sistemului statistic european (denumit în continuare SSE), care vizează îmbunătățirea coordonării și a parteneriatului în cadrul SSE grație unei structuri piramidale clare, Comitetul Sistemului statistic european (Comitetul SSE), instituit prin Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁹⁾, ar trebui să aibă un rol consultativ și să asiste Comisia în exercitarea competențelor sale de executare. **Îmbunătățirea coordonării între autoritățile naționale și Comisie (Eurostat) este un element-cheie în realizarea unor statistici cu o calitate mai ridicată în Uniune.**

⁽⁹⁾ **Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene** (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 5
Propunere de regulament
Considerentul 11

Textul propus de Comisie

- (11) Regulamentul (CE) nr. 638/2004 ar trebui modificat prin înlocuirea trimiterii la Comitetul Intrastat cu o trimitere la Comitetul SSE.

Amendamentul

- (11) Regulamentul (CE) nr. 638/2004 ar trebui modificat prin înlocuirea trimiterii la Comitetul Intrastat cu o trimitere la Comitetul SSE. **Comitetul SSE ar trebui să aibă aceeași structură de membri cu cea a Comitetului Intrastat, mai exact, un membru din fiecare stat membru.**

Amendamentul 6
Propunere de regulament
Considerentul 12

Textul propus de Comisie

- (12) Ca urmare a simplificării sistemelor de vămuire, nu mai sunt disponibile, la nivel vamal, informații statistice privind mărfurile supuse procedurilor de prelucrare în vamă. Pentru a asigura acoperirea datelor, circulația acestor mărfuri ar trebui să fie inclusă în sistemul Intrastat.

Amendamentul

- (12) Ca urmare a simplificării sistemelor de vămuire, nu mai sunt disponibile, la nivel vamal, informații statistice privind mărfurile supuse procedurilor de prelucrare în vamă. Pentru a asigura acoperirea datelor, circulația acestor mărfuri ar trebui să fie inclusă în sistemul Intrastat, **limitând, în același timp, în cea mai mare măsură posibilă orice costuri suplimentare. Informațiile ar trebui să urmeze principiul „raportării cu flux unic”, astfel, în măsura în care calitatea datelor poate fi garantată, datele ar trebui să fie colectate doar de întreprinderile exportatoare.**

Amendamentul 7
Propunere de regulament
Considerentul 13

Textul propus de Comisie

- (13) Ar trebui să se permită statelor membre să facă schimb de date confidențiale referitoare la statisticile privind comerțul în interiorul UE cu scopul de a spori eficiența dezvoltării, elaborării și difuzării statisticilor sau de a îmbunătăți calitatea acestora.

Amendamentul

- (13) Ar trebui să se permită statelor membre să facă schimb **gratuit, dacă este necesar**, de date confidențiale referitoare la statisticile privind comerțul în interiorul UE cu scopul de a spori eficiența dezvoltării, elaborării și difuzării statisticilor sau de a îmbunătăți calitatea acestora. **Aceste schimburi ar trebui să aibă un caracter voluntar și ar trebui să fie posibilă o perioadă de tranziție începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament. Acest schimb de date confidențiale ar trebui, totuși, să fie tratat cu atenție și ar trebui să nu presupună în sine o sarcină administrativă sporită pentru întreprinderi.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 8
Propunere de regulament
Considerentul 14

Textul propus de Comisie

- (14) Definiția valorii statistice ar trebui să fie clarificată și aliniată la definiția acestui element de date utilizată pentru statisticile privind comerțul în afara UE.

Amendamentul

- (14) Definiția valorii statistice ar trebui să fie clarificată și aliniată la definiția acestui element de date utilizată pentru statisticile privind comerțul în afara UE **pentru a face posibilă o mai bună comparabilitate a statisticilor comerciale în ceea ce privește comerțul în interiorul UE și cel în afara UE. Pentru un comerț transfrontalier care să funcționeze bine și fără fricțiuni sunt necesare definiții uniforme, acestea constituind și o condiție cu precădere importantă pentru diferitele autorități naționale pentru a se putea ajunge la concordanță în ceea ce privește interpretările normelor care au un impact asupra activităților transfrontaliere ale întreprinderilor.**

Amendamentul 9
Propunere de regulament
Considerentul 15

Textul propus de Comisie

- (15) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun să se stabilească norme privind comunicarea de informații de către administrația vamală, schimbul de date confidențiale între statele membre și definiția valorii statistice în domeniul statisticilor privind comerțul în interiorul UE. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Amendamentul

- (15) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun să se stabilească norme **armonizate** privind comunicarea de informații de către administrația vamală, schimbul de date confidențiale între statele membre și definiția valorii statistice în domeniul statisticilor privind comerțul în interiorul UE. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Amendamentul 10
Propunere de regulament
Considerentul 15 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (15a) **Comunicarea de date de către autoritățile naționale ar trebui să fie gratuită pentru statele membre și instituțiile sau agențiile Uniunii.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 11**Propunere de regulament****Considerentul 17 a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (17a) *În contextul situației economice a statelor membre și al consolidării măsurilor de coordonare la nivelul Uniunii, trebuie dezvoltată o abordare integrată și indicatori statistici din ce în ce mai fiabili, astfel încât politicile să fie implementate în mod mai eficient.*

Amendamentul 12**Propunere de regulament****Considerentul 17 b (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (17b) *Ca urmare a recenteii descoperiri a încălcării normelor privind protecția datelor cetățenilor Uniunii și ale statelor membre, trebuie consolidată siguranța metodelor de transmitere a datelor statistice sensibile, inclusiv a datelor economice.*

Amendamentul 13**Propunere de regulament****Articolul 1 – punctul 2 – litera b**

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 5 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

„(2) Informațiile statistice referitoare la expedierile și intrările mărfurilor care fac obiectul unui document administrativ unic în scopuri vamale sau fiscale se furnizează direct de către vămi autorităților naționale, **cel puțin** o dată pe lună.”

(2) Informațiile statistice referitoare la expedierile și intrările mărfurilor care fac obiectul unui document administrativ unic în scopuri vamale sau fiscale se furnizează direct de către vămi autorităților naționale o dată pe lună.

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 14**Propunere de regulament****Articolul 1 – punctul 5**

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 9 a – paragraful 1

Textul propus de Comisie

Se autorizează efectuarea unui schimb de date confidențiale, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene (*), numai în scopuri statistice, între autoritățile naționale din fiecare stat membru, atunci când schimbul respectiv permite dezvoltarea, elaborarea și difuzarea în mod eficient a statisticilor europene privind comerțul cu mărfuri între statele membre sau ameliorarea calității acestora.

(*) JO L 87, 31.3.2009, p. 164.

Amendamentul

Se autorizează efectuarea unui schimb **gratuit** de date confidențiale, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*), numai în scopuri statistice, între autoritățile naționale din fiecare stat membru, atunci când **se dovedește că** schimbul respectiv permite dezvoltarea, elaborarea și difuzarea în mod eficient a statisticilor europene privind comerțul cu mărfuri între statele membre sau ameliorarea **semnificativă a** calității acestora. **Orice costuri și sarcini administrative suplimentare impuse statelor membre sunt reduse la minimum. Un astfel de schimb de informații confidențiale are caracter voluntar până la ... (**).**

(*) **Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene** (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).

(**) **Cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului.**

Amendamentul 15**Propunere de regulament****Articolul 1 – punctul 5**

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 9 a – paragraful 2

Textul propus de Comisie

Autoritățile naționale care au obținut date confidențiale tratează aceste informații în mod confidențial și le utilizează exclusiv în scopuri statistice.

Amendamentul

Autoritățile naționale care au obținut date confidențiale tratează aceste informații în mod confidențial și le utilizează exclusiv în scopuri statistice. **Autoritățile naționale nu transmit aceste date niciunei alte organizații internaționale, cu excepția celor prevăzute în prezentul regulament.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 16**Propunere de regulament****Articolul 1 – punctul 6 – litera c**

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 10 – alineatul 5

Textul propus de Comisie

„(5) Statele membre pot simplifica, în anumite condiții care respectă cerințele de calitate, informațiile care trebuie furnizate pentru tranzacțiile individuale de mică importanță. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 13a, acte delegate pentru a preciza condițiile respective.”

Amendamentul

(5) Statele membre pot simplifica, în anumite condiții care respectă cerințele de calitate, informațiile care trebuie furnizate pentru tranzacțiile individuale de mică importanță, **cu condiția ca o astfel de simplificare să nu aibă efecte dăunătoare asupra calității statisticilor**. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 13a, acte delegate pentru a preciza condițiile respective.

Amendamentul 17**Propunere de regulament****Articolul 1 – punctul 6 a (nou)**

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 11

Textul în vigoare

Articolul 11

Confidențialitatea statistică

Autoritățile naționale decid, numai la solicitarea părții sau părților care au furnizat informații, dacă rezultatele statistice care permit identificarea părții (părților) respective se difuzează sau se modifică în așa fel încât difuzarea lor să nu aducă atingere confidențialității statistice.

*Amendamentul***(6a) Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:**

„Articolul 11

Confidențialitatea statistică

Autoritățile naționale decid, numai la solicitarea părții sau părților care au furnizat informații, dacă rezultatele statistice care permit identificarea părții (părților) respective se difuzează sau se modifică în așa fel încât difuzarea lor să nu aducă atingere confidențialității statistice. **Autoritățile naționale se asigură că orice efecte care prejudiciază partea sau părțile care furnizează informații sunt compensate în mod clar de beneficii statistice.**”

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 18

Propunere de regulament

Articolul 1 – punctul 7 – litera c

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 12 – alineatul 4 – paragraful 3

Textul propus de Comisie

„Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dispoziții tehnice pentru elaborarea acestor statistici.

Amendamentul

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dispoziții tehnice pentru elaborarea acestor statistici **în cel mai economic mod cu putință.**

Amendamentul 19

Propunere de regulament

Articolul 1 – punctul 8

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 13 – alineatul 4 – paragraful 1

Textul propus de Comisie

(4) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, orice măsuri necesare pentru a garanta calitatea statisticilor transmise în conformitate cu criteriile de calitate.

Amendamentul

(4) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, orice măsuri necesare pentru a garanta calitatea statisticilor transmise în conformitate cu criteriile de calitate, **evitând costuri excesive pentru autoritățile naționale.**

Amendamentul 20

Propunere de regulament

Articolul 1 – punctul 9

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 13 a – alineatul 2

Textul propus de Comisie

(2) Atunci când exercită competențele delegate prin articolul 3 alineatul (4), articolul 6 alineatul (2), articolul 10 alineatele (3), (4) și (5) și articolul 12 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2), Comisia se asigură că actele delegate nu generează o sarcină administrativă suplimentară considerabilă pentru statele membre și pentru respondenți.

Amendamentul

(2) Atunci când exercită competențele delegate prin articolul 3 alineatul (4), articolul 6 alineatul (2), articolul 10 alineatele (3), (4) și (5) și articolul 12 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2), Comisia se asigură că actele delegate nu generează **costuri sau** o sarcină administrativă suplimentară considerabilă pentru statele membre și pentru respondenți. **Comisia urmărește reducerea costurilor și a sarcinii administrative atunci când acest lucru este posibil. În plus, Comisia justifică în mod corespunzător acțiunile din actele delegate propuse și furnizează informații, cu input din partea statelor membre, cu privire la orice sarcină și costuri de producție asociate, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 223/2009.**

Miercuri, 15 ianuarie 2014

Amendamentul 21**Propunere de regulament****Articolul 1 – punctul 9**

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 13 a – alineatul 3

Textul propus de Comisie

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (4), articolul 6 alineatul (2), articolul 10 alineatele (3), (4) și (5) și articolul 12 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) este conferită Comisiei pe o perioadă **nedeterminată**, începând cu [(Oficiul pentru publicații: vă rugăm să introduceți data exactă a intrării în vigoare a regulamentului de modificare)].

Amendamentul

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (4), articolul 6 alineatul (2), articolul 10 alineatele (3), (4) și (5) și articolul 12 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) este conferită Comisiei pe o perioadă **de cinci ani**, începând cu [Oficiul pentru publicații: vă rugăm să introduceți data exactă a intrării în vigoare a regulamentului de modificare]. **Cel târziu cu nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani, Comisia elaborează un raport referitor la delegarea competențelor. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.**

Amendamentul 22**Propunere de regulament****Articolul 1 – punctul 9**

Regulamentul (CE) nr. 638/2004

Articolul 13 a – alineatul 6

Textul propus de Comisie

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (4), articolului 6 alineatul (2), articolului 10 alineatele (3), (4) și (5) și articolului 12 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de **două** luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Perioada respectivă se prelungește cu **două** luni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Amendamentul

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (4), articolului 6 alineatul (2), articolului 10 alineatele (3), (4) și (5) și articolului 12 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de **trei** luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu **trei** luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0033

Numirea unui membru al Comitetului executiv al BCE (Sabine Lautenschläger)

Decizia Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la recomandarea Consiliului privind numirea unui membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE))

(Consultare)

(2016/C 482/45)

Parlamentul European,

- având în vedere recomandarea Consiliului din 7 ianuarie 2014 (N7-0002/2014) ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 283 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliul European (C7-0010/2014),
 - având în vedere articolul 109 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0023/2014),
- A. întrucât, prin scrisoarea din 8 ianuarie 2014, primită la 9 ianuarie 2014, Consiliul European a consultat Parlamentul European cu privire la numirea Sabine Lautenschläger ca membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene pentru un mandat de opt ani;
- B. întrucât Comisia sa pentru afaceri economice și monetare a evaluat calificările doamnei Lautenschläger, în special în ceea ce privește condițiile prevăzute la articolul 283 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și, astfel cum decurge din articolul 130 din TFUE, imperativul independenței totale a BCE în domeniul politicii monetare; întrucât, în cadrul acestei evaluări, comisia a primit din partea doamnei Lautenschläger un curriculum vitae, precum și răspunsurile sale la întrebările scrise care i-au fost adresate;
- C. întrucât comisia a organizat apoi, la 13 ianuarie 2014, o audiere a doamnei Lautenschläger, în cursul căreia aceasta a făcut o declarație introductivă și apoi a răspuns la întrebările adresate de membrii comisiei,
1. emite un aviz favorabil privind recomandarea Consiliului de numire a Sabine Lautenschläger ca membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului European, Consiliului și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ Nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

Joi, 16 ianuarie 2014

P7_TA(2014)0034

Autorizarea acordată Franței de a aplica o rată redusă a anumitor impozite indirecte pentru romul „tradițional” produs în Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica și Réunion *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 16 ianuarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a Franței să aplice o rată redusă a anumitor taxe indirecte pentru romul „tradițional” produs în Guadelupa, în Guyana Franceză, în Martinica și în Réunion și de modificare a Deciziei 2007/659/CE (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2016/C 482/46)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2013)0839),
 - având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0488/2013),
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0013/2014),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO